

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Кваліфікаційна наукова праця
на правах рукопису

НИКОЛАЙЧУК МАКСИМ ГНАТОВИЧ

УДК 339.9:332.1:911.375(100X043)

ДИСЕРТАЦІЯ

**РОЛЬ ПУБЛІЧНОЇ ДИПЛОМАТІЇ У ПОСТВОЄННОМУ
ЕКОНОМІЧНОМУ ВІДНОВЛЕННІ УКРАЇНИ**

Спеціальність 292 - Міжнародні економічні відносини
Галузь знань 29 - Міжнародні відносини

Подається на здобуття ступеня доктора філософії

Дисертація містить результати власних досліджень. Використання ідей, результатів і текстів інших авторів мають посилання на відповідне джерело.

Максим НИКОЛАЙЧУК

Науковий керівник: Ліщинський Ігор Орестович, доктор економічних наук, професор, професор кафедри міжнародної економіки Західноукраїнського національного університету

Тернопіль – 2026

АНОТАЦІЯ

Николайчук М. Г. Роль публічної дипломатії у поствоєнному економічному відновленні України. – Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.

Дисертація на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 292 «Міжнародні економічні відносини». – Західноукраїнський національний університет, Тернопіль, 2026.

У дисертації здійснено теоретичне узагальнення та запропоновано нове вирішення важливого наукового завдання, що полягає в обґрунтуванні теоретико-методичних засад і розробленні практико-орієнтованих інструментів публічної дипломатії економічного відновлення України в умовах війни, повоєнної реконструкції та зростання глобальної конкуренції за ресурси, довіру й коаліційну підтримку. Доведено, що в сучасних міжнародних економічних відносинах публічна дипломатія має розглядатися не як допоміжний інформаційний супровід зовнішньої політики, а як інфраструктура формування довіри, репутації та легітимності економічної присутності держави, яка впливає на параметри суверенного ризику, витрати перевірки для зовнішніх партнерів, умови контрагування, масштаби й передбачуваність фінансових, інвестиційних і технологічних потоків.

Аргументовано, що для України значення публічної дипломатії істотно зростає внаслідок поєднання трьох процесів: високої залежності макрофінансової стійкості від зовнішньої підтримки, потреби в багаторічному фінансуванні відбудови та конкуренції за довгостроковий приватний капітал у середовищі підвищеної безпекової невизначеності. У цьому контексті публічна дипломатія визначена як механізм зниження інформаційної асиметрії між Україною та зовнішніми донорами, кредиторами, інвесторами, регуляторами й професійними спільнотами, здатний переводити міжнародну увагу та солідарність у відтворювані економічні рішення за умови належної доказовості, процедурної прозорості та інституційної узгодженості.

У роботі поглиблено концептуальні засади публічної дипломатії в системі сучасних міжнародних економічних відносин. Показано її багатосуб'єктний характер, взаємозв'язок із категоріями «м'яка сила», економічна дипломатія, національний брендинг, стратегічні комунікації, а також розкрито її економічну

природу через вплив на очікування, репутаційні оцінки та легітимність рішень. Обґрунтовано, що взаємодія публічної й економічної дипломатії має двошарову логіку: публічна дипломатія формує середовище прийнятності й довіроздатності, тоді як економічна дипломатія інституціоналізує цю довіру у форматі угод, гарантій, фінансових програм, проєктів і контрактних механізмів. Відтак нематеріальні ресурси держави набувають вимірюваного економічного змісту.

Систематизовано методологічні підходи до дослідження впливу публічної дипломатії на економічні процеси. Доведено, що науково коректне оцінювання її результативності потребує чіткого розмежування вихідних продуктів діяльності, проміжних результатів сприйняття та підсумкових економічних наслідків. Запропоновано інтегровану методологічну логіку, у межах якої комунікаційні сигнали, медіафон і наративи розглядаються як початкова ланка причинного ланцюга, тоді як довіра, легітимність, готовність до кооперації, зміна поведінкових намірів і рішень зовнішніх акторів – як медіатори між комунікацією та макроекономічними результатами. Обґрунтовано доцільність поєднання контент-аналізу, індексного підходу, лагових зіставлень, композитних показників і триангуляції джерел для зменшення ризику хибної атрибуції.

Удосконалено понятійно-категорійний апарат дослідження через введення поняття репутаційного розриву, який інтерпретовано як стійку різницю між задекларованими державою гарантіями, правилами та публічними зобов'язаннями і реально відтворюваними практиками їх виконання, доступними для зовнішньої перевірки. Показано, що саме величина такого розриву визначає вартість капіталу, рівень вимог до аудиту, контролю, страхування та комплаєнсу, а отже безпосередньо впливає на здатність репутаційного потенціалу переходити в інвестиційний. На цій основі розроблено причинно-інституційну модель дії публічної дипломатії, яка пояснює перехід від внутрішньої інституційної довіроздатності до зовнішньої репутаційної переконливості, а далі – до рішень про фінансування, гарантування, кредитування та інвестування.

У процесі узагальнення міжнародного досвіду постконфліктної реконструкції доведено, що публічна дипломатія є дієвою насамперед тоді, коли вона поєднана з

донорською координацією, спільною верифікацією прогресу, прозорими процедурами використання коштів, відкритими реєстрами й інституційними механізмами «перекладу довіри» у конкретні програми та проекти. Порівняльний аналіз постконфліктних кейсів показав наявність асиметрії між донорськими потоками й приватним капіталом, коли офіційна допомога здатна швидше реагувати на політичну легітимацію та гуманітарно-безпекові аргументи, натомість приватні інвестори входять із лагом, після накопичення доказів інституційної спроможності, передбачуваності правозастосування та наявності інструментів зниження ризиків. Для України цей висновок має прикладне значення, оскільки вказує на необхідність переходу від моделі мобілізаційного переконування до моделі керованої доказовості, підзвітності та сервісного супроводу партнера.

Здійснено діагностику стану публічної дипломатії України в умовах війни та відновлення. Показано, що сильними сторонами виступають висока міжнародна видимість України, збереження коаліційної підтримки, наявність сильного президентського комунікаційного контуру, розвиток цифрових платформ залучення ресурсів і культурно-репутаційної інфраструктури. Водночас виявлено обмеження, пов'язані з координаційною фрагментацією, недостатньою стандартизацією доказової бази, нерівномірною якістю інституційної комунікації, розривом між високою довірою до інститутів стійкості та нижчою довірою до інститутів управління, а також підвищеною чутливістю зовнішніх партнерів до питань аудиту, антикорупційних запобіжників і процедурної відстежуваності використання коштів. Обґрунтовано, що подальше посилення результативності публічної дипломатії України залежить від інституціоналізації доказовості, зменшення координаційних втрат і побудови системи регулярного вимірювання результатів.

Виконано емпіричну оцінку зв'язку публічної дипломатії з економічними показниками України на основі квартального зіставлення міжнародного медіафону щодо України з макрофінансовими індикаторами. Запропоновано відтворювану процедуру медіааналітики на базі Global Database of Events, Language and Tone (Глобальна база даних подій, мови і тональності), GDELT 2.0, що передбачає очищення інформаційного масиву, розмежування воєнного та економічно-

відновлювального контурів повідомлень, побудову індикаторів інтенсивності згадувань і позитивності медіафону та перевірку лагових ефектів. Емпіричні результати засвідчили, що найбільш швидка реакція простежується в ринковому контурі, де зміни тональності міжнародного інформаційного середовища пов'язані зі зміною оцінок суверенного ризику. Для зовнішніх запозичень виявлено помірні асоціації в межах поточного та наступного кварталів, тоді як грантові надходження демонструють відкладенішу й асиметричну чутливість до міжнародної уваги, що відповідає логіці політичної й процедурної інерції донорських рішень.

Окремий блок дослідження присвячено глобальним трендам розвитку публічної дипломатії та їхньому економічному значенню. Встановлено, що в сучасному світі посилюються такі напрями, як платформізація міжнародної уваги, цифровізація й алгоритмізація публічної комунікації, інституціоналізація протидії дезінформації, «матеріалізація» м'якої сили через освіту, охорону здоров'я, розвиткові програми й культурну кооперацію, а також зростання ролі геоекономічних і кліматичних наративів у формуванні доступу до фінансування, ринків і технологій. Доведено, що для України врахування цих трендів є необхідним з огляду на перехід від воєнної мобілізації підтримки до довгострокового позиціонування держави як надійного, передбачуваного та інституційно сумісного партнера у відбудові й європейській інтеграції.

Обґрунтовано інституційно-комунікаційні механізми публічної дипломатії у забезпеченні міжнародного фінансування та інвестицій. Публічну дипломатію запропоновано трактувати як режим управління довірою, в якому міжнародна увага конвертується у фінансові рішення не через саму інтенсивність повідомлень, а через узгоджений цикл «тези – дані – процедура – відповідальний виконавець – верифікований результат». Запропоновано операційну модель міжвідомчої координації з матрицею ролей, стандартами підготовки доказової бази, відкритими панелями виконання, сервісною логікою супроводу інвестора й донора та механізмами швидкого реагування на інформаційні ризики. Доведено, що за таких умов публічна дипломатія знижує премію ризику, скорочує цикл ухвалення рішень та підвищує передбачуваність залучення ресурсів.

Наукову новизну результатів поглиблює розроблена стратегічна модель публічної дипломатії економічного відновлення України до 2035 року. У її межах поєднано візію розвитку, стратегічні й тактичні цілі, сегментацію аудиторій, систему ключових повідомлень, набір інструментів, перелік відповідальних акторів, індикатори проміжних і підсумкових результатів, а також механізми моніторингу та коригування. Центральною ідеєю моделі є перехід від фрагментарної комунікаційної активності до керованої політики економічного відновлення, у якій довіра, коаліційна легітимність і міжнародна увага послідовно переводяться у фінансові, інвестиційні, технологічні й людські потоки. Практичне значення цієї моделі полягає в можливості її застосування для вдосконалення державної політики у сфері публічної дипломатії, міжнародного фінансування, зниження ризиків для приватного капіталу, побудови портфелів проєктів відбудови та підвищення якості взаємодії України з донорами, кредиторами, інвесторами й міжнародними інституціями.

Таким чином, у дисертації доведено, що публічна дипломатія в умовах війни та повоєнного відновлення має бути вбудована в систему економічної політики як інструмент управління очікуваннями, ризиками та довірою. Її результативність визначається не масштабом комунікаційної присутності як такої, а здатністю держави забезпечувати перевірюваність даних, послідовність виконання зобов'язань, прозорість процедур і відтворюваність інституційних практик. Саме за цієї умови міжнародна підтримка набуває довгострокового характеру, а публічна дипломатія стає одним із чинників формування фінансової стійкості, інвестиційної привабливості та стратегічної спроможності України у процесі повоєнного економічного відновлення.

Ключові слова: дипломатія, публічна дипломатія, дипломатична комунікація, брендинг, репутаційний капітал, повоєнне відновлення, міжнародні економічні відносини, національні економічні інтереси, глобальна безпека, національна безпека, громадська думка, інформація, інституціоналізм, збройні конфлікти, геополітика.

ABSTRACT

Nykolaichuk, M. H. Public Diplomacy in the Post-War Economic Recovery of Ukraine. - A qualifying scientific work submitted as a manuscript.

Dissertation for the degree of Doctor of Philosophy in specialty 292 "International Economic Relations". – West Ukrainian National University, Ternopil, 2026.

The dissertation provides a theoretical generalisation and proposes a new solution to an important scientific problem, namely substantiating the theoretical and methodological foundations and developing practice-oriented instruments of public diplomacy for Ukraine's economic recovery under the conditions of war, post-war reconstruction, and intensifying global competition for resources, trust, and coalition support. It is demonstrated that in contemporary international economic relations public diplomacy should be understood not as an auxiliary informational accompaniment to foreign policy, but as an infrastructure for generating trust, reputation, and legitimacy of a state's economic presence abroad, one that affects sovereign risk parameters, verification costs for external partners, contractual conditions, and the scale and predictability of financial, investment, and technological flows.

It is argued that for Ukraine the significance of public diplomacy increases substantially because of the simultaneous interaction of three processes: the strong dependence of macro-financial stability on external support, the need for multi-year financing of reconstruction, and competition for long-term private capital in an environment of heightened security uncertainty. In this context, public diplomacy is defined as a mechanism for reducing information asymmetry between Ukraine and external donors, creditors, investors, regulators, and professional communities, capable of converting international attention and solidarity into reproducible economic decisions, provided that adequate evidentiary support, procedural transparency, and institutional coherence are ensured.

The study deepens the conceptual foundations of public diplomacy within the system of contemporary international economic relations. Its multi-actor character is demonstrated, along with its relationship to the categories of soft power, economic diplomacy, nation branding, and strategic communications. Its economic nature is further

revealed through its influence on expectations, reputational assessments, and the legitimacy of decisions. It is substantiated that the interaction between public diplomacy and economic diplomacy has a two-layer logic: public diplomacy creates an environment of acceptability and trustworthiness, whereas economic diplomacy institutionalises this trust in the form of agreements, guarantees, financial programmes, projects, and contractual mechanisms. As a result, the state's intangible resources acquire measurable economic content.

Methodological approaches to examining the impact of public diplomacy on economic processes are systematised. It is shown that any scientifically sound assessment of its effectiveness requires a clear distinction between immediate outputs, intermediate perceptual outcomes, and final economic effects. An integrated methodological logic is proposed in which communication signals, the international media environment, and narratives are treated as the initial link in the causal chain, whereas trust, legitimacy, willingness to cooperate, and shifts in the behavioural intentions and decisions of external actors are interpreted as mediators between communication and macroeconomic results. The study substantiates the expediency of combining content analysis, an index-based approach, lagged comparisons, composite indicators, and source triangulation in order to reduce the risk of false attribution.

The conceptual and categorical framework of the study is refined through the introduction of the notion of a reputational gap, interpreted as a persistent discrepancy between the guarantees, rules, and public commitments declared by the state and the actual, reproducible practices of their implementation that are available for external verification. It is shown that the magnitude of this gap determines the cost of capital, the level of requirements for audit, control, insurance, and compliance and, accordingly, directly affects the capacity of reputational potential to be transformed into investment potential. On this basis, a causal-institutional model of public diplomacy is developed, explaining the transition from internal institutional trustworthiness to external reputational credibility and, subsequently, to decisions on financing, guarantees, lending, and investment.

In the course of generalising the international experience of post-conflict reconstruction, the dissertation demonstrates that public diplomacy is effective above all when combined with donor coordination, joint verification of progress, transparent

procedures for the use of funds, open registers, and institutional mechanisms for translating trust into concrete programmes and projects. Comparative analysis of post-conflict cases reveals an asymmetry between donor flows and private capital: official assistance can respond more rapidly to political legitimation and humanitarian-security arguments, whereas private investors typically enter with a lag, after sufficient evidence has accumulated regarding institutional capacity, predictability of law enforcement, and the availability of risk-mitigation instruments. For Ukraine, this conclusion has direct practical significance, as it points to the need to move from a model of mobilisational persuasion to a model of managed evidence, accountability, and partner-oriented service support.

The state of Ukraine's public diplomacy under conditions of war and recovery is diagnosed. The analysis shows that its strengths include Ukraine's high international visibility, the preservation of coalition support, a strong presidential communication track, the development of digital platforms for mobilising resources, and a cultural-reputational infrastructure of long duration. At the same time, a number of limitations are identified, including fragmented coordination, insufficient standardisation of the evidence base, uneven quality of institutional communication, a gap between high trust in institutions of resilience and lower trust in institutions of governance, and heightened sensitivity among external partners to issues of audit, anti-corruption safeguards, and procedural traceability in the use of funds. It is substantiated that further strengthening the effectiveness of Ukraine's public diplomacy depends on the institutionalisation of evidence-based practice, the reduction of coordination losses, and the creation of a system for regular measurement of results.

An empirical assessment of the relationship between public diplomacy and Ukraine's economic indicators is carried out through a quarterly comparison of the international media environment surrounding Ukraine and macro-financial indicators. A reproducible media-analytics procedure based on the Global Database of Events, Language, and Tone (GDELT 2.0) is proposed. It includes cleaning the information array, distinguishing between wartime and economic-recovery message contours, constructing indicators of mention intensity and media positivity, and testing for lagged effects. The empirical results show that the fastest response is observed in the market channel, where

changes in the tone of the international information environment are associated with shifts in sovereign risk assessments. For external borrowing, moderate associations are identified within the current and subsequent quarters, whereas grant inflows exhibit a more delayed and asymmetric sensitivity to international attention, which corresponds to the logic of the political and procedural inertia of donor decisions.

A separate part of the research is devoted to global trends in the development of public diplomacy and their economic significance. It is established that the contemporary world is marked by the growing importance of such directions as the platformisation of international attention, the digitalisation and algorithmisation of public communication, the institutionalisation of counter-disinformation efforts, the materialisation of soft power through education, healthcare, development programmes, and cultural cooperation, as well as the increasing role of geoeconomic and climate narratives in shaping access to finance, markets, and technologies. It is demonstrated that for Ukraine taking these trends into account is indispensable in view of the transition from the wartime mobilisation of support to the long-term positioning of the state as a reliable, predictable, and institutionally compatible partner in reconstruction and European integration.

Institutional and communicative mechanisms of public diplomacy in securing international financing and investment are substantiated. Public diplomacy is proposed to be understood as a regime of trust management in which international attention is converted into financial decisions not through the intensity of messages as such, but through a coordinated cycle of thesis-data-procedure-responsible actor-verified result. An operational model of inter-agency coordination is proposed, comprising a matrix of roles, standards for preparing the evidentiary base, open performance dashboards, a service-oriented logic for accompanying investors and donors, and mechanisms for rapid response to information risks. It is demonstrated that under such conditions public diplomacy reduces the risk premium, shortens decision-making cycles, and increases the predictability of resource mobilisation.

The scientific novelty of the results is further strengthened by the strategic model of public diplomacy for Ukraine's economic recovery up to 2035 developed in the dissertation. Within this model, a development vision, strategic and tactical goals, audience

segmentation, a system of key messages, a set of instruments, a list of responsible actors, indicators of intermediate and final results, and mechanisms of monitoring and adjustment are integrated into a single framework. The central idea of the model is a transition from fragmented communication activity to a managed policy of economic recovery in which trust, coalition legitimacy, and international attention are consistently converted into financial, investment, technological, and human flows. The practical significance of this model lies in the possibility of applying it to improve state policy in the spheres of public diplomacy, international financing, risk reduction for private capital, the construction of portfolios of reconstruction projects, and the enhancement of the quality of Ukraine's interaction with donors, creditors, investors, and international institutions.

Thus, the dissertation demonstrates that under conditions of war and post-war recovery public diplomacy should be embedded in the system of economic policy as an instrument for managing expectations, risks, and trust. Its effectiveness is determined not by the sheer scale of communication presence, but by the state's capacity to ensure verifiability of data, consistency in fulfilling commitments, transparency of procedures, and reproducibility of institutional practices. Only under these conditions does international support acquire a long-term character, while public diplomacy becomes one of the factors shaping Ukraine's financial resilience, investment attractiveness, and strategic capacity in the process of post-war economic recovery.

Keywords: diplomacy, public diplomacy, diplomatic communication, branding, reputational capital, post-war recovery, international economic relations, national economic interests, global security, national security, public opinion, information, institutionalism, armed conflicts, geopolitics.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

Статті у наукових виданнях, включених до переліку наукових фахових видань України

1. Николайчук М., Кравчук Н. Роль публічної дипломатії в умовах сучасної геополітичної та геоекономічної фрагментації світу. Інноваційна економіка. 2023. № 3. С. 7-15. URL: <https://doi.org/10.37332/2309-1533.2023.3.1> (загальна кількість друк. арк. 0,6; авторська кількість друк. арк. 0,3; автором обґрунтовано роль публічної дипломатії як інструменту формування міжнародної довіри, репутаційної підтримки та коаліційної взаємодії в умовах геоекономічної фрагментації світу).
2. Николайчук М. Особливості впливу публічної дипломатії через медіафон на макроекономічні показники і доступ України до міжнародного фінансування в умовах війни. Успіхи і досягнення у науці. 2025. № 8(18). С. 1066-1084. URL: [https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-8\(18\)-1066-1084](https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-8(18)-1066-1084) (1,0 друк. арк.).
3. Nykolaichuk M. Functional specialization of the digital instruments of Ukraine's public diplomacy under wartime conditions. Social Development: Economic and Legal Issues. 2026. No. 14. URL: <https://doi.org/10.70651/3083-6018/2026.2.21> (1,2 друк. арк.).
4. Николайчук М. Стратегування публічної дипломатії України в умовах війни та повоєнного економічного відновлення. Інвестиції: практика та досвід. 2026. № 8. С. 470-477. URL: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2026.8.470>. (1,1 друк. арк.)

В інших зарубіжних виданнях

5. Николайчук М. Концептуальні засади публічної дипломатії в системі сучасних міжнародних економічних відносин. Věda a perspektivy. 2025. № 6(49). С. 159–174. URL: [https://doi.org/10.52058/2695-1592-2025-6\(49\)-159-174](https://doi.org/10.52058/2695-1592-2025-6(49)-159-174) (0,8 друк. арк.).

У інших виданнях апробаційного характеру

6. Николайчук М., Кравчук Н. Роль публічної дипломатії у відстоюванні суб'єктності України в міжнародній політиці. Соціальні, економіко-правові та фінансові виклики в умовах глобальних трансформацій: збірник матеріалів III Міжнародної науково-практичної конференції (Тернопіль – Свалява – Братислава, 19

травня 2023 р.). Тернопіль: ЗУНУ, 2023. URL: <https://dspace.wunu.edu.ua/items/98188603-3eb7-44a1-994e-33df59ddd70d> (загальна кількість друк. арк. 0,2; авторська кількість друк. арк. 0,1; автором обґрунтовано роль публічної дипломатії у зміцненні міжнародної суб'єктності України).

7. Николайчук М., Кравчук Н. Роль інструментів публічної дипломатії України у протидії інформаційним викликам в умовах війни. Інноваційні процеси економічного та соціально-культурного розвитку: вітчизняний та зарубіжний досвід: матеріали XVIII Міжнародної науково-практичної конференції молодих учених і студентів. (Тернопіль, 20-21 берез. 2025 р.). Тернопіль: ЗУНУ, 2025. URL: <https://dspace.wunu.edu.ua/items/93b1b8c6-02a2-45d4-bf44-0114948077d5> (загальна кількість друк. арк. 0,2; авторська кількість друк. арк. 0,1; автором визначено інструменти публічної дипломатії України у протидії інформаційним викликам війни).

8. Николайчук М. Публічна дипломатія як новий вимір економічної сили держави у глобалізованому світі. Інновації партнерської взаємодії освіти, економіки та соціального захисту в умовах інклюзії та прагматичної реабілітації соціуму: матеріали IX Міжнародної науково-практичної конференції (м. Кам'янець-Подільський, 22–23 травня 2025 р.). Кам'янець-Подільський: НРЗВО КПДІ, 2025. С. 124–126. URL: <https://doi.org/10.5281/zenodo.19705499>. (0,2 друк. арк.).

9. Николайчук М. Штучний інтелект як новий ресурс «м'якої сили» у сучасній публічній дипломатії. Сталий, інклюзивний, смарт розвиток: наукові підходи до вирішення сучасних глобальних і локальних викликів: збірник тез доповідей Другої Всеукраїнської науково-практичної конференції (24 жовтня 2025 р., м. Тернопіль). Тернопіль, 2025. С. 27–30. URL: <https://doi.org/10.5281/zenodo.17508785> (0,2 друк. арк.).

10. Николайчук М. Публічна дипломатія і міжнародна довіра як основа повоєнного економічного відновлення України. Сталий, інклюзивний, смарт розвиток: наукові підходи до вирішення сучасних глобальних і локальних викликів: збірник тез доповідей Третьої Всеукраїнської науково-практичної конференції (14 квітня 2026 р., м. Тернопіль). Тернопіль: ГО «Науково-аналітична спілка», 2026. С. 95-97. URL: <https://doi.org/10.5281/zenodo.19756926> (0,2 друк. арк.).

ЗМІСТ

ВСТУП.....	15
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ПУБЛІЧНОЇ ДИПЛОМАТІЇ У КОНТЕКСТІ ЕКОНОМІЧНОГО ВІДНОВЛЕННЯ.....	27
1.1. Концептуальні засади публічної дипломатії в системі сучасних міжнародних економічних відносин	27
1.2. Методологічні підходи до дослідження впливу публічної дипломатії на економічні процеси	48
1.3. Публічна дипломатія як інструмент відновлення репутаційного та інвестиційного потенціалу держави	68
Висновки до розділу 1	85
РОЗДІЛ 2. КОМПАРАТИВНИЙ АНАЛІЗ МІЖНАРОДНОГО ТА УКРАЇНСЬКОГО ДОСВІДУ ПУБЛІЧНОЇ ДИПЛОМАТІЇ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЕКОНОМІЧНОЇ СТІЙКОСТІ ТА ВІДНОВЛЕННЯ	88
2.1. Міжнародний досвід публічної дипломатії у постконфліктній реконструкції	88
2.2. Стан і виклики публічної дипломатії України в умовах війни та відновлення.....	110
2.3. Емпірична оцінка зв'язку публічної дипломатії з економічними показниками України	132
Висновки до розділу 2.....	151
РОЗДІЛ 3. СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМИ ТА ІНСТРУМЕНТИ ПУБЛІЧНОЇ ДИПЛОМАТІЇ У ПОСТВОЄННОМУ ЕКОНОМІЧНОМУ ВІДНОВЛЕННІ УКРАЇНИ.....	153
3.1. Глобальні тренди розвитку публічної дипломатії та її вплив на економіку країн світу	153
3.2. Інституційно-комунікаційні механізми публічної дипломатії у забезпеченні міжнародного фінансування та інвестицій	173
3.3. Стратегічна модель публічної дипломатії економічного відновлення України.....	193
Висновки до розділу 3	217
ВИСНОВКИ	220
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	228
ДОДАТКИ.....	259

ВСТУП

Актуальність дослідження. Сучасні міжнародні економічні відносини дедалі виразніше визначаються не лише матеріальними ресурсами та формальними інституційними гарантіями, а й параметрами довіри, репутації та легітимності економічної присутності держави у зовнішньому середовищі. Для України така логіка має особливу вагу в умовах війни та майбутнього повоєнного відновлення, позаяк у 2022 – першому півріччі 2025 року фактичні надходження до бюджету у формі грантів, програм Європейського Союзу та пільгових зовнішніх позик становили 134,84 млрд дол. США, з яких 42,18 млрд дол. США гранти і програми Європейського Союзу, а 92,66 млрд дол. США – на пільгові позики зовнішніх кредиторів. У річному вимірі такі надходження становили 34,35 млрд дол. США у 2022 році, 41,38 млрд дол. США у 2023 році, 39,86 млрд дол. США у 2024 році та 19,25 млрд дол. США у першому півріччі 2025 року, що засвідчує перетворення зовнішньої підтримки на один із базових чинників фінансової стійкості держави.

Додатково вагомість проблеми підтверджується зростанням боргового навантаження та масштабами міжнародних домовленостей, досягнутих у межах дипломатичних форматів. Якщо у 2021 році державний і гарантований державою борг України становив 86,6 млрд дол. США, то у 2024 році він зріс до 159,2 млрд дол. США, а співвідношення боргу до валового внутрішнього продукту підвищилося з 43,2 % до 84,5 %. Паралельно міжнародні майданчики дедалі частіше матеріалізуються у конкретні економічні результати. Так, зустріч радників щодо Формули миру України в Давосі 14 січня 2024 року об'єднала понад 80 делегацій, Конференція з відновлення України в Берліні 11–12 червня 2024 року дала понад 110 угод і понад 16 млрд євро анонсів, а Конференція з відновлення України в Римі 10–11 липня 2025 року зафіксувала понад 10 млрд євро зобов'язань і пакет Європейської Комісії обсягом 2,3 млрд євро. Відтак публічна дипломатія в українських умовах постає не допоміжним комунікаційним супроводом, а інституційно організованим механізмом зниження невизначеності, підтримання довіри та розширення доступу держави до фінансових, інвестиційних і гарантійних ресурсів.

Теоретико-методологічні підходи до публічної дипломатії, її інструментів,

нормативних підстав, а також суміжних концепцій «м'якої сили» й національного брендингу систематизовано у працях зарубіжних дослідників, з-поміж яких насамперед слід виокремити К. Гейден, Е. Гілбоа, К. Дінні, Н. Калл, М. Леонарда, І. Меннерса, Дж. Ная, Г. Сонді, А. Стеад і К. Сьюінг, чії праці сформували понятійний апарат і типології публічної дипломатії та окреслили її зв'язок із поведінкою зовнішніх аудиторій.

В українській науковій традиції проблематика розвивається через уточнення суб'єктності, інструментарію та цільової спрямованості публічної дипломатії у взаємодії з міжнародними економічними відносинами, зокрема у працях Д. Андрощук, О. Булатової, Н. Волоснікової, І. Зварич, І. Івашук, Н. Кравчук, І. Ліщинського, В. Лимар, О. Луцишина, М. Миронової, Ю. Полякової, О. Сохацького, І. Сухорольської, К. Фліссака, Л. Хорішко, О. Шайди, О. Шарова, а також у міждисциплінарному дискурсі економічної дипломатії, де акцент робиться на довгостроковості інтересів і довірі як ресурсі зовнішньоекономічної взаємодії.

Водночас науковий дискурс, попри значний розвиток дефініцій і типологій, зберігає суттєву прогалину у поясненні та вимірюванні саме економічного механізму дії публічної дипломатії. У прикладних роботах часто домінують функціональні класифікації, однак за відсутності явного причинно-наслідкового механізму вони ризикують зводитися до універсального переліку напрямів, де поліпшення образу підміняє пояснення економічного ефекту.

Відтак наукова прогалина полягає в недостатній розробленості відтворюваної аналітичної моделі, яка зв'язує інструменти й продукти публічної дипломатії з параметрами міжнародних економічних рішень, зокрема з премією ризику, витратами верифікації, стійкістю коаліцій підтримки та конверсією довіри у фінансові й інвестиційні потоки.

Актуальність посилюється також й інституційним контекстом, оскільки стратегічне управління публічною дипломатією вимагає оновлення на новий цикл після завершення горизонту стратегії 2021–2025 років, тоді як у відкритому нормативному полі відсутній затверджений і публічно доступний документ наступного періоду станом на початок 2026 року.

Таким чином, виникає потреба в науково обґрунтованому узгодженні публічно-дипломатичних інструментів із завданнями економічного відновлення, а також у розробленні методології, здатної відокремлювати комунікаційні виходи від проміжних ефектів довіри та від підсумкових економічних результатів, що забезпечує коректність висновків і придатність рекомендацій для державної політики.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дисертаційну роботу підготовлено в межах держбюджетного науково-дослідного проєкту, що реалізується у Західноукраїнському національному університеті, за темою «Модель регіональної безпеки: економічні й технічні аспекти сталого розвитку та цивільного захисту під час війни» (державний реєстраційний номер 0124U000063, довідка №21/28.2026 від 24.03.26), науково-дослідної роботи за господарським договором «Геоелектронні інтереси України та експортні можливості» (державний реєстраційний номер 0123U104400, довідка №21/28.2026 від 24.03.26), а також приймав участь у виконанні роботи з надання науково-професійних послуг на тему: «Сучасні мейнстріми глобального розвитку: економічні, екологічні, соціальні та військові чинники».

Авторський внесок полягає у поглибленні теоретичних засад дослідження публічної дипломатії в системі міжнародних економічних відносин, обґрунтуванні її економічних функцій в умовах війни та повоєнного відновлення України, розробленні методології оцінювання її впливу на фінансові, інвестиційні та коаліційно-політичні параметри зовнішньої підтримки, а також у побудові стратегічної моделі публічної дипломатії економічного відновлення України. Запропонований підхід дає змогу визначити, яким чином інструменти публічної дипломатії впливають на зниження невизначеності для зовнішніх акторів, посилення міжнародної довіри та розширення доступу України до ресурсів відбудови.

Мета і завдання дослідження

Мета дослідження полягає в теоретичному обґрунтуванні та методологічній конкретизації публічної дипломатії як інструменту економічного відновлення держави, а також у побудові відтворюваної аналітичної моделі та практико-

орієнтованої стратегічної моделі публічної дипломатії економічного відновлення України з урахуванням міжнародного досвіду, глобальних трендів і емпіричних зв'язків із ключовими економічними показниками.

Для досягнення мети поставлено такі завдання

- розкрити концептуальні засади публічної дипломатії в системі сучасних міжнародних економічних відносин з метою формування теоретичної основи дослідження її економічної ролі в умовах війни та повоєнного відновлення;
- систематизувати методологічні підходи до дослідження впливу публічної дипломатії на економічні процеси та визначити вимоги до наукової коректності їх застосування для побудови відтворюваного дослідницького інструментарію та забезпечення належної валідності висновків;
- обґрунтувати публічну дипломатію як інструмент відновлення репутаційного та інвестиційного потенціалу держави, окресливши канали конверсії довіри у фінансові та інвестиційні потоки, задля виявлення економічного механізму її практичної дії;
- узагальнити міжнародний досвід публічної дипломатії у постконфліктній реконструкції та визначити релевантні для України механізми й інституційні рішення з метою адаптації ефективних зарубіжних практик до національних умов повоєнного відновлення;
- здійснити діагностику стану публічної дипломатії України та ідентифікувати ключові виклики її розвитку в умовах війни та відновлення для виявлення інституційних обмежень, комунікаційних розривів і пріоритетних напрямів удосконалення державної політики;
- виконати емпіричну оцінку зв'язку публічної дипломатії з економічними показниками України та визначити параметри цього зв'язку, що мають прикладне значення для політики, з метою кількісного підтвердження сили, характеру та часової специфіки відповідних взаємозалежностей;
- визначити глобальні тренди розвитку публічної дипломатії та оцінити їхній вплив на економіку країн світу з позицій можливих уроків для України задля виявлення стратегічних орієнтирів модернізації національної моделі публічно-

дипломатичної діяльності;

- обґрунтувати інституційно-комунікаційні механізми публічної дипломатії у забезпеченні міжнародного фінансування та інвестицій, включно з інструментами зниження ризиковості для приватного капіталу, для посилення спроможності держави конвертувати міжнародну підтримку у стійкі фінансові та інвестиційні рішення;

- розробити стратегічну модель публічної дипломатії економічного відновлення України як систему цілей, інструментів, акторів, індикаторів та механізмів реалізації з метою формування цілісної практико-орієнтованої основи державної політики у цій сфері.

Об’єкт дослідження – процеси публічної дипломатії держави у системі сучасних міжнародних економічних відносин за умов війни та відновлення.

Предмет дослідження – теоретико-методичні засади, інституційно-комунікаційні механізми та прикладні інструменти публічної дипломатії, що забезпечують конверсію довіри, репутації й коаліційної легітимності у фінансові, інвестиційні та технологічні потоки економічного відновлення України.

Методологічною основою дослідження є сукупність загальнонаукових і спеціальних методів пізнання соціально-економічних процесів, застосованих на засадах системного та міждисциплінарного підходів. У процесі дослідження застосовано діалектичний метод для розкриття еволюції концепту публічної дипломатії та його економічного змісту (п. 1.1); історико-логічний і порівняльний аналіз для узагальнення міжнародного досвіду публічної дипломатії у постконфліктній реконструкції та виокремлення релевантних механізмів (п. 2.1); методи аналізу та синтезу для формалізації категоріального апарату, систематизації підходів і побудови логіки «інструменти–медіатори–економічні результати» (п. 1.1–1.3); системний і структурно-логічний аналіз для опису інституційного середовища, акторів, каналів комунікації та механізмів забезпечення міжнародного фінансування й інвестицій (п. 3.2); контент-аналіз і класифікаційне кодування для діагностики стану та викликів публічної дипломатії України в умовах війни та відновлення (п. 2.2); статистико-економічні методи, індексний підхід та кореляційний аналіз для

емпіричної оцінки зв'язку публічної дипломатії з економічними показниками України (п. 2.3); метод формалізації та моделювання для побудови стратегічної моделі публічної дипломатії економічного відновлення України з визначенням цілей, інструментів та індикаторів результативності (п. 3.3); графічне моделювання й візуалізацію для відображення структурно-функціональних взаємозв'язків, логіко-структурних схем і результатів емпіричних оцінок (п. 1–3). Комплексне поєднання зазначених методів забезпечило теоретичну обґрунтованість, емпіричну перевірюваність висновків і прикладну придатність рекомендацій для державної політики у сфері публічної дипломатії та економічного відновлення України.

Інформаційну основу дослідження формують наукові праці вітчизняних і зарубіжних дослідників з питань публічної дипломатії, міжнародних економічних відносин, економічної дипломатії, «м'якої сили», національного брендингу та економічного відновлення, а також офіційні документи міжнародних організацій, матеріали органів державної влади України, стратегічні й програмні документи, аналітичні звіти, статистичні матеріали та нормативно-правові акти. Використані джерела відображають ключові параметри воєнної трансформації та повоєнного відновлення України, зокрема обсяги міжнародної фінансової підтримки, стан боргового навантаження, динаміку зовнішнього фінансування, інвестиційні та репутаційні обмеження, а також інституційні умови залучення ресурсів відбудови.

Наукова новизна одержаних результатів

У дисертації розв'язано актуальне наукове завдання, що полягає в обґрунтуванні теоретико-методичних засад і розробленні практико-орієнтованих інструментів публічної дипломатії економічного відновлення України, спрямованих на конверсію довіри, репутації та коаліційної легітимності у стійкі фінансові, інвестиційні й технологічні потоки за умов війни та повоєнної відбудови.

Вперше

- запропоновано інтегрований підхід до стратегування публічної дипломатії економічного відновлення України як економічної інфраструктури довгого горизонту, у межах якого поєднано пріоритизацію стратегічних чинників, візійне цілепокладання, переговорно-коаліційне моделювання, систему

ключових повідомлень, міжвідомчий механізм реалізації та моніторинг результативності для керованої конверсії міжнародної довіри у стійкі фінансові, інвестиційні й технологічні потоки.

Удосконалено

- понятійно-категорійний апарат публічної дипломатії економічного відновлення шляхом упровадження поняття репутаційного розриву, який визначено як стійку різницю між задекларованими державою правилами, гарантіями та публічними зобов'язаннями і відтворюваними практиками їх виконання, що є спостережуваними та придатними до перевірки для зовнішніх акторів, а також розкрито його економічний зміст через зміну параметрів ціни ризику, вартості капіталу, вимог до гарантій і процедурної перевірки, горизонту договірних зобов'язань та умовності фінансування, що безпосередньо визначає здатність репутаційного потенціалу конвертуватися в інвестиційний;
- причинно-інституційну модель публічної дипломатії як інструменту відновлення репутаційного та інвестиційного потенціалу держави, у межах якої обґрунтовано поетапний перехід від внутрішньої довіроздатності інститутів до зовнішньої репутаційної переконливості та далі до довгострокових приватних зобов'язань, а також виокремлено ключові канали її дії – доказово-верифікаційний, наративно-коаліційний і синергійний у взаємодії з економічною дипломатією, що забезпечують трансляцію довіри в угоди, гарантії та проекти за умов зростання репутаційної волатильності в цифровому середовищі;
- аналітичні підходи до оцінки міжнародного досвіду публічної дипломатії у сфері постконфліктної реконструкції, доповнені методом верифікації результативності на основі композитного індексу репутації держави, сформованого за показниками економічної свободи, корупції та суверенного ризику, що дало змогу кількісно простежити зв'язок між репутаційно-інституційними сигналами та зовнішніми економічними потоками з урахуванням лагових ефектів і зменшення ризику хибної атрибуції;

- методичні підходи до формування наративів публічної дипломатії України в умовах цифровізації шляхом упровадження відтворюваного обчислювального інструментарію на основі Python, що забезпечує автоматизоване збирання й стандартизацію даних з офіційних телеграм-каналів і вебсайтів акторів публічної дипломатії, виокремлення мовних сегментів, кодування наративних мотивів та побудову порівнюваних у часі індикаторів інтенсивності комунікації, зовнішньої адресації, уваги, ретрансляції та доказовості повідомлень, завдяки чому наративи переведено в площину емпірично верифікованого аналізу;
- науково-методичні підходи до проєктування інституційно-комунікаційних механізмів публічної дипломатії у забезпеченні міжнародного фінансування та інвестицій, удосконалені через перехід до операційної моделі управління довірою, у межах якої публічна дипломатія розглядається як режим зниження інформаційної асиметрії та витрат перевірки для донорів і інвесторів, а конверсія міжнародної уваги у фінансові рішення забезпечується міжвідомчою координацією, матрицею відповідальності, цифровою прозорістю даних і стандартизованою системою тез, доказів та верифікаторів.

Набуло подальшого розвитку

- підходи до концептуалізації публічної дипломатії в системі сучасних міжнародних економічних відносин, у межах яких її обґрунтовано як багатосуб'єктну політику формування довіри, репутації та легітимності економічної присутності держави, що зменшує невизначеність, ризикові оцінки й витрати перевірки та впливає на рішення інвесторів, донорів, контрагентів і регуляторів, а також розкрито її синергію з економічною дипломатією у конверсії репутаційних сигналів у стійкі економічні потоки.
- методичні підходи до дослідження впливу публічної дипломатії на економічні процеси, удосконалені шляхом побудови матриці інтегрованої методології оцінки, яка узгоджує рівні аналізу, об'єкти вимірювання, процедури операціоналізації, джерела даних і способи зниження загроз валідності та забезпечує відтворюваний перехід від комунікаційних сигналів і зовнішнього

інформаційного контексту до змін у довірі, поведінкових проявів і далі до агрегованих економічних показників з урахуванням часової динаміки.

- аналітичні підходи до дослідження медіафону як вимірюваного зовнішнього середовища публічної дипломатії та каналу трансмісії репутаційних сигналів у макрофінансові показники, удосконалені на основі GDELT 2.0 через побудову відтворюваної процедури медіааналітики, що охоплює очищення корпусу від викривлювальних інформаційних джерел, розмежування воєнного та економічно-відновлювального контурів повідомлень, нормалізацію тональності за індексом позитивності медіафону та лагове зіставлення отриманих індикаторів із грантовими, кредитними й борговими показниками, що дало змогу точніше розрізняти швидкі ринкові реакції та інерційні механізми офіційного фінансування.
- підходи до визначення та оцінки глобальних трендів публічної дипломатії, що набули подальшого розвитку через поєднання систематизованого відбору й ранжування рецензованої літератури та високонадійних інституційних звітів із машинно-підтримуваним контент-аналізом на основі великих мовних моделей, де протокол промптингу використано як відтворюваний інструмент перетворення неструктурованих текстів на порівнювані аналітичні ознаки. Такий підхід дав змогу трактувати тренд не як декларативну тему, а як повторюваний у різних джерелах механізм із визначеними економічними каналами впливу та індикаторами підтвердження, а також побудувати таксономію трендів з операційними визначеннями, типовими проявами, реперними джерелами й можливістю емпіричної перевірки.

Практичне значення одержаних результатів. Результати дослідження становлять методичну й аналітичну основу для вдосконалення публічної дипломатії економічного відновлення України, зокрема для посилення конверсії довіри та репутаційного капіталу у рішення зовнішніх акторів щодо фінансування, гарантування, страхування ризиків та інвестування. Практичне значення мають:

- метод верифікації результативності публічної дипломатії на основі композитного індексу репутації держави (RI), який дає змогу зіставляти репутаційно-

інституційний профіль країни із зовнішніми фінансовими потоками, макродинамікою та лаговими ефектами;

- відтворюваний обчислювальний інструментарій аналізу цифрових комунікацій публічної дипломатії на основі Python, що забезпечує формування корпусу матеріалів, мовну ідентифікацію, лексикографічне кодування наративів і порівнюваність результатів у часі;

- операційна модель управління довірою у публічній дипломатії економічного відновлення, яка поєднує матрицю відповідальності, доказову базу, цифрову прозорість, стандартизовані повідомлення та верифіковані результати для зменшення інформаційної асиметрії й витрат перевірки у партнерів;

- процедура медіааналітики міжнародного інформаційного середовища щодо України на основі Global Database of Events, Language and Tone (Глобальна база даних подій, мови і тональності), GDELT 2.0, призначена для вимірювання медіафону як каналу трансмісії репутаційних сигналів у макрофінансові показники;

- стратегічна модель публічної дипломатії економічного відновлення України та проєктний документ «Стратегія публічної дипломатії економічного відновлення України до 2035 року», що задають логіку узгодження цілей, акторів, інструментів і показників для конверсії міжнародної довіри у фінансові, інвестиційні та технологічні потоки.

Окремі положення дисертаційного дослідження впроваджено у діяльність Управління міжнародного співробітництва та європейської інтеграції Тернопільської обласної військової адміністрації (довідка № 135-30/01-11 від 02.04.2026 р.) при підготовці аналітичних матеріалів і практичних рекомендацій у сфері міжнародної комунікації, розвитку партнерств, підтримки пріоритетів європейської інтеграції та повоєнного відновлення України. Зокрема, використано підходи до стратегування публічної дипломатії економічного відновлення, управління міжнародною довірою, зниження інформаційної асиметрії для зовнішніх партнерів і посилення доказовості комунікацій з донорами, інвесторами та міжнародними інституціями.

Результати дослідження також використано у діяльності Почесного консульства Угорщини в Україні (довідка № 720/83/04 від 24.04.2026 р.) при

підготовці інформаційно-аналітичних матеріалів і комунікаційних позицій, спрямованих на вдосконалення українсько-угорського діалогу, представлення гуманітарних ініціатив, налагодження міжрегіональної співпраці, комунікацію з іноземними партнерами та формування більш структурованого підходу до презентації пріоритетів економічного відновлення України.

Основні положення дисертації також впроваджено у навчальний процес Західноукраїнського національного університету при поглибленні змістового наповнення лекційних і практичних занять та підготовці навчально-методичного забезпечення дисциплін «Економічна дипломатія» (поняття публічної дипломатії, роль іміджу держави для залучення іноземних інвестицій та міжнародної допомоги) та «Ринок ЄС» (аналіз інструментів розвитку національного бренду для промоції процесів європейської інтеграції) в межах освітньо-професійної програми «Міжнародна економіка» (довідка №126-31/1024 від 30.04.2026).

Особистий внесок здобувача. Дисертація є самостійним науковим дослідженням. Усі висновки, викладені в цій науковій роботі, є результатом особистих досліджень автора. З наукових праць у співавторстві використано ті ідеї й положення, які є результатом самостійного дослідження здобувача.

Апробація результатів дослідження. Результати дисертаційного дослідження апробовано на міжнародних і всеукраїнських науково-практичних конференціях, де представлено та обговорено окремі теоретичні, методичні й прикладні положення роботи. Зокрема, доповідь щодо ролі публічної дипломатії у зміцненні міжнародної суб'єктності України була представлена на III Міжнародній науково-практичній конференції «Соціальні, економіко-правові та фінансові виклики в умовах глобальних трансформацій» (Тернопіль – Свалява – Братислава, 19 травня 2023 р.). Положення щодо інструментів публічної дипломатії України у протидії інформаційним викликам війни апробовано на XVIII Міжнародній науково-практичній конференції молодих учених і студентів «Інноваційні процеси економічного та соціально-культурного розвитку: вітчизняний та зарубіжний досвід» (м. Тернопіль, 20–21 березня 2025 р.). Окремі висновки про публічну дипломатію як новий вимір економічної сили держави у глобалізованому світі оприлюднено на IX

Міжнародній науково-практичній конференції «Інновації партнерської взаємодії освіти, економіки та соціального захисту в умовах інклюзії та прагматичної реабілітації соціуму» (м. Кам'янець-Подільський, 22–23 травня 2025 р.). Положення щодо штучного інтелекту як нового ресурсу «м'якої сили» у сучасній публічній дипломатії обговорено на Другій Всеукраїнській науково-практичній конференції «Сталий, інклюзивний, смарт розвиток: наукові підходи до вирішення сучасних глобальних і локальних викликів» (м. Тернопіль, 24 жовтня 2025 р.). Результати, пов'язані з роллю публічної дипломатії та міжнародної довіри у повоєнному економічному відновленні України, апробовано на Третій Всеукраїнській науково-практичній конференції «Сталий, інклюзивний, смарт розвиток: наукові підходи до вирішення сучасних глобальних і локальних викликів» (м. Тернопіль, 14 квітня 2026 р.).

Публікації. Наукові результати дисертаційного дослідження опубліковано у 10 наукових працях загальним обсягом 5,7 друк. арк. (5,2 авторських друк. арк.), серед яких 4 праці – у наукових фахових виданнях України обсягом 3,9 друк. арк. (3,6 авторських друк. арк.), 1 праця – в іншому зарубіжному виданні обсягом 0,8 друк. арк. (0,8 авторських друк. арк.) та 5 праць апробаційного характеру загальним обсягом 1,0 друк. арк. (0,8 авторських друк. арк.).

Структура та обсяг роботи. Дисертація складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел та додатків. Загальний обсяг дисертаційної роботи становить 304 сторінки, основний текст роботи розміщено на 213 сторінках. Дослідження містить 28 таблиць на 17 сторінках, 6 рисунків на 6 сторінках та 10 додатків на 45 сторінках. Список використаних джерел налічує 311 найменувань.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ПУБЛІЧНОЇ ДИПЛОМАТІЇ У КОНТЕКСТІ ЕКОНОМІЧНОГО ВІДНОВЛЕННЯ

1.1. Концептуальні засади публічної дипломатії в системі сучасних міжнародних економічних відносин

У системі сучасних міжнародних економічних відносин дедалі виразніше проявляється зсув від суто матеріальних передумов конкурентоспроможності до нематеріальних чинників, серед яких особливе місце посідають довіра, репутація та легітимність економічної присутності держави за кордоном. Глобалізація фінансових потоків, мережевість комунікацій і зростання ролі публічних настроїв означають, що економічні рішення інвесторів, донорів, споживачів і регуляторів формуються не лише через показники дохідності чи інституційні гарантії, а й через сприйняття країни як надійного, передбачуваного та ціннісно сумісного партнера. Відтак публічна дипломатія постає не як допоміжна інформаційна активність, а як системний інструмент зовнішньої політики, що опосередковує економічні взаємодії, зменшуючи бар'єри невизначеності, посилюючи прийнятність співпраці та підтримуючи сталість партнерських коаліцій.

Понятійно це означає, що публічна дипломатія розглядається ширше за класичні міждержавні практики, адже вона охоплює роботу з іноземними суспільствами, їхніми цінностями та очікуваннями. Як наголошує Г. Сонді, «публічна дипломатія охоплює виміри міжнародних відносин поза межами традиційної дипломатії» [265, с. 8]. Водночас у визначенні Е. Гілбоа чітко підкреслено багатосуб'єктність і каналізацію впливу: «державні та недержавні актори використовують медіа й інші канали комунікації, щоб впливати на громадську думку в іноземних суспільствах» [149, с. 57-58]. Саме ця логіка – суспільства як адресати, комунікаційні мережі як інфраструктура, репутація як ресурс – і робить публічну дипломатію органічною складовою сучасних

міжнародних економічних відносин.

Історично концепт публічної дипломатії формувався під впливом зміни медійного середовища та зростання ролі громадської думки у зовнішній політиці, позаяк міжнародна взаємодія стала видимою для масових аудиторій і, відповідно, чутливою до довіри. У цьому контексті концептуальний імпульс теорії «м'якої сили» Дж. Ная задав методологічну опору для пояснення нематеріальних механізмів впливу. Його базова дефініція фіксує принципову відмінність від примусу та купівлі лояльності: «м'яка сила – це здатність впливати на інших і досягати бажаних результатів через привабливість, а не через примус чи оплату» [217, с. 94]. Підхід Дж. Ная добре імплементується в економічну логіку публічної дипломатії, акцентуючи увагу на тому, що привабливість і довіра знижують трансакційні витрати взаємодії, полегшують кооперацію, а також підвищують «допуск» до партнерств і режимів підтримки.

Потрібно зауважити, що «м'яка сила» у сучасних міжнародних економічних відносинах не зводиться до абстрактної привабливості держави або самодостатнього репутаційного ресурсу. Її зміст доцільно розкривати через поєднання поведінкових, інституційних і мережевих передумов, що впливають на готовність зовнішніх акторів довіряти державі, співпрацювати з нею, підтримувати її рішення або входити у довгострокові економічні зобов'язання. Поведінковий вимір проявляється у зміні сприйняття, очікувань і готовності до кооперації; інституційний – у довірі до правил, процедур, підзвітності та здатності держави виконувати взяті зобов'язання; мережевий – у включеності держави у сталі партнерські, донорські, інвестиційні, освітні, технологічні й експертні зв'язки. Відтак привабливість країни може привернути увагу, однак економічне рішення потребує довіри до даних, прозорості процедур, перевірюваності зобов'язань і зрозумілого механізму взаємодії. У такій логіці публічна дипломатія операціоналізує ресурс «м'якої сили» через комунікацію, взаємодію, доказовість і мережеву присутність, перетворюючи загальну прихильність до держави на економічно значущу готовність підтримувати, фінансувати, інвестувати або співпрацювати.

Водночас редукція публічної дипломатії лише до «м'якої сили», на думку Е. Вілсона, звужує її політичну функцію, адже у практиці зовнішньої політики результативність забезпечує поєднання інструментів переконання, інституційного дизайну та матеріальних засобів впливу, тобто поєднання м'якої і жорсткої сили («smart power») [304].

Важливо, що репутаційний ресурс у публічній дипломатії постає не периферійним, а таким, що здатен заміщувати або перевершувати матеріальні переваги. Е. Гілбоа прямо формулює цю зміну: «сприятливий образ і репутація... стали важливішими, ніж територія, доступ і сировинні ресурси» [149, с. 56]. Відтак пояснювальна модель економічної дії публічної дипломатії природно спирається на репутацію як вхідний параметр для інвестиційних рішень, експортних контрактів, туристичних потоків і навіть регуляторної взаємодії.

Водночас, на рівні інструментів акцент переноситься з одностороннього повідомлення на управління відносинами та довгостроковість, оскільки саме вони забезпечують відтворення довіри. Цей зсув А. Коуен інтерпретує як еволюцію публічної дипломатії від монологічних форм до діалогічних і далі до співпраці, де довіра виробляється через взаємодію та спільні практики, а не лише через інформаційний вплив [105, с. 10–30]. Поряд з цим дослідження М. Леонарда, А. Стеада та К. Сьюінга підкреслює вимогу інтерактивності, де «інституції публічної дипломатії мають бути значно інтерактивнішими та здатними вибудовувати довгострокові відносини...» [191, с. 7]. Економічна віддача таких практик не є абстрактною, оскільки автори фіксують вимірюваний фінансовий ефект на прикладі міжнародної освіти, коли залучення іноземних студентів генерує значні доходи для приймаючої країни.

Окремо слід підкреслити нормативну межу публічної дипломатії, адже довіра руйнується швидше, ніж накопичується. Саме тому застереження Дж. Ная є методологічно важливим в цьому контексті: «публічна дипломатія, що деградує до пропаганди, не лише не переконує, а й може підірвати м'яку силу» [217, с. 108]. Для міжнародних економічних відносин це означає прямий ризик репутаційних втрат, які надалі проявляються у гірших умовах фінансування, меншій готовності до

довгострокових угод та звуженні кола партнерів.

Виходячи за межі традиційного розуміння публічної дипломатії та акцентуючи увагу на її економічному вимірі, зауважимо, що цей вимір структурно пов'язаний із брендом нації, або національним брендингом, як інструментом конкурентної присутності країни у світовій економіці. Так, К. Дінні окреслює практичні цілі, навколо яких вибудовується відповідна політика: «держави... мають досягати трьох ключових цілей: приваблювати туристів, стимулювати приплив інвестицій і нарощувати експорт» [114, с. 17].

Водночас національний брендинг і публічна дипломатія не є тотожними категоріями. Національний брендинг фіксує бажане позиціонування країни у зовнішньому середовищі, тобто відповідає за конструювання впізнаваної репутаційної пропозиції держави для туристів, інвесторів, споживачів, партнерів і професійних спільнот. Публічна дипломатія має іншу природу: вона не лише представляє країну, а організовує взаємодію із зовнішніми аудиторіями, пояснює державну політику, підтримує довіру, забезпечує діалог, працює з очікуваннями та підкріплює репутаційні твердження доказами, діями й інституційною послідовністю. Отже, національний брендинг задає образ і конкурентну пропозицію країни, тоді як публічна дипломатія забезпечує соціальну, комунікаційну та інституційну роботу, завдяки якій цей образ набуває переконливості й може впливати на економічну поведінку зовнішніх акторів. У сфері повоєнного відновлення України така відмінність має принципове значення, оскільки позитивна впізнаваність держави сама по собі не гарантує фінансування, інвестицій чи довгострокового партнерства; для цього потрібні довіра, перевірюваність зобов'язань, прозорість процедур і здатність держави перетворювати репутаційну увагу на конкретні економічні рішення.

В процесі дослідження публічної дипломатії та її ролі у системі міжнародних економічних відносин, варто звернути увагу на українську наукову думку, де осмислення публічної дипломатії нині перебуває у фазі інтенсивного методологічного уточнення її предмета, суб'єктного складу та інструментальної логіки, позаяк після 2014 року зовнішньополітична взаємодія України дедалі

більше залежить від довіри зовнішніх аудиторій і їхньої готовності підтримувати економічну співпрацю. У цьому руслі показовою є теза про те, що «дипломатія в її класичній версії, зарезервованій для урядів, зазнала значних змін», а публічна дипломатія безпосередньо пов'язується з міжнародними економічними відносинами [19].

Відтак дослідницький акцент закономірно зміщується від вузького трактування публічної дипломатії як інформаційної активності до її розуміння як комплексу практик, що формують міжнародний авторитет і престиж держави; адже за наявності таких нематеріальних активів країна може реалізовувати власну політику стосовно інших суспільств і бути «центром тяжіння» [19].

Поглиблення економічного виміру вітчизняних підходів проявляється і в тому, що цілі публічної дипломатії описуються через зв'язок із просуванням національних інтересів і цінностей, стимулюванням міжнародного співробітництва та впливом на іноземну громадську думку, причому управлінська дієвість таких практик прямо ув'язується з ресурсами «м'якої сили» – культурою, освітою, спортом та іншими каналами соціальної привабливості.

Поряд з цим у працях, присвячених взаємодії публічної дипломатії та міжнародних економічних відносин, підкреслюється її синергетична природа – поєднання елементів зовнішньої політики, політичного маркетингу, культурної дипломатії та медійних практик, що в сукупності підтримує розвиток міжнародних економічних і комерційних зв'язків.

Окрему лінію формує аргументація про публічну дипломатію як чинник конкурентоспроможності держави у глобальному середовищі. У цьому сенсі показовим є підхід, за яким конкурентоспроможність держави «значною мірою залежить від її здатності ефективно взаємодіяти з міжнародною аудиторією через м'яку силу», формуючи позитивний імідж і вибудовуючи довгострокові партнерства; відповідно, інформаційна, медійна й культурна дипломатія, освітні програми та академічні обміни, а також цифрова дипломатія розглядаються як канали стратегічної комунікації з цільовими закордонними аудиторіями [12, с. 81].

Узагальнюючи стан наукового дискурсу, доречно розрізнити дві траєкторії.

Західна академічна традиція публічної дипломатії виробила понятійно впорядкований словник і відносно стійкі пояснювальні зв'язки між комунікацією, довірою та поведінкою зовнішніх аудиторій. Водночас її вузьким місцем залишається не дефіцит концептів, а складність атрибуції результатів, адже вплив публічної дипломатії рідко є лінійним, часто проявляється із часовим лагом і переплітається з інституційною якістю політики, станом безпеки, кон'юнктурою ринків та поведінкою недержавних акторів. Українська ж наукова традиція, попри помітне поживлення публікацій після 2014 року, радше накопичує практики й терміни, ніж зводить їх у відтворювану політику з чітким розподілом ролей, процедурними правилами та мінімальною системою оцінювання. Тому слабкою ланкою стає не брак активностей як таких, а нестача узгодженого інституційного устрою та координаційних механізмів, які перетворюють розрізнені комунікаційні дії на сталі політики репутації та довіри.

У системі сучасних міжнародних економічних відносин окреслене розходження між західною та українською траєкторіями наукової думки додатково підсилюється трансформацією дипломатії у її класичному, міжурядовому форматі. Економічні рішення дедалі частіше ухвалюються в умовах публічної видимості, конкуренції наративів і взаємозалежності очікувань, тому процес формування домовленостей починається задовго до підписання документів. Відтак публічна дипломатія впливає на економічні взаємодії не після домовленостей, а до них і під час них, позаяк саме вона забезпечує зрозумілість намірів, узгодженість інтерпретацій і довіру до передбачуваності партнера. У такій логіці вагомою стає не інтенсивність повідомлень, а їхня доказовість і зв'язок із практикою, адже довіра є ресурсом, який легко втратити і складно відновити [217, с. 108].

Український науковий дискурс у цій площині також поступово зміщує акцент від суто культурного промо до економічної суб'єктності. У працях М. Миронової, Ю. Полякової та О. Шайди підкреслюється зв'язок публічної дипломатії з формуванням позитивного іміджу та розвитком міжнародної економічної співпраці, зокрема через просування національних брендів і комунікаційний супровід зовнішньоекономічної активності [19]. Паралельно Н. Кравчук, О. Луцишин і Д.

Андрощук розглядають публічну дипломатію як інструмент м'якої сили у зміцненні конкурентоспроможності держави, поєднуючи репутаційний ресурс із комунікаційними механізмами та економічними цілями [12]. У такій оптиці дискусія про розмежування публічної та економічної дипломатії поступається дискусії про їхню взаємодію, за якої економічна дипломатія задає зміст і формати економічної присутності, тоді як публічна дипломатія формує середовище прийнятності цього змісту для зовнішніх аудиторій і професійних спільнот. Адже у глобальній економіці, де рішення залежать від очікувань і довіри не менше, ніж від формальних гарантій, комунікація та репутація стають не «декорацією» зовнішньоекономічної політики, а одним із механізмів її дієвості.

З огляду на наведене, поділ на кшталт «економічна дипломатія – про угоди» та «публічна дипломатія – про образ» має обмежену пояснювальну силу. Угоди укладаються і виконуються в режимі довіри, а довіра формується не лише риторикою, а й послідовністю дій, прозорістю, передбачуваністю інституційної поведінки та здатністю держави переконливо пояснювати власну політику зовнішнім суспільствам, професійним спільнотам і економічним партнерам [149, с. 57–58]. Звідси випливає потреба в операційному визначенні публічної дипломатії, яке фіксує не лише її комунікаційну природу, а й здатність впливати на довіру, ризикові оцінки та готовність зовнішніх акторів до економічної взаємодії.

У межах цього дослідження публічну дипломатію доцільно визначити як системну діяльність державних і недержавних акторів, спрямовану на формування, підтримання та відтворення довіри, репутаційної переконливості й легітимності держави у зовнішніх аудиторій через публічну комунікацію, культурні, освітні, експертні, цифрові, діаспорні та інституційні канали взаємодії з метою перетворення міжнародної уваги, солідарності та позитивного сприйняття країни на готовність зовнішніх акторів до фінансування, інвестування, гарантування, технологічного партнерства й участі у повоєнному економічному відновленні.

У цьому розумінні публічна дипломатія не ототожнюється з будь-якою зовнішньою комунікацією держави, а охоплює ті практики, які адресовані іноземним суспільствам, донорам, кредиторам, інвесторам, міжнародним

організаціям, регуляторам і професійним мережам та здатні впливати на їхні очікування, рівень довіри, оцінку ризиків і готовність до співпраці. Її економічний зміст проявляється в тому, що вона зменшує інформаційну асиметрію, підвищує перевірюваність державних зобов'язань, посилює прийнятність міжнародної взаємодії та створює репутаційно-довірчі передумови для фінансових, інвестиційних, технологічних і донорських рішень.

Запропоноване операційне визначення дає змогу перейти від характеристики публічної дипломатії як роботи з довірою, легітимністю та зовнішніми аудиторіями до аналізу її взаємодії з інституційно-договірними механізмами зовнішньоекономічної політики. У міжнародних економічних відносинах репутаційно-довірчі сигнали не існують автономно від інструментів торгівлі, інвестування, фінансування та гарантування ризиків. Вони можуть підсилювати дієвість цих інструментів, прискорювати входження у співпрацю й зменшувати витрати перевірки; за браку довіри, навпаки, зростають премії ризику, ускладнюються переговори та звужується поле домовленостей. Відтак подальший аналіз потребує чіткого окреслення економічної дипломатії та пояснення її взаємодоповнюваності з публічною дипломатією на рівні економічних механізмів.

Саме тут показовою є позиція О. Шарова, який наполягає на міждисциплінарній природі економічної дипломатії й на «довгій» логіці взаємної вигоди. Його аргументація важлива тим, що довгий горизонт економічних інтересів робить довіру не фоновою характеристикою, а ресурсом, який має відтворюватися через сталі зовнішні зв'язки та зрозумілу поведінку держави у публічному просторі. Пояснюється це тим, що «економічні інтереси, як правило, більш довгострокові, прозорі (тобто, зрозумілі і викликають більше довіри) та побудовані на взаємних інтересах (в умовах вільної конкуренції)» [59, с. 63]. Отже, коли економічна взаємодія розрахована на роки, витрати недовіри накопичуються та швидко перетворюються на вищу премію ризику, коротші контракти й зростання витрат перевірки та забезпечення виконання. За таких умов економічна дипломатія потребує репутаційно-комунікаційного забезпечення, а його формування є предметом публічної дипломатії, яка працює з зовнішніми аудиторіями, підтримує

зрозумілість намірів і відтворює довгострокові канали взаєморозуміння.

Відтак публічна дипломатія та економічна дипломатія постають як взаємодоповнювані складові одного процесу зовнішньоекономічної дії. Перша створює і підтримує довіру та легітимність, без яких друга стикається з кумулятивними бар'єрами, тоді як друга надає цій довірі вимірюваного змісту у вигляді угод, інструментів і потоків співпраці.

Таким чином, для досягнення цілей цього дослідження та упорядкування ролі публічної і економічної дипломатії у системі міжнародних економічних відносин економічну дипломатію доцільно конкретизувати як цілеспрямовану діяльність держави та уповноважених інституцій, спрямовану на реалізацію зовнішньоекономічних інтересів через переговорні та інституційні механізми, міжнародно-правові домовленості й інструменти координації, а також через практики просування експорту й інвестицій, доступу до ринків, фінансових ресурсів і режимів підтримки. Така конкретизація узгоджується з міждисциплінарним трактуванням економічної дипломатії та її довгостроковою логікою взаємної вигоди [59; 60]. Водночас прикладний зміст економічної дипломатії виходить за межі техніки укладання угод, оскільки результативність залежить від того, наскільки зовнішні актори вважають партнера передбачуваним, а його політику зрозумілою та верифікованою.

Таким чином, економічна дипломатія оперує інституційними рішеннями, однак їхня дієвість у міжнародних економічних відносинах залежить від того, як ці рішення інтерпретуються зовнішніми аудиторіями та професійними спільнотами. Тоді як публічна дипломатія працює з довірою, репутацією й легітимністю у зовнішньому середовищі, вона формує умови прийнятності тих інструментів, які економічна дипломатія пропонує у вигляді угод, гарантій і режимів співпраці.

У такій логіці взаємозв'язку між публічною та економічною дипломатією виникає взаємне підсилення механізмів. Публічна дипломатія впливає на схильність зовнішніх акторів до кооперації, оскільки логіка "м'якої сили" пов'язує досягнення результатів із привабливістю і добровільною згодою, а не з примусом чи оплатою [217, с. 94]. Водночас економічна дипломатія переводить цей ресурс у

конкретні результати, задаючи зміст співпраці, її юридичні та фінансові конструкції й інструменти реалізації. Саме тому поділ на кшталт «публічна дипломатія – про образ, економічна – про угоди» втрачає пояснювальну силу, адже угоди укладаються й виконуються в середовищі очікувань і суспільної підтримки, яке формується комунікаційними каналами та довгими зв'язками [265, с. 8; 191, с. 7].

Теоретичну основу такої синергії можна зафіксувати у трьох взаємопов'язаних тезах. По-перше, публічна дипломатія є багатосуб'єктною діяльністю, у межах якої державні й недержавні актори через медіа та інші канали впливають на громадську думку в іноземних суспільствах, а відтак – на середовище прийняття рішень [149, с. 57]. По-друге, довіра відтворюється через інтерактивність і тривалі відносини, тому короткі інформаційні впливи не замінюють системної роботи з зовнішніми аудиторіями [191, с. 7]. По-третє, національний брендинг задає прикладний вимір узгодження сприйняття країни та її економічної пропозиції, оскільки цільова логіка таких політик безпосередньо пов'язана з туризмом, інвестиціями та експортом [114, с. 18]. Сукупно ці положення дозволяють трактувати синергію як режим, у якому публічна дипломатія знижує бар'єри входу для економічних ініціатив, а результати економічної дипломатії, своєю чергою, підсилюють переконливість і відтворюваність репутаційних сигналів.

Для фіксації економічного механізму синергії публічної та економічної дипломатії у системі міжнародних економічних відносин доречно подати компактну формалізацію.

Так, нехай очікувана корисність зовнішнього економічного рішення (інвестиції, контракту, пакета фінансування) має вигляд:

$$U = E(R) - \pi(\rho) - \tau(\rho) \quad (1.1)$$

де – $E(R)$ очікувана віддача; $\pi(\rho)$ – премія за ризик; $\tau(\rho)$ – трансакційні витрати перевірки та забезпечення виконання; ρ – репутаційно-довірчий параметр країни як сигнал якості партнера.

У цій логіці публічна дипломатія працює на підвищення ρ через довгі зв'язки, зрозумілість намірів і легітимність у зовнішніх аудиторій, тоді як економічна

дипломатія збільшує $E(R)$ через угоди, гарантії, режими підтримки та механізми координації. Синергія виникає тоді, коли зростання ρ зменшує $\pi(\rho)$ та $\tau(\rho)$, підвищуючи конверсію інструментів економічної дипломатії у реальні потоки капіталу, контрактів і програм співпраці. Такий підхід узгоджується з тезою про привабливість як канал досягнення результатів [217, с. 94] та з вимогою довгострокових відносин як умови відтворення довіри [191].

У науковій літературі публічна дипломатія дедалі частіше постає як відтворювана політика взаємодії із зовнішніми аудиторіями, що працює через довіру, привабливість і керованість сприйняття, а не як сукупність епізодичних інформаційних дій. Так, у трактуванні Е. Гілбоа центральними є багатосуб'єктність і комунікаційні канали впливу на іноземну громадську думку, що безпосередньо задає підстави для виокремлення легітимаційно-пояснювальних і сигнально-репутаційних функцій [149, с. 55]. Концепт м'якої сили Дж. Ная, зі свого боку, уточнює умову результативності такої взаємодії, адже привабливість працює лише тоді, коли вона зберігає довіру і не підміняється пропагандистською практикою [217, с. 94; с. 108]. У логіці інституційної реалізації М. Леонард, А. Стеад і К. Сьюінг наголошують на інтерактивності й довгострокових відносинах як ознаці «зрілої» публічної дипломатії та демонструють, що такі зв'язки можуть мати вимірювані економічні наслідки, зокрема через міжнародну освіту й пов'язані з нею доходи [191, с. 6–7]. Додатковий вимір задають дослідження на стику публічної дипломатії та стратегічних комунікацій, де увага переноситься на узгодження повідомлень із практикою й на керованість комунікаційного процесу як інституційної спроможності [49, с. 80–89]. Економічна спрямованість функцій посилюється в роботах про національний брендинг, оскільки він безпосередньо пов'язує репутаційні сигнали з туризмом, інвестиціями та експортом [114, с. 18]. Український дискурс також рухається в бік економічної суб'єктності, підкреслюючи роль взаємодії з міжнародною аудиторією та ресурсів м'якої сили у зміцненні конкурентоспроможності [12, с. 81–85], а також фіксуючи зв'язок публічної дипломатії з міжнародною економічною взаємодією та іміджевими механізмами просування [19, с. 161–162]. Окремою підставою для нормативно-

ціннісної функції виступають підходи, що трактують зовнішню дію як здатність формувати уявлення про прийнятні стандарти й «нормальність» взаємодії, тобто як вплив через норми та очікування [198, с. 239–240].

Разом із тим функціональні класифікації мають типові обмеження, коли за відсутності явного механізму вони легко перетворюються на універсальний перелік «про все», де покращення образу підміняє пояснення економічного ефекту. Саме тому в цьому дослідженні функції публічної дипломатії трактуються як відносно стійкі режими її дії, що пов'язують адресатів і канали взаємодії з параметрами міжнародних економічних рішень. Йдеться насамперед про ті змінні, через які репутаційно-довірчий ресурс впливає на поведінку зовнішніх акторів, зменшуючи невизначеність, знижуючи премію за ризик і скорочуючи витрати перевірки та забезпечення виконання. Така постановка узгоджується із застереженням Дж. Ная щодо швидкої ерозії довіри в разі розриву між комунікацією та практикою [217], а також із тезою Е. Гілбоа про зростання ваги репутації як ресурсу впливу в сучасній міжнародній взаємодії [149]. Відтак подальша деталізація подається як узагальнений синтез функцій публічної дипломатії з прив'язкою до їхніх економічних механізмів і типових каналів реалізації (табл. 1.1).

З наведених у табл. 1.1 положень випливає, що функції публічної дипломатії доцільно тлумачити не як самостійні суб'єкти дії, а як напрями реалізації конкретних інструментів, практик і комунікаційних механізмів. Легітимаційно-пояснювальна та сигнально-репутаційна функції працюють через зрозумілість намірів, послідовність повідомлень, підтвердження зобов'язань і зовнішню верифікацію; мережево-інфраструктурна й ринково-позиційна – через сталі зв'язки, впізнаваність, доступ до професійних середовищ і зменшення бар'єрів первинної взаємодії; інвестиційно-фінансова та нормативно-ціннісна – через демонстрацію процедурної прозорості, пояснення стандартів, підзвітності й умов входження капіталу. У сукупності ці функції формують середовище, у якому зовнішній актор має більше інформації, нижчу невизначеність, зрозуміліші параметри ризику та вищу готовність до фінансових, інвестиційних, торговельних або технологічних рішень.

Таблиця 1.1

Функції публічної дипломатії у системі міжнародних економічних відносин та економічний механізм дії

Функція	Зміст функції	Економічний механізм (зв'язок із $U = E(R) - \pi(\rho) - \tau(\rho)$)	Типові інструменти/ канали	Потенційні індикатори прояву
Легітимізаційно-пояснювальна	Формує прийнятність зовнішньоекономічних рішень у країнах-партнерах; робить економічну політику зрозумілою для зовнішніх аудиторій	Підвищує ρ через зрозумілість намірів і логіки рішення; зменшує $\tau(\rho)$ (витрати перевірки/ узгодження) і частково $\pi(\rho)$	Публічні пояснення політики, стратегічні комунікації, робота з медіа, експертні брифінги, парламентська дипломатія	Рівень підтримки в країнах-донорах, стійкість коаліцій, швидкість імплементації угод, зменшення інформаційних криз
Сигнально-репутаційна	Створює узагальнені сигнали надійності, передбачуваності, інституційної якості	Підвищує ρ ; зменшує $\pi(\rho)$ (премію за ризик) і $\tau(\rho)$	Послідовні наративи, демонстрація виконання зобов'язань, міжнародне мовлення, публічні звіти, репутаційні кампанії	Суверенні спреди, вартість запозичень, інвестиційний клімат, горизонти контрактів, кількість довгострокових угод
Мережево-інфраструктурна	Нарощує соціальний капітал зовнішньоекономічної політики через спільноти й довгі зв'язки	Підвищує ρ і зменшує $\tau(\rho)$ через доступ до інформації, довіру в мережах та менші витрати на пошук/ верифікацію	Освітні/ наукові/ культурні обміни, діаспорні мережі, професійні платформи, think tanks, партнерства університетів	Кількість і якість мереж, меморандумів, партнерств, спільні проекти, участь у міжнародних коаліціях, «вхід» до приватного сектору
Ринково-позиційна	Підтримує конкурентну присутність, зменшує бар'єри сприйняття країни походження	Підвищує ρ ; зменшує $\tau(\rho)$ (перевірки/ сумніви контрагентів) і опосередковано підсилює $E(R)$ через ширший ринок	Національний брендинг, культурна дипломатія, публічні кампанії, міжнародні події, промоція інновацій/галузей	Динаміка експорту, туристичні потоки/витрати, підписані контракти, частка ринку, брендові показники країни
Інвестиційно-фінансова	Підвищує здатність залучати капітал і підтримку, робить реформи видимими й інтерпретованими	Підвищує ρ ; зменшує $\pi(\rho)$ і $\tau(\rho)$; економічна дипломатія підсилює $E(R)$ через гарантії й інструменти	Комунікації з інвесторами, презентації реформ, робота з донорами, комунікація про гарантії/страхування ризиків	FDI/портфельні потоки, обсяги гарантій/страхування, кількість інвестпроектів, умови фінансування
Нормативно-ціннісна	Підтримує довіру до стандартів і траєкторії реформ, підвищує сумісність із режимами підтримки	Підвищує ρ ; через сприйняття «нормальності» та відповідності стандартам; зменшує $\pi(\rho)$ і бар'єри доступу до режимів	Комунікація реформ, ESG/добročесність, прозорість, публічні зобов'язання, міжнародні стандарти	Доступ до програм підтримки, участь у інтеграційних форматах, довіра до інституцій

Примітки: U відображає сукупну очікувану економічну корисність взаємодії із державою для зовнішнього актора; $E(R)$ — очікуваний результат або вигоду від такої взаємодії; $\pi(\rho)$ – премію за ризик, величина якої зменшується зі зростанням довіри ρ ; $\tau(\rho)$ – транзакційні витрати пошуку інформації, перевірки, узгодження та контрагування, що також знижуються зі зростанням довіри ρ ; ρ – рівень довіри до держави, її інституцій та економічної політики. FDI – прямі іноземні інвестиції; ESG – екологічні, соціальні та управлінські стандарти; аналітичні центри (think tanks).

Узагальнення функціонального розкладу публічної дипломатії кореспондує з висновками українських досліджень про її зв'язок із формуванням позитивного іміджу держави та розвитком міжнародного економічного співробітництва, зокрема через просування національних брендів, підтримку зовнішньоекономічної активності й комунікаційне забезпечення довіри до країни як партнера. Водночас у межах цього дослідження функції публічної дипломатії розглядаються не як самостійні суб'єкти дії, а як напрями реалізації конкретних інструментів, практик і комунікаційних механізмів, через які довіра, репутація та легітимність можуть набувати економічного значення [19, с. 161–162].

Водночас важливо підкреслити, що у реальних міжнародних економічних практиках публічна дипломатія майже ніколи не існує «сама по собі» – вона вбудовується в економічні стратегії як інфраструктура довіри та інтерпретацій, що робить угоди, фінансові пакети й інвестиційні ініціативи соціально прийнятними та операційно здійсненими. Такий підхід чітко видно на прикладі Китаю в межах «Один пояс, один шлях», коли паралельно з кредитами, інфраструктурними проєктами та контрактною експансією вибудовується довга комунікаційно-освітня присутність (культурні інституції, академічні й студентські обміни, форуми, мережі експертної взаємодії), яка знижує поріг недовіри, стабілізує трактування мотивів і створює середовище, у якому економічна взаємодія може переживати політичні коливання [68]. Японський кейс «Cool Japan» демонструє іншу конфігурацію того самого зв'язку, коли культурні індустрії, дизайн, гастрономія й технологічний образ працюють як попередня нормалізація країни для споживача та партнера – зменшується «когнітивна відстань», зростає готовність до першого контакту, а далі економічна дипломатія підхоплює це через торговельні місії, галузеві угоди та інструменти просування експорту й туризму [92]. Південнокорейська «Халлю» ще наочніше показує механізм конверсії символічної популярності в економічні потоки, коли медійний і культурний експорт створює стійку зовнішню увагу й довіру до країни, економічні інституції отримують «теплий вхід» на ринки – у товарах, сервісах, освіті, туризмі та креативних партнерствах [186]. Європейський Союз ілюструє модель, у якій економічна допомога та програми розвитку

супроводжуються політикою видимості, пояснюваності та стандартів: комунікаційне підкріплення результатів, правил і ціннісних підстав співпраці підвищує легітимність участі донора й стабілізує коаліції підтримки, роблячи фінансові інструменти більш “стійкими” до інформаційних атак і внутрішньополітичних змін у країнах-партнерах [237]. У сукупності ці кейси показують, що синергія виникає не через «рекламу країни», а через те, що публічна дипломатія забезпечує довгу довіру, мережеві входи та узгоджені інтерпретації, тоді як економічна дипломатія матеріалізує їх у контракти, режими, інструменти й потоки.

Для уникнення описової еkleктики інструменти публічної дипломатії доцільно групувати за усталеними в літературі типологіями, які дозволяють розвести інформаційні, культурні, обмінні та мовленнєві практики й простежити еволюцію їх ролі у зовнішній політиці [108, с. 31–54].

Тому доцільним є перехід до концептуальних засад публічної дипломатії у системі міжнародних економічних відносин, поданих як структурована система порівняння публічної та економічної дипломатії за ключовими вимірами – сутністю, цілями, інструментами, суб’єктами, типом впливу та зонами перетину. Такий підхід, з одного боку, утримує розмежування предметних полів (комунікаційно-репутаційна робота із зовнішніми аудиторіями проти інституційно-договірних механізмів реалізації інтересів), а з іншого – фіксує механізм взаємопідсилення, у межах якого довіра та мережевий капітал підвищують результативність економічних рішень, а економічні результати відтворюють репутаційну достовірність публічних наративів [19; 14–17]. Узагальнення цих положень подано в табл. 1.2.

Концептуальні засади, узагальнені в табл. 1.2, дають змогу розглядати публічну та економічну дипломатію як взаємодоповнювані компоненти зовнішньоекономічної політики. Економічна дипломатія працює з угодами, фінансовими програмами, гарантіями та інституційними домовленостями, тоді як публічна дипломатія формує довіру, пояснює логіку рішень і підтримує їхню прийнятність для зовнішніх аудиторій, донорів, інвесторів та урядів країн-партнерів.

Таблиця 1.2

Концептуальні засади публічної дипломатії у системі міжнародних економічних відносин

Категорія	Публічна дипломатія	Економічна дипломатія	Точки перетину	Роль у зовнішньо-економічній політиці
Сутність	Діяльність держави та пов'язаних інституцій у сфері зовнішніх суспільних комунікацій, спрямована на формування довіри, репутації, легітимності та підтримки з боку іноземних суспільств і професійних спільнот.	Дипломатична та інституційно-договірна діяльність, спрямована на захист і просування економічних інтересів країни за кордоном через переговори, угоди та механізми міжнародної координації.	Обидві функціонують у зовнішньому середовищі; працюють із цільовими аудиторіями та партнерами; використовують інструменти впливу без прямого примусу, підвищуючи передбачуваність взаємодії.	Посилення зовнішньоекономічної суб'єктності через поєднання інституційних механізмів і репутаційно-комунікаційного ресурсу.
Цілі	Накопичення репутаційного капіталу, підтримання довіри, підвищення прийнятності співпраці, формування сприятливих очікувань щодо країни.	Залучення інвестицій, розширення експорту, укладання торговельних та інвестиційних угод, захист інтересів національного бізнесу на зовнішніх ринках.	Позитивний образ і довіра підсилюють готовність до економічної взаємодії; економічні результати, своєю чергою, посилюють репутацію та довіру.	Формування довгострокових партнерств на основі поєднання економічної вигоди та суспільної прийнятності співпраці.
Інструменти	Культурна дипломатія, міжнародне мовлення, робота з аудиторіями та механізми «слухання», стипендіальні програми й академічні обміни, цифрова дипломатія, брендинг країни.	Торговельно-економічні переговори, інвестиційне просування, підтримка експорту, міждержавні угоди, економічні стимули та обмеження (зокрема санкційні режими).	Спільні платформи (виставки, саміти, форуми), поєднання комунікаційної презентації та змістовної пропозиції, участь у міжнародних програмах розвитку.	Узгодження «змісту» (економічні ініціативи) і «середовища прийнятності» (довіра, інформованість, мережі контактів).
Суб'єкти	МЗС, інститути культури, агенції публічної дипломатії, медіа, громадські організації, університети та експертні мережі, діаспорні структури.	МЗС, Мінекономіки, агенції підтримки експорту та інвестицій, торговельні представництва, бізнес-асоціації, профільні регулятори та інститути розвитку.	Міжінституційна координація: дипломатичні місії діють у зв'язі з бізнесом, комунікаційними та культурними інституціями; зростає роль мережевих партнерств.	Розширення функцій дипломатичних представництв за принципом «єдине вікно» для комунікації, просування та супроводу економічних інтересів.
Комунікаційна функція	Позиціонування та пояснення політики, міжкультурний діалог, робота з наративами, підтримання довіри, підвищення зрозумілості та передбачуваності дій держави.	Інформаційний супровід економічних рішень, комунікація умов співпраці, інвестиційне просування, репутаційне забезпечення переговорного процесу.	Спільна потреба в прозорості намірів, узгодженості повідомлень і прогнозованості дій як умові зниження транзакційних витрат.	Зменшення бар'єрів до співпраці через скорочення невизначеності та інформаційної асиметрії на міжнародних ринках.

Продовження табл. 1.2

Категорія	Публічна дипломатія	Економічна дипломатія	Точки перетину	Роль у зовнішньоекономічній політиці
Тип впливу	Символічний і ціннісний (soft power), мережевий, заснований на довірі та легітимності; опосередкований через суспільні уявлення та норми.	Інституційно-договірний і стимулювальний: правила, угоди, режими підтримки та обмеження; вплив через зміну можливостей і стимулів економічних акторів.	Вплив через послідовність, передбачуваність та взаємну вигоду; взаємодоповнюваність «нормативного» і «інституційного» контурів.	Закріплення образу держави як надійного й передбачуваного економічного партнера та підвищення якості міжнародної економічної взаємодії.
Синергія	Формує середовище довіри та зацікавленості, яке підвищує ефективність економічної дипломатії та сприйнятність економічних ініціатив.	Надає зміст публічним наративам і перетворює репутаційну привабливість на вимірювані економічні результати (інвестиції, експорт, угоди).	Інтегрована модель «економічного переконання»: довіра й привабливість та інституційна пропозиція та механізми реалізації.	Формування цілісної системи дипломатичного впливу, де репутаційні активи та економічні інструменти взаємно підсилюють один одного в глобальному економічному просторі.

Джерело: Власна розробка автора

В українському воєнному контексті це особливо помітно у конференціях з відновлення, переговорах щодо макрофінансової допомоги, санкційних коаліціях і платформах донорської координації, де формальні домовленості потребують постійного пояснення цілей, потреб, результатів і гарантій. Відтак зовнішньоекономічна дія поєднує інституційно-договірну та репутаційно-довірчу логіку: перша визначає правила, фінансові параметри й механізми взаємодії, друга впливає на швидкість входу у співпрацю, горизонт зобов'язань, стійкість коаліцій підтримки, витрати перевірки та рівень сприйнятого ризику. Синергія публічної й економічної дипломатії проявляється в тому, що довіра, передбачуваність і мережеві входи підвищують практичну результативність зовнішньоекономічних інструментів, а виконані домовленості, профінансовані програми й верифіковані результати зміцнюють репутаційну переконливість держави та зменшують майбутні бар'єри взаємодії [191; 216; 217; 249].

Для дослідження важливо не лише зафіксувати взаємодоповнюваність публічної та економічної дипломатії, а й показати причинну послідовність

формування зовнішньоекономічного результату. Економічні рішення зовнішніх акторів залежать не тільки від очікуваної віддачі, а й від рівня невизначеності, вартості перевірки, надійності зобов'язань партнера та сталості каналів комунікації. У цій логіці зовнішнє середовище формує попит на зрозумілі, перевірювані й ціннісно сумісні сигнали; публічна дипломатія продукує легітимацію, репутаційні сигнали та мережеві зв'язки; ці проміжні результати впливають на поведінку донорів, інвесторів і контрагентів, змінюючи швидкість ухвалення рішень, готовність до гарантування чи страхування ризиків і горизонти договірних зобов'язань. Підсумком можуть ставати вимірювані економічні результати: обсяги фінансування та інвестицій, експортні контракти, доступ до ринків і умови залучення капіталу. Водночас зв'язок має зворотну дію: розрив між заявленими сигналами й реалізованими практиками знижує довіру, тоді як послідовне виконання домовленостей підсилює репутаційний ресурс і стабілізує коаліції підтримки [249].

Після узагальнення концептуальних засад логічним є перехід до моделі, що поєднує рівні аналізу в єдину послідовність: детермінанти зовнішнього середовища – система акторів та інструментів – проміжні ефекти довіри, легітимації й мережевої взаємодії – економічні рішення та потоки – зворотні зв'язки. Узагальнену візуалізацію цієї причинно-наслідкової логіки подано на рис. 1.1.

Рис. 1.1 відображає перехід від зовнішніх детермінант до системи публічної дипломатії та економічно значущих каналів її дії. Зворотні зв'язки пояснюють кумулятивність довіри й асиметрію її втрат: виконання зобов'язань посилює репутаційну переконливість держави, а розрив між заявленим і реалізованим підвищує недовіру та майбутні витрати взаємодії. Отже, аналіз переходить від переліку інструментів до механізму доданої вартості публічної дипломатії для міжнародних економічних рішень.

Модель також враховує взаємозв'язок публічної дипломатії, економічної дипломатії та національного брендингу: перша формує довіру, легітимність і мережеві контакти; друга інституціоналізує ці передумови в угодах, програмах, гарантіях та інвестиційних рішеннях; третій, залишаючись інструментальним компонентом публічної дипломатії, забезпечує впізнаваність і конкурентне позиціонування країни.

Концептуальна модель публічної дипломатії в системі сучасних міжнародних економічних відносин (інфраструктура довіри)

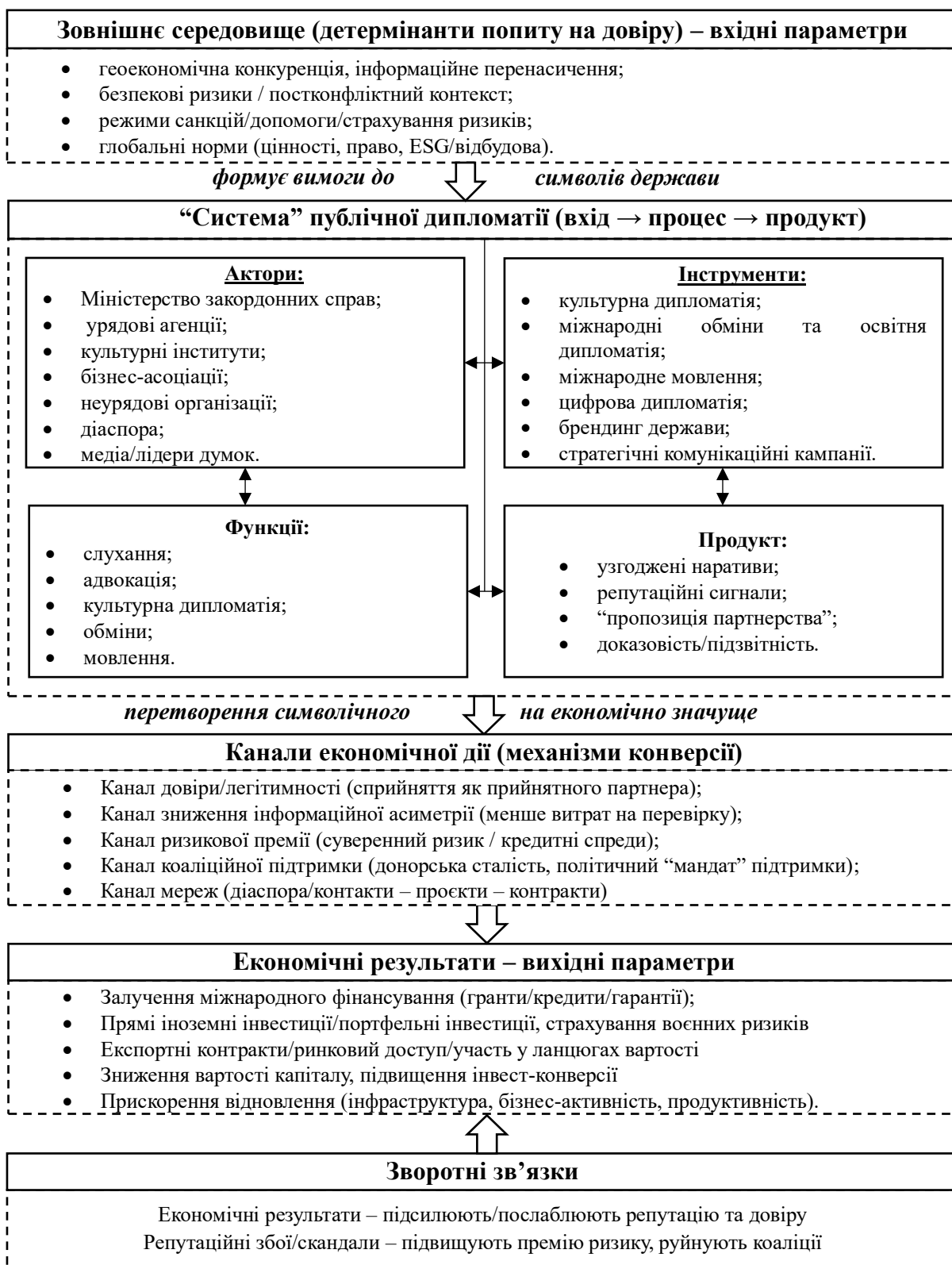

Рис. 1.1. Концептуальна модель публічної дипломатії в системі сучасних міжнародних економічних відносин (інфраструктура довіри)

Джерело: Власна розробка автора

Блок «Зовнішні детермінанти попиту на довіру». У цьому блоці зосереджено чинники, що структурно підвищують вагу репутаційних сигналів у міжнародній економічній взаємодії. Ускладнює цю взаємодію, на думку М. Кастельса те, що економічні сигнали держави циркулюють у мережевій публічній сфері, де конкурентність визначається не лише змістом повідомлення, а й позицією в комунікаційних мережах, швидкістю поширення та логікою вузлів довіри [94, с. 78–93].

По-перше, геоекономічна конкуренція в умовах інформаційного перенасичення підвищує ціну помилки, а отже посилює вимогу до верифікованості повідомлень.

По-друге, постконфліктні та безпекові ризики зміщують очікування партнерів від «вигідності» до «надійності», роблячи спроможність виконання зобов'язань центральним критерієм добору форматів співпраці.

По-третє, режими санкцій, допомоги, гарантування та страхування задають інституційний фільтр доступу до ресурсів, у якому рішення ухвалюються під впливом не лише економічних розрахунків, а й оцінок відповідності правилам і стандартам.

По-четверте, нормативно-стандартні вимоги щодо прозорості, підзвітності та відповідальності формують рамні очікування «прийнятної поведінки» держави як партнера [198]. Сукупний ефект цих детермінант полягає в тому, що зростають витрати перевірки, узгодження та забезпечення виконання, а репутаційні параметри стають не супутнім тлом, а входом у рішення про кооперацію, горизонти договірних зобов'язань та умови фінансування.

Блок «Система публічної дипломатії як механізм продукування довіри». Тут публічна дипломатія розглядається як інституційно зібраний процес, що перетворює зовнішній попит на довіру на відтворювані результати у вигляді легітимності, передбачуваності та мережових входів. Вирішальною є не інтенсивність комунікацій, а їхня узгодженість із фактичними діями та здатність працювати з аудиторіями в довгому часовому режимі. Координація між державними й недержавними акторами, сталі канали взаємодії, внутрішня узгодженість

повідомлень та їх доказове підтвердження забезпечують цілісність зовнішніх інтерпретацій. Завдяки цьому зменшується ймовірність того, що наміри держави сприйматимуться як опортуністичні або ситуативні [49; 265]. Водночас методологічно принциповим є застереження щодо підміни публічної дипломатії пропагандою, адже така підміна руйнує ресурс довіри саме тоді, коли він є ключовим обмеженням для довгих форм співпраці [217].

Блок «Канали економічної дії та вимірювані наслідки». У цьому блоці модель описує конверсію репутаційно-комунікаційних результатів у економічно значущі рішення. Канал легітимності працює як умова політичної реалізованості угод, програм підтримки й інтеграційних рішень у країнах-партнерах. Канал зниження інформаційної асиметрії скорочує витрати перевірки та прискорює переговорні цикли, зменшуючи втрати часу як економічного ресурсу. Канал премії за ризик відображає трансляцію оцінок надійності й передбачуваності в умови фінансування, вартість капіталу та готовність до довших горизонтів контрактів. Канал коаліційної підтримки пояснює стійкість донорських, гарантійних і страхових режимів у часі. Канал мереж показує, як обміни, діаспорні та професійні спільноти створюють практичні «входи» до проєктів і контрактів, знижуючи витрати пошуку партнерів і координації [76; 191]. Звідси випливає принципова відмінність від іміджевих трактувань, оскільки економічний ефект піддається операціоналізації через параметри фінансування, інвестицій, договірні зобов'язання, доступу до ринків, швидкість погоджувальних процедур і якість умов співпраці, а не через абстрактні оцінки «симпатії» [114].

Блок «Зворотні зв'язки та умови відтворюваності». Модель завершується положенням про кумулятивність і водночас крихкість репутаційного ресурсу. Економічні результати підкріплюють довіру як доказ виконання і керованості, тоді як розрив між заявленим і реалізованим швидко конвертується у втрату легітимності та зростання обережності партнерів. Наслідком стають жорсткіші умови фінансування, звуження коаліцій підтримки, коротші горизонти договірних зобов'язань та підвищені вимоги до гарантій і верифікації [149]. Цей блок також дозволяє методологічно відмежувати причини від наслідків: довіра не «замінює»

реформи та інституційне виконання, а є каналом, через який результати виконання стають видимими, інтерпретованими й політично прийнятними.

У підсумку публічна дипломатія в системі сучасних міжнародних економічних відносин постає як механізм формування довіри, репутації та легітимності економічної присутності держави за кордоном, який діє не на рівні «образу», а на рівні передумов ухвалення рішень інвесторами, донорами, контрагентами й регуляторами. Вона підвищує передбачуваність і прийнятність співпраці, зменшує інформаційну асиметрію та витрати погодження, відтак переводить нематеріальні ресурси у вимірювані параметри фінансування, інвестицій, укладення та виконання угод, доступу до ринків, а в поєднанні з економічною дипломатією забезпечує конверсію репутаційних сигналів у стійкі економічні потоки й партнерські коаліції.

1.2. Методологічні підходи до дослідження впливу публічної дипломатії на економічні процеси

У науковому дискурсі публічна дипломатія дедалі послідовніше розглядається як інструмент зовнішньої політики, здатний опосередковано впливати на економічні процеси через зміни уявлень, довіри, легітимності та готовності до кооперації в цільових аудиторіях. Водночас саме оцінювання такого впливу залишається найбільш уразливою ланкою дослідницького дизайну. Література, яка за останні два десятиліття наситила поле дефініціями, таксономіями та концептуальними побудовами, дедалі виразніше фіксує потребу методологічної консолідації, оскільки емпіричні підходи надто часто спираються на свідчення експертів або обмежені набори кількісних даних, що унеможлиблює строгі висновки про ефективність і тим більше про економічні наслідки [74].

Ключова складність оцінювання зумовлена латентним характером об'єкта. Публічна дипломатія генерує не лише події та інформаційні продукти, а передусім проміжні зміни у сприйняттах і відносинах, які важко безпосередньо спостерігати і ще складніше переконливо атрибутувати до конкретних інтервенцій. Відтак у практиці оцінювання часто домінують зручні для звітності показники активності та

охоплення, тоді як результати у значенні трансформації знань, установок і поведінки залишаються недостатньо вимірними, що спричиняє систематичне зміщення інтерпретацій, за якого успіх підмінюється підрахунком виходів, а причинний механізм переходу від комунікаційної дії до рішень аудиторій фактично не верифікується [91].

Складність поглиблюється тим, що тиск на підзвітність не конвертується у відповідну якість оцінювання. Навіть у середовищі, де вимога належної віддачі від витрачених ресурсів є політично чутливою, оцінювання впливу стикається з типовими обмеженнями фінансування, компетентностей і управлінської підтримки, а також із труднощами доведення результативності щодо довгострокових нематеріальних цілей, зокрема довіри та репутації [91].

У такому інституційному контексті оцінювання нерідко редукується до «культури звітування», де виходи підкріплюються яскравими прикладами, але не будуються процедури, здатні відрізнити вплив програми від фонових змін середовища.

Методологічна коректність потребує чіткого розмежування рівнів результативності. У прикладній традиції оцінювання комунікаційних програм доцільно відрізняти вихідні продукти діяльності (outputs), проміжні результати сприйняття аудиторією (outtakes) та підсумкові результати (outcomes), тобто стійкі зміни у знаннях, установках і поведінці. Без такого розмежування підрахунок охоплення або згадок не дає підстав робити висновки про трансформацію сприйняття чи поведінки, а тим більше про соціально-економічні наслідки [194].

Важливо також, що оцінка тону, «еквівалентів реклами» та інших популярних проксі легко стає джерелом суб'єктивізму й методологічно сумнівних узагальнень, якщо не задано прозорих критеріїв кодування [194, с. 10-11].

Економічний вимір посилює ці методологічні обмеження. Інвестиції, торгівля, туризм, умови фінансування та ризикові премії формуються під впливом безпекового середовища, санкцій, монетарних умов, інституційної якості й глобальної кон'юнктури. Тому пряме пов'язування метрик публічної дипломатії з макропоказниками є вразливим до ендогенності та хибної атрибуції без причинної

моделі, контрольних змінних, часових лагів і контрфактичної логіки оцінювання.

Відтак методологія оцінювання публічної дипломатії має зосереджуватися не на переліку індикаторів, а на систематизації підходів, які забезпечують коректний перехід від комунікаційних виходів до перевірюваних результатів і обережних економічних інтерпретацій, сумісних із вимогами наукової доказовості.

Так, каузально-орієнтований підхід із медіаторами та часовими лагами будує модель впливу як послідовність ланок «інтервенція публічної дипломатії – проміжні зміни (довіра, легітимність, залученість) – зміни у взаємодії та підтримці – рішення акторів – економічні потоки». Оскільки ефекти часто є контекстно залежними та відкладеними в часі, то в такому дизайні ключовим стає не пошук прямої кореляції з макропоказниками, а перевірка механізму через медіатори та модератори; відтак оцінювання набуває причинної дисципліни, а не описової звітності [199, с. 922].

Результативно-каузальний підхід (теорія змін; логіка «виходи діяльності – проміжні результати – підсумкові результати»; «шляхи зв'язку») дисциплінує перехід від ресурсів і дій до послідовних рівнів результатів, наголошуючи на необхідності розрізняти виходи діяльності, проміжні результати сприйняття і підсумкові результати у поведінці. Адже облік експозиції чи згадок сам по собі не є доказом змін у довірі або рішеннях, то мінімальна методична вимога полягає в розмежуванні «виходи діяльності – проміжні результати – підсумкові результати», що дозволяє коректно вписати економічні змінні як віддалений рівень впливу, а не як механічне продовження комунікаційної активності [194, с. 4-6]. У цьому ж класі підходів шляхи зв'язку уточнюють, як мікрозміни в аудиторіях можуть методично поєднуватися з макронаслідками без логічного стрибка, оскільки результати публічної дипломатії проявляються в нашаруванні наративів і образів, то атрибуція ґрунтується на накопиченні узгоджених доказів уздовж ланцюга результатів, а не на вимозі миттєвого ефекту в інвестиціях чи торгівлі [253, с. 886].

Підхід опосередкованого індикативного вимірювання, або індексний проксі-підхід, спирається на композитні індикатори репутаційного капіталу – індекси м'якої сили, індекси бренду країни та суміжні рейтингові конструкції – як зіставні змінні для порівняння різних країн й міжчасового аналізу. Такі індикатори забезпечують

формування панельних рядів, що відкриває можливість тестувати гіпотези щодо взаємозв'язку репутаційних активів із торговельними потоками, прямими іноземними інвестиціями, туристичною мобільністю чи вартістю капіталу. Відтак вони інтегруються у стандартні економетричні моделі як змінні стану або середовища [190].

Водночас методична вразливість підходу зумовлена кількома обставинами. По-перше, композитні індекси можуть змішувати причини та наслідки, позаяк окремі їхні складові частково відображають уже сформовані економічні результати. По-друге, значна частка експертних або опитувальних компонентів підвищує чутливість до змін методології та суб'єктивних оцінок. По-третє, агрегований характер показника обмежує можливість атрибуції ефекту конкретним програмам чи кампаніям публічної дипломатії. Як висновок, індексні змінні є корисним інструментом для виявлення загальних тенденцій, однак отримані оцінки потребують обережної інтерпретації та поєднання з іншими процедурами причинної перевірки.

Економетричний та квазіекспериментальний підхід прагне відтворити «що було б без інтервенції» через різницю різниць, подієвий аналіз, синтетичний контроль або інструментальні змінні [66]. Його сила полягає у спробі забезпечити внутрішню валідність у ситуації, коли економічні показники визначаються багатьма чинниками; так як на результати впливають безпека, санкції, монетарні умови та кон'юнктура, то без контрфактичної логіки зв'язок між публічною дипломатією і макропоказниками буде методично крихким.

Мікрорівневий експериментально-опитувальний підхід зосереджується на безпосередньому вимірюванні змін у цільових аудиторій через інструменти опитувань, панельних досліджень, контрольованих експериментів і фокус-груп. Така стратегія дозволяє фіксувати трансформацію установок, рівня довіри, сприйняття легітимності та готовності до співпраці під впливом конкретних комунікаційних інтервенцій [190]. Позаяк економічні наслідки зазвичай формуються з часовим зсувом і опосередковуються поведінковими рішеннями, саме цей підхід дає можливість емпірично перевірити механізм на проміжній ланці причинного

ланцюга.

Відтак мікрорівневе вимірювання виконує функцію аналітичного мосту між комунікаційною дією та потенційною економічною поведінкою, оскільки дозволяє оцінити, чи справді зміни в інформаційному середовищі трансформуються у наміри інвестувати, співпрацювати або підтримувати економічні ініціативи. Водночас результати такого підходу не можуть автоматично переноситися на макрорівень, адже наміри не завжди реалізуються в діях через інституційні та ринкові обмеження. Як висновок, експериментально-опитувальна стратегія підвищує якість причинної інтерпретації, проте потребує подальшого узгодження з агрегованими економічними показниками.

Комунікаційно-аналітичний підхід використовує контент-аналіз, аналіз дискурсу, аналіз кадрування, мережеві методи та цифрову аналітику для вимірювання якості сигналів і характеристик інформаційного середовища [226]. Він є доречним, адже публічна дипломатія діє через повідомлення і репутаційні сигнали, а отже зміни у структурі тем, тональності та видимості можуть бути проміжними результатами, релевантними для формування очікувань і довіри.

Підхід аналітики цифрової взаємодії розрізняє цифрову активність як дію та публічне залучення як вимірюваний проміжний результат, придатний для подальшого причинного аналізу. Оскільки показники взаємодії не слід ототожнювати з економічним ефектом, то публічне залучення трактується як медіатор між повідомленням і подальшими наслідками; відтак відкривається можливість медіаційного аналізу, який не зводить оцінювання до реакцій у цифрових платформах [183].

Підхід аналітики медіафону трактує зовнішній інформаційний простір як вимірюваний контекст, у якому публічна дипломатія змінює інтенсивність, тональність і тематичну структуру висвітлення, а отже може впливати на очікування та сприйнятий ризик, що є релевантним для інвестиційних рішень і вартості капіталу. Позаяк тут центральним є не облік активностей, а фіксація зрушення інформаційного середовища, то цей підхід можна вважати окремою стратегією оцінювання проміжних результатів із подальшим зіставленням із макропоказниками за наявності

лагів і контролів [24].

Порівняльно-кейсова та процесно-аналітична стратегія спрямована на відтворення причинного механізму впливу публічної дипломатії в межах конкретних випадків [148]. Її завдання полягає не у статистичному узагальненні, а в реконструкції послідовності переходів: від змін у сприйнятті й довірі – до рішень акторів, а далі – до економічних наслідків. Такий підхід дає змогу зіставити альтернативні пояснення, перевірити внутрішню логіку причинного ланцюга й визначити, на якій стадії спрацювала публічна дипломатія, а де результат був зумовлений безпековими, інституційними, фінансовими чи політичними чинниками.

Підхід змішаних методів як стратегія триангуляції доказів виконує інтегративну функцію, поєднуючи результати щонайменше двох методологічних ліній у межах одного дослідницького дизайну [107]. Його методична цінність полягає в узгодженні доказів, отриманих на різних рівнях ланцюга результативності, що зменшує ризик одновимірних інтерпретацій. Типові комбінації включають поєднання комунікаційно-аналітичних підходів із мікрорівневими вимірюваннями для зв'язування сигналів і реакцій аудиторій, мікрорівневих досліджень з економетричними моделями для поєднання механізму впливу та макроекономічних наслідків, а також аналізу медіафону з економетричними інструментами для зіставлення інформаційного контексту з економічними індикаторами. Відтак змішані методи не утворюють окремої ланки, а виступають способом підвищення валідності всього ланцюга оцінювання.

Узагальнення та систематизація вище підходів дозволяє сформулювати критерії наукової коректності дослідження впливу публічної дипломатії на макроекономічні показники: по-перше, метод має відповідати часовому горизонту очікуваного ефекту; по-друге, дизайн повинен забезпечувати причинну валідність через контрфакт або перевірку механізму з альтернативними поясненнями; по-третє, операціоналізація має бути прозорою та відтворюваною, особливо у випадку індексів і медіааналітики. Отже зазначена логіка узагальнена на рис. 1.2, який показує, як кожний підхід розв'язує проблему вимірювання, атрибуції та переходу від проміжних результатів до економічних інтерпретацій.

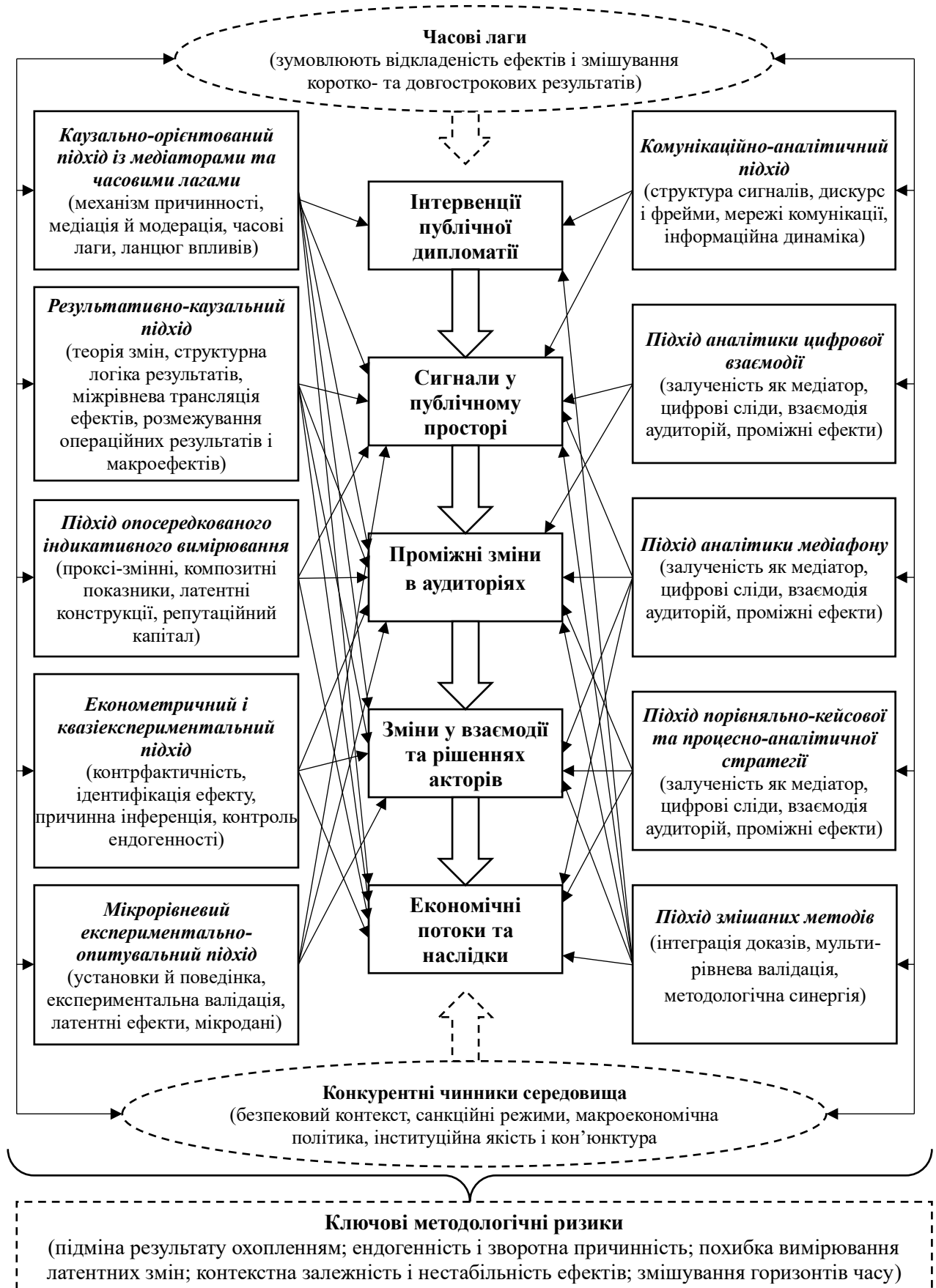

Рис. 1.2. Систематизація методологічних підходів до дослідження впливу публічної дипломатії на економічні процеси

Джерело: розроблено автором

Карта підходів на рис. 1.2 окреслює загальну логіку аналізу, однак подальший виклад потребує суворішого методологічного обґрунтування. Необхідно пояснити, чому різні дослідницькі дизайни мають неоднакову доказову силу, де виникають помилки під час переходу від комунікаційних вимірів до економічних висновків і за якими принципами доцільно інтегрувати підходи для валідної оцінки впливу публічної дипломатії. Таке завдання не може обмежуватися внутрішньодисциплінарним оглядом, позаяк економічний вимір потребує дотримання стандартів причинного аналізу, оцінювання впливу та відтворюваної роботи з текстовими даними.

Різниця доказової сили має системні джерела. Центральні результати публічної дипломатії є латентними, відтак довіра, легітимність і готовність до співпраці замінюються проксі-показниками, зокрема охопленням, частотою згадок і тональністю. Якщо зв'язок між проксі та теоретичним конструктом слабкий або залежить від алгоритмів платформ і подієвих хвиль, виникає систематична похибка вимірювання, що знижує точність оцінок причинного ефекту. Саме тому сучасні індекси м'якої сили ґрунтуються на багатовимірних конструкціях і прозорих процедурах агрегування, адже одиничні показники видимості не забезпечують належної аналітичної надійності [97, с. 4].

Не менш принциповим джерелом розбіжностей є ендогенність і зворотна причинність. Економічні успіхи країни підсилюють її репутаційні ресурси та комунікаційну спроможність, тоді як безпекова політика, санкційні режими, монетарні умови й зовнішня кон'юнктура одночасно впливають і на інтенсивність публічної дипломатії, і на економічні результати. За відсутності контрфактичної логіки або перевірки механізмів впливу з альтернативними поясненнями це породжує хибну атрибуцію, коли ефекти, зумовлені фоновими чинниками, приписуються публічній дипломатії. Емпіричні дослідження економічної дипломатії показують статистичні зв'язки між дипломатичною присутністю та торгівлею, однак методологічна коректність таких висновків залежить від ідентифікаційних припущень і здатності контролювати супутні фактори [245].

Додаткове ускладнення зумовлене часовою динамікою та режимною

залежністю ефектів. Результати публічної дипломатії зазвичай не є миттєвими: вони накопичуються, проявляються з лагами та по-різному діють у стабільних, кризових і конфліктних умовах. Інформаційне поле реагує на події швидше, ніж ухвалюються інвестиційні чи донорські рішення, а ризикові премії можуть змінюватися під впливом безпекових, фінансових і політичних чинників, не пов'язаних безпосередньо з комунікаційними сигналами. Відтак дослідницький дизайн має враховувати лаги, кумуляцію та затухання ефектів, а також розмежовувати короткострокову інформаційну реакцію, середньострокову зміну довіри й довгострокову трансформацію економічної поведінки зовнішніх акторів.

Звідси випливає критерій якості методології у цій предметній сфері. Важливим є не сам факт наявності числового показника, а здатність дослідницького дизайну дисциплінувати три переходи, без яких економічні висновки залишаються методично вразливими. Перший перехід пов'язує сигнал або інтервенцію публічної дипломатії з проміжними змінами у сприйнятті, довірі та легітимності. Другий переводить ці зміни у площину поведінкових рішень донорів, інвесторів, кредиторів, міжнародних організацій або професійних спільнот. Третій співвідносить рішення акторів з агрегованими економічними потоками, враховуючи конкурентні пояснення, множинні шоки та часові лаги. Методологічні спрощення на будь-якому з цих етапів породжують типові загрози валідності: похибку вимірювання латентних конструктів, ендогенність, зворотну причинність, некоректне задання лагів і логічний перехід від видимості повідомлень до економічних інтерпретацій без достатнього підтвердження механізму. Тому порівняння методологічних підходів доцільно здійснювати не за формальною наявністю кількісних або якісних технік, а за тим, яку ланку причинного ланцюга вони здатні пояснити, виміряти або верифікувати.

Результативно-каузальний підхід, побудований на розмежуванні вихідних продуктів, проміжних результатів сприйняття та підсумкових результатів (outputs-outtakes-outcomes), забезпечує структурну валідність оцінювання, оскільки не дозволяє ототожнювати охоплення й інтенсивність комунікації з реальними змінами у сприйнятті та поведінці [194; 253]. Методологічна цінність

результативно-каузального підходу полягає в тому, що економічні змінні трактуються як віддалений результат причинного ланцюга, опосередкований змінами у сприйнятті, довірі, поведінкових намірах та інституційних реакціях цільових аудиторій. Його доказова сила залежить від двох умов: наявності вимірюваних індикаторів для кожної ланки зв'язку та застосування процедур контролю альтернативних пояснень. Без цього теорія змін втрачає аналітичну строгість і зводиться до описової схеми звітності, яка фіксує послідовність дій, але не доводить причинного ефекту. Відтак цей підхід не замінює емпіричну ідентифікацію, а впорядковує операціоналізацію, узгоджує показники та задає логіку інтерпретації результатів.

Методи, орієнтовані на рівень окремих аудиторій та груп акторів, зокрема опитування, панельні дослідження, експерименти й фокус-групи, є найбільш придатними для вимірювання проміжних змін у сприйнятті, довірі, легітимності та готовності до кооперації. Їхня перевага полягає в тому, що вони дають змогу простежити ту частину дії публічної дипломатії, яка не завжди помітна в агрегованих економічних показниках: чи змінює комунікаційна інтервенція ставлення аудиторії, чи знижує недовіру, чи підвищує готовність до підтримки, партнерства або інвестиційного контакту. Водночас такі методи не можуть автоматично підтверджувати економічний результат, оскільки між зміною установок і фактичною поведінкою існує проміжна зона рішень, процедур, ризикових оцінок і часових лагів. Навіть переконливо зафіксована зміна довіри не обов'язково швидко переходить у фінансові потоки, інвестиційні угоди або донорські рішення. Тому аналіз на рівні аудиторій має поєднуватися з даними про поведінкові прояви зовнішніх акторів: участь у програмах, підписання домовленостей, оголошення фінансових зобов'язань, запуск спільних проєктів, зміну умов фінансування чи розширення партнерських мереж. У такій логіці ці методи не доводять економічний ефект самі по собі, але пояснюють механізм його можливого формування, без якого зв'язок між публічною дипломатією та економічними результатами залишався б неповним.

Комунікаційно-аналітична лінія, що охоплює контент-аналіз, дискурс-аналіз,

аналіз кадрування, мережеві методи та цифрову аналітику, забезпечує вимірювання публічно-дипломатичного сигналу й параметрів інформаційного середовища, у якому цей сигнал циркулює та інтерпретується [24; 183; 226]. Її перевага полягає у стандартизованій фіксації інтенсивності, тональності, тематичної структури, видимості та мережевого поширення повідомлень. Такі показники не відображають економічний результат безпосередньо, однак створюють емпіричну основу для подальшого зіставлення з проміжними змінами довіри, репутаційної тональності, поведінковими рішеннями зовнішніх акторів і макрофінансовими індикаторами.

Водночас методологічна вразливість цієї лінії пов'язана з високою подієвою чутливістю інформаційного поля. Одна й та сама подія може одночасно змінювати медіафон, очікування інвесторів, позицію донорів і оцінку ризику незалежно від цілеспрямованої публічно-дипломатичної дії, що посилює ризик ендогенності та ускладнює причинну інтерпретацію. Тому індикатори медіафону доцільно використовувати не як прямий доказ економічного результату, а як вимірювані характеристики інтенсивності сигналу, інформаційного контексту й можливих проміжних каналів впливу. Їх застосування потребує коректного задання часових лагів, подієвих вікон, перевірки чутливості результатів і прозорих процедур кодування. Комунікаційно-аналітична лінія набуває найбільшої доказової сили тоді, коли поєднується з вимірюванням реакцій цільових аудиторій, аналізом фактичних рішень зовнішніх акторів і макроекономічною перевіркою на основі контрфактичної логіки.

Економетричні та квазіекспериментальні дизайни (різниця в різницях, подієвий аналіз, синтетичний контроль, інструментальні змінні) формують найсильнішу відповідь на питання про макроефект, оскільки безпосередньо працюють із контрфактом: що відбулося б з економічними показниками за відсутності інтервенції [66]. Їхня перевага полягає у спробі забезпечити внутрішню валідність за умов мультифакторності економіки, де на інвестиції, торгівлю чи премію ризику одночасно впливають безпекові, санкційні, монетарні й кон'юнктурні чинники. Водночас у полі публічної дипломатії ключові труднощі пов'язані з операціоналізацією інтенсивності інтервенції, забезпеченням її

екзогенності та стабільністю ідентифікаційних припущень у кризових режимах. Тому «чисті» макрооцінки потребують даних про механізм впливу, зокрема медіаторів, поведінкових проявів і параметрів сигналу. Без цього результат залишається слабо інтерпретованим з погляду каналу впливу. Саме тут постає вимога не протиставляти підходи, а пов'язувати контрфактичну логіку з поясненням механізму.

Після порівняльної характеристики стає очевидним, що подальший розвиток теоретичних і прикладних підходів до оцінювання впливу публічної дипломатії на економічні процеси неможливий у межах однієї методичної лінії. Кожний із розглянутих підходів забезпечує високу доказовість лише на окремій ланці причинного ланцюга, тоді як основні вразливості виникають у місцях переходу між рівнями аналізу. Аналіз текстів і медіафону коректно фіксує характеристики сигналу та інформаційного середовища, однак сам по собі не доводить змін у сприйнятті й рішеннях. Опитування та експерименти переконливо вимірюють проміжні зрушення у довірі, легітимності й готовності до взаємодії, проте без зв'язку з поведінковими проявами та агрегованими потоками їхні висновки залишаються обмеженими щодо економічних наслідків. Контрфактичні макрооцінки дають найсильнішу відповідь на питання про вплив на інвестиції, торгівлю чи вартість капіталу, однак без пояснення механізму впливу можуть перетворитися на «чорний ящик» із підвищеним ризиком хибної атрибуції. Саме ця структурна взаємодоповнюваність, а не множинність технік як така, вимагає інтегрованої методології, яка охоплює мікро-, мезо- та макрорівень і задає правила узгодження доказів для логічно й емпірично обґрунтованих економічних висновків.

Така методологія має бути орієнтована не на механічне «складання» різних процедур, а на перекриття типових провалів валідності, що системно відтворюються в поодиноких підходах. Йдеться, по-перше, про похибку вимірювання латентних конструктів, по-друге, про ендогенність інтенсивності комунікації та зворотну причинність, по-третє, про неправильне задання часових лагів і недооцінку накопичувального характеру ефектів, по-четверте, про логічний розрив між комунікаційною видимістю та економічними потоками, по-п'яте, про

одновимірність доказів. Відповідно, інтегрована методологія має поєднувати багатоджерельне вимірювання довіри та легітимності, контрфактичні процедури для макрорівня, медіаційний апарат для пояснення каналу впливу, динамічне задання лагів із перевіркою чутливості результатів, а також проміжний поведінковий рівень, що пов'язує сприйняття з макропоказниками й зменшує ризик нерозкритості механізму в агрегованих рядах.

Наша інтегрована методологія оцінки впливу публічної дипломатії на економічні процеси доцільно формулювати як портфельний підхід, у межах якого поєднуються мікрорівневі, мезорівневі та макрорівневі процедури з формалізованими правилами узгодження доказів. Така постановка впливає з того, що поодинокі підходи системно не охоплюють окремі ланки причинного ланцюга і тому відтворюють лише частину реальності, тоді як вимога наукової коректності полягає у відтворюваному переході від сигналу та комунікаційної інтервенції до змін у сприйняттях і довірі, далі до поведінкових рішень акторів і, зрештою, до агрегованих економічних результатів за наявності конкурентних пояснень. Портфельність у цій логіці не є компромісом, а єдиною реалістичною відповіддю на одночасну наявність похибки вимірювання, ендогенності, часових лагів та режимної мінливості середовища.

Першою вразливістю поодиноких підходів є похибка вимірювання латентних конструктів. Довіра, легітимність і готовність до співпраці є емпірично прихованими змінними, тому заміщення їх одним індикатором неминуче спотворює оцінки і знижує валідність висновку. Методологічно коректним розв'язанням є введення латентної змінної довіри або легітимності, оціненої на основі кількох джерел даних, у тому числі опитувань, експериментів, а також цифрових і медійних наближених показників із перевіркою їхньої узгодженості та стабільності. Другою вразливістю є ендогенність інтенсивності публічної дипломатії, коли активізація комунікацій одночасно залежить від подій, безпекової ситуації та економічних очікувань, а ці самі чинники впливають на інвестиції, торгівлю й вартість капіталу. Тому для макрорівневих оцінок необхідне контрфактичне мислення, яке реалізується через метод різниці в різницях або метод

синтетичного контролю, а за потреби доповнюється інструментальними змінними чи подієвими підходами; водночас для пояснення каналу впливу доцільно застосовувати медіаційні постановки, які запобігають інтерпретаціям на рівні статистичної залежності без механізму [169, с. 316]. Третя вразливість пов'язана з невірним заданням лагів і недооцінкою накопичення ефектів, оскільки часовий горизонт реакції новинного тону та премій ризику відрізняється від горизонту, у якому змінюються прямі іноземні інвестиції або торговельні потоки. Це вимагає динамічної структури з лагами та обов'язкової перевірки чутливості, де короткі лаги є більш імовірними для медійного середовища та фінансових показників, а довші лаги є обґрунтованими для інвестицій і торгівлі. Четверта вразливість полягає у логічному стрибку від видимості до економіки, який часто виникає тоді, коли вимірюють лише повідомлення або їх присутність у медіа, а далі без проміжної ланки порівнюють це з макропотоками. Тут методологічно необхідним є поведінковий рівень, на якому фіксуються показники, ближчі до рішень акторів, ніж агреговані потоки, зокрема запити інвесторів, якість контактів, попередні домовленості, інструменти зниження ризиків та факти включення країни до процедур закупівель чи тендерів. Нарешті, п'ята вразливість полягає в одновимірності доказів, коли висновок будується на одному типі даних. Її доцільно знімати триангуляцією, за якої ефект визнається переконливим лише тоді, коли узгоджуються принаймні дві ланки причинного ланцюга, а альтернативні пояснення методично ослаблені.

Операційна карта аналізу має починатися зі специфікації інтервенції та теорії змін, де інтервенція публічної дипломатії описується як пакет сигналів у визначених каналах, серед яких дипломатичні заяви, культурні події, міжнародне мовлення, цифрова дипломатія та кампанії формування національного бренду, із фіксацією цільових аудиторій і гіпотез щодо каналів економічної дії. У цій постановці важливо одразу розвести рівень активностей і рівень очікуваних результатів, а також зафіксувати, які саме економічні змінні є логічно похідними від механізму, а які радше відображають широкий контекст і потребують сильнішої ідентифікації.

Далі необхідне вимірювання дози та якості сигналу на мезорівні через відтворювані процедури аналізу текстів як даних. Тут формується система індикаторів інтенсивності, тональності та тематичної структури як зовнішнього медійного поля, так і власних повідомлень публічної дипломатії. Методологічна вимога полягає в тому, щоб будь-який індекс сигналу був відтворюваним, прозоро агрегованим і перевіреним на стабільність, а не був результатом разового кодування без процедури валідації. Саме цю дисципліну забезпечує економічна методологія аналізу текстів як даних [146, с. 544].

Наступним кроком є вимірювання проміжних латентних результатів на мікрорівні. Довіра, легітимність і готовність до співпраці мають оцінюватися через опитування та експерименти, а отримані індикатори доцільно зводити в латентний індекс з контролем узгодженості. На цьому етапі медіаційні постановки виконують роль причинної дисципліни, оскільки дозволяють перевірити, чи зміни в сигналі пов'язані зі змінами в медіаторах у потрібному напрямі, а також оцінити непрямий ефект, не підміняючи його прямими зіставленнями з макропоказниками [169].

Щоб уникнути логічного розриву між перцепціями та агрегованими потоками, у методологію має бути вбудований поведінковий рівень, який методично поєднує мікро- та мезоплощину. Йдеться про фіксацію рішень і дій акторів, що є найближчими економічними проявами потенційного впливу публічної дипломатії. До них належать кількість і якість контактів з інвесторами, попередні домовленості, інструменти страхування воєнних ризиків, запити щодо експортних контрактів, участь у процедурах закупівель, зміни в структурі партнерств і мереж взаємодії. Цей рівень є методично важливим не як заміна макрооцінювання, а як проміжна ланка, що зменшує ризик невідображення короткострокових або контекстно залежних механізмів в агрегованих показниках у межах обраного часового горизонту.

Після цього здійснюється макрорівнева ідентифікація економічного ефекту на основі контрфактичних підходів. Вплив інтервенції, кампанії або комунікаційного шоку оцінюється щодо прямих іноземних інвестицій, торгівлі, туризму та показників ризикової премії або вартості капіталу із застосуванням

методу синтетичного контролю або методу різниці в різницях і подієвого аналізу. Метод синтетичного контролю є особливо доречним для поодиноких втручань на рівні країни в конкретний період [65]. Водночас вибір часових лагів і горизонту оцінювання має узгоджуватися з теорією механізму і перевірятися аналізом чутливості, оскільки інституційні та безпекові шоки можуть змінювати структуру зв'язків у часі.

Завершальним елементом методології є процедура узгодження доказів і правила висновку. Ефект доцільно вважати валідним тоді, коли виконуються мінімальні умови узгодженості на різних рівнях, зокрема коли механізм підтверджений на мікрорівні, тобто медіатори змінюються у напрямі, який узгоджується з теорією змін, коли контрфактична оцінка на макрорівні демонструє статистично та економічно значущий зсув у релевантному горизонті, а також коли медійний фон і новинна тональність рухаються узгоджено з очікуваним каналом ризику і довіри. Для новинного каналу існує усталена фінансова валідація впливу медійного тону на очікування та методично обґрунтовані підходи до вимірювання новинної невизначеності [267]. Така система правил не лише підвищує доказовість, а й робить висновок стійкішим до типових претензій про довільність атрибуції.

Перед поданням матриці доцільно зафіксувати, що інтегрована методологія у цій роботі розуміється не як механічне додавання різних технік, а як єдина система узгоджених процедур, у межах якої кожний рівень вимірювання відповідає окремій ланці причинного ланцюга і перекриває специфічні загрози валідності. Така постановка логічно впливає з попередньої порівняльної характеристики підходів, оскільки було показано, що поодинокі методи є сильними лише на окремих відтинках трансмісії і системно втрачають доказову силу за спроби перейти від комунікаційних метрик до агрегованих економічних змінних. Відтак інтегрована схема потребує формалізованого опису того, що саме вимірюється на кожному рівні, якими даними це підкріплюється, які загрози коректності домінують і якими процедурами вони знижуються. Саме цю логіку узагальнено в табл. 1.2.

Таблиця 1.3

Матриця інтегрованої методології оцінки впливу публічної дипломатії на економічні процеси

Рівень аналізу	Об'єкт вимірювання	Методична процедура	Дані та джерела	Основні загрози валідності	Процедури зниження загроз	Підсумкові показники
Мезорівень	Комуні-каційний сигнал публічної дипломатії у власних повідомленнях	Кількісно-якісний аналіз текстів, тематичне моделювання, побудова індикаторів інтенсивності, тональності та тематичної структури [146]	Офіційні заяви, промови, публікації МЗС і урядових структур, канали цифрової дипломатії, матеріали міжнародного мовлення	Неповнота корпусу, змішування активності з результатом, залежність від зовнішніх подій	Прозорі правила формування корпусу та кодування, розділення власних повідомлень і зовнішнього висвітлення, перевірка чутливості до альтернативних специфікацій	Індекс інтенсивності повідомлень; індекс тональності; частка ключових тем економічного спрямування
	Медіафон як інформаційний контекст щодо країни та економічних сюжетів	Аналіз зовнішнього медійного висвітлення, індикатори інтенсивності згадок, тональності та тематичної структури, зіставлення з економічними змінними з урахуванням часових лагів [146]	Міжнародні медіа, ділові видання, галузеві ресурси, агрегатори новин, бази публікацій	Подієва зумовленість медійного тла, зворотна причинність, селективність медіаджерел	Контроль ключових подій, використання подієвих вікон, лагова структура, перевірка робастності до зміни корпусу медіа, порівняння з альтернативним фоновим середовищем	Індекс медіафону; індекс ризикових сюжетів; індекс репутаційної мінливості
	Новинна невизначеність як формалізований ризиковий контекст	Побудова індикаторів новинної невизначеності, використання ризикових індексів на основі новинних масивів [75]	Новинні масиви, аналітичні стрічки, похідні індикатори невизначеності	Невизначеність відображає загальний фон, а не вплив публічної дипломатії, зміни структури медійного поля	Декомпозиція загальної та країнової складової, включення як контрольної змінної, перевірка стабільності індексу	Індекс новинної невизначеності; індикатор новинного стресу
Мікрорівень	Латентні проміжні результати цільових аудиторій	Опитування, панельні вимірювання, експерименти, причинно-медіаційний аналіз [169]	Дані опитувань цільових аудиторій, експериментальні вибірки, повторні хвилі досліджень	Похибка вимірювання, зміна складу вибірки, соціальна бажаність відповідей, обмежена переносність на реальну поведінку	Конструювання латентної змінної з кількох індикаторів, перевірка інваріантності шкал, стратифікація, повторні хвилі	Індекс довіри; індекс легітимності; індекс готовності до співпраці; оцінка непрямого ефекту

Продовження таблиці 1.3

Рівень аналізу	Об'єкт вимірювання	Методична процедура	Дані та джерела	Основні загрози валідності	Процедури зниження загроз	Підсумкові показники
Перехідний рівень	Поведінкові прояви, найближчі до економічної дії	Відстеження послідовності рішень, стандартизовані реєстри взаємодії, подієва фіксація проміжних результатів	Запити інвесторів, якість і частота контактів, попередні домовленості, участь у процедурах закупівель, використання інструментів зниження ризиків, звернення щодо експортних контрактів	Неповна реєстрація, селективність обліку, інституційні бар'єри між наміром і дією	Уніфікація правил обліку, класифікація якості контактів, контроль інституційних обмежень, зіставлення з індикаторами довіри	Кількість контактів; індекс якості контактів; частка переходу контактів у угоди; індикатори зниження ризиків
Макрорівень	Агреговані економічні результати	Контрфактична оцінка, метод синтетичного контролю, метод різниці в різницях, подієвий аналіз [65]	Панельні макроекономічні дані, міжнародна статистика, адміністративні ряди	Ендогенність інтенсивності публічної дипломатії, одночасні шоки, зміна режимів, порушення трендів	Побудова контрольних груп і синтетичної траєкторії, плацебо-перевірки, робастність до вибору вікна події, контроль шоків	Прямі іноземні інвестиції; зовнішня торгівля; туристичні потоки; оцінка ефекту у визначеному горизонті
	Вартість капіталу та ризикова премія	Подієвий аналіз фінансових показників, лагові моделі, узгодження з медіафоном і новинним тлом [267]	Дохідності, спреди, кредитні премії, індикатори ризику; медійні індекси	Висока чутливість до подій, швидкі зміни режимів, зворотна причинність	Короткі лаги, відсікання подій-рушіїв, альтернативні подієві вікна, перевірка узгодженості з медіафоном	Дохідність і спред; оцінка реакції на комунікаційний шок; індикатор ризикової премії
Мезорівень і макрорівень	Репутаційний стан країни як змінна середовища	Використання композитних індикаторів репутації як змінних стану та контролю	Індекси м'якої сили, індекси бренду країни, композитні рейтинги	Концептуальне змішування причин, низька придатність для атрибуції внеску окремих програм	Декомпозиція складових індексу, застосування насамперед як контрольної змінної, обережна інтерпретація	Репутаційний індекс як контроль; динаміка репутаційного стану
Інтеграційний рівень	Узгодження доказів та правило висновку	Триангуляція результатів, формалізовані умови визнання ефекту	Узгоджені результати між рівнями	Ризик одновимірних висновків, ефект «чорної скриньки», завищення причинності	Правило підтвердження щонайменше двох рівнів, перевірка альтернативних пояснень, узгодження часових лагів	Статус висновку: підтверджений механізм; підтверджений макроефект; сильний висновок

У прикладному вимірі така методологічна логіка конкретизується через

побудову узагальнених індикаторів, які дають змогу перевести репутаційні та комунікаційні характеристики у форму, придатну для міжчасового й міжкраїнного зіставлення. Для порівняльного аналізу міжнародного досвіду таку функцію виконує композитний індекс репутації держави, який агрегує стандартизовані показники інституційно-репутаційного профілю країни і тим самим формує єдиний аналітичний масштаб для подальшого зіставлення з потоками допомоги, інвестицій, туризму та макроекономічною динамікою. Для українського кейсу аналогічну операціональну роль виконує система індексів медіафону, побудованих на основі відтворюваної медіааналітики міжнародного інформаційного середовища. В обох випадках йдеться не про підміну складної реальності одним числом, а про аналітичне узагальнення багатовимірних сигналів у формі, що забезпечує зіставність і відтворюваність оцінювання.

Первинна емпірична верифікація таких узагальнених показників здійснюється за допомогою кореляційного аналізу, а за потреби – лагового кореляційного аналізу, що дозволяє оцінити напрям, силу та часову конфігурацію зв'язку між індексами та відповідними економічними змінними. У такій постановці кореляція не трактується як самодостатній доказ причинності, проте виконує важливу евристичну і верифікаційну функцію: вона дає змогу виявити, які канали є статистично чутливими до змін репутаційно-інституційного профілю держави або міжнародного медіасередовища, а які реагують слабше чи з часовим зсувом. Детальна формалізація побудови композитного індексу репутації держави та правила кореляційного зіставлення подані у підрозділі 2.1, тоді як для українського випадку відповідна логіка реалізується у підрозділі 2.3 через побудову індексів медіафону та їх зіставлення з макрофінансовими показниками. Відтак запропонований підхід забезпечує послідовний перехід від теоретичного обґрунтування ролі репутації й сигналів публічної дипломатії до їх емпірично перевірюваного аналізу

Проведений аналіз дає підстави стверджувати, що центральною методологічною проблемою дослідження впливу публічної дипломатії на економічні процеси є не брак інструментарію, а потреба в узгодженій логіці переходу між рівнями доказів. Публічна дипломатія насамперед змінює проміжні стани – довіру,

легітимність, очікування та готовність до співпраці, тоді як економічні потоки відображають кінцеву стадію багатоланкового причинного процесу. Відтак економічний висновок є коректним лише за умови, що дослідницький дизайн послідовно пов'язує три переходи: від сигналу до змін у сприйнятті, від цих змін до поведінкових рішень акторів і від рішень – до агрегованих показників з урахуванням конкурентних чинників, часових лагів і множинних шоків. На стиках цих переходів виникають основні загрози валідності, які пояснюють розбіжності результатів у межах одного наукового поля.

Методологічно виважена стратегія має бути спрямована на системне зниження таких загроз. Похибка вимірювання довіри, легітимності та очікувань потребує багатоджерельної операціоналізації й перевірки узгодженості індикаторів; ендогенність інтенсивності комунікації та зворотна причинність – порівняльної основи, контролю альтернативних пояснень і чіткого визначення часової послідовності; лаговий і кумулятивний характер ефектів – динамічної специфікації та перевірки чутливості результатів. Логічний розрив між комунікаційною видимістю та економічними потоками долається через введення поведінкового рівня, який пов'язує зміни у сприйнятті з реальними рішеннями донорів, інвесторів, кредиторів, міжнародних організацій і професійних спільнот. Одновимірність доказів мінімізується через триангуляцію, коли висновок підтверджується не окремою статистичною залежністю, а узгодженням результатів на суміжних рівнях аналізу.

Узагальнена архітектоніка оцінювання, структурована за рівнями аналізу, об'єктами вимірювання, джерелами даних, типовими загрозами та процедурами їх зниження, задає правило інтерпретації результатів: наявність статистичного зв'язку на одному рівні не є достатньою підставою для економічного висновку без підтвердження суміжних ланок причинного процесу та без урахування часової динаміки. Подальша параметризація цієї логіки у вигляді динамічної медіаційної моделі на панельних даних переводить методологічні вимоги у формалізовані гіпотези. Фіксація змінних, лагової структури, каналів опосередкування та системи контролів дає змогу розмежувати прямі й непрямі зв'язки, оцінити їх масштаб і

часовий горизонт, а також забезпечити зіставність результатів між країнами та періодами. Відтворюваність такої процедури робить інтегровану методологію придатною для емпіричної перевірки, фахової дискусії та подальшого розвитку.

1.3. Публічна дипломатія як інструмент відновлення репутаційного та інвестиційного потенціалу держави

Сучасна інституційна та політична економія пов'язує траєкторію післякризового й постконфліктного відновлення не лише з обсягом ресурсів, а зі здатністю інститутів знижувати невизначеність через сталість правил, передбачуваність рішень і виконання зобов'язань [213]. За підвищених ризиків інституційна довіроздатність набуває статусу нематеріального активу: вона модулює ціну взаємодії з державою, впливає на готовність контрагентів входити у довші та складніші зобов'язання і визначає, чи домінуватимуть у взаємодії гарантії та контроль, чи відтворюватиметься довший горизонт домовленостей.

Вартісний вимір цієї логіки проявляється у вартості капіталу, ризикових надбавках, жорсткості комплаєнсу та швидкості переходу від намірів до юридично оформлених контрактів. Емпіричні дослідження міжнародних потоків капіталу показують, що якість інститутів і захист прав інвесторів істотно формують структуру та географію інвестування, пояснюючи, чому капітал не перетікає автоматично туди, де його гранична продуктивність вища [70]. Вирішальним джерелом стійких зовнішніх очікувань є внутрішня довіра до інститутів – не як абстрактна лояльність, а як практика послідовного виконання правил; публічна дипломатія в такій логіці виконує трансляційну функцію, роблячи цю практику видимою, перевірюваною та інтерпретованою для зовнішніх аудиторій.

Концептуальною опорою для розуміння ролі довіри як економічного ресурсу держави є насамперед праці Ф. Фукуями, а також Р. Гардіна, Б. Ротстайна, Д. Норта та дослідження соціального капіталу. Саме Фукуяма найбільш виразно пов'язує довіру з економічною організацією суспільства, показуючи, що вона є умовою масштабування кооперації, формування складних організаційних структур і

підтримання довгих ланцюгів взаємодії, у яких очікування доброчесності та виконання зобов'язань частково заміщують дорогі механізми примусу і контролю [142]. У такій постановці довіра впливає не лише на моральний клімат, а й на продуктивність, горизонт договірних зобов'язань та ціну координації в економіці.

Подальше уточнення цієї логіки Фукуяма подає через категорію соціального капіталу, який визначається як сукупність неформальних норм, що підтримують кооперацію і тим самим знижують трансакційні витрати [141]. Для дослідження публічної дипломатії це принципово, оскільки дозволяє перевести довіру з площини настроїв у площину інституційної організації поведінки: економічну силу мають не декларації, а відтворювані практики, які роблять дотримання правил регулярним і зрозумілим для контрагентів. За дефіциту такої довіри економічні агенти компенсують її нестачу додатковими процедурами контролю, верифікації та правового захисту, що підвищує вартість угод і скорочує горизонт зобов'язань.

Для аналізу репутації держави принциповим є розмежування узагальненої соціальної довіри та політичної довіри до інститутів. Якщо перша підтримує кооперацію у ширших спільнотах [300], то друга визначає, наскільки зовнішні актори вважають державні рішення компетентними, доброчесними та виконуваними [192, с. 476]. У межах цієї логіки зовнішня репутація держави є похідною від внутрішньої довіроздатності інститутів: від повторюваності правозастосування, передбачуваності політики та дисципліни виконання зобов'язань. Це узгоджується з позиціями Р. Гардіна, Б. Ротстайна та Д. Норта, які пов'язують довіру з очікуваністю неопортуністичної поведінки, якістю урядування та здатністю інститутів стабілізувати очікування через правила і механізми їх виконання [213].

У ширшому контексті така постановка кореспондує з традицією соціального капіталу, де норми, очікування й санкції розглядаються як ресурси координації, що знижують витратність взаємодії [101]. Міжкрайнові дослідження також фіксують зв'язок довіри та громадянських норм з економічною результативністю через скорочення трансакційних витрат і зростання передбачуваності взаємодій [184]. Відтак внутрішня довіра у її інституційному та політичному вимірах є

передумовою зовнішньої репутації, оскільки саме через неї формуються очікування щодо надійності держави як партнера.

Після окреслення причинного переходу від внутрішньої довіри до зовнішньої репутації важливо уточнити, що репутація у цьому дослідженні трактується не як комунікаційний ефект, а як агрегований сигнал про якість інститутів і практик за умов неповної інформації. Для інвестора, донора чи регулятора вона скорочує невизначеність щодо достовірності політики, гарантій та здатності держави виконувати проголошені правила у майбутньому. У логіці інформаційної асиметрії та теорії сигналів переконливими є лише ті повідомлення, які спираються на витратні або зобов'язувальні підтвердження, а не на саму інтенсивність комунікації [67; 259].

Репутаційний потенціал має розподілений характер. Його формують державні інститути, бізнес, фінансові та професійні спільноти, університети, культурні інституції, громадянське суспільство, діаспора, а також зовнішні підтвердження на кшталт рейтингів, індексів, аудитів і виконання міжнародних угод. Саме тому репутація залежить від узгодженості практик між секторами, коли сильні сигнали в одній сфері не компенсують системні збої в іншій, якщо вони інтерпретуються як свідчення слабкої відтворюваності правил.

Цю логіку добре відображає підхід С. Анхольта, який трактує конкурентну ідентичність як інституційно-комунікаційний комплекс, а не як техніку просування [72, с. 26]. Індекс національних брендів (Nation Brands Index) фіксує багатовимірність репутації через управління, людський капітал, культурні й комерційні активи, інвестиційну привабливість і туристичний інтерес [71]. Відтак комунікація може підсилювати репутацію лише тоді, коли робить видимою відтворюваність практик. У цьому ж сенсі категорія легітимності пояснює, чому узгоджені сигнали зменшують потребу у надлишкових гарантіях і контролі, тоді як суперечливі підвищують ціну взаємодії [263].

Механізм накопичення репутації внаслідок цього має часовий і процедурний характер. Репутаційний капітал зростає тоді, коли повторювані управлінські практики формують у зовнішніх адресатів стійке очікування, що правила не є

ситуативними, винятки не стають нормою, а виконання зобов'язань не залежить від кон'юнктури. Репутація постає як узагальнений підсумок історії виконання, яка охоплює не лише формальні договори, а й фактичні режими взаємодії. Важливими є швидкість реакції на порушення, неупередженість правозастосування та відтворюваність підзвітності. Відтак, доречно залучити категорію легітимності, оскільки репутація працює не лише як сигнал надійності, а й як канал, що підтримує або підриває сприйняття правомірності політик і рішень у очах зовнішніх аудиторій. Концепція легітимності М. Сачмена показує, що організації, а в ширшому сенсі і інституційні системи, отримують ресурс прийнятності тоді, коли їхні практики сприймаються як бажані та належні в межах соціально поділюваних норм. Легітимність має прагматичний, моральний і когнітивний виміри, які добре відповідають різним логікам оцінювання держави інвесторами, донорами та регуляторами [263]. Прагматичний вимір пов'язаний з очікуванням, що правила забезпечують захист інтересів і прав. Моральний вимір пов'язаний з оцінкою доброчесності та відповідності стандартам. Когнітивний вимір пов'язаний зі зрозумілістю і передбачуваністю інституційної логіки. Якщо репутаційні сигнали узгоджені, вони зменшують потребу у надлишкових страхувальних конструкціях. Якщо сигнали суперечливі, зовнішній актор раціонально компенсує дефіцит легітимності посиленням умов, контролю та дорожчими гарантіями. У підсумку репутація стає механізмом, через який не лише інтерпретуються дії держави, а й структуруються допустимі форми та ціна взаємодії.

Зв'язок репутації з економічними рішеннями зовнішніх акторів доцільно описувати як перехід від очікувань до поведінки через канали ризику та трансакційних витрат. Репутація модифікує інтерпретацію навіть фундаментальних макрофінансових показників. За високої інституційної якості однакові боргові чи фіскальні параметри частіше сприймаються як керовані, тоді як за слабкої довіроздатності вони швидше конвертуються у ризикові дисконти, жорсткіші вимоги до гарантій і коротші горизонти договірних зобов'язань [112]. У цьому сенсі репутація працює як механізм здешевлення або здорожчання взаємодії, а не лише як символічна оцінка країни. Відтак репутаційний вимір доцільно пов'язувати не з

інтенсивністю комунікації, а з практичною переконливістю інституційних гарантій.

Водночас дискусія про національний брендинг містить важливе методологічне застереження. Країна не зводиться до об'єкта управління образом, позаяк її зовнішня економічна пропозиція формується через поєднання реальних характеристик інституційного середовища, ризикових параметрів взаємодії, каналів доступу до проєктів та інструментів просування [180, с. 119–120]. За такого підходу репутація є не прикрасою до політики, а узагальненим сигналом про якість правил, їх виконання та надійність держави як партнера. Звідси випливає потреба фіксувати не лише факт комунікації, а й спроможність держави продукувати сигнали, які реально знижують невизначеність зовнішніх рішень.

Відтак репутаційний потенціал держави доцільно визначати як здатність інституцій і пов'язаних із ними суспільних акторів продукувати та підтримувати стійкі перевірювані сигнали довіроздатності й легітимності, що скорочують невизначеність зовнішніх рішень і розширюють простір для довгих зобов'язань за рахунок зниження трансакційних витрат, послаблення ризикових дисконтів і підвищення передбачуваності взаємодії.

Репутаційний потенціал має прикладне значення для приватних інвестиційних рішень, оскільки переконливість інституційних гарантій впливає на ризикову надбавку, вартість капіталу та горизонт зобов'язань. Відтак інвестиційний потенціал постконфліктної економіки не зводиться до фактичних надходжень капіталу, а формується ресурсно-структурними передумовами, якістю інституційного середовища, відтворюваністю правил, дисципліною контрактів і прогнозованістю регуляторних рішень [263].

Отже, інвестиційний потенціал держави у постконфліктній економіці доцільно визначати як здатність національної економіки та її інститутів забезпечувати залучення і реалізацію приватних інвестицій на довгострокових горизонтах за прийнятною для інвестора ціною ризику. У цій постановці репутаційний потенціал є його складовою, оскільки перетворює формальні гарантії на практично переконливі сигнали для зовнішніх акторів і тим самим розширює простір для довгих інвестиційних зобов'язань.

Однак самі лише категорії репутаційного та інвестиційного потенціалів ще не пояснюють, чому публічні повідомлення в одних випадках конвертуються у довгі зобов'язання, а в інших ні. Проміжною ланкою є ступінь відповідності між заявленими правилами і тими практиками, які зовнішній актор здатен стабільно спостерігати й верифікувати. З огляду на це для нашого дослідження принциповим є поняття репутаційного розриву.

Репутаційний розрив доцільно визначати як стійку інституційно зумовлену різницю між тим, що держава декларує, та тим, що зовнішні актори здатні стабільно спостерігати у правозастосуванні, дисципліні контрактів, процедурній підзвітності й санкційності порушень. Принциповою є відтворюваність таких практик, оскільки вона формує очікування щодо майбутньої виконуваності правил і визначає, чи сприймаються декларації як достатня підстава для довгих зобов'язань, чи як сигнал, що потребує додаткових запобіжників.

Економічний зміст репутаційного розриву полягає в його переході у параметри ціни ризику, умов фінансування, жорсткості контролю та горизонту договірних зобов'язань. За великого розриву довгі контракти заміщуються коротшими, зростають витрати перевірки, страхування та комплаєнсу. За його мінімізації репутаційні сигнали стають вартісними й здатними витримувати практичну перевірку (рис. 1.3). Методологічно це дає змогу відділити комунікацію як підсилювач інституційної довіроздатності від комунікації як її тимчасовий замітник. За високої інформаційної асиметрії публічна дипломатія є економічно результативною лише тоді, коли системно зменшує цей розрив через прозорі дані, незалежні аудити, регулярну підзвітність і сталі процедури. Тому її ключовим об'єктом впливу є не увага сама по собі, а керованість невизначеності для зовнішнього актора.

Операційно репутаційний розрив доцільно фіксувати як відхилення між двома групами індикаторів. Перша група відображає зміст і масштаб заявлених гарантій та реформ, включно з повідомленнями і документами, які транслуються через публічну дипломатію. Друга група відображає доказовість виконання, до якої належать незалежні аудити, верифіковані реєстри, повторювані кейси правозастосування,

дотримання бюджетних і контрактних процедур, а також зовнішні підтвердження з боку наглядових і фінансових інституцій. Якщо відхилення є значним, репутаційний потенціал не конвертується у інвестиційний, оскільки формальні сигнали дисконтуються у практичних рішеннях. Якщо ж відхилення мінімізується, репутаційні сигнали стають вартісними і здатними витримувати перевірку, а отже зменшується надбавка за інституційну невизначеність і розширюється простір для довгострокових приватних зобов'язань.

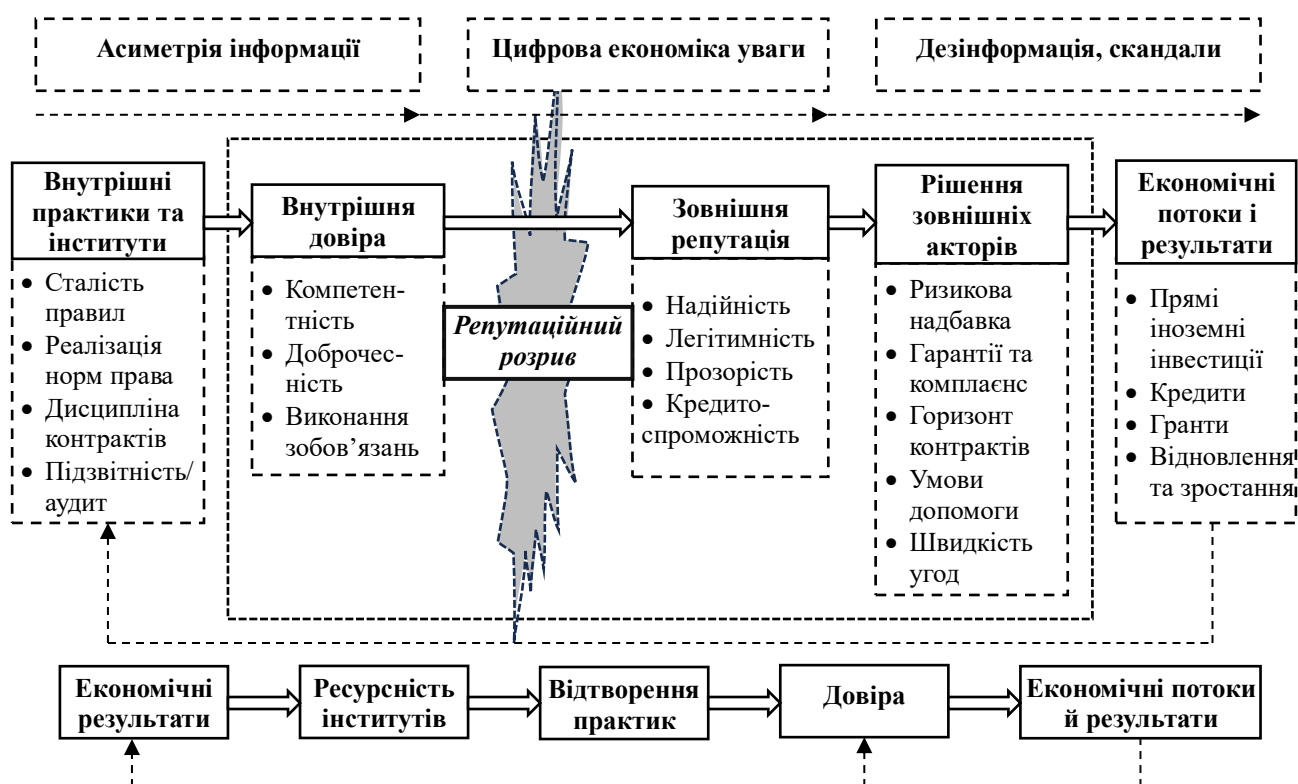

Рис. 1.3. Причинно-інституційна модель конверсії довіри в репутаційний та інвестиційний потенціал публічної дипломатії

Джерело: Власна розробка автора

Середовище воєнної та повоєнної економіки відтворює стійку асиметрію інформації щодо якості інститутів і практик їх виконання. Вона є не ситуативною похибкою комунікації, а структурним бар'єром конверсії внутрішньої довіри у зовнішню репутацію та інвестиційний потенціал, позаяк зовнішній актор не може безпосередньо перевірити виконуваність правил у майбутньому. Класична постановка ризику якості показує, що за нездатності відрізнити високу якість від

низької середовище раціонально зміщується до запобіжної поведінки. Зростають вимоги до гарантій і перевірок, дорожчають умови фінансування, а довгі контракти стискаються [67]. Відтак репутаційні сигнали набувають економічної ваги лише тоді, коли вони прив'язані до перевірюваних практик, а не до декларацій.

За асиметрії інформації зростає імітаційний ризик, тому вирішальними стають вартісні сигнали, які складно відтворити без реальних змін у поведінці. Теорія сигналів розмежовує дешеві заяви та сигнали, правдоподібність яких підтримується їхньою ціною для того, хто сигналізує, і неможливістю довільного відтворення без справжньої якості [259]. У прикладному вимірі такими сигналами виступають незалежні аудити, сталі процедури підзвітності, повторювані кейси неупередженого правозастосування, прозорі дані та рішення, що створюють зобов'язання і витрати у разі відступу. Саме через ці механізми асиметрія інформації перетворюється на надбавку за інституційну невизначеність і скорочення горизонтів договірних зобов'язань, коли задекларовані гарантії не мають процедурно підтвердженого виконання.

Репутаційні збої та скандали у воєнному і повоєнному контексті діють як концентровані негативні сигнали і швидко змінюють інтерпретацію попередніх гарантій. Додатковий ризик формують ворожі інформаційні впливи, які експлуатують асиметрію інформації та переводять оцінювання з доказів у площину конфліктних інтерпретацій. Для донорів це підвищує політичну вразливість рішень про підтримку, а для інвесторів збільшує сприйнятий ризик і зсуває рішення у коротший горизонт. Емпіричні дослідження дезінформаційних потоків у Telegram підкреслюють значення переважно немодерованого характеру платформи для масштабу та динаміки таких явищ [165, с. 198-199]. Огляди політик модерації фіксують обмеженість системного нагляду і перекладання значної частини контролю на адміністраторів [230]. Для українського кейсу задокументовано використання платформи у масштабованих операціях впливу у 2024–2025 роках, включно з мережами неавтентичних акаунтів і масовим продукуванням пропагандистських коментарів [111].

Базовим каналом зниження асиметрії інформації доцільно визначити канал

доказовості, тобто інституційно організовану прозорість, верифікацію та підзвітність. Його зміст полягає у регулярному відтворенні процедур, які роблять дотримання правил спостережуваним і повторюваним для зовнішнього адресата, що відповідає нортівському розумінню інститутів як механізмів зменшення невизначеності через правила та забезпечення їх виконання [213]. У площині публічної дипломатії це означає, що зовнішній адресат оцінює не намір, а стійкість процедурного ланцюга, який намір підкріплює, тому доказовість відновлює довіру переважно через вартісні сигнали, які коштують державі ресурсів і обмежують можливість відступу [259]. Практично це реалізується через вбудовування вимірюваності та звітності у комунікацію з зовнішніми аудиторіями, що зменшує ризик самозвітування та підміни доказовості символічними повідомленнями [157].

Другий канал зниження асиметрії інформації пов'язаний зі стратегічними наративами та коаліціями підтримки. Навіть за наявності доказовості репутаційні сигнали не конвертуються в економічні рішення автоматично, позаяк зовнішнє середовище є конкурентним і продукує альтернативні інтерпретації тих самих подій. За таких умов стратегічний наратив доцільно трактувати як інструмент упорядкування очікувань через послідовність узгоджених пояснень, що задають причинно-наслідкову логіку для зовнішнього спостерігача і зменшують волатильність оцінок, спричинену випадковими інформаційними хвилями [204]. У публічній дипломатії це відповідає аналітиці змагальності наративів, де довіра формується в режимі постійної конкуренції інтерпретацій, а стійкість репутації залежить від здатності підтримувати узгоджений смисловий каркас на тлі контрнاراتивів [164].

Наративний канал є дієвим лише за наявності коаліційного виміру, оскільки узгодженість повідомлень різних державних і недержавних акторів створює ефект колективного підтвердження і підвищує стійкість до дезінформаційної ерозії. У цій мережі ключову роль відіграють діаспора, експертні спільноти та інституційні посередники, які можуть діяти в різних комунікативних екосистемах і знижувати трансакційні витрати довіри через статусні гарантії та професійні стандарти. Діаспора в літературі описується як агент публічної дипломатії, здатний посилювати

легітимацію зовнішньої політики й підтримувати сталі канали взаємодії із суспільствами приймаючих країн [90]. Епістемні та експертні мережі важливі тим, що переводять оцінювання у режим політик, чутливих до доказів, де переконливість репутації підтримується якістю знання та авторитетом процедур, а не лише політичним сигналом [159].

Третій канал доцільно описати як синергію з економічною дипломатією, яка забезпечує інституційний перехід від репутації до угод, контрактів, гарантій та проєктів. Якщо публічна дипломатія знижує невизначеність через доказовість, наративну узгодженість і коаліційне підтвердження, то економічна дипломатія виконує функцію оформлення цієї довіри в конкретні механізми залучення капіталу. Українська традиція економічної дипломатії підкреслює системний характер такого процесу, де міжнародні переговорні механізми, інституції та політика діють як єдина сукупність інструментів просування економічних цілей [60]. Емпірична література додатково фіксує, що інструменти економічної дипломатії часто асоціюються з позитивними ефектами для торгівлі та в частині досліджень для інвестиційних потоків, що узгоджується з механізмом зниження інформаційних і контрактних бар'єрів через державну присутність та інституційну підтримку [205].

У підсумку зниження асиметрії інформації в воєнній і повоєнній економіці доцільно трактувати як взаємодію трьох комплементарних каналів. Канал доказовості формує перевірювані підстави довіри. Наративно-коаліційний канал стабілізує очікування і захищає їх від конкурентних інтерпретацій та інформаційних атак. Синергія з економічною дипломатією перетворює репутаційні сигнали на юридично й інституційно оформлені рішення у вигляді контрактів, гарантій і проєктів. Саме така конфігурація свідчить про те, що публічна дипломатія є економічно результативною тоді, коли вона не підміняє дефіцит внутрішніх практик, а робить їх видимими, зрозумілими і придатними для укладення міжнародних договорів та угод.

Узагальнення каналів відновлення репутаційного та інвестиційного потенціалу і їхньої конверсії у параметри рішень зовнішніх акторів наведено в табл. 1.4.

Таблиця 1.4

**Канали відновлення репутаційного та інвестиційного потенціалу і їхня
конверсія у параметри рішень зовнішніх акторів**

Канал / функція	Яку невизначеність знижує	Вартісні, перевірювані сигнали (важко імітувати)	Проміжні результати (outtakes)	Економічні проксі (outcomes)	Дані для фіксації / джерела
Канал доказовості та верифікації (інституційно організована прозорість)	Невизначеність щодо якості виконання правил і зобов'язань; ризик «обіцянка не дорівнює практика» за обмеженої спостережуваності [67; 213]	Незалежні аудити; регулярна підзвітність; прозорі реєстри; повторювані кейси право-застосування; процедурні гарантії з витратами відступу [259]	Зростання довіри до даних і процедур; зниження потреби у надлишковій верифікації; підвищення готовності розглядати довші горизонти	Зменшення ризикових надбавок; спрощення due diligence; зниження «гарантійності» угод; прискорення конверсії контактів у контракти	Суверенні/кредитні спреди, CDS; умови гарантій і страхування; тривалість/вартість комплаєнсу; звіти аудитів; індикатори урядування
Наративно-коаліційний канал (узгодження очікувань, легітимація, стійкість коаліцій підтримки)	Невизначеність щодо стратегічної послідовності та ризику політичних розворотів; конкуренція інтерпретацій у зовнішньому середовищі [204]	Узгоджені міжвідомчі позиції; сталі публічні зобов'язання, пов'язані з діями; коаліційні підтвердження від авторитетних партнерів; доказова комунікація реформ	Підвищення зрозумілості курсу; зростання «терпимості до шуму»; менша вразливість до інформаційних хвиль; стабілізація очікувань	Стійкість донорських пакетів; зменшення політичної умовності; довші горизонти програм; нижча волатильність репутаційних оцінок	Параметри програм (тривалість, тригери, умовність); парламентські/публічні позиції донорів; медіа-та наративні індикатори; репутаційні індекси
Синергія із економічною дипломатією (переклад довіри в угоди та проекти)	Невизначеність щодо контрактної реалізованості проєктів, здатності структурувати ризику та забезпечити виконання угод [59; 60]	Інституційні «пакети угод»; стандартизовані процедури супроводу інвестора; гарантійні механізми; страхування воєнних/політичних ризиків; типові проєктні структури	Зростання готовності входити у складніші форми взаємодії; розширення «воронки» контактів; підвищення прогнозованості переговорів	Зростання кількості й обсягу підписаних контрактів/гарантій; збільшення частки довгих інструментів; зниження часу від MoU до контракту	Реєстри MoU/контрактів; дані про гарантії/страхування; статистика проєктів (pipeline); терміни проходження процедур; індикатори супроводу інвестора
Цифрова репутаційна стійкість (проти дія спотворенням, швидка корекція, зменшення волатильності довіри)	Невизначеність, породжена економікою уваги та ворожими впливами; ризик прискорених репутаційних шоків і каскадів [225; 256]	Верифікаційні хаби; швидкі процедури спростування; мережі довірених ретрансляторів (експертні та діаспорні); прозорі цифрові сліди виконання	Менша крихкість довіри; підвищення «іммунітету» аудиторій до маніпуляцій; скорочення тривалості репутаційних криз	Менша амплітуда негативних шоків у репутаційних/медійних показниках; сталість умов у відповідь на інформаційні інциденти	Медіаіндекси; метрики швидкості корекції; мережеві показники дифузії; кейси репутаційних інцидентів; фактчек-дані

Побудована у табл. 1.4 систематизація показує, що відновлення репутаційного та інвестиційного потенціалів відбувається як кероване зниження невизначеності через перевірювані сигнали, наративно-коаліційне узгодження та інституційний переклад довіри в угоди й проекти. Водночас практична реалізація кожного з каналів дедалі більше залежить від середовища, у якому ці сигнали стають видимими та інтерпретованими зовнішніми аудиторіями. У воєнній і повоєнній економіці таким середовищем є цифрова публічна сфера, де конкуренція за увагу, алгоритмічні режими видимості й наявність керованих інформаційних впливів змінюють швидкість та волатильність репутаційних оцінок.

Сучасні тренди розвитку публічної дипломатії супроводжуються розширенням її меж і зміною середовища, в якому формуються довіра та репутація. Якщо класична публічна дипломатія була переважно пов'язана з інституційно керованими каналами і відносно повільними циклами комунікації, то сьогодні її ключові функції дедалі частіше реалізуються у парадигмі цифрової публічної дипломатії, де публіки самоорганізуються у мережевому середовищі, а конкурентні інтерпретації подій поширюються швидше, ніж формуються процедурні докази. У воєнній і повоєнній економіці ця тенденція лише наростатиме, оскільки частина інституційної довіри та міжнародної коаліційної підтримки виробляється і перевіряється в режимі майже безперервного інформаційного обміну. Відтак зниження асиметрії інформації, мінімізація репутаційного розриву, підтримання наративної узгодженості та коаліційної стійкості відбуваються саме у цифровій публічній сфері, де одночасно зростають ризики інформаційної ерозії довіри.

Цифрова публічна дипломатія не зводиться до технічного перенесення повідомлень у мережу. Вона змінює механіку репутації, позаяк в умовах інформаційної надмірності дефіцитним ресурсом стає не доступ до каналу, а увага, і саме за неї точиться конкуренція [256]. Видимість повідомлення визначається алгоритмічними режимами ранжування та метриками реакцій, тому ефект держави як комунікатора залежить не лише від змісту і доказовості, а й від того, як повідомлення вбудовується у логіку поведінкової відповіді користувачів. У цьому режимі короткі сигнали й емоційно насичені інтерпретації нерідко отримують

структурну перевагу, відтак доказовість має бути не просто наявною, а такою, що зберігає видимість і переконливість у конкурентному інформаційному потоці. Концепція «афективних публік» З. Папахаріссі уточнює, що цифрові публіки консолідуються не лише навколо інтересів і програмних позицій, а й навколо афекту, який циркулює через технологічні форми оповіді та повторювані стилі висловлювання [225]. Емпіричні результати додатково показують, що афективні патерни можуть самопідсилюватися через соціальне навчання, коли схвалення і поширення нормалізують відповідні стилі комунікації та підвищують імовірність їх відтворення [88]. Відтак цифрове середовище не лише передає репутаційні сигнали, а й модифікує умови їхнього поширення, що впливає на масштаби асиметрії інформації та на ризик розширення репутаційного розриву.

Поляризація додає ще один шар ризику, оскільки конфронтаційні сигнали часто є структурно сумісними з алгоритмічною логікою видимості. Дослідження [93], показує, що контент, побудований на антагонізмі до «зовнішньої групи», здатний системно підвищувати залученість користувачів і, відтак, отримувати перевагу в поширенні. Для воєнної та повоєнної економіки цей механізм є значущим, оскільки репутація впливає на коаліційну стійкість і на параметри ціни ризику. Пропаганда часто працює ефективно не тому, що є логічно переконливішою за факти, а тому, що краще узгоджена з режимами видимості, у яких емоційно насичені та конфліктні сигнали стабільніше виробляють реакції. Суміжні результати підтверджують, що токсичний або конфліктний контент може отримувати більше взаємодій і, отже, додатково підсилюватися механізмами ранжування та поширення [77]. Як висновок, складні доказові повідомлення втрачають конкурентність, якщо їхня форма не витримує конкуренції за увагу.

Керовані операції впливу підсилюють уразливість довіри, адже цифрова інфраструктура може використовуватися цілеспрямовано. Поняття обчислювальної пропаганди узагальнює практики, у яких мережі ботів, координовані акаунти, таргетинг та фабрики контенту застосовуються для маніпуляції громадською думкою [182]. Економічний наслідок проявляється у зміні очікувань щодо надійності держави як партнера, відтак у зростанні надбавки за інституційну

невизначеність, у жорсткішій умовності фінансування та у скороченні контрактних горизонтів. Платформні приклади демонструють, що короткі афективно насичені сигнали структурно сумісні з механізмами залучення і поширення, тому дифузія конфліктних інтерпретацій прискорюється [224]. Подібну логіку видно й в альтернативних екосистемах на кшталт Truth Social, де особливості модерації та аудиторної структури підвищують ризики пришвидшеної дифузії поляризуючих дискурсів і координованої маніпуляції [147]. Огляди ринків ультракоротких форматів додатково фіксують, що алгоритмічна рекомендація та частотне споживання заохочують компресію складних причинних зв'язків у швидкі афективні інтерпретації [161]. Виходячи з вищесказаного, цифрова публічна дипломатія має поєднувати доказовість із формами подачі, які не втрачають коректності, але витримують конкуренцію за увагу, оскільки інакше посилюється репутаційний розрив і зростає надбавка за інституційну невизначеність.

Звідси впливає потреба виокремити чинник, який модулює перетворення афекту на судження і визначає, чи конвертується видимість у довіру. Таким чинником доцільно вважати емоційний інтелект, який впливає на те, чи здатна аудиторія розпізнати емоційний імпульс, відділити його від оцінки підстав, здійснити переоцінку та утриматися від негайної реакції. У визначенні П. Саловея і Дж. Маєра емоційний інтелект охоплює здатність розпізнавати емоції, використовувати їх для підтримки мислення, розуміти емоційні значення та регулювати емоційні стани [250]. У подальшому розвитку підходу Саловея і Маєра емоційний інтелект інтерпретується як набір вимірюваних здібностей, а не як риса характеру чи стиль поведінки. Така інтерпретація наголошує на можливості емпіричного вимірювання здатності розпізнавати емоції, розуміти їхні значення, використовувати емоційну інформацію у мисленні та здійснювати регуляцію емоційних станів. Відтак вплив емоційного інтелекту проявляється у якості суджень і рішень за умов високого афекту, оскільки він визначає, чи буде емоційний імпульс перетворений на керовану переоцінку, чи стане підставою для негайної реакції [200]. На наш погляд, саме цей вузол відрізняє імпульсивну реакцію, яка швидко поширюється, від керованої інтерпретації, яка підтримує стійкі очікування.

Емпіричні дані про вірусність контенту підкріплюють цей висновок, позаяк поширення онлайн-матеріалів пов'язане не лише з валентністю, а з рівнем збудження, і емоції з високим рівнем активації підвищують імовірність поширення [78]. Дослідження емоційної дифузії у мережових середовищах демонструє, що тон інформаційного контексту може впливати на тон висловлювань користувачів [187]. Редакційні застереження щодо етичних аспектів таких досліджень важливі для академічної коректності, оскільки вимагають уважності до контексту отримання доказів [120]. Водночас на рівні механізму залишається релевантним те, що афективний тон середовища може підштовхуватися органічно або штучно і далі конвертуватися у репутаційні судження.

Як висновок, цифровий простір продукує розрив між видимістю та довіроздатністю. Видимість швидко нарощується короткими афективними сигналами, тоді як довіроздатність потребує повільнішої логіки процедурної доказовості, повторюваності практик і верифікації. Відтак у цифровій публічній дипломатії конверсія присутності в довіру залежить від двох взаємопов'язаних умов. Перша умова полягає в операційній видимості доказовості, адже факти й процедури мають бути сприйнятими, щоб працювати як сигнали. Друга умова полягає в управлінні афективною архітектурою сприйняття, оскільки саме тут емоційний інтелект модулює перехід від афекту до інтерпретації. Тому поєднання каналу доказовості з каналом афективної інтерпретації визначає, чи підтримує цифрова дипломатія репутаційний та інвестиційний потенціали, чи, навпаки, прискорює репутаційний розрив і підвищує надбавку за інституційну невизначеність.

Цифровий вимір публічної дипломатії загострює питання меж, оскільки прискорює поширення інтерпретацій і підвищує ціну репутаційних помилок для коаліцій підтримки та інвестиційних очікувань. На наш погляд, обмеження конверсії репутаційних сигналів в інвестиційні рішення мають інституційно-каузальну природу. Комунікація здатна передавати й підсилювати сигнали про якість правил та їх виконання, однак не може замінити реформи, правозастосування і здатність інститутів забезпечувати виконання зобов'язань. Відтак за

невідтворюваності якості виконання цифрова присутність може забезпечувати короткострокові хвилі видимості, тоді як надбавка за інституційну невизначеність зберігається або зростає, тому що джерело сигналу раціонально дисконтується.

Теоретичне пояснення цього обмеження дає література зі стратегічної комунікації за асиметрії інформації. Коли інтереси комунікатора і реципієнта не збігаються, «дешеві повідомлення» мають межу інформативності. Рівновага може складатися так, що адресат раціонально ігнорує меседжі, якщо не бачить підкріплення у вигляді верифікованих дій і витратних зобов'язань [106; 129]. У прикладенні до інвестиційної сфери це означає, що підозра щодо вибіркового правозастосування або майбутньої зміни правил не нейтралізується додатковими деклараціями. Увага зовнішнього актора зміщується до довіроздатності джерела, а вирішальним стає наявність процедурних підтверджень виконання, які створюють для держави реальні обмеження можливості відступу.

Із цієї логіки випливає ризик підміни інституційних змін їхньою демонстрацією. Така ситуація виникає тоді, коли формальні атрибути модернізації з'являються швидше, ніж змінюються спроможності виконання. Дослідження державної спроможності описують подібну траєкторію як орієнтацію на зовнішню відповідність очікуваним формам без адекватного зміцнення реалізаційної здатності, що консервує проблеми впровадження [235]. Для репутаційного та інвестиційного потенціалів наслідок є прямим. Повторювана невідповідність між проголошеним і виконуваним оновлює очікування у бік обережності. Зростають вимоги до гарантій і контролю, посилюється умовність фінансування, скорочуються горизонти контракування.

Другий клас обмежень пов'язаний із шоковою природою репутаційних збоїв. Репутація у фінансово-інвестиційному вимірі функціонує як узагальнений параметр очікуваної надійності, тому події з високою інформаційною видимістю можуть швидко змінювати оцінку ризику ще до зміни макроекономічних індикаторів. Політичні події здатні впливати на суверенний ризик через компонент готовності виконувати зобов'язання та через невизначеність щодо траєкторії політики, що відображається у вартості запозичень і спредах [280]. У суміжній

площині корупційні практики розглядаються як макрорелевантний чинник, що погіршує очікування щодо ефективності політики та інституцій і підвищує трансакційні витрати взаємодії [166]. Цифрове середовище посилює ці ефекти, оскільки інформаційні шоки швидко масштабуються, а можливості для спокійної процедурної верифікації звужуються. Донорські коаліції також стають уразливішими, позаяк публічна легітимація підтримки в країнах-партнерах залежить від довіри до каналів реалізації та переконання, що ресурси не будуть девальвовані інституційними збоями.

Третє обмеження має етичний і водночас прагматичний вимір. Протидія ворожим наративам є необхідною, однак контрнарлативи не повинні підмінювати доказовість психологічним впливом, оскільки короткостроковий вииграш зазвичай супроводжується довгостроковим підривом довіроздатності джерела. Філософія публічної довіри наголошує на умовах обґрунтованої довіри через правдивість, підзвітність і розумні процедури перевірки [219]. Етичний аналіз суспільної ціни неправди підкреслює, що легітимація обману в «вищих цілях» знижує здатність відрізняти достовірне від інструментального. Профільна література з етики публічної дипломатії підсилює цей висновок, акцентуючи на доброчесності, прозорості та відповідальності як умовах сталих відносин із зовнішніми публіками [134; 133]. Відтак принцип доказовості виконує подвійну функцію, тому що підвищує інформативність сигналів для інвесторів і донорів та дисциплінує публічну дипломатію, не дозволяючи їй перетворюватися на інструмент короткострокової маніпуляції.

Виходячи з вищесказаного, публічна дипломатія у воєнній і повоєнній економіці є інструментом відновлення репутаційного та інвестиційного потенціалу не через «створення образу», а через зниження невизначеності для зовнішніх акторів. Репутаційний потенціал формується як сукупність перевірюваних сигналів довіроздатності й легітимності, тоді як інвестиційний потенціал проявляється як готовність приватних контрагентів фіксувати довгі зобов'язання за прийнятної ціни ризику. Відтак причинний механізм публічної дипломатії полягає у трансляції внутрішньої відтворюваності правил у зовнішні очікування, які впливають на

ризикові надбавки, вимоги до гарантій, горизонт договірних зобов'язань і структуру фінансування.

Ключовою ланкою, що визначає межі цієї конверсії, є репутаційний розрив як стійка різниця між задекларованими гарантіями та повторюваними практиками їх виконання, які зовнішні актори здатні спостерігати й верифікувати. Зменшення такого розриву перетворює комунікацію на вартісний сигнал, позаяк повідомлення підкріплюється процедурною доказовістю, а не лише намірами. За наявності розриву комунікація раціонально дисконтується, а надбавка за інституційну невизначеність зростає навіть за формально незмінних правил, тому що зовнішній актор переоцінює ризик виконання зобов'язань і переходить до дорожчих режимів контролю та умовності.

Як висновок, публічна дипломатія є результативною тоді, коли вона діє як система взаємодоповнюваних каналів. Канал доказовості забезпечує прозорість, верифікацію й підзвітність як основу довіроздатності; наративно-коаліційний канал стабілізує очікування і підтримує легітимацію рішень у країнах-партнерах; синергія з економічною дипломатією переводить довіру в інституційно оформлені угоди, гарантії та проекти. Цифровий вимір змінює швидкість і волатильність репутаційних оцінок, відтак підсилює значення дисципліни доказовості та узгодженості практик. У такому випадку публічна дипломатія є не додатком до відновлення, а механізмом, який зменшує інформаційні та контрактні бар'єри і тим самим відновлює репутаційний та інвестиційний потенціал держави в параметрах реальних зовнішніх рішень.

Висновки до розділу 1

Обґрунтовано, що в сучасних міжнародних економічних відносинах довіра, репутація, легітимність і перевірюваність державних зобов'язань набувають значення економічно релевантних чинників. Вони впливають на рішення донорів, кредиторів, інвесторів, міжнародних організацій, регуляторів і професійних спільнот, оскільки визначають рівень невизначеності, витрати перевірки, готовність до кооперації та горизонт зовнішньоекономічних зобов'язань. Відтак публічна дипломатія не

зводиться до допоміжної інформаційної активності, а постає як механізм формування середовища довіри, у якому міжнародна економічна взаємодія стає більш зрозумілою, прийнятною і стійкою.

Визначено, що публічна дипломатія є системною діяльністю державних і недержавних акторів, спрямованою на формування, підтримання та відтворення довіри, репутаційної переконливості й легітимності держави у зовнішніх аудиторіях через публічну комунікацію, культурні, освітні, експертні, цифрові, діаспорні та інституційні канали взаємодії з метою перетворення міжнародної уваги, солідарності та позитивного сприйняття країни на готовність зовнішніх акторів до фінансування, інвестування, гарантування, технологічного партнерства й участі у повоєнному економічному відновленні. Таке розуміння дає змогу відмежувати публічну дипломатію від ситуативної зовнішньої комунікації, пропаганди, звичайного пресінформування чи суто іміджевого просування.

Уточнено співвідношення публічної дипломатії, економічної дипломатії та національного брендингу. Економічна дипломатія оперує угодами, фінансовими програмами, гарантіями, режимами підтримки, інструментами доступу до ринків і просуванням економічних інтересів держави, тоді як публічна дипломатія формує довіру, легітимність, зовнішнє розуміння та суспільну прийнятність цих рішень. Національний брендинг, залишаючись інструментальним компонентом публічної дипломатії, забезпечує впізнаваність і конкурентне позиціонування країни.

Систематизовано методологічні підходи до оцінювання впливу публічної дипломатії на економічні процеси. Доведено, що її результативність не може вимірюватися лише кількістю повідомлень, охопленням, тональністю або частотою публічних заходів. Коректне оцінювання потребує послідовного переходу від публічно-дипломатичного сигналу до змін у сприйнятті, довірі й легітимності, далі – до поведінкових рішень зовнішніх акторів, і лише після цього – до економічних результатів. Методологічно доцільним є поєднання контент-аналізу, цифрової аналітики, оцінювання медіафону, індексних підходів, порівняльно-кейсового аналізу, процесної реконструкції та економетричних інструментів із урахуванням часових лагів, альтернативних пояснень і режимної залежності ефектів.

Обґрунтовано, що репутаційний потенціал держави є проміжною категорією між публічною дипломатією та економічними рішеннями зовнішніх акторів. Його доцільно трактувати як здатність інституцій і пов'язаних із ними суспільних акторів продукувати та підтримувати стійкі перевірювані сигнали довіроздатності й легітимності, що скорочують невизначеність зовнішніх рішень, знижують трансакційні витрати, послаблюють ризикові дисконти та підвищують передбачуваність взаємодії. Інвестиційний потенціал постконфліктної економіки, відповідно, не зводиться до фактичних надходжень капіталу, а охоплює здатність національної економіки та її інститутів забезпечувати залучення й реалізацію приватних інвестицій на довгострокових горизонтах за прийнятною для інвестора ціни ризику.

Розкрито зміст репутаційного розриву як ситуації невідповідності між заявленими зобов'язаннями, публічними сигналами та фактично спостережуваними практиками. Такий розрив пояснює, чому міжнародна увага, позитивні повідомлення або сильні наративи не завжди конвертуються у фінансові, інвестиційні чи технологічні рішення. За умов репутаційного розриву зовнішні актори підвищують вимоги до гарантій, контролю, страхування ризиків і додаткової верифікації. Отже, результативність публічної дипломатії залежить не лише від якості комунікацій, а й від доказовості, інституційної послідовності, прозорості процедур і здатності держави підтверджувати власні наративи практичними результатами.

Доведено, що публічна дипломатія є важливим механізмом поствоєнного економічного відновлення України не тому, що безпосередньо створює інвестиції, кредити чи донорську допомогу, а тому, що формує репутаційно-довірчі передумови для таких рішень. У поєднанні з економічною дипломатією, інституційним виконанням, прозорою звітністю та мережевою взаємодією вона здатна зменшувати невизначеність, підтримувати коаліційну легітимність фінансування, підвищувати довіру до держави як партнера та створювати умови для участі зовнішніх акторів у повоєнному відновленні України.

Результати дослідження за даним розділом знайшли своє впровадження в роботах здобувача [24; 26; 27].

РОЗДІЛ 2

КОМПАРАТИВНИЙ АНАЛІЗ МІЖНАРОДНОГО ТА УКРАЇНСЬКОГО ДОСВІДУ ПУБЛІЧНОЇ ДИПЛОМАТІЇ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЕКОНОМІЧНОЇ СТІЙКОСТІ ТА ВІДНОВЛЕННЯ

2.1. Міжнародний досвід публічної дипломатії у постконфліктній реконструкції

Аналіз міжнародного досвіду публічної дипломатії доцільно розглядати не як опис результативних практик, а як реконструкцію механізмів постконфліктного відновлення, у межах яких комунікація має економічні наслідки. У таких економіках відбудова не зводиться до фізичного відновлення активів, оскільки її траєкторію визначають консолідація миру, відновлення довіри, інституційна легітимація та повернення країни до міжнародних економічних мереж. У цій логіці публічна дипломатія формує зовнішнє інформаційне середовище, в межах якого донори, інвестори та міжнародні організації ухвалюють рішення, а її економічний ефект проявляється через зниження «премії недовіри», стабілізацію репутаційних оцінок і підвищення готовності до взаємодії.

Оцінювання такої ролі доцільно зосереджувати не на самій інтенсивності комунікації, а на її здатності змінювати ризикові очікування, інформаційні сигнали та поведінкові рішення зовнішніх акторів, які згодом відбиваються в економічних потоках і макропоказниках. Предметом вимірювання є насамперед зниження невизначеності, посилення довіри до процедур і зростання готовності до економічної взаємодії.

Проблема атрибуції залишається принциповою, оскільки постконфліктна динаміка формується множинними шоками, а медіаполе є подієво зумовленим і схильним до різких коливань. Тому в роботі застосовано інтегровану логіку оцінювання, у якій комунікаційні параметри зіставляються з проміжними поведінковими індикаторами та агрегованими економічними результатами, а доказовість посилюється триангуляцією між рівнями аналізу. Така побудова дисциплінує інтерпретацію й зменшує ризик хибної атрибуції.

Відбір країн для порівняльного аналізу спирається на конфліктну статистику UCDP/PRIO [298], що забезпечує зіставність у часі й дає змогу формально визначати межі постконфліктного періоду. Активним конфліктом вважається конфлікт-рік із щонайменше 25 загиблими у бойових зіткненнях, тоді як фаза «війна» відповідає порогу щонайменше 1000 загиблих за календарний рік. Таке розмежування дозволяє відокремлювати постконфліктну траєкторію від періодів інтенсивного насильства та коректніше задавати часові вікна оцінювання впливу публічної дипломатії.

До вибірки включено одинадцять кейсів: Боснію і Герцеговину, Хорватію, Грузію, Ірак, Ізраїль, Лівію, Руанду, Сербію, Сирійську Арабську Республіку, Непал і Колумбію (табл. 2.1). Їхня аналітична цінність полягає в поєднанні різних типів конфлікту, тривалості насильства, часової дистанції від завершення активної фази та різних режимів відбудови. Частина кейсів має чітко визначений постконфліктний період у строгому сенсі, тоді як для інших коректніше говорити лише про поствоєнні фази після згасання інтенсивності на рівні ≥ 1000 . Відтак вибірка дає змогу розрізняти ситуації зі зменшенням новинної невизначеності до рівня, сумісного з плануванням, і режими затяжної конфліктності, де репутаційні ризики залишаються структурно високими.

Окремої уваги потребує включення Грузії, де часово розділені епізоди 1991–1993 рр. та 2008 р. створюють підстави для внутрідержавного порівняння, що дає змогу простежити, як повторна ескалація перезапускає ризиковий профіль країни та змінює реакцію репутаційних траєкторій і економічних очікувань.

Подальший аналіз доцільно зосередити на кейсах із чітко визначеним стартом постконфліктного періоду, оскільки саме за цієї умови коректніше ідентифікуються канали переходу репутаційних сигналів у фінансові потоки та економічні рішення. У цьому сенсі Боснія і Герцеговина є показовою: завершення активної фази насильства 1992–1995 рр. сформувало відносно відмежований постконфліктний період, який починається з 1996 р. і дає змогу простежити, як політико-комунікаційні сигнали трансформуються у фінансування реконструкції та відновлення економічної активності.

Таблиця 2.1

**Конфліктні епізоди та межі поствоєнного/постконфліктного періоду у
відібраних країнах (UCDP/PRIO, 1990–2024)**

Кейс	Типи (UCDP)*	Активність ≥25 убитих/рік (епізоди)	Фаза «війна» ≥1000 убитих/рік (епізоди)	End≥25	Поствоєнний / постконфліктний період (інтерпретація)
Боснія і Герцеговина	ID+I-ID	1992–1995	1992–1995	1995	Постконфліктний з 1996 (війна завершена у 1995; активний конфлікт припинився)
Хорватія	ID+I-ID	1992–1995	1992; 1995	1995	Постконфліктний з 1996 (війна завершена у 1995; активний конфлікт припинився)
Грузія	ID+I-ID	1991–1993; 2004; 2008	1993	2008	Поствоєнний з 1994 (війна завершена у 1993), однак фіксувались епізоди низької інтенсивності у 2004 і 2008; постконфліктний з 2009
Ірак	ID+I-ID	1990–1996; 2004–2024	1991; 2004–2009; 2013–2017	2024	Поствоєнний з 2018 (війна завершена у 2017), конфлікт низької інтенсивності триває (≥25 до 2024)
Ізраїль	ID+I-ID	1990–2012; 2014; 2018; 2021; 2023–2024	2006; 2014; 2023–2024	2024	Поствоєнний період не настав: фаза «війна» (≥1000) триває у 2023–2024; активний конфлікт зберігається
Лівія	ID+I-ID	2011; 2013–2020	2011; 2016; 2019	2020	Поствоєнний з 2020 (війна завершена у 2019); постконфліктний з 2021 (після завершення ≥25 у 2020)
Руанда	ID+I-ID	1990–1994; 1996–2002; 2004–2009; 2011–2024	1990; 1994; 1997–1998; 2001; 2009	2024	Поствоєнний з 2010 (війна завершена у 2009), конфлікт низької інтенсивності триває (≥25 до 2024)
Сербія	ID+I-ID	1991–1992; 1998–1999	1991; 1998–1999	1999	Постконфліктний з 2000 (війна завершена у 1999; активний конфлікт припинився)
Сирійська Арабська Республіка	ID+I-ID	2011–2024	2011–2020; 2023–2024	2024	Поствоєнний період не настав: фаза «війна» (≥1000) триває у 2023–2024; активний конфлікт зберігається
Непал	ID	1996–2006	2002–2005	2006	Поствоєнний з 2006 (війна завершена у 2005); постконфліктний з 2007 (після завершення ≥25 у 2006)
Колумбія	ID	1990–2016; 2018–2024	1992; 1994; 1996; 1999–2005	2024	Поствоєнний з 2006 (війна завершена у 2005), конфлікт низької інтенсивності триває (≥25 до 2024)

Джерело: Побудовано автором за даними Уппсальського університету (UCDP) [298] та Норвезького інституту дослідження миру в Осло (PRIO) [227]

**Примітка: ID (Intrastate) – внутрідержавний конфлікт (уряд держави проти внутрішнього недержавного актора); I-ID (Internationalized intrastate) – інтернаціоналізований внутрідержавний конфлікт (внутрішній конфлікт із залученням іноземних держав/військ); ID+I-ID – у країні зафіксовані обидва типи в різні роки/фази (плюс означає сумісну наявність типів у часовому розрізі).*

Порядок денний реконструкції було оперативно винесено на міжнародні майданчики: у грудні 1995 р. в Брюсселі відбулася перша донорська конференція, а 12–13 квітня 1996 р. там само пройшла друга, коли політична домовленість про мир

була переведена у конкретизацію фінансування відбудови [87]. Оцінка потреб реабілітації та реконструкції на 1996–1999 рр. становила близько 5,1 млрд дол. США [86]. На Конференції з упровадження миру у Флоренції 13–14 червня 1996 р. Європейська комісія та Світовий банк представили спільний звіт щодо реконструкції, який виконував функцію зовнішньої верифікації прогресу [124]. Інституційне підкріплення цієї логіки забезпечили відкриття місії Світового банку в Сараєво та створення Цільового фонду підтримки Боснії і Герцеговини у січні 1996 р., а також вступ країни до МЦУІС у червні 1997 р. [85].

На макрорівні узгодженість міжнародного інформаційного супроводу та фінансування відбудови простежується через 4,65 млрд дол. США чистої офіційної допомоги розвитку у 1996–2000 рр. та швидке відновлення реального випуску: зростання ВВП становило 54,2% у 1996 р. і 36,6% у 1997 р. Водночас спостерігається асиметрія між донорською реконструкцією та приватним капіталом: у 1996–1997 рр. прямі іноземні інвестиції фіксуються як нульові, а помітніше нарощення відбувається лише у 1999–2000 рр. [85]. Це означає, що за сприятливого інформаційного середовища інвестиційні рішення потребують довшого накопичення доказів інституційної спроможності, ніж донорські. Культурні та суспільні сигнали нормалізації, зокрема Сараєвський кінофестиваль і міжнародні спортивні події, доповнювали цей процес як маркери повернення цивільного життя. Отже, кейс Боснії і Герцеговини є методологічно придатним для простеження переходу репутаційних сигналів у донорські ресурси, інституційну верифікацію та відкладені приватні економічні рішення.

Сербський кейс у балканському контексті демонструє перехід від постконфліктної стигматизації до керованої нормалізації, у межах якої публічна дипломатія поєднувалася з інституційними змінами та зовнішніми опорами довіри. Після 2000 р. Сербія послідовно зміщувала сприйняття країни від території підвищених ризиків до наративу європейської нормалізації, інституційного оновлення та відкритості для інвестицій. Прикладного виміру цей сигнал набував через Агентство із залучення інвестицій та розвитку експорту Сербії, а згодом через Агентство розвитку Сербії, оскільки саме такі інституції зменшували інформаційну

асиметрію для зовнішнього бізнесу і підтримували сталі контакти із партнерами [214].

Важливо, що сербська модель не зводилася до суто комунікаційної активності. Донорська конференція в Брюсселі 29 червня 2001 р. перевела політичний сигнал у фінансові зобов'язання щодо підтримки реформ і відновлення. Відтак зовнішнім аудиторіям було запропоновано не лише меседж нормалізації, а й формат його ресурсного підтвердження. Додатково прив'язка до європейської інтеграції – статус кандидата у 2012 р., набуття чинності Угодою про стабілізацію та асоціацію у 2013 р. та початок переговорів про вступ у 2014 р. – створювала зрозумілі процедурні контрольні точки оцінювання поступу. Саме тому публічна дипломатія тут діяла не ізольовано, а як частина ширшої архітектури передбачуваності.

Культурні та подієві інструменти на кшталт фестивалю EXIT і ініціативи «Serbia Creates» підсилювали цей інституційний сигнал у сегментах із коротшим горизонтом рішень [125]. На макрорівні такий перехід простежується через значні потоки ОДА у 2000–2005 рр., пік яких перевищив 2 млрд дол. США у 2002 р., а також через зростання туристичних потоків і посилення припливів ППІ упродовж 2010-х років [210]. Водночас, на наш погляд, сербський кейс слід читати обережно, позаяк частина ефектів була зумовлена не лише публічною дипломатією, а й реформами, донорською підтримкою та європейською умовністю.

У хорватському кейсі публічна дипломатія функціонувала як інституційно підкріплений репутаційний сигнал, орієнтований на зниження премії ризику та відновлення зовнішніх потоків, насамперед у туризмі, інвестиціях і торгівлі. Ключовим мезорівневим сигналом була європейська інтеграція як доказовий орієнтир нормалізації, адже переговорна траєкторія, гармонізація права і зовнішні критерії оцінювання робили політику країни зрозумілішою для партнерів. Опорною подією реконструкційної дипломатії стала Міжнародна конференція з реконструкції в Загребі 4–5 грудня 1998 р. [115], яка поєднувала теми відбудови, повернення біженців і міжнародної підзвітності.

Найвиразніше економічно орієнтоване національне брендування проявилось

в туризмі. За даними І. Штоковича, кількість туристичних ночівель скоротилася з 67,1 млн у 1990 р. до 10,3 млн у 1992 р., а у 2004 р. відновилася до 54,1 млн [262]. Відтак саме туристичний сектор став одним із найшвидших індикаторів зміни зовнішнього сприйняття, позаяк рішення про поїздки реагують на сигнали безпеки та нормалізації значно швидше, ніж довгострокові виробничі інвестиції. Водночас структура ПІІ показує межі цього каналу, оскільки туризм за попередні десять років залучив лише близько 4% загальних інвестицій. Як висновок, хорватський кейс підтверджує асиметрію між швидшими ефектами публічної дипломатії через мобільність і повільнішими ефектами через капітал, які потребують паралельних гарантій прав власності та передбачуваного правозастосування.

Грузинський кейс важливий через іншу структуру шоків: якщо для Хорватії визначальною була траєкторія поступової нормалізації, то для Грузії ключовим є ефект повторної ескалації 2008 р., який перезапускає ризиковий профіль країни. Після 2008 р. публічна дипломатія закріплювала образ Грузії як партнера Заходу, а безпекову загрозу інтерпретувала як фактор ширшої європейської стабільності [116]. Така концепція мала не лише політичний, а й економічний сенс, оскільки зменшувала сприйняту премію ризику для донорів та інвесторів і підтримувала готовність фінансувати відновлення.

Перехідною ланкою між репутаційним станом і ресурсами стала Міжнародна донорська конференція в Брюсселі у жовтні 2008 р., за підсумками якої було оголошено пакет зобов'язань близько 4,55 млрд дол. США [126]. Паралельно активізувалися просування туризму, робота з міжнародними медіа та комунікація відкритості, тому репутаційний сигнал поєднувався з конкретними каналами відновлення мобільності та зовнішньої присутності. Водночас інтерпретація цього кейсу потребує обережності, позаяк на нього накладається світова фінансова криза 2008–2009 рр., яка підсилює конкуренцію пояснень і ускладнює пряму атрибуцію.

Виходячи з вищесказаного, сербський, хорватський і грузинський кейси показують, що публічна дипломатія є економічно значущою тоді, коли вона підкріплюється інституційними сигналами передбачуваності: донорськими майданчиками, інтеграційними траєкторіями, агенціями розвитку, культурними

подіями та секторальними форматами нормалізації. Водночас приватний капітал реагує на такі сигнали повільніше, ніж донорські потоки чи туризм, тому лагова логіка оцінювання тут є принциповою.

У випадку Іраку доцільно розмежувати формально постконфліктний період і поствоєнний режим після згасання високої інтенсивності насильства. За логікою UCDP постконфліктний період у строгому сенсі станом на 2024 р. ще не настав, оскільки активність на рівні щонайменше 25 загиблих зберігається. Водночас після завершення фази боротьби проти ІДІЛ у 2017 р. можна аналітично виділити період з 2018 р. як відносно придатний для реконструкційних практик та економічно орієнтованої комунікації. Таке розмежування є важливим, адже іракський випадок не дає підстав говорити про завершений постконфліктний перехід, але дозволяє спостерігати, як публічна дипломатія працює у режимі відновлення за збереження ризикового тла.

Іракська публічна дипломатія проявлялася переважно як механізм мобілізації зовнішніх ресурсів через легітимаційні аргументи та міжнародні формати відбудови, а не як автономне переорієнтування зовнішнього образу країни. Після 2003 р. ключовою подією стала Мадридська донорська конференція, за підсумками якої було оголошено близько 33 млрд дол. США зобов'язань [103]. Інституційним продовженням цієї логіки стала поява Міжнародного фонду відбудови Іраку як спільного механізму Світового банку та системи ООН [305], що переводило задекларовану підтримку у програмно оформлені інструменти.

Друга хвиля реконструкційної дипломатії після розгрому ІДІЛ була закріплена конференцією в Кувейті у 2018 р., де було оголошено близько 30 млрд дол. США підтримки на тлі публічно озвучених потреб близько 88 млрд дол. США [99]. Відтак саме іракський кейс особливо виразно показує розрив між міжнародною видимістю проблеми та реальним масштабом фінансової відповіді, позаяк висока дипломатична активність не гарантує пропорційного економічного результату за умов стійких репутаційних ризиків і сумнівів щодо інституційної спроможності. Культурний напрям має чіткіший прикладний профіль на прикладі Мосула, де програма ЮНЕСКО після 2018 р. мобілізувала близько 115 млн дол.

США, підтримавши не лише відновлення історичних об'єктів, а й зайнятість, житло та базові сервіси [244]. Як висновок, іракський кейс підтверджує механізм мобілізації й програмної організації ресурсів, але водночас показує обмеженість стійкої конверсії репутаційних сигналів у довгий приватний капітал.

Ізраїль у добірці є не класичним постконфліктним, а радше контрольним кейсом економічної стійкості за тривалої конфліктності. У логіці UCDP завершеного конфлікту тут немає, проте після періодів гострої ескалації виникають поствоєнні інтервали, у межах яких держава прагне стабілізувати фінансові очікування та інвестиційний імпульс. Саме тому цей випадок є важливим для порівняння, оскільки дозволяє побачити, як публічна дипломатія працює не після завершення війни, а в умовах постійного ризику.

На мезорівні ізраїльський сигнал історично вибудовується довкола системи *hasbara* як комплексу пояснювальних комунікацій, кризового PR та координації роботи з міжнародними медіа. Після жовтня 2023 р. уряд істотно наростив фінансування публічної дипломатії, а у відкритих повідомленнях кінця 2024 р. фігурує додаткове фінансування порядку 150 млн дол. США [138]. Проте найпоказовішим, на наш погляд, є діаспорний канал, оскільки саме він дає спостережуваний перехід від комунікаційної мобілізації спільноти до фінансового результату: за оцінками Reuters, після атаки ХАМАС через облігації для діаспори було залучено понад 3,5 млрд дол. США за ставками, нижчими за конвенційні [176]. Паралельно Ізраїль підтримує економічне позиціонування як глобального центру інновацій через міжнародні події на кшталт *Cybertech Global Tel Aviv* [109], тобто поєднує безпеково-пояснювальну та інноваційно-економічну комунікацію.

Водночас ізраїльський випадок особливо чітко показує і межі комунікаційних стратегій, тому що високі бюджети та інтенсивність повідомлень не гарантують сприятливого медійного тла, якщо подієва реальність продукує репутаційні втрати. Виходячи з вищесказаного, результативність тут визначається не лише комунікаційною активністю, а наявністю механізмів перетворення довіри на ресурси, здатністю працювати з діаспорною мобілізацією та спроможністю витримувати репутаційну мінливість.

Лівія є показовим кейсом крихкої постконфліктності. Завершення активної фази конфлікту за порогом UCDP ≥ 25 фіксується у 2020 р., відтак формальний старт постконфліктного періоду припадає на 2021 р. Домовленість про постійне припинення вогню, досягнута у жовтні 2020 р. в межах Спільної військової комісії «5+5» під егідою Організації Об'єднаних Націй (ООН, UN), створила мінімально достатній інституційний інтервал для зміщення зовнішніх комунікацій від воєнного порядку денного до реконструкції [294]. Водночас медійне тло й премія ризику залишалися високими через політичну фрагментацію, отже публічна дипломатія виконувала не лише промоційну, а й компенсаційну функцію, зменшуючи недовіру за умов неповної інституційної консолідації.

Після 2021 р. мезорівневий сигнал набув таргетованого характеру й адресувався інвесторам, підрядникам, енергетичним компаніям і донорам. Показовими є форуми реконструкції, зокрема Лівійсько-американський форум з розвитку і реконструкції у Вашингтоні, де обговорювалися інфраструктурні проекти та озвучувалися оцінки потреб на рівні близько 100 млрд дол. США [193; 84]. Такі події придатні для емпіричного аналізу, позаяк задають конкретну аудиторію та реперні тези, пов'язані з інвестиціями, інфраструктурою і гарантіями виконання контрактів, тому дають змогу розмежовувати сигнал і макроефект у часі.

Обмеженням виступає домінування політико-безпекового медіафону. Берлінський процес і конференції 2020–2021 рр. задавали основний порядок інтерпретації подій, у межах якого економічні повідомлення діяли як контрнарратив, переводячи ризики у площину керованості через гарантії, партнерства та поетапні угоди [268]. На мікро- та перехідному рівнях кейс підкреслює роль посередницької публічної дипломатії через лобістські й комунікаційні структури, що впливають на готовність зовнішніх столиць до фінансових рішень. Водночас зростає ризик валідності, оскільки такі взаємодії можуть підтримувати не реконструкцію, а конкуренцію центрів впливу, тому в оцінюванні потрібно розрізняти взаємодії для стабілізації та взаємодії, що подовжують протистояння.

Макрорівень у Лівії характеризується розривними траєкторіями, а інвестиційний канал залишається нерівномірним, позаяк за високої невизначеності

нові зобов'язання щодо прямих іноземних інвестицій істотно скорочуються. Як висновок, у Лівії найкраще простежується механізм на мезо- та перехідному рівнях, тобто форуми з реконструкції й таргетовані інвестиційні меседжі як сигнал нормалізації, а також припинення вогню у жовтні 2020 р. як чинник зниження новинної невизначеності до рівня, сумісного з переговорами й контрактами. Стійкий макроефект складніше атрибутувати саме публічній дипломатії через накладання нафтових шоків, внутрішньої фрагментації та впливу зовнішніх акторів.

Руандійський кейс у добірці визначається подвійним обмеженням. Травма високої інтенсивності 1990–1994 рр. супроводжувалася руйнуванням інституцій і довіри, а в наступні десятиліття повторювалися епізоди насильства низької інтенсивності. У логіці періодизації це означає, що формальний постконфліктний період після завершення активності на рівні UCDP ≥ 25 у межах 1990–2024 рр. не настає. Водночас поствоєнний режим доцільно аналізувати з 2010 р., позаяк фаза «війна» за порогом UCDP ≥ 1000 завершилася раніше, а реконструкція дедалі більше визначається інституційною стабілізацією та зовнішнім залученням. Відтак Руанда є випробувальним кейсом для інтегрованої матриці оцінювання, оскільки дозволяє відокремлювати внесок комунікацій і репутаційної політики від безпекового шуму, що підтримує премію ризику.

На мезорівні Руанда вибудувала послідовний наратив «держави розвитку», який еволюціонує від моралі відновлення до прикладної економічної пропозиції для інвестора, туриста та донора. У державному дискурсі системно відтворювалися мотиви ефективного управління, передбачуваності правил, нетерпимості до корупції та безпеки для капіталу. Сигнал підкріплювався інституційно через Раду розвитку Руанди [247], що поєднувала залучення інвестицій і туристичне просування, а також через мережеву мобілізацію партнерів і діаспори. Діаспорний контур проявлявся у міжнародних форумах «День Руанди» та «Конвенція Руанди», які працювали як механізм збирання мереж і переведення ідентичності у ресурс розвитку [203].

На рівні зовнішньої видимості Руанда системно використовувала подієву дипломатію як інструмент зниження репутаційної мінливості. Проведення у Кігалі у 2016 р. Всесвітнього економічного форуму для Африки та саміт глав урядів країн

Співдружності у 2022 р. виконували функцію інституційної легітимації та стабілізації наративу [309]. Водночас коректність оцінювання потребує врахування контрнاراتивів політичного й правозахисного характеру, які підвищують новинну невизначеність і можуть послаблювати репутаційний ефект у окремі періоди. Тому репутаційні індикатори доцільно трактувати як контрольні змінні середовища, а не як прямий доказ причинності.

Водночас руандійський кейс не може бути пояснений лише через інструменти комунікаційного позиціонування, подієвої дипломатії, діаспорної мобілізації або туристичного просування. Його зовнішня легітимація спиралася також на міжнародно-правовий вимір подолання наслідків геноциду 1994 року. Ключову роль у цьому процесі відіграв Міжнародний кримінальний трибунал щодо Руанди, створений Радою Безпеки ООН резолюцією 955 від 8 листопада 1994 року для переслідування осіб, відповідальних за геноцид та інші серйозні порушення міжнародного гуманітарного права, вчинені в Руанді у 1994 році [293]. Його діяльність у 1995–2015 роках стала одним із міжнародно визнаних механізмів кримінального правосуддя, який фіксував індивідуальну відповідальність за злочини геноциду та інші серйозні порушення міжнародного гуманітарного права, а також надавав постконфліктному врегулюванню вимір процедурної справедливості, міжнародної підзвітності та правової легітимації.

Для цілей цього дослідження зазначений вимір має значення не як окремий предмет міжнародного кримінального права, а як інституційна передумова репутаційної реконструкції держави після масштабного насильства. Публічна дипломатія у постконфліктному середовищі не може бути переконливою, якщо вона відокремлена від правосуддя, відповідальності, визнання травматичного досвіду та відновлення довіри до державних інститутів. Відтак форуми, туристичне позиціонування, кампанія «Visit Rwanda» і просування країни як безпечної інвестиційно-туристичної локації доцільно розглядати не як автономні іміджеві інструменти, а як надбудову над ширшим процесом легітимації, нормалізації та інституційного відновлення.

Для України цей висновок має принципове значення. Повоєнна публічна

дипломатія не може обмежуватися презентацією можливостей відбудови, інвестиційних проєктів або позитивного образу країни. Її довгострокова переконливість залежатиме від того, наскільки економічні наративи будуть поєднані з міжнародно визнаними механізмами відповідальності за агресію, фіксацією збитків, компенсаційними процедурами, прозорим використанням ресурсів і зовнішньою перевірюваністю результатів. У такій логіці правосуддя, репараційний порядок, реєстри шкоди, аудит і підзвітність стають не периферійними правовими елементами, а частиною репутаційної основи економічного відновлення.

Ключова риса моделі полягає у переході від символічних сигналів до секторно вимірюваних каналів, передусім туризму. Публічна дипломатія працювала через культурно-природоохоронний канал, зокрема через практику Kwita Izina, церемонію надання імен гірським горилам, що одночасно підсилює екологічну репутацію та підтримує високодохідний туризм. Додатково застосовувався спортивний канал через кампанію «Відвідайте Руанду», масштабовану партнерствами з провідними футбольними клубами Європи [248]. Отже, формується механізм запозиченої довіри, у межах якого інформаційний сигнал підвищує імовірність поведінкових реакцій, зокрема туристичних рішень і участі у подіях.

На макрорівні стратегія дає спостережувану конверсію репутаційного сигналу в потоки, насамперед у валютні надходження від туризму та конференційно-ділову активність. Для кількісної верифікації доцільно використовувати припливи прямих іноземних інвестицій і їхню частку у валовому внутрішньому продукті як контрольовані метрики для зіставлення з подієвими періодами та змінами медійно-комунікаційного режиму. Як висновок, руандійський кейс показує, що публічна дипломатія може функціонувати як інституційний механізм зниження інформаційної асиметрії та премії ризику і забезпечувати секторну конверсію у туризм і міжнародні події навіть за умов неповного завершення конфліктності.

Сирійський кейс є граничним для логіки постконфліктного переходу, оскільки відновлення відбувається в режимі співіснування гуманітарної реконструкції, фрагментарної нормалізації та повторних епізодів ескалації. За критеріями UCDP збройна конфліктність зберігається на рівні активності не нижче 25 загиблих у

бойових зіткненнях на рік, відтак у строгому сенсі постконфліктний період не настав. У таких умовах публічна дипломатія функціонує не як комунікація «після миру», а як управління доступом до ресурсів за санкційно-політичних обмежень і високої репутаційної премії ризику.

На мезорівні домінує конкуренція двох дискурсів легітимності. Гуманітарно-відновлювальний дискурс апелює до базових послуг, людської безпеки та повернення переміщених осіб. Політико-безпековий дискурс зосереджується на санкціях, відповідальності та ризиках фінансування інституцій, які зовнішні аудиторії оцінюють як підконтрольні вузьким групам. Отже, дипломатичні сигнали часткової реінтеграції не гарантують автоматичного зниження премії ризику, тому розрив між інтенсивністю повідомлень і конверсією в економічні результати зберігається.

Разом із тим фіксуються події епізоди часткової конверсії сигналу в ресурс. Повернення Сирії до Ліги арабських держав у травні 2023 р. послабило ізоляцію й розширило канали взаємодії. На перехідному рівні вирішальними є операції, що знімають бар'єри фінансування, а не декларації. Погашення прострочених зобов'язань Сирії перед Групою Світового банку у травні 2025 р. платежем Саудівської Аравії та Катару на суму близько 15,5 млн дол. США відновило формальну придатність країни для нових операцій Банку. Відтак спостерігається прямий зв'язок між дипломатичним «розблокуванням» і операційною економічною дією [307]. На макрорівні переважає гуманітарно-донорська траєкторія, зокрема через щорічні брюссельські конференції «Supporting the future of Syria and the region», тоді як інвестиційні спроби залишаються обмеженими санкціями та ризиковими оцінками [127]. Як висновок, культурний напрям доцільно трактувати як допоміжний канал пом'якшення ризикового сприйняття, а не як автономний рушій інвестиційної нормалізації.

На тлі сирійської моделі відновлення без стабільного миру показовим є перехід до Непалу, де мирний сигнал має інституційне закріплення і формує передбачувану траєкторію донорської координації та економічних потоків. На мезорівні Комплексна мирна угода 2006 р. зафіксувала зобов'язання сторін щодо керованого переходу,

відтак політичний сигнал було переведено у програмно організовані інструменти. У 2007 р. уряд створив Довірчий фонд миру Непалу [207] як механізм акумулювання ресурсів для реалізації мирного процесу, паралельно в системі Організації Об'єднаних Націй (ООН, UN) функціонував Фонд миру ООН для Непалу [208].

Публічна дипломатія реконструкції мала прикладний економічний вимір через туристичне позиціонування та культурну репрезентацію. Після стабілізації безпекового середовища репутаційний перезапуск підтримувала національна кампанія Рік туризму Непалу 2011 [79], яка переводила нормалізацію у поведінкові прояви, зокрема зростання запитів і бронювань. Діаспорний канал інституційно підсилювався через Асоціацію нерезидентів-непальців [212]. Як висновок, непальський кейс підтверджує механізм зниження транзакційної недовіри через інституційну фіксацію миру, донорську координацію, туристичні кампанії та залучення діаспори, хоча причинні висновки потребують лагового зіставлення подій і показників.

Після відносно «класичного» постконфліктного механізму Непалу логічним є перехід до Колумбії, яка демонструє асиметрію між згасанням масового насильства та збереженням низькоінтенсивної конфліктності. За даними набору даних UCDP/PRIO Armed Conflict Dataset, активні роки з порогом не нижче 25 загиблих у бойових зіткненнях охоплюють 1990–2016 рр. та 2018–2024 рр., тоді як 2017 р. є єдиним розривом нижче порогу; відтак постконфліктний період у строгому сенсі станом на 2024 р. не настав. Епізоди найвищої інтенсивності, тобто «війна» з рівнем не нижче 1000 загиблих за рік, у цій же періодизації припадають переважно на 1990-ті та 2000–2005 рр., тому умовний поствоєнний інтервал доцільно відліковувати з 2006 р., коли масове насильство за цим критерієм припинилося.

Публічна дипломатія Колумбії розвивалася двома взаємопов'язаними траєкторіями. Перша стосувалася інтернаціоналізації безпеково-інституційної модернізації через зовнішню підтримку у форматі Плану «Колумбія» (Plan Colombia), у якому репутаційний сигнал поєднувався з матеріальним ресурсом партнерів [229]. Друга траєкторія була пов'язана з публічною дипломатією мирного процесу. Фінальна угода між урядом і Революційними збройними силами Колумбії

(ФАРК, FARC) 2016 р. зробила мир спостережуваним зобов'язанням у міжнародному просторі, а верифікація за участю Організації Об'єднаних Націй (ООН, UN) інституційно знизилася транзакційну недовіру [132]. Додатковий репутаційний імпульс надала Нобелівська премія миру 2016 р., хоча її довгострокова конверсія послаблювалася рецидивами насильства [211].

У межах інтегрованої матриці оцінювання для Колумбії пріоритетними є події періоди та лагова структура. Міжнародно видимі події тимчасово знижують новинну невизначеність, проте низькоінтенсивна конфліктність підтримує страхову надбавку у вартості капіталу та скорочує горизонт приватного планування. Тому матеріалізацію сигналу доцільно шукати насамперед у показниках, що швидше реагують на довіру й інформаційний ризик, зокрема в туристичних потоках і проксі суверенного ризику, тоді як інвестиційні ефекти варто трактувати як нелінійні та чутливі до безпекових шоків. Як висновок, колумбійський кейс є емпірично цінним для перевірки тези про репутаційні та інвестиційні імпульси без повного завершення конфліктності, позаяк сила цих імпульсів визначається здатністю утримувати мирний сигнал у присутності повторних ризикових шоків.

Перехід від якісних кейс-описів до кількісної частини потребує спільного вимірювача, який забезпечує зіставність країн із різною конфліктною траєкторією та різними режимами відновлення. Виходячи з вищенаведеного, у роботі введено композитний індикатор інституційно-репутаційної якості, що використовується як базова змінна для подальших кореляційних і лагових зіставлень із потоками допомоги, інвестицій, туризму та макродинамікою.

Композитний індекс репутації держави (RI) сформовано як інтегральний показник репутаційно-інституційного профілю, релевантного для аналізу постконфліктної реконструкції та взаємодії із зовнішніми фінансовими й інвестиційними акторами. Індекс поєднує чотири виміри, що відображають канали формування довіри та передбачуваності, відтак дають змогу звести багатовимірні характеристики інституційної якості до узгодженого числового ряду. До складу індексу включено показники економічної свободи, сприйняття корупції, корупції у публічному секторі та суверенного ризику.

До складу RI включено такі індикатори: індекс економічної свободи світу (EFW, Economic Freedom of the World) Fraser Institute; індекс сприйняття корупції (CPI, Corruption Perceptions Index) Transparency International; показник корупції у публічному секторі (V-Dem, Varieties of Democracy); класифікація країнового ризику (CRC, Country Risk Classification) організації економічного співробітництва та розвитку (OECP, OECD). Сукупно компоненти охоплюють зовнішні оцінки доброчесності та прозорості (CPI), характеристики інституційного середовища та стимулів (EFW, V-Dem), а також стандартизований вимір суверенного ризику, безпосередньо пов'язаний з умовами міжнародного фінансування (CRC). Панельні дані всіх індикаторів наведено в Додатку А.

На першому етапі виконано уніфікацію шкал і напряду інтерпретації за принципом «вище значення означає кращий репутаційно-інституційний профіль». Для кожного індикатора задано трансформації до шкали 0–100:

$$EFW_{i,t}^* = 10 \cdot EFW_{i,t} \quad (2.1)$$

$$CPI_{i,t}^* = CPI_{i,t} \quad (2.2)$$

$$VDem_{i,t}^* = 100 \cdot (1 - VDem_{i,t}) \quad (2.3)$$

$$CRC_{i,t}^* = 100 \cdot \frac{7 - CRC_{i,t}}{7} \quad (2.4)$$

На другому етапі індекс $RI_{i,t}$ обчислено як середнє арифметичне нормованих компонент із рівними вагами. Такий вибір забезпечує прозорість агрегування і не нав'язує апріорних преференцій щодо «важливості» окремих каналів довіри:

$$RI_{i,t} = \frac{1}{K_{i,t}} \sum_{k=1}^{K_{i,t}} I_{k,i,t}^* \quad (2.5)$$

Тут $I_{k,i,t}^*$ позначає нормовані компоненти $\{EFW^*, CPI^*, VDem^*, CRC^*\}$, а $K_{i,t}$ є кількістю фактично наявних компонент у країні i у році t . Пропуски не «штрафуються», тому що індекс розраховується як середнє лише за доступними значеннями. Відтак відсутність окремого індикатора зменшує інформаційне наповнення RI , однак не спричиняє механічного заниження.

У підсумку $RI_{i,t}$ набуває значень у межах 0–100 і відображає інтегральну оцінку репутаційно-інституційної якості країни у відповідному році. Вищі значення трактуються як сприятливіший профіль довіри та ризику для інвесторів, донорів і

партнерів, тоді як нижчі значення відповідають поєднанню слабших інституційних характеристик, вищих корупційних ризиків і менш сприятливої оцінки суверенного ризику. Значення показника за країнами та роками подано в табл. 2.2.

Таблиця 2.2

Композитний індекс репутації держави (RI), 1990–2023

Рік	Ізраїль	Ірак	Боснія і Герцего- вина	Хорватія	Сербія	Грузія	Колумбія	Лівія	Непал	Руанда	Сирійська Арабська Республіка
1990	72,6	16,6	н/д	н/д	н/д	51,7	13,8	32,5	48,6	22,4	н/д
1991	88,0	10,9	н/д	н/д	н/д	50,5	13,8	16,8	48,8	12,8	н/д
1992	88,0	10,9	41,3	41,1	н/д	10,5	55,2	13,8	16,8	48,8	12,8
1993	88,0	10,9	41,3	41,1	н/д	14,5	55,2	13,8	16,8	53,0	12,8
1994	88,0	10,9	38,6	41,1	н/д	14,5	55,2	13,8	16,8	53,9	12,8
1995	76,6	10,9	36,3	44,1	н/д	13,7	57,3	23,9	36,6	39,2	25,5
1996	82,5	10,9	28,3	41,7	н/д	10,0	41,1	13,8	16,8	37,3	12,8
1997	84,0	10,9	28,3	41,7	н/д	10,9	38,6	13,8	16,8	37,3	12,8
1998	79,5	10,9	29,6	42,3	н/д	11,2	38,6	13,8	16,8	37,3	12,8
1999	71,0	5,5	18,9	35,4	11,5	13,5	49,0	6,9	16,4	18,7	6,4
2000	70,2	12,5	30,3	52,8	20,9	27,0	48,2	6,9	29,8	32,1	17,7
2001	73,0	11,4	33,1	58,1	20,9	29,5	48,7	6,9	26,2	33,5	19,0
2002	72,5	11,8	32,9	58,7	20,3	28,9	44,3	15,1	26,4	34,2	18,9
2003	72,3	16,8	31,4	52,9	19,9	25,2	42,7	18,3	27,7	34,4	22,4
2004	71,0	18,7	31,1	48,5	21,4	42,5	46,8	18,2	28,1	33,9	23,4
2005	70,7	18,2	31,1	48,8	27,0	45,0	47,7	18,2	27,4	33,7	23,7
2006	69,4	19,2	31,2	48,8	31,3	46,9	51,0	20,4	27,9	32,5	22,2
2007	70,2	19,1	32,5	50,6	33,1	51,8	50,8	23,6	28,3	33,4	21,9
2008	70,1	17,8	32,0	51,7	32,7	53,2	50,7	23,6	28,7	33,7	20,2
2009	70,2	18,4	31,7	49,3	33,3	53,7	50,4	22,3	27,1	35,0	25,6
2010	70,4	18,5	32,0	51,8	37,0	53,2	50,3	21,7	27,6	38,0	25,3
2011	80,4	19,1	32,7	52,7	36,6	54,5	50,3	17,0	27,6	40,3	22,9
2012	81,0	19,8	35,2	54,3	38,3	58,1	51,2	20,6	28,9	41,4	20,0
2013	81,2	18,5	35,2	53,9	39,3	57,8	51,1	20,7	30,3	44,8	17,4
2014	81,2	19,4	34,7	54,1	39,3	58,5	51,2	20,5	33,7	43,9	17,9
2015	81,5	18,7	34,7	55,1	39,3	58,5	51,2	20,8	35,2	48,8	17,6
2016	82,2	22,6	34,2	54,0	38,7	59,6	51,0	19,2	35,4	48,6	16,0
2017	81,8	22,4	34,0	53,8	42,3	59,1	51,1	19,2	35,9	49,1	16,5
2018	81,4	22,7	34,4	53,1	42,6	59,6	51,1	19,9	36,8	49,7	17,2
2019	80,9	22,6	32,4	54,4	43,4	58,9	51,7	19,7	36,9	49,8	17,1
2020	80,1	22,9	31,3	53,8	45,5	57,8	51,4	20,9	35,9	49,1	15,6
2021	80,8	23,4	30,9	54,5	44,5	57,5	51,8	20,5	36,3	49,5	15,4
2022	81,4	23,0	30,2	55,7	44,5	57,7	51,7	21,7	38,2	47,4	15,5
2023*	80,7	24,0	31,5	55,6	44,6	57,2	51,8	21,0	38,7	46,8	17,4

Джерело: Побудовано автором за даними [104; 118; 158; 223; 277; 301]

Примітка: Дані за 2024–2025 рр. не включено, оскільки базові показники композитного індексу репутації держави (RI) публікуються із часовим лагом і на момент розрахунку не забезпечують повної порівнюваності за всіма країнами та компонентами. Часовий горизонт 1990–2023 рр. збережено для методологічної однорідності розрахунків.

Побудова $RI_{i,t}$ уможливорює перехід від опису кейсів до кількісної перевірки базової гіпотези розділу 2.1, відповідно до якої репутаційно-інституційний профіль країни пов'язаний із тим, як швидко та через які канали відновлення конвертується у зовнішні потоки й макроіндикатори. Відтак наступний крок полягає у вимірюванні лінійної асоціації між RI та показниками економічної взаємодії X у поточному році й з лагом на один рік. Така постановка дозволяє розмежувати одночасний рух показників і відкладену реакцію, яка є теоретично очікуваною для частини каналів, зокрема інвестиційних.

Аналітична процедура має вигляд:

$$\rho_k = \text{Corr}(RI_t, X_{t+k}), k \in \{0,1\}, \quad (2.6)$$

де RI_t є композитним індексом репутації (табл. 2.2), X_{t+k} є відповідним показником зовнішніх потоків або макродинаміки у році $t + k$, а $\text{Corr}(\cdot)$ є парною кореляцією Пірсона. Значення ρ_k наведено окремо для кожної країни вибірки та згруповано за економічними каналами, релевантними для логіки публічної дипломатії та постконфліктної реконструкції.

Використовуючи композитний індекс репутації RI_t та зіставляючи його з показниками зовнішніх потоків і макродинаміки X , можна отримати кількісну характеристику того, які канали взаємодії є більш чутливими до репутаційно-інституційного профілю країни, а які реагують слабше або з відкладенням у часі. З цією метою та для кращої верифікації зв'язків доцільно застосувати кореляційний аналіз, який дає змогу прозоро оцінити напрям і відносну силу асоціацій у межах порівнюваних часових рядів для кожної країни, а також виявити потенційну лагову структуру реакції.

Інтерпретаційне правило є таким. Додатні значення ρ_k означають, що вищі значення RI_t узгоджуються з більшими значеннями відповідного показника X_{t+k} . Від'ємні значення можуть відображати компенсаторні механізми, зокрема концентрацію міжнародної допомоги в країнах із нижчою інституційною якістю. Порівняння $k = 0$ та $k = 1$ дозволяє розрізняти переважно синхронні співзміни та зв'язки з часовим зсувом, що є важливим для каналів, у яких реакція на репутаційні сигнали формується не миттєво. Відтак у табл. 2.3 наведено значення ρ_k окремо для

кожної країни вибірки та згруповано за блоками економічних каналів.

Таблиця 2.3

Кореляція між композитним індексом репутації та показниками зовнішніх потоків і макродинаміки у країнах вибірки

Показник (X)	k	Ізраїль	Ірак	Боснія і Герцеговина	Хорватія	Сербія	Грузія	Колумбія	Лівія	Нігер	Руанда	Сирійська Арабська Республіка
БЛОК А. Міжнародна допомога												
ODA – офіційна допомога розвитку	0	-0,2199	0,2954	-0,7154	0,6401	-0,4752	0,6265	0,3725	0,2209	0,5158	0,5923	-0,2220
ODA – офіційна допомога розвитку	1	-0,4752	0,3121	-0,3433	0,6591	-0,5937	0,6140	0,3425	0,3205	0,5035	0,6051	-0,2022
ODA_PC – допомога на душу населення	0	-0,1710	0,2342	-0,6970	0,6579	-0,4241	0,6610	0,3782	0,2142	0,5376	0,5338	-0,2277
ODA_PC – допомога на душу населення	1	-0,4581	0,2523	-0,2910	0,6781	-0,5475	0,6499	0,3312	0,3186	0,5286	0,6315	-0,2063
БЛОК В. Прямі іноземні інвестиції												
FDI – прямі іноземні інвестиції	0	0,0576	-0,4378	-0,1443	0,4093	0,7918	0,7614	0,3790	0,4002	0,3743	0,5359	0,5425
FDI – прямі іноземні інвестиції	1	0,0617	-0,4206	-0,1883	0,3846	0,8197	0,7486	0,4001	0,2818	0,3882	0,5147	0,4195
FDI_PC – ПІІ на душу населення	0	-0,0317	-0,3882	-0,1397	0,4283	0,7926	0,7647	0,3752	0,3989	0,3652	0,5145	0,5277
FDI_PC – ПІІ на душу населення	1	-0,0193	-0,3747	-0,1801	0,4043	0,8194	0,7537	0,4028	0,2750	0,3820	0,4818	0,3985
БЛОК С. Капіталоутворення (основний капітал)												
GFCF – валове нагромадження основного капіталу	0	0,1955	0,7297	-0,1415	0,5626	0,8159	0,8411	0,4285	0,4501	0,5047	0,5713	0,6285
GFCF – валове нагромадження основного капіталу	1	0,1738	0,7458	-0,1802	0,6068	0,8239	0,8235	0,4470	0,4340	0,4781	0,5551	0,6399
GFCF_PC – нагромадження основного капіталу на душу	0	0,2079	0,6735	-0,1184	0,5826	0,8135	0,8323	0,4301	0,4300	0,5057	0,5627	0,5755
GFCF_PC – нагромадження основного капіталу на душу	1	0,1858	0,7169	-0,1412	0,6236	0,8233	0,8177	0,4536	0,4107	0,4787	0,5385	0,5795
БЛОК D. Туризм (мобільність/відкритість)												
Tour – туристичні потоки / міжнародний туризм	0	0,3764	0,8014	0,1329	0,5502	0,5644	0,6482	0,2716	-0,1210	0,1494	0,6237	0,7082
Tour – туристичні потоки / міжнародний туризм	1	0,3551	0,7942	0,1776	0,4950	0,5330	0,6566	0,2458	-0,0890	0,1088	0,6176	0,6677
БЛОК E. Макродинаміка												
GDP_G – темп зростання ВВП	0	0,1849	-0,0956	-0,3850	0,2047	0,0300	0,2948	0,1104	0,0610	0,0169	-0,1891	0,0632
GDP_G – темп зростання ВВП	1	0,1147	-0,2037	0,0173	0,0278	-0,4223	0,0747	0,1395	-0,0305	-0,0080	-0,1290	-0,0403

Джерело: Розраховано автором за даними [104; 118; 137; 144; 156; 158; 174; 209; 223; 231; 274; 277; 301]

Матриця кореляцій дає підстави трактувати RI_t як індикатор репутаційно-інституційної опорної здатності держави у зовнішньому середовищі. Там, де

репутаційні сигнали підкріплені інституційними практиками, зокрема вищою економічною свободою, нижчою корупцією та нижчим суверенним ризиком, вони відносно стійко конвертуються у приватні та напівприватні потоки, передусім прямі іноземні інвестиції, валове нагромадження основного капіталу та міжнародну мобільність. Натомість за слабого репутаційно-інституційного профілю зовнішня підтримка частіше має компенсаторну природу і спрямовується не на «винагороду» за репутацію, а на стримування гуманітарного або політичного провалу. Саме цим пояснюється, що для показників офіційної допомоги розвитку та офіційної допомоги розвитку на душу населення у частині країн спостерігається від'ємна кореляція з RI , тоді як для інвестиційних і мобільнісних змінних у більшості випадків переважає додатний зв'язок.

У блоці міжнародної допомоги проявляється ключова для дисертації дихотомія, а саме допомога як форма довіри проти допомоги як інструмент стабілізації інституційного провалу. Для Ізраїлю кореляції з офіційною допомогою розвитку є від'ємними та посилюються за лагом. Для офіційної допомоги розвитку значення становлять $-0,2199$ при $k = 0$ та $-0,4752$ при $k = 1$, для допомоги на душу населення відповідно $-0,1710$ і $-0,4581$.

Така конфігурація узгоджується з тим, що динаміка допомоги тут визначається передусім зовнішньополітичними й безпековими параметрами, а не «винагородою» за інституційну надійність. Протилежний профіль демонструє Хорватія, де кореляції з RI є додатними й стабільними. Для офіційної допомоги розвитку вони дорівнюють $0,6401$ і $0,6591$, для допомоги на душу населення $0,6579$ і $0,6781$, отже допомога радше відображає підтримку реформованості та процедурної передбачуваності. Натомість Боснія і Герцеговина має різко від'ємні значення, зокрема $-0,7154$ для офіційної допомоги розвитку та $-0,6970$ для допомоги на душу населення при $k = 0$. Відтак спостерігається модель «провал-підтримка», коли зростання допомоги припадає на періоди зниження RI .

У блоці прямих іноземних інвестицій країни групуються за логікою ризикового ціноутворення. Сербія та Грузія демонструють високі додатні кореляції між прямими іноземними інвестиціями (ПІІ, FDI) та RI . Для Сербії вони становлять

0,7918 при $k = 0$ і 0,8197 при $k = 1$, для ПП на душу населення 0,7926 і 0,8194. Для Грузії відповідні значення дорівнюють 0,7614 і 0,7486, а для ПП на душу населення 0,7647 і 0,7537. Це узгоджується з чутливістю інвестиційних рішень до передбачуваності правил, нижчих корупційних ризиків і суверенного ризику, що акумульовані в *RI*. Ірак, навпаки, має стійко від'ємні значення, для ПП $-0,4378$ і $-0,4206$, для ПП на душу населення $-0,3882$ і $-0,3747$. Методологічно це свідчить про інший режим інвестиційної логіки, у якому частина потоків має рентно-контрактну або політично зумовлену природу, а ризик нейтралізується спеціальними режимами й гарантіями, тому *RI* слабше описує структуру стимулів.

Найпослідовніше інституційну природу *RI* відображає блок валового нагромадження основного капіталу (ВНОК, GFCF). Домінують високі додатні зв'язки, зокрема у Грузії та Сербії. У Грузії кореляції ВНОК з *RI* становлять 0,8411 і 0,8235, а ВНОК на душу населення 0,8323 і 0,8177. У Сербії значення сягають 0,8159 і 0,8239 та 0,8135 і 0,8233 відповідно. Навіть для Іраку фіксуються високі додатні кореляції, 0,7297 і 0,7458 для ВНОК та 0,6735 і 0,7169 для ВНОК на душу населення. Відтак формується точніший висновок. За від'ємного зв'язку *RI* з ПП інвестування в основний капітал, пов'язане з державними програмами й інфраструктурними циклами, може посилюватися разом із поліпшенням інституційної передбачуваності. Порівняння ПП та ВНОК для Іраку є аналітично продуктивним, оскільки вказує на розшарування каналів і різну чутливість цих каналів до репутаційно-інституційного профілю.

Туризм є швидким тестом репутаційної конверсії, однак лишається особливо чутливим до безпекових шоків. Найвищі додатні кореляції спостерігаються в Іраку, 0,8014 і 0,7942, та у Сирійській Арабській Республіці, 0,7082 і 0,6677. Це узгоджується з тим, що навіть обмежене поліпшення очікувань щодо керованості й ризику здатне швидко підвищувати мобільність у середовищах із низькою базою туристичної активності. Водночас у Лівії кореляції є від'ємними, $-0,1210$ і $-0,0890$, що вказує на домінування безпекового чинника над поступовими інституційними змінами.

Блок темпів зростання валового внутрішнього продукту (ВВП, GDP)

демонструє слабший і неоднозначний зв'язок із RI , що є теоретично очікуваним. RI наближено відображає інституційну якість і суверенний ризик, тоді як темпи зростання в постконфліктних економіках часто визначаються ефектом низької бази, ціновими циклами та шоками. Показовою є Сербія, де при $k = 1$ кореляція становить $-0,4223$, отже високі темпи зростання частіше з'являються після провалів, тоді як інституційна стабілізація супроводжується повільнішим, але більш стійким зростанням. Відтак слабкі кореляції для GDP_C не підривають індикатор, а підкреслюють, що репутаційні механізми проявляються насамперед через ризикові та інвестиційні канали.

З погляду публічної дипломатії центральний висновок полягає в узгодженні зовнішніх наративів із внутрішньою інституційною реальністю, яку наближено відображає RI . Для кейсів типу «реформа–конверсія» (Сербія, Грузія) доцільно акцентувати передбачуваність правил і зниження премії ризику, позаяк саме ці сигнали пов'язані з ПП та капіталоутворенням. Для кейсів типу «провал–стабілізація» (Боснія і Герцеговина), де допомога має від'ємні кореляції з RI , раціональнішим є фокус на легітимації підтримки в країнах-донорах, підзвітності та мінімальній керованості. Отже, кореляційна матриця дає аналітичну карту того, через які канали репутація та інститути найімовірніше переходять у економічні результати.

Досвід вибірки показує, що у постконфліктній реконструкції публічна дипломатія є економічно значущою не як комунікаційна активність, а як інструмент зниження премії недовіри через доказовість процедур і передбачуваність правил. Там, де регулярна конфліктність припиняється, зовнішні актори швидше переходять від заяв до програм, угод і співфінансування, тому що новинна невизначеність зменшується до рівня, сумісного з плануванням. Натомість за затяжної конфліктності або повторних ескалацій зв'язок між повідомленнями та макронаслідками послаблюється, оскільки домінують безпекові, санкційні та інституційні обмеження. Відтак слабкі асоціації в окремих каналах відображають не неефективність публічної дипломатії, а структурні бар'єри конверсії сигналів в економічні потоки.

Для України практичний урок полягає в проєктуванні публічної дипломатії як

системи контрактності, підзвітності та відтворюваних процедур, а не як кампанії переконування. Міжнародні партнери оцінюватимуть спроможність виконувати зобов'язання, забезпечувати прозорість і контроль результатів, отже зовнішні наративи мають бути узгоджені з інституційними практиками. Раціональна послідовність доказів включає три рівні: публічні зобов'язання з критеріями перевірки; підтвердження прогресу через спільні рішення та процедури партнерств; поведінкові маркери зовнішніх рішень, які швидше реагують на довіру, зокрема контракти, гарантійні інструменти, страхування воєнних ризиків, ділова мобільність і участь бізнесу в проєктах, тоді як інвестиції та капіталоутворення закономірно проявляються із часовою затримкою.

Як висновок, міжнародний досвід підтверджує доцільність інтегрованої логіки оцінювання для України: ключовим об'єктом є довіра до процедур, що відкриває доступ до ресурсів і прискорює реконструкцію. Стратегія має диференціюватися за каналами: для приватного капіталу акцент на гарантіях і передбачуваності, для донорів на підзвітності та ефективності, для широких аудиторій на видимих результатах відбудови як найсильнішому доказі довіри.

2.2. Стан і виклики публічної дипломатії України в умовах війни та відновлення

Воєнний період трансформував публічну дипломатію України з інструмента формування прихильності у систему управління очікуваннями зовнішніх акторів у високоризиковому середовищі. Її результативність визначається не інтенсивністю повідомлень, а здатністю виробляти переконливі й процедурно надійні сигнали, які зменшують невизначеність для партнерів, донорів, інвесторів і міжнародних інституцій. Відтак ключовим стає зв'язок між внутрішньою довіроздатністю держави, макрофінансовими обмеженнями та зовнішньою репутаційною позицією. Репутаційний профіль України поєднує мобілізаційно-легітимаційну складову, засновану на суспільній згуртованості й довірі до інститутів оборони, та процедурно-економічну складову, пов'язану з керованістю бюджету, борговою

траєкторією, інфляційними очікуваннями, валютним ризиком і підзвітністю. Оскільки ці виміри не збігаються автоматично, виникає репутаційний розрив, що підсилює вимоги партнерів до доказовості, прозорості та антикорупційних запобіжників. У такій логіці публічна дипломатія виконує функцію зниження трансакційних витрат взаємодії через стандартизоване подання фактів, пріоритетів і результатів, придатних для зовнішньої верифікації.

Аргументована діагностика стану та викликів публічної дипломатії України потребує трьох пов'язаних блоків. Перший блок фіксує масштаб руйнувань і потреб відновлення як кількісну мову переговорів. Другий блок описує макрофінансові обмеження, позаяк зовнішні наративи проходять через призму дефіциту, боргу, інфляції та валютного курсу. Третій блок стосується внутрішньої довіроздатності інститутів, адже її асиметрія пояснює запит партнерів на умовність і контроль. Як висновок, межі конверсії репутації у потоки допомоги, інвестицій і партнерств визначаються поєднанням доказової картини шкоди, реалістичності бюджетної траєкторії та здатності держави перетворювати ресурси на вимірюваний результат.

Наслідки війни охоплюють не лише втрату фізичних активів, а й падіння економічної функціональності територій, мереж і природних систем. Екологічні втрати мають відкладений ефект і складнішу вимірюваність, тому доказова база потребує чіткого розрізнення пошкоджень, економічних втрат і потреб відновлення. Емпіричні оцінки формуються двома взаємодоповнювальними лініями: розрахунками Державної екологічної інспекції України щодо підтверджених епізодів шкоди та інтегрованими оцінками RDNA, підготовленими Урядом України спільно зі Світовим банком, Європейською комісією та ООН, де у зіставному форматі подано пошкодження, економічні втрати й потреби відновлення, зокрема для довкілля. Триангуляція RDNA з трекером KSE Institute і державним моніторингом екологічних збитків підсилює процедурну надійність і зменшує репутаційні ризики. Узагальнення хвиль і джерел оцінки наведено в табл. 2.4.

Економічний зміст панелі табл. 2.4 полягає у фіксації двох траєкторій. Перша відображає зростання пошкоджень і потреб відновлення в інтегрованих оцінках у міру уточнення інвентаризацій і розширення горизонту спостереження. Друга

полягає у зростанні ваги екологічних втрат у пізніших хвилях RDNA, оскільки монетизація дедалі більше враховує втрату послуг природного капіталу, а не лише локальні інциденти. Водночас національні розрахунки збитків довкілля мають інший периметр і правила доказування, тому їх доцільно порівнювати через тип показника, часовий зріз і джерело, а не через зведення до однієї цифри.

Таблиця 2.4

**Панель зіставних оцінок воєнних збитків і потреб відновлення України
(з урахуванням екологічних втрат)**

Джерело інструмент /	Дата публікації	Прямі пошкодження загалом, млрд дол. США	Потреби відновлення загалом, млрд дол. США	Довкілля: пошкодження млрд дол. США	Довкілля: втрати, млрд дол. США	Довкілля: потреби, млрд дол. США	Додатково: офіційні збитки довкілля (кумулятивно), млрд дол США
RDNA1 (Уряд України / Світовий банк / ЄК / ООН)	серпень 2022	97,4	348,5	2,5	0,7	1,2	—
RDNA2	березень 2023	134,7	410,6	1,5	0,5	1,5	—
RDNA3	лютий 2024	152,5	486,2	3,3	26,5	2,3	—
RDNA4	лютий 2025	176,1	523,6	1,7	27,9	2,8	—
KSE Institute (оцінка пошкоджень активів та інфраструктури)	листопад 2024	169,8	—	—	—	—	—
Держекоінспекція України (офіційна монетизація підтверджених епізодів шкоди)	грудень 2025	—	—	—	—	—	142,17

* Перерахунок виконано за офіційним курсом НБУ на 19.12.2025: 42,3374 грн/дол. США.
 ** Показник KSE Institute стосується сукупних пошкоджень будівель, інфраструктури та запасів і методологічно відмінний від RDNA [188].

У прикладному вимірі така панель слугує опорою публічної дипломатії фінансування, позаяк дає змогу пов'язати відбудову зі зниженням ризику повторного руйнування. Інвестиції у протиповітряну оборону та захист інфраструктури життєзабезпечення мають не лише оборонний, а й виразний економічний зміст, оскільки зменшують очікувані втрати активів, послаблюють ризикову надбавку у вартості капіталу та підвищують передбачуваність

інвестиційного середовища. Відтак зовнішні комунікації мають спиратися на відтворювані дані й системно пояснювати зв'язок між відбудовою, захистом інфраструктури та зниженням суверенного ризику.

Водночас програми відновлення і захисту реалізуються в межах жорстких макрофінансових обмежень. У воєнний період партнери співвідносять кожен заявлений пріоритет із траєкторією бюджетного дефіциту, державного боргу, валютного курсу та інфляційних очікувань (табл. 2.5).

Таблиця 2.5

Ключові показники економіки України у 2021–2025 роках

Рік	ВВП, млрд дол. США	Доходи, млрд дол. США	Видатки, млрд дол. США	Дефіцит, млрд дол. США	Борг, млрд дол. США (кінець)	Відношення державного боргу до ВВП, %	Курс UAH/USD	Інфляція (ІСЦ), %
2021	200,5	47,7	54,8	7,3	86,6	43,2	27,24	10,0
2022	156,4	53,2	81,1	27,8	101,6	64,9	32,91	26,6
2023	180,5	72,8	109,3	36,4	136,6	75,7	36,70	5,1
2024	188,5	76,8	110,2	33,3	159,2	84,5	40,54	12,0
2025	95,0	45,0	58,2	13,1	177,8	93,6	41,69	8,0

Джерело: Побудовано автором за даними [8; 53]

Дані табл. 2.5 відтворюють масштаб шоку 2022 р. і механіку подальшої адаптації: номінальний ВВП у доларовому вимірі скоротився з 200,5 до 156,4 млрд дол. США, дефіцит зріс із 7,3 до 27,8 млрд дол. США і надалі залишався структурно високим у 2023-2024 рр., а борг збільшився з 86,6 млрд дол. США у 2021 р. до 159,2 млрд дол. США у 2024 р., тобто співвідношення боргу до ВВП піднялося з 43,2% до 84,5%. Курсова та цінова динаміка так само впливала на сприйняття стійкості: у 2022 р. середній курс послабився до 32,91 грн/дол США, а інфляція сягнула 26,6%; у 2023 р. інфляція істотно сповільнилася, проте у 2024 р. знову посилюється інфляційно-девальваційний тиск.

Таким чином, макрофінансові обмеження задають подвійний імператив зовнішніх комунікацій. По-перше, необхідно демонструвати керованість дефіциту й боргу, адже саме це підтримує готовність партнерів фінансувати відновлення. По-друге, безпекові видатки, захист інфраструктури й розвиток оборонно-промислового потенціалу доцільно пояснювати як інвестицію у зниження

ймовірності повторного руйнування, стабілізацію очікувань і збереження виробничої бази. Така логіка пов'язує безпекову аргументацію з інвестиційним кліматом, оскільки зменшення ризику втрати активів безпосередньо знижує вартість капіталу та розширює горизонт приватних рішень.

У внутрішньому вимірі довіра є інституційним фільтром зовнішньої репутації, позаяк партнери оцінюють здатність держави виконувати зобов'язання через сприйняття компетентності, доброчесності та результативності її інститутів. У воєнний період ця логіка проявляється у стійкій асиметрії: суспільна підтримка концентрується в інститутах оборони, безпеки й взаємодопомоги, тоді як у базових інститутах політико-адміністративного управління переважає недовіра. Відтак у міжнародній взаємодії співіснують солідарна готовність підтримувати Україну та підвищена вимогливість до підзвітності, антикорупційних запобіжників і доказовості витрат.

Емпірично цей розрив простежується за даними табл. 2.6.

Таблиця 2.6

Репутаційний розрив довіри, 2021–2025 рр. (вибрані інститути), %

Інститут	2021-07/08 довіряють	2021-07/08 не довіряють	2024-09 довіряють	2024-09 не довіряють	2025-09 довіряють	2025-09 не довіряють	2025-11 довіряють	2025-11 не довіряють	Баланс 2025-11
Збройні Сили України	68,3	24,8	91,5	5,9	92,6	5,6	92,1	5,9	86,2
Державна служба України з надзвичайних ситуацій	61,4	28,7	83,1	12,4	86,3	9,7	85,6	9,8	75,8
Волонтерські організації	63,6	25,1	80,3	13,7	81,5	14,8	81,1	14,3	66,8
Національний банк України	29,1	60,1	50,2	39,4	49,4	43,2	53,9	36,8	17,1
Президент України	36,2	57,6	48,5	44,5	52,4	40,4	47,8	45,3	2,5
Кабінет Міністрів України	21,5	72,0	20,5	72,5	22,5	70,2	21,4	72,8	-51,4
Державний апарат (чиновники)	14,9	75,7	14,2	77,4	12,6	79,7	18,2	75,1	-56,9
Верховна Рада України	18,7	75,1	16,0	78,5	17,2	76,7	18,5	76,0	-57,5

Джерело: Побудовано автором за даними Центру Разумкова [34]

Примітка: «довіряють» = «скоріше довіряю» + «повністю довіряю»; «не довіряють» = «зовсім не довіряю» + «скоріше не довіряю»; баланс = «довіряють» – «не довіряють».

Для листопада 2025 р. середня довіра до трьох інститутів стійкості, ЗСУ, ДСНС і волонтерських організацій, становить 86,3%, тоді як до трьох інститутів управління, Кабінету Міністрів, Верховної Ради та державного апарату, лише

19,4%. Отже, розрив дорівнює 66,9 в. п., а у вимірі балансу «довіра мінус недовіра» він ще більше посилюється через стабільно від’ємні значення для урядових інститутів. Для публічної дипломатії наслідок є прямим: морально-політична легітимація опору має поєднуватися з демонстрацією процедурної надійності держави, зокрема бюджетного контролю, прозорих закупівель і спроможності управляти програмами відновлення.

Зовнішня довіра, своєю чергою, фіксується не лише політичними рішеннями про підтримку, а й інституційними індикаторами, що стандартизують оцінку доброчесності та якості середовища для контрактів. Табл. 2.7 показує, що Індекс сприйняття корупції (*Corruption Perceptions Index*, CPI) поступово поліпшувався до 2023 р. з невеликим зниженням у 2024 р., тоді як Індекс економічної свободи у світі (*Economic Freedom of the World Index*, EFW) у перший рік повномасштабної війни помітно погіршився порівняно з 2021 р. і лише частково відновився у 2023 р. Відтак партнери сприймають Україну як морально легітимний, але інституційно ризиковий кейс виконання програм.

Таблиця 2.7

Динаміка інституційних індикаторів України

Показник	2021	2022	2023	2024
EFW (Fraser Institute), загальний бал (0–10)	5,97	5,05	5,24	н/д
EFW, місце у рейтингу	124	150	143	н/д
CPI (Transparency International), бал (0–100)	32	33	36	35
CPI, місце у рейтингу	122	116	104	105

Джерело: Побудовано автором за даними [118; 277]

У прикладному вимірі це означає, що публічна дипломатія має перекладати суспільну легітимність у процедурну керованість фінансування: відкриті реєстри проєктів, відстежуваність закупівель, аудит, контрольні показники виконання та співучасть міжнародних інституцій у верифікації. Саме така логіка пояснює, чому підтримка дедалі частіше оформлюється як фінансування з вимогами реформ і вбудованим контролем, зокрема у межах Ukraine Facility та Плану України [282].

Ефективність публічної дипломатії у воєнний період визначається тим, наскільки повідомлення вбудовані у зрозумілу для партнерів державну логіку цілей,

пріоритетів і процедур виконання. Оскільки рішення про гранти, кредити та допомогу ухвалюються під ризиком і в дефіциті часу, зовнішні актори орієнтуються на узгодженість між наративами, офіційними документами, бюджетною поведінкою та гарантіями підзвітності. За відсутності воєнно-специфічної структури цілей комунікація дробиться між відомствами і спікерами, а партнери компенсують фрагментацію підвищеною умовністю фінансування та жорсткішими вимогами до контролю результатів.

Стратегічні документи Міністерства закордонних справ України формують інституційний фундамент, однак вони здебільшого були закладені у 2021 р. на цикл 2021–2025 рр. і потребують додаткового шару для воєнних умов, зокрема процедур доказовості, порівнюваних метрик і публічно описаних механізмів контролю. Стратегія публічної дипломатії посилює міжнародну видимість і включає економічний блок, проте меншою мірою спеціалізована під воєнну економіку, де вирішальною є транзакційна надійність і придатність даних до зовнішньої верифікації [46]. Комунікаційна стратегія забезпечує координацію, моніторинг і реагування, однак у воєнний період планка достатності зміщується від узгодженості повідомлень до узгодженості повідомлень із процедурами, зокрема відкритими реєстрами, аудитом і контрольними показниками [11]. Стратегія зовнішньополітичної діяльності України задає ширший контур експорту, інвестицій і іміджу, однак сучасні програми підтримки вже вбудовують критерій вимірюваної керованості через моніторинг і захист інтересів донорів, відтак цей критерій має бути системно відображений у воєнній публічній дипломатії [37].

Проблема воєнного часу полягає не в цілях публічної дипломатії, а в критеріях їхньої достатності. Позитивного сприйняття та інформаційних кампаній уже замало, оскільки партнери очікують зіставних доказів шкоди, втрат і потреб, прозорих процедур моніторингу, контролю й антикорупційних запобіжників, а також пояснення зв'язку між фінансуванням безпеки, захистом критичної інфраструктури та зниженням країнового ризику. Відтак воєнна публічна дипломатія потребує дисципліни доказів і єдиного набору процедурних сигналів, що зменшують транзакційні витрати рішень донорів і кредиторів.

«Формула миру» задає цілісну структуру зовнішньополітичних смислів, однак потребує інституційного підкріплення оновленими документами, у яких публічна дипломатія працює як механізм конверсії доказів у рішення про фінансування. З цією метою цілі стратегічних документів МЗС зіставлено з воєнними потребами фінансування та умовами довіри в табл. 2.8.

Таблиця 2.8

**Узгодження цілей стратегічних документів МЗС із воєнними потребами
фінансування та умовами довіри**

Воєнна потреба, що визначає фінансування	Найявні акценти у стратегіях/ політиках МЗС	Основна вразливість	Пріоритетне посилення для конверсії у гранти, кредити, допомогу
Підтверджувані оцінки шкоди, втрат і потреб, регулярне оновлення	Орієнтація на формування позитивного сприйняття, комунікаційні кампанії, подієві формати, моніторинг інформаційного простору	Висока ціна помилки в даних за низької довіри до інститутів управління, зростання витрат перевірки для партнерів	Єдиний стандарт публічної звітності, відтворювані методики, зіставність показників між хвилями, зовнішня верифікація та публічний аудит даних
Підзвітність використання коштів, контроль закупівель і проєктів	Координація зовнішніх повідомлень, реагування на кризові ситуації, протидія дезінформації	Рейтингові й опитувальні сигнали ризику підвищують умови фінансування та частоту контрольних процедур	Комунікація процедур контролю, аудиту, розслідувань і виправних дій як центральний зміст зовнішньої аргументації; прозорі реєстри проєктів і закупівель
Фінансування захисту інфраструктури, енергетичної стійкості, протиповітряної оборони	У зовнішньополітичній логіці присутні безпекові й енергетичні пріоритети, однак у публічній дипломатії домінують універсальні цілі	Безпековий ризик скорочує горизонт приватних рішень і підвищує премію ризику	Позиціонування безпекового фінансування як інвестиції у зниження суверенного ризику та стабілізацію базових мереж
Оборонно-промислові спроможності та технологічне оновлення	Загальні цілі залучення технологій та інвестицій, підтримка реформ	Контракти в оборонній сфері потребують підвищеної доказовості та управління конфліктом інтересів	Узгоджений пакет доказів доброчесності контрактів, управління ризиками, прозорих правил доступу до виробництва і кооперації, комплаєнс-процедури
Відновлення з приватною інвестиційною складовою	Інвестиційна тематика присутня в економічних цілях публічної дипломатії та зовнішньополітичних пріоритетах	Розрив довіри породжує сумніви щодо спроможності адмініструвати проєкти та захищати права	Комунікація гарантій і страхування ризиків, критеріїв відбору проєктів, типових договорів, механізмів вирішення спорів і захисту прав інвесторів
Умовність фінансування, антикорупційні запобіжники, протидія відмиванню коштів	Акцент на протидії дезінформації та загальному формуванню позитивного образу	Умовність стає структурною, без видимих змін процедур зовнішні повідомлення мають обмежену переконливість	Публічна дипломатія як передавання доказів реформ і незалежності антикорупційної інфраструктури, результатів контролю та відстежуваності коштів, узгоджено з логікою Ukraine Facility

Джерело: Побудовано автором

Логіка узгодження в табл. 2.8 виявляє головний дефіцит чинних документів у воєнних умовах. Вони окреслюють цілі та інструменти комунікації, однак недостатньо перетворюють воєнні потреби на стандартизовані пакети переконливості для донорів і кредиторів, де повідомлення підкріплене даними, процедурами контролю та відповідальними виконавцями. Відтак публічна дипломатія потребує змістового оновлення з фокусом на захист інфраструктури, керованість видатків, підзвітність і правозастосування як умови конверсії міжнародної солідарності у фінансування, гарантії та страхування ризиків.

Стратегічні документи МЗС формують каркас координації, тоді як «Формула миру» задає інтегровану змістовну архітектуру пріоритетів. Ефект воєнної публічної дипломатії забезпечують актори, що виконують три функції: формують порядок денний, забезпечують доказовість і конвертують підтримку у рішення про ресурси та зобов'язання. Відтак перехід до ідентифікації ключових акторів є логічним продовженням аналізу, позаяк саме через них перевіряється узгодженість між наративами, процедурами та фінансовими результатами.

Під час війни публічна дипломатія України набуває вертикального характеру: ключові зовнішні сигнали концентруються у верхньому політичному контурі, а далі розгалужуються на дипломатичні та секторальні канали. Така конструкція є раціональною, позаяк Президент України репрезентує державу як суб'єкта війни й миру, задає політико-правову логіку її завершення та забезпечує найвищу міжнародну адресність повідомлень. Президентський канал поєднує безпекові, правові й економічні виміри, тоді як «Формула миру» стандартизує повідомлення для різних аудиторій і пов'язує ресурси на відбудову з ресурсами на її захист. Водночас вертикальна довіра не замінює довіри до інститутів виконання, тому конверсія сигналів у гранти, кредити й програми відновлення залежить від процедур, даних, прозорих правил і звітності на нижчих рівнях. Подальший аналіз доцільно розгорнути від Президента до кола співакторів, зокрема Офісу Президента як центру координації міжнародних форматів та МЗС і закордонних дипломатичних установ як мережі масштабування й підтримання сталості повідомлень.

З огляду на вертикальну структуру воєнної публічної дипломатії емпіричну

перевірку доцільно починати з каналу, що має високу міжнародну адресність, регулярність оновлення, пряму прив'язку до офіційної позиції держави та мінімальні часові лаги поширення сигналів. Базовим джерелом виступає офіційний телеграм-канал Президента України «Володимир Зеленський» (https://t.me/V_Zelenskiy_official [33]). Його аналіз дає змогу кількісно описати режими комунікації, частку зовнішньої адресації, тематичну структуру, економічно значущі мотиви та параметри мережевого поширення. Водночас отримані результати не репрезентують усю систему публічної дипломатії України, а відображають один із її ключових цифрових сегментів, який потребує зіставлення з іншими каналами, інституційними практиками та міжнародно-економічними показниками.

Емпіричну основу становить авторський масив повідомлень за період 24.02.2022–31.01.2026. Сукупно опрацьовано 16 962 дописи, з них 1 880 англomовні, або 11,1% загального обсягу. Серед дописів із непорожнім текстом частка англomовних становить 21,5%, що дає підстави трактувати цей сегмент як сталий інструмент зовнішньої адресації, а не епізодичний переклад. Частка дописів із медійними вкладеннями сягає 92,7%, що вказує на орієнтацію каналу на короткі мультимедійні повідомлення та високу частотність комунікації в умовах конкуренції новин.

Аналіз виконано відтворюваним пайплайном на Python. Він охоплював завантаження первинного масиву, стандартизацію часових міток із приведенням до локального календаря, формування ознак на рівні допису та розрахунок трьох проксі-показників цифрової результативності. Перегляди використано як проксі уваги, пересилання як проксі ретрансляції, а пересилання на 1000 переглядів як проксі інтенсивності мережевого поширення за заданого рівня уваги. Далі виконано місячні й річні агрегації з розрахунком інтенсивності публікацій і робастних характеристик. Для англomовних текстів застосовано лексикографічне кодування за словниками ключових слів із дозволом множинних позначок. Панельні аналітичні дані подано в Додатку Б.

Інтенсивність комунікації відповідає режиму потоку і становить у середньому

11,8 дописів на день. За таких умов значення мають не лише середні показники, а й розподіли, пікові навантаження та зміна параметрів поширення у часі. На місячних даних простежується компроміс між частотою публікацій і увагою на один допис. Попередньо зафіксовано кореляцію близько $-0,45$ між кількістю дописів за місяць і місячною медіаною переглядів. Економічний зміст цього співвідношення полягає у дефіциті уваги, позаяк зі зростанням пропозиції повідомлень знижується увага на одиницю контенту. Водночас для цифрової дипломатії важливою є не лише кількість переглядів, а й здатність повідомлень ініціювати ретрансляцію за межі первинної аудиторії.

Змістовний профіль англомовного сегмента доцільно розглядати окремо, оскільки він концентрує зовнішню адресацію та функції коаліційного управління. Результати лексикографічного кодування англомовних текстів за функціональними мотивами наведено в табл. 2.9.

Таблиця 2.9

**Змістовний профіль англомовних текстів (лексикографічне кодування;
множинні позначки дозволені)**

Функціональний мотив в англомовних текстах	2022, %	2023, %	2024, %	2025, %	Економіко-політичний зміст для публічної дипломатії
Подяки та визнання підтримки партнерів	25,1	59,1	74,4	59,7	Підтримка коаліції через регулярне підтвердження взаємності; зниження координаційних витрат у партнерів і підсилення готовності до продовження пакетів підтримки.
Дипломатичні контакти та форуми	19,9	33,7	36,2	47,6	Інституціоналізація підтримки: фіксація форматів, зустрічей, домовленостей; підвищення передбачуваності міжнародної взаємодії.
Безпекова підтримка (зброя, ППО, оборона)	39,8	59,6	83,7	74,2	Прив'язка безпеки до функціонування економіки: зменшення ризику повторного руйнування активів і мереж, стабілізація очікувань, розширення горизонту фінансових рішень.
Заклики до дії (підтримати, посилити, ухвалити рішення)	40,1	43,3	65,1	66,5	Переведення комунікації у вимогу конкретного рішення; підвищення операційності сигналу та «тиску часу» на партнерів.
Санкції та фінансові інструменти	8,5	5,7	7,6	25,0	Перехід до довгострокових інструментів примусу й фінансування (санкції, конфіскаційні/заморожені активи, механізми відновлення).
Комбінація «подяка + дипломатичний контакт» в одному тексті	—	—	—	30,6	Найсильніший маркер коаліційного управління: підтвердження взаємності одночасно «закріплюється» конкретною подією/форматом взаємодії.

Джерело: Розраховано автором на основі контент-аналізу матеріалів офіційного телеграм-каналу Президента України Володимира Зеленського за досліджуваний період, сформованих і закодованих із використанням Python-пайплайну; первинне джерело даних: офіційний телеграм-канал Президента України Володимира Зеленського [33].

Показники табл. 2.9 фіксують перехід англомовного сегмента від оперативної мобілізації підтримки до системнішого коаліційного управління. У 2022 р. домінували сигнали воєнної потреби, що підтверджується високими частками закликів до дії та безпекової підтримки. У 2023–2024 рр. помітно зростає роль подяк, дипломатичних контактів і форумів, що свідчить про прагнення не лише отримувати підтримку, а й публічно закріплювати взаємність, знижувати політичне тертя між партнерами та підтримувати легітимність подальших пакетів допомоги.

Особливо показовою є висока частка мотиву подяки у 2025 р. та поява комбінації «подяка + дипломатичний контакт» в одному тексті. Така конструкція переводить вдячність із рівня декларації до рівня процедурно зафіксованої взаємодії, позаяк вона пов'язується із зустрічами, домовленостями, форматами співпраці або публічними подіями. У контексті дискусій про нібито недостатню вдячність України партнерам, зокрема після публічної напруги у відносинах зі США у лютому 2025 р. [110], така комунікаційна логіка виконує функцію швидкого відновлення довіри та послаблення репутаційних ризиків для подальшої підтримки.

Паралельно зростає значення безпекового блоку, який у 2024 р. досягає найвищого рівня, а у 2025 р. залишається домінантним. Це підтверджує, що безпекова підтримка в англомовній комунікації подається не лише як воєнна потреба, а як економічна передумова відновлення, збереження активів та довгих фінансових рішень. Стійке посилення закликів до дії також свідчить про перехід від інформування до формулювання конкретних очікувань щодо рішень партнерів.

Окремий структурний зсув 2025 р. пов'язаний із блоком санкцій та фінансових інструментів, частка якого зростає до 25,0%, що вказує на поступовий перехід від коротких пакетів реагування до довгих механізмів тиску, гарантування та фінансування відновлення. Відтак англомовний сегмент телеграм-каналу Президента України у 2022–2025 рр. еволюціонує від мобілізаційної комунікації до інструмента коаліційного управління, де подяка, дипломатична фіксація контактів, безпекові аргументи та фінансово-санкційні рішення поєднуються в єдину логіку підтримки й повоєнного відновлення.

Логічним продовженням аналізу президентського телеграм-каналу як

високочастотного джерела зовнішніх сигналів є перехід до платформи UNITED24 (u24.gov.ua), яка інституціоналізує конверсію політичної підтримки у вимірювані ресурсні потоки. Якщо канал Президента переважно забезпечує легітимацію позиції держави та коаліційну взаємодію, то UNITED24 виконує прикладну економічну функцію: зменшує інформаційну асиметрію, стандартизує донорську дію і відтворює процедурну довіру через докази виконання та звітність. Відтак платформу доцільно трактувати як спеціалізований механізм публічної дипломатії, де комунікація організована навколо логіки рішення донора «ціль – дія – результат – підзвітність», що мінімізує трансакційні витрати і знижує премію недовіри.

У масиві UNITED24 за 2022–2026 рр. фіксуються чотири стійкі наративи: мобілізаційний (заклик до внеску як проста негайна дія), операційно-верифікаційний (ланцюг «внесок – поставка – отримання – використання» з числовими маркерами доказовості), нормативно-гуманітарний (цивільні сюжети, що підсилюють легітимність допомоги), репутаційно-коаліційний (амбасадори й партнерства як соціальне підтвердження довіри). Аналіз виконано у відтворюваному пайплайні мовою програмування Python з календарними агрегаціями, стійкими статистиками та лексикографічним кодуванням; узагальнення інтенсивності й структури сюжетних ліній наведено в табл. 2.10, а панельні дані подано в додатку В.

Таблиця 2.10

Інтенсивність та структура сюжетних ліній UNITED24
(англомовний сегмент), 2022–2026

Рік	Кількість матеріалів (EN)	Середня довжина, слів	Середній індекс доказовості (0–1)	Частка: Фандрейзинг і заклик до пожертв (%)	Частка: Постачання/реалізація допомоги (%)	Частка: Амбасадори та публічні особи (%)	Частка: Партнерства і коаліції (%)
2022	142	311	0,544	60,6	21,1	4,9	4,2
2023	229	294	0,519	47,6	24,9	13,1	4,4
2024	86	228	0,447	47,7	18,6	20,9	3,5
2025	24	252	0,496	62,5	12,5	8,3	0,0
2026	12	184	0,437	58,3	16,7	8,3	16,7

Джерело: розраховано автором за результатами контент-аналізу англомовних матеріалів офіційного вебсайту UNITED24 за 2022–2026 рр., сформованих і закодованих із використанням Python-пайплайну; первинне джерело даних: UNITED24 [296]

Дані табл. 2.10 уточнюють, як англомовний сегмент UNITED24 формує «сигнал для донора» у часі. Інтенсивність має пік у 2023 році (229 матеріалів) і різко знижується у 2024 році (86), тоді як 2025–2026 роки мають малий обсяг спостережень (24 і 12), відтак структурні частки в ці роки слід трактувати обережно. Середня довжина текстів скорочується з 311 слів у 2022 році до 228 у 2024 році та 184 у 2026 році, що узгоджується з мінімізацією витрат уваги у фазі втоми від війни. Індекс доказовості знижується з 0,544 у 2022 році до 0,447 у 2024 році, частково відновлюється у 2025 році (0,496) і знову падає у 2026 році (0,437), що відображає компроміс між мобілізаційною швидкістю та процедурною перевірюваністю.

Структура сюжетів підтримує цю інтерпретацію: фандрейзинг домінує в усі роки й перевищує 60% у 2022 та 2025 роках, тоді як «постачання або реалізація допомоги» стабільно формує другий блок; у 2023–2024 роках зростає частка амбасадорів як репутаційного підсилення. Відтак табл. 2.10 описує внутрішню логіку англомовного потоку, однак її коректне тлумачення потребує зіставлення з україномовним сегментом, що й забезпечує табл. 2.11.

Таблиця 2.11

**Порівняння ключових сюжетних ліній UNITED24 за мовними сегментами
(частка матеріалів), 2022–2026**

Рік	Сегмент	Фандрейзинг і заклик до пожертв (%)	Постачання/реалізація допомоги (%)	Амбасадори та публічні особи (%)	Партнерства і коаліції (%)
2022	EN (англ.)	60,6	21,1	4,9	4,2
2022	UA (укр.)	42,3	43,0	2,8	6,3
2023	EN (англ.)	47,6	24,9	13,1	4,4
2023	UA (укр.)	26,2	44,1	20,1	6,1
2024	EN (англ.)	47,7	18,6	20,9	3,5
2024	UA (укр.)	32,9	28,2	22,4	12,9
2025	EN (англ.)	62,5	12,5	8,3	0,0
2025	UA (укр.)	45,8	37,5	4,2	8,3
2026	EN (англ.)	58,3	16,7	8,3	16,7
2026	UA (укр.)	16,7	66,7	0,0	16,7

Джерело: Побудовано автором за даними UNITED24 [296]

Таблиця 2.11 фіксує поділ функцій між мовними сегментами UNITED24. Англомовний сегмент (EN, англ.) орієнтований на дію донора, тоді як україномовний сегмент (UA, укр.) сильніше підтримує легітимність через

демонстрацію виконання. У 2022 році EN домінує у фандрейзингу (60,6% проти 42,3% у UA), натомість UA має вищу частку операційного підтвердження допомоги (43,0% проти 21,1% у EN); подібна конфігурація зберігається у 2023 році. У 2024 році зростає роль амбасадорів у обох сегментах, а UA додатково підсилює партнерства і коаліції (12,9% проти 3,5% у EN). Показники 2025–2026 років слід трактувати обережно через малий обсяг матеріалів, однак загальна логіка не змінюється. Відтак така асиметрія є раціональною, адже зовнішнім аудиторіям потрібен короткий сигнал дії, тоді як внутрішнім – видимість результату та мереж підтримки, що стає особливо важливим у фазі втоми від війни.

Якщо платформа UNITED24 інституційно зорієнтована на пряму конверсію зовнішньої уваги в ресурсні потоки, зокрема пожертви, цільові збори, закупівлі, поставки та звітність як механізм процедурної довіри, то Український інститут (UI), сайт ui.org.ua репрезентує іншу, взаємодоповнювальну функцію публічної дипломатії. Її зміст полягає у культурній дипломатії як продукуванні та відтворенні стійких смислів, що формують сприятливе середовище для довших горизонтів підтримки України. У воєнний і відновлювальний період така функція має виразний економіко-політичний вимір, позаяк культурні наративи зменшують політичну вразливість рішень партнерів, підтримують легітимність продовження допомоги в демократичних суспільствах, стабілізують коаліції та знижують ризик втоми від війни через зміщення дискусії від одноразових екстрених рішень до площини ціннісної та інституційної сумісності. Відтак перехід від UNITED24 до UI доцільно описувати як перехід від ресурсної інфраструктури до репутаційно-культурної інфраструктури за однакової дисципліни вимірювання, яка включає формування корпусу матеріалів, стандартизацію полів, побудову наближених індикаторів інформаційної насиченості, виділення наративних режимів і тем та аналіз часових режимів публікацій.

Емпіричну основу аналізу становить корпус матеріалів вебсайту Українського інституту (UI), сформований автоматизованим збиранням і стандартизацією полів, зокрема уніфікованого покажчика ресурсу (URL), заголовка, мови, дати й тексту. Корпус даних охоплює 196 зібраних URL і 196

успішно оброблених матеріалів; після технічної фільтрації вилучено один запис, відтак підсумковий масив становить 195 матеріалів. Оброблення та розрахунки виконано у середовищі Python відтворюваним алгоритмом нормалізації полів, обчислення індикаторів інформаційної насиченості та класифікації наративів і тем. Основні результати дослідження згруповано в таблиці 2.12 та додатку Г.

Таблиця 2.12

**Наративні режими корпусу матеріалів Українського інституту (ui.org.ua),
2022–2026 (N=195)**

Наративний режим	Кількість	Частка, %
Культурна дипломатія та представлення України	151	77,44
Грантові програми, конкурси, резиденції	14	7,18
Події та платформи	11	5,64
Освіта, наука, аналітика	8	4,10
Адвокація та позиційні заяви	5	2,56
Міжнародний діалог і партнерства	4	2,05
Інше	2	1,03

Джерело: розраховано автором на основі контент-аналізу матеріалів офіційного вебсайту Українського інституту за досліджуваний період, сформованих і закодованих із використанням Python-пайплайну; первинне джерело даних: Український інститут [52].

Наративна структура корпусу даних має виразну асиметрію на користь культурної дипломатії, і саме вона є аналітично значущою. Домінування режиму «культурна дипломатія та представлення України» означає, що сайт УІ функціонує як стабільний інструмент відтворення репутаційних смислів, а не лише як канал анонсів. Інші режими виконують роль інституційних механізмів масштабування культурного наративу. Грантові програми та резиденції формують мережі носіїв наративів і накопичують людський капітал міжнародної культурної присутності; подієві формати створюють повторювані точки міжнародного контакту, у межах яких смисли переходять у взаємодію; освіта, наука й аналітика підвищують пояснювальну якість комунікації та її придатність до зовнішнього цитування; адвокаційні тексти фіксують нормативні межі, у яких культурні сюжети набувають зовнішньополітичної читабельності; міжнародний діалог і партнерства задають організаційні канали вбудовування культурних повідомлень у формалізовані формати співпраці. На наш погляд, така конфігурація є релевантною саме в умовах

втоми від війни, оскільки культурна дипломатія забезпечує довший горизонт легітимації підтримки там, де суто мобілізаційні аргументи частіше потребують підсилення.

Тематичний зріз уточнює внутрішню будову культурної дипломатії. «Культура та мистецтво» становлять 48,21% матеріалів, тоді як «політика та інституційні питання» дорівнюють 29,74%, а «міжнародні взаємодії та партнерства» становлять 21,54%. Отриманий розподіл свідчить, що культурна комунікація на сайті УІ системно поєднується з інституційним і міжнародним вимірами. Відтак культура подається не як автономний сектор, а як сфера, у якій наратив України набуває організаційних форм, партнерських правил і зовнішньополітичної читабельності, що прямо підтримує стійкість коаліцій і знижує ризики згорання підтримки під дією втоми від війни.

Узагальнення результатів дослідження трьох каналів показує, що воєнна публічна дипломатія України функціонує як вертикально інтегрована система з чітким розподілом ролей у ланцюгу «видимість і коаліційні сигнали – конверсія довіри у ресурси – довгий горизонт легітимації підтримки». Офіційний телеграм-канал Президента забезпечує найвищу міжнародну адресність і мінімальні часові лаги поширення, а його англomовний сегмент еволюціонує від мобілізаційних сигналів воєнної потреби до режиму коаліційного управління через подяки, дипломатичні контакти, заклики до рішень і посилення фінансово-санкційної аргументації, відтак знижує координаційні витрати партнерів і підтримує передбачуваність взаємодії. UNITED24 виконує прикладну трансакційну функцію, позаяк стандартизує донорську дію та переводить політичну підтримку у вимірювані потоки з процедурною підзвітністю; раціональна асиметрія мовних сегментів фіксує орієнтацію англomовного контенту на швидкий «сигнал внеску» і перевагу україномовного на операційному підтвердженні виконання, що зменшує премію недовіри і підвищує повторюваність донорської поведінки, особливо в умовах втоми від війни. Український інститут, у свою чергу, репрезентує репутаційно-культурну інфраструктуру, де домінує культурна дипломатія як виробництво стійких смислів і мережевих зв'язків через грантові, подієві,

аналітичні та партнерські механізми, що підтримують легітимність продовження допомоги на довшому горизонті. Синергія цих трьох інструментів є ключовою умовою стійкості підтримки, оскільки швидкі коаліційні сигнали, стандартизована ресурсна конверсія та культурно-репутаційне закріплення взаємно компенсують падіння уваги і зростання політичних обмежень у країнах-партнерах.

Викладена вище причинна послідовність «масштаб руйнувань – макрофінансові обмеження – інституційна довіроздатність» задає умови практичної реалізації зовнішньої аргументації України. На цьому етапі публічна дипломатія набуває подієвої форми, у межах якої репутаційні сигнали переводяться у формалізовані рішення щодо ресурсів, фінансових інструментів і довгострокових зобов'язань партнерів. Якщо аналітичні блоки про руйнування, макрофінанси і довіру відповідають на питання про зміст переконливої аргументації, то подієвий вимір показує механізм її конверсії у конкретні пакети підтримки, гарантії, страхування ризиків і координаційні інститути.

У період повномасштабної війни сформувалася відтворювана архітектура міжнародних заходів як система каналів залучення ресурсів. Перший канал охоплює формати швидкої гуманітарної мобілізації, де ключовим є зниження порогу входу для донорів і негайна акумуляція коштів під гострі потреби. Другий канал утворюють конференції з відновлення, у яких відбувається перехід від солідарності до економічної логіки зниження ризиків, портфеля проєктів і правил підзвітності. Третій канал становлять безпекові координаційні формати, що задають очікування тривалості підтримки і, відтак, впливають на горизонт фінансових рішень. Четвертий канал пов'язаний із форматами миру та післявоєнного врегулювання, які знижують політичну вразливість фінансування у країнах-партнерах і підвищують сумісність підтримки з їхніми правовими та ціннісними обмеженнями.

Сукупно ці формати формують цілісну систему конверсії зовнішньої підтримки у фінансові рішення, де кожен захід має домінантну мету, типовий набір інструментів і формалізований результат у вигляді спільних заяв, узгоджених принципів, координаційних механізмів або пакетів угод. Відтак подальший аналіз

доцільно зосередити на систематизації ключових міжнародних заходів 2022–2025 років із фіксацією цілей, результатів і фінансових наслідків; узагальнену таблицю таких заходів подано в Додатку Д.

Подієва структура 2022–2025 років свідчить, що залучення міжнародних ресурсів здійснювалося через поєднання трьох взаємодоповнювальних механізмів: по-перше, швидких мобілізаційних заходів, орієнтованих на гуманітарні потреби та оперативне формування фінансових зобов'язань; по-друге, регулярних конференцій з відновлення, у межах яких послідовно посилювався акцент на підзвітності, доброчесності, проєктній готовності та зниженні ризиків для фінансування; по-третє, безпекових координаційних форматів, що забезпечували передбачуваність підтримки та, відповідно, розширювали часовий горизонт фінансових рішень партнерів. Характерною рисою 2023–2025 років стало зміщення фокусу міжнародної взаємодії у бік інструментів довшої дії – гарантій, страхування ризиків, інституційних механізмів координації допомоги та мережі двосторонніх зобов'язань, які переводять підтримку з одноразових рішень у стабільні процедурні формати.

Фактичні надходження до бюджету України у формі грантів і програм Європейського Союзу та позик іноземних банків, міжнародних організацій і урядів у 2022–першому півріччі 2025 року становили 134,84 млрд дол. США, з яких 42,18 млрд дол. США припадало на гранти і програми Європейського Союзу, а 92,66 млрд дол. США – на пільгові позики зовнішніх кредиторів (рис. 2.1).

У річному вимірі обсяги донорського фінансування становили 34,35 млрд дол. США у 2022 році, 41,38 млрд дол. США у 2023 році, 39,86 млрд дол. США у 2024 році та 19,25 млрд дол. США у першому півріччі 2025 року. Така траєкторія відображає еволюцію міжнародної підтримки від режиму екстреної мобілізації до інституціоналізованої системи бюджетного покриття воєнних видатків. Різке зростання надходжень у 2022 році корелює з запуском первинних мобілізаційних форматів і донорських конференцій, у межах яких ключовим завданням було оперативне забезпечення ліквідності державних фінансів та уникнення фіскального колапсу в умовах шоку.

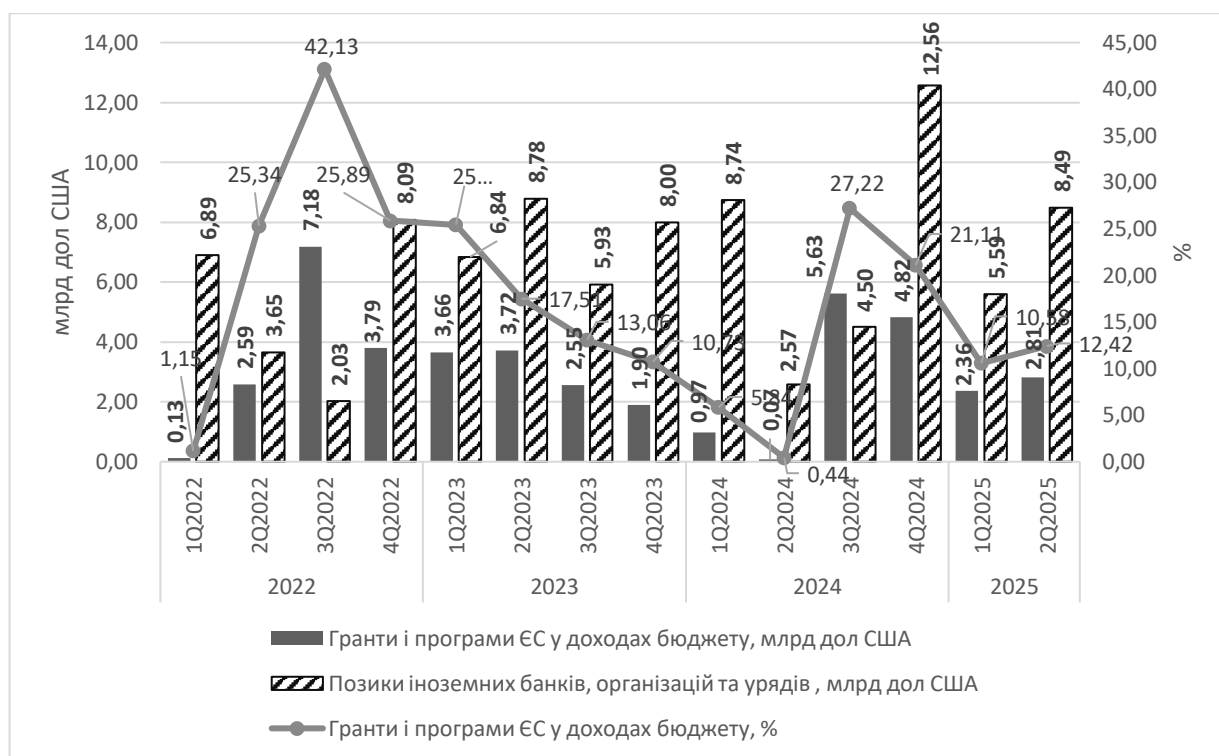

Рис. 2.1. Динаміка надходження до бюджету України грантової допомоги та міжнародних кредитів під час воєнного стану у 2022- 2 кв. 2025 року

Джерело: Побудовано автором за даними Державного веб-порталу бюджету для громадян [20]

У 2023–2024 роках міжнародна підтримка стає регулярнішою та передбачуванішою: поєднання грантових ресурсів Європейського Союзу з пільговими зовнішніми позиками сформувало стабільний механізм покриття воєнного дефіциту без різкого нарощення монетарного фінансування. Концентрація траншів наприкінці бюджетних років відображає прив'язку фінансування до програмних циклів і умов виконання зобов'язань. Дані першого півріччя 2025 року підтверджують цю модель і водночас вказують на поступовий перехід до більш селективної, проєктно орієнтованої підтримки, релевантної довшому горизонту відновлення та фінансової стійкості.

Після фіксації подієвої архітектури підтримки та динаміки надходжень стає очевидною зміна функції публічної дипломатії у воєнний і відновлювальний період. Вона працює як механізм зниження невизначеності для акторів, які ухвалюють рішення про ресурси, а донорське фінансування слід трактувати через субсидовану вартість, строки, пільгові періоди та програмні умови, а не лише через форму

грантів чи боргу. Відтак аналіз доцільно зосередити на здатності публічної дипломатії конвертувати солідарність у повторювані рішення про гроші, гарантії та довгі програми без втрати довіри на етапі реалізації.

Перший виклик полягає у переході від моральної легітимації до доказовості, придатної для зовнішньої перевірки. За умов неповної інформації партнери спираються на сигнали, що знижують витрати перевірки і ризик помилки, тому дані про руйнування та потреби відновлення мають бути вимірюваними, зіставними у часі й методично стабільними. Важливим стає розмежування пошкоджень, втрат і потреб відновлення та здатність пояснювати відмінності між джерелами без зведення до «однієї цифри».

Другий виклик стосується умовності фінансування і вимоги процедурної надійності. Розрив довіри між інститутами стійкості та інститутами управління дає партнерам підстави посилювати контроль, аудит і проміжні критерії виконання. За логікою відносин принципал–агент зовнішній фінансувальник компенсує інформаційну асиметрію умовами та перевітками, відтак публічна дипломатія має робити цю умовність керованою, пояснюючи механізми контролю і демонструючи їхню дієвість через відкриті реєстри проєктів, відстежуваність закупівель і регулярну звітність.

Третій виклик полягає в узгодженні безпекової та економічної аргументації в єдину причинну послідовність. Для інвестора і кредитора ключовим є ризик повторного руйнування, який підвищує вартість капіталу і скорочує горизонт планування, тому фінансування протиповітряної оборони, захисту енергетики та критичної інфраструктури доцільно подавати як економічно необхідне зниження ризиків, що зменшує ймовірність втрат активів і здешевлює відновлення.

Четвертий виклик стосується макрофінансової комунікації як обмеження для зовнішніх обіцянок. Дефіцит, борг, курс та інфляція є фільтром сприйняття для партнерів, відтак потрібна узгодженість між повідомленнями, бюджетною траєкторією та реалістичністю пріоритетів. Публічна дипломатія має пояснювати не лише обсяг потреб, а й керованість дефіциту та боргу через поєднання грантів і пільгових позик та логіку пріоритезації проєктів.

П'ятий виклик є організаційним і проявляється як координаційна складність багаторівневої системи акторів. Різні майданчики підтримки потребують єдиної мови доказовості, узгоджених показників і синхронізації повідомлень; інакше виникає фрагментація цифр, критеріїв і обіцянок, що підвищує витрати перевірки партнерів і веде до більшої умовності та затримок у рішеннях.

Шостий виклик має комунікаційно-політичну природу і пов'язаний із конкуренцією уваги та нормалізацією війни у зовнішніх аудиторіях. Підтримка залежить від внутрішньої легітимації в країнах-партнерах, відтак повідомлення мають залишатися доказовими, несуперечливими і прив'язаними до зрозумілих результатів. Будь-які репутаційні збої або помилки в даних підвищують премію недовіри й створюють втрати одразу для кількох каналів фінансування.

Сьомий виклик стосується вимірювання результативності публічної дипломатії. Події продукують заяви й механізми, однак економічний ефект проявляється з лагами і через проміжні ланки, тому методично важливо розрізняти інформаційні виходи, зміни у довірі та фактичні фінансові потоки. Відтак центральною є проблема атрибуції та потреба триангуляції доказів, позаяк один показник не є достатнім.

У підсумку виклики публічної дипломатії України у воєнний і відновлювальний період зводяться до семи взаємозалежних завдань: підтримувати доказовість і порівнюваність даних про шкоду та потреби, інституціоналізувати процедурну підзвітність як частину змісту зовнішньої комунікації, пов'язати безпеку з економічною раціональністю відновлення, демонструвати керованість макрофінансових обмежень, знижувати координаційні втрати багатоканальної системи акторів, утримувати зовнішню легітимацію підтримки в умовах конкуренції уваги, а також вимірювати результативність через причинну логіку з проміжними показниками та часовими лагами.

2.3. Емпірична оцінка зв'язку публічної дипломатії з економічними показниками України

Емпірична оцінка зв'язку публічної дипломатії з економічними показниками України здійснюється через аналіз зовнішнього медіафону як вимірюваного інформаційного прояву міжнародної присутності держави. У воєнний період публічна дипломатія виконує сигнальну функцію, оскільки знижує інформаційну асиметрію між Україною та зовнішніми акторами, впливає на сприйняття ризику й формує комунікаційний фон для рішень про фінансування, гарантії та підтримку. Такий зв'язок не є прямим, позаяк офіційні потоки допомоги й кредитів залежать від інституційних процедур, політичних домовленостей і бюджетних циклів партнерів. Водночас ринкові індикатори суверенного ризику та оперативні показники фактичного залучення коштів можуть реагувати на зміну інтенсивності й тональності міжнародного інформаційного середовища.

Для операціоналізації інформаційного чинника використано індикатори медіафону, сформовані на основі глобальних новинних масивів із подальшою квартальною агрегацією. Підхід передбачає розмежування двох вимірів медіафону: інформаційного потоку з воєнно-конфліктними маркерами та потоку, очищеного від них. Така декомпозиція дає змогу відокремити різні режими зовнішнього сприйняття України, оскільки донорські коаліції та фінансові ринки можуть по-різному реагувати на безпекові й небезпекові повідомлення. У цій логіці медіафон трактується як проксі-сигнал зовнішньої довіри та ризикових оцінок, що потенційно передається до економіки через канали очікувань, вартості ризику та процедурних рішень.

Економічний блок змінних сформовано так, щоб охопити різні горизонти та механізми реакції. По-перше, включено обсяги грантів і кредитів міжнародних фінансових інституцій як індикатори офіційної підтримки, для яких припускається наявність інституційних лагів. По-друге, використано суверенний ринковий індикатор у валюті як наближений вимір премії за ризик, що реагує швидше та, як правило, сильніше на інформаційні шоки. По-третє, залучено показник виконання плану зовнішніх запозичень, який фіксує не наміри, а реалізовані надходження в

межах кварталу та відображає здатність системи конвертувати політичні домовленості у фактичний ресурс. Емпірична перевірка здійснюється через кореляційний аналіз із часовими зсувами t , $t + 1$, $t + 2$, що дозволяє порівняти короткострокову ринкову реакцію із відкладеною динамікою офіційних потоків і адміністративної реалізації запозичень. На цій основі підрозділ переходить до інтерпретації ймовірних каналів впливу публічної дипломатії через медіафон, із чітким розмежуванням того, де спостерігається швидка реакція очікувань, а де проявляється інституційна інерційність рішень і виплат.

Теоретичний каркас емпіричної оцінки виходить із того, що публічна дипломатія у воєнний період функціонує як інструмент «м'якої сили», який працює не лише з образом держави, а з очікуваннями й поведінковими реакціями зовнішніх акторів [215]. У сучасних інтерпретаціях «нової» та «цифрової» публічної дипломатії [7; 14; 185] держава постає як системний комунікаційний виробник сигналів: вона конструює стратегічні наративи, масштабує їх через цифрові канали та формує набори переконувальних повідомлень, що підлягають сприйняттю, інтерпретації та перевірці з боку донорів, міжнародних фінансових інституцій і ринків. Емпіричні результати з досліджень комунікативної безпеки й соціальних медіа засвідчують, що інтенсивність та емоційна тональність інформаційних потоків асоційовані зі змінами установок цільових аудиторій і можуть впливати на рішення інституційних стейкхолдерів [42; 45]. Ці спостереження кореспондують із економічною теорією інформації: у середовищі невизначеності медіаполе виконує функцію сигнального механізму, який здатен або знижувати суб'єктивно сприйнятий ризик та премію за нього, або підвищувати їх через накопичення негативних повідомлень і невизначених інтерпретацій. Відтак медіафон у моделі трактовано не як «фон» у публіцистичному сенсі, а як агрегований зовнішній сигнал, що модифікує очікування, а через них – вартість фінансування й швидкість ухвалення рішень.

Прикладний вимір такої логіки розкривається через те, що публічна дипломатія матеріалізується у формі міжнародних медіанаративів, цифрової дипломатії держав та інституцій [312], а також через системне продукування

економічно релевантного контенту, який формує когнітивні «ярлики» для оцінювання країни [196]. Паралельно політична риторика та комунікаційна конфронтація («вербальна війна») змінюють структуру очікувань і домінантні інтерпретації подій [185]. У фінансовому контурі це відображається у преміях за суверенний ризик, спредах, перегляді апетиту до ризику та, ширше, у політичній прийнятності підтримки в країнах-партнерах. Саме тому теоретичну основу дослідження сформовано як міждисциплінарну композицію: комунікаційні студії задають механізм формування сигналів і наративів; фінансова економіка пояснює, як сигнали транслюються у ціну ризику й умови фінансування; політична економія міжнародної допомоги описує інституційні обмеження, через які офіційні потоки реагують повільніше та несиметрично на інформаційні імпульси.

У воєнній економіці медіафон виступає окремим чинником макрофінансової динаміки насамперед через канал зовнішніх уявлень про прогнозованість і керованість системи. Інформаційне середовище формує у донорів, міжнародних фінансових інституцій і ринкових учасників очікування щодо платоспроможності, дисципліни виконання зобов'язань і стабільності політики. Навіть коли обсяги грантів або кредитів закріплені у середньострокових програмах і не переглядаються миттєво, тональність та інтенсивність публічного дискурсу здатні впливати на параметри реалізації, зокрема на швидкість узгодження траншів, політичну легітимацію рішень у країнах-партнерах, чутливість до репутаційних ризиків і, за певних умов, на конфігурацію умовності фінансування.

Саме це обґрунтовує включення до емпіричного блоку як інерційних показників офіційного фінансування, так і змінних, що реагують швидше на інформаційні сигнали, зокрема суверенного ринкового індикатора та операційного показника фактичної реалізації зовнішніх запозичень. Відтак така комбінація дозволяє розрізнити ефект очікувань і ефект процедур.

Сукупність обраних змінних відтворює послідовність трансмісії впливу: інформаційний сигнал у медіапросторі – зміна ризикового сприйняття – зміна умов доступу до ресурсів та/або фактичних потоків фінансування. Перший блок становлять гранти як показник безповоротної підтримки, що у воєнний період

значною мірою залежить від гуманітарно-політичних наративів і репутаційної легітимності бенефіціара. На відміну від ринкових інструментів, гранти пов'язані з політичною підтримкою та суспільним схваленням у країнах-донорах; позаяк суспільна легітимація формується через медіапорядок денний, очікуваною є відкладена реакція грантових потоків на інформаційні шоки. Тому в емпіричних специфікаціях гранти інтерпретуються як змінна, для якої релевантні лаги $t + 1$ та $t + 2$, а вимірювання здійснюється у доларах США з квартальною агрегацією та узгодженням із датами надходжень [18].

Другий блок становлять кредити міжнародних фінансових організацій, які відображають інституційно регламентовану частину зовнішньої підтримки [53]. Кредитні програми МФО формуються у межах багаторічних рамок і реалізуються через систему структурних умов та критеріїв виконання (*performance criteria, prior actions*), тому короткострокові коливання медіафону не повинні механічно «перекладатися» у щоквартальні обсяги. Водночас інформаційне середовище може виконувати роль каталізатора політичної волі та переговорної динаміки, тобто впливати опосередковано – через створення сприятливого контексту для рішень, а не через пряме визначення їх величини. З огляду на це кредити МФО доцільно розглядати як залежну змінну з довгими лагами та з підвищеними вимогами до контролю макроумов (реальний ВВП, інфляція, стан зовнішнього балансу, фіскальна позиція). Додатковим аргументом слугує те, що в практиці програм підтримки, включно з *Ukraine Facility* та домовленостями з МВФ, базові параметри затверджуються відносно автономно від коротких медіациклів; отже, очікуваний ефект медіафону є слабшим і більш відкладеним [36].

Третій елемент, *Ukraine Sovereign USD Index*, введено як медіатор між інформаційними сигналами та фінансовими потоками [95]. На відміну від офіційних програм, ринок суверенних інструментів реагує швидко, а зміни тональності й інтенсивності міжнародного інформаційного поля відображаються у цінах, дохідностях і спредах, тобто у «ціні ризику». У сигнальній інтерпретації індекс є агрегованим відбиттям того, як зовнішня інформація трансформується у ризикову премію держави.

Для коректної емпіричної роботи індекс доцільно агрегувати до квартальних середніх або медіан, застосовувати логарифмічні прирости або спредові трансформації, перевіряти стійкість результатів на альтернативних проксі суверенного ризику, зокрема індексі суверенних облігацій країн, що розвиваються (JPMorgan Emerging Markets Bond Index Global, EMBIG), або кредитних дефолтних свопах на п'ять років (credit default swap, CDS-5Y), CDS-5Y, а також тестувати послідовність каналу «медіафон – суверенний індикатор у t або $t+1$ – зовнішні потоки у $t+1$ або $t+2$ ».

Четверту змінну, рівень виконання плану зовнішніх запозичень, використано як операційний показник фактичного доступу до ресурсів у межах кварталу. На відміну від ринкових метрик, він фіксує реалізовані надходження і дозволяє перевірити, чи конвертуються сприятливі інформаційні умови та політичні рішення у реальні платежі. Використання частки виконання плану (у %) зменшує вплив сезонності та внутрішньорічних коригувань, а лагова постановка дає змогу оцінити наявність короткої «процедурної інерції» медіафону через завершення переговорів, підготовку документів, ухвалення рішень і технічне виконання. Поєднання цього показника із суверенним індексом розрізняє два типи ефектів: інформаційно-репутаційний, що проявляється через зміну ціни ризику, та адміністративно-процедурний, який відбиває здатність системи реалізувати зовнішнє фінансування у запланованих обсягах і строках.

Поряд із цим слід зауважити, що показник прямих іноземних інвестицій у загальному аналітичному плані є важливим та інформативним індикатором зовнішньоекономічної привабливості країни. Однак в умовах повномасштабної війни його використання для цілей цього моделювання є нерелевантним, позаяк приплив нових прямих іноземних інвестицій в Україну залишається вкрай обмеженим і не формує основного каналу зовнішнього ресурсного забезпечення. За таких умов публічна дипломатія України спрямована насамперед на залучення міжнародної допомоги, грантів, пільгового фінансування, гарантій і механізмів зниження ризику, тому саме ці змінні адекватніше відображають реальну логіку фінансової підтримки у воєнний період. Відтак показник прямих іноземних

інвестицій не включено до складу емпіричної моделі.

У підсумку чотири індикатори, зокрема гранти, кредити міжнародних фінансових організацій, суверенний ринковий індекс і виконання плану зовнішніх запозичень, формують узгоджену емпіричну конструкцію для ідентифікації каналів впливу публічної дипломатії через медіафон на макрофінансові результати України. Такий дизайн зменшує ризик методологічної помилки «одного показника», коли швидкі ринкові реакції помилково ототожнюються з повільнішими офіційними потоками. Відтак подальший аналіз квартальної динаміки ключових фінансових індикаторів (табл. 2.13) створює базу для перевірки короткострокових і відкладених асоціацій між медіапоказниками та макрофінансовими результатами.

Таблиця 2.13

Ключові фінансові індикатори розвитку економіки України в умовах війни

	Гранти, млн дол США	Кредити МФО, млн дол США	Виконання плану зовнішніх запозичень, %	Ukraine Sovereign USD Index
2021Q3	0	2074,2	26,0	231
2021Q4	0	3663,8	45,9	211
2022Q1	123,1	3261,5	13,3	45
2022Q2	2581,2	3928,2	16,4	60
2022Q3	7804,1	1693,3	11,3	49
2022Q4	3718,9	7949,1	42,8	59
2023Q1	3662,1	7330,8	14,1	61
2023Q2	3715,0	8066,7	17,4	92
2023Q3	2500,0	7374,8	12,8	100
2023Q4	1696,3	8170,6	16,6	120
2024Q1	899,2	9166,1	15,3	118
2024Q2	118,2	3652,5	6,2	122
2024Q3	5539,2	5161,7	35,3	130
2024Q4	6165,7	11004,9	22,8	145
2025Q1	2355,0	7286,5	17,1	163
2025Q2	1056,0	5863,3	24,8	126

Джерело: Побудовано автором за даними [18; 53; 95; 143]

Дані табл. 2.13 фіксують не просто зміну рівнів чотирьох показників, а різні режими зовнішнього фінансування та різну швидкість їхньої реакції на події й інформаційні сигнали. У вибірці 2021Q3-2025Q2 чітко простежуються щонайменше дві логіки: волатильні потоки безповоротної підтримки, що відображають політико-гуманітарну мобілізацію та хвилі уваги, і більш інерційні

кредити міжнародних фінансових організацій, які тяжіють до програмної траєкторії з дискретними стрибками в моменти узгодження великих пакетів.

Грантові надходження характеризуються високою мінливістю, зокрема піками у 2022Q3 і 2024Q4, тоді як кредити МФО демонструють більш стабільну висхідну динаміку з максимумом у 2024Q4. Показник виконання плану зовнішніх запозичень має виразно циклічний характер і відображає часовий розрив між домовленістю та фактичним надходженням коштів. *Ukraine Sovereign USD Index*, навпаки, фіксує ринковий вимір суверенного ризику і реагує суттєво швидше: глибоке просідання у 2022Q1 та подальше відновлення до 2025Q1 показують перехід від режиму екстремальної невизначеності до часткової нормалізації очікувань. У сукупності ці траєкторії підтверджують доцільність подальшого розрізнення короткострокового ринкового ефекту та відкладених процедурно-інституційних реакцій.

Методичний блок оцінювання медіафону побудовано на даних глобальної новинної інфраструктури GDELT 2.0 [143], яка надає стандартизовані метадані та похідні показники тональності для масиву міжнародних публікацій із близьким до реального часу оновленням. Формування вибірки здійснювалося як відбір повідомлень, релевантних Україні, із просторовою ідентифікацією за полем *V2Locations*, у якому присутній маркер *Ukraine*, та часовим вікном 01.07.2021–30.06.2025. Обраний горизонт охоплює докризову базу (друга половина 2021 р.), фазу первинного шоку 2022 р. і подальшу адаптацію інформаційного середовища у 2023–2025 рр., що важливо для інтерпретації структурних зламів у тональності й інтенсивності згадувань.

Щоб мінімізувати систематичні викривлення, пов'язані з джерелами та мовною структурою контенту, з масиву вилучалися публікації російською мовою, а також матеріали з доменів *.ru*, *.su*, *.by* і URL-шляхів, що містять */ru/*. Таке очищення виконує дві функції. По-перше, воно зменшує ймовірність потрапляння в аналіз повідомлень із специфічними пропагандистськими наративами та несиметричними редакційними стандартами. По-друге, воно підвищує порівнюваність тональності між країнами й медійними сегментами, оскільки російськомовний контур у

воєнних умовах має іншу інформаційну динаміку та інший набір домінантних тем.

Ідентифікація змістових режимів медіафону реалізована через два паралельні запити, що відрізняються статусом воєнного дискурсу в умовах відбору.

1. Запит “+war” формував підвибірку з економічно-відновлювальними темами (*investment, recovery, business, donors*) у поєднанні з воєнним маркером (*war*). Така конструкція відтворює інформаційне середовище, у якому економічні сюжети прочитуються крізь воєнний контекст.

2. Запит “-war” відбирав матеріали з економічним і відновлювальним фокусом (*investment, recovery, business, donors, economic, trade, infrastructure, finance*), водночас відсікаючи теми війни, конфліктів, бойових дій, санкцій або катастроф. Цей сценарій є операційною спробою наблизити медіафон до “інвестиційно-ринкового” дискурсу, де ключовими є сигнали відновлення, політик і можливостей, а не фронтова подієвість.

Тональність кожної публікації вимірювалася через показник ToneValue з поля V2Tone у GDELT [143]. Додатні значення інтерпретуються як перевага сприятливої оцінної лексики, від’ємні як домінування критичних або негативних формулювань. На цій основі будувався агрегований індикатор позитивності медіафону Media_Pos_Index, який узагальнює баланс позитивних і негативних згадувань відносно загального обсягу повідомлень у періоді. Формально індекс задається виразом:

$$Media_Pos_Index = \frac{PositiveMentions - NegativeMentions}{TotalMentions} \quad (2.7)$$

Операціоналізація компонентів індексу здійснювалася як підрахунок кількості публікацій у кварталі, для яких ToneValue > 0 (позитивні згадування) та ToneValue < 0 (негативні згадування), тоді як TotalMentions відображає загальну кількість відібраних матеріалів у відповідному сценарії. Така нормалізація робить показник порівнюваним у часі, позаяк знімає прямий вплив змін у загальному обсязі медіапотoku.

Після формування первинних масивів дані агрегувалися до квартальної частоти за набором змінних, що дозволяють розділяти інтенсивність і тональність. Для кожного кварталу та для кожного сценарію обчислювалися TotalMentions,

PositiveMentions, NegativeMentions і Media_Pos_Index. Перехід до квартального масштабу узгоджений із частотою ключових макрофінансових індикаторів у наступних блоках емпіричного аналізу, а також зменшує “шум” високочастотних новинних коливань, які можуть бути слабко пов’язані з фактичними рішеннями донорів або ринковими трендами поза короткими вікнами.

Порівняння сценаріїв “+war” і “-war” виконує аналітичну роль розкладання медіафону на дві складові. Перша відображає загальний інформаційний тиск війни, у межах якого економічні сюжети часто мають характер мобілізаційних і гуманітарно-політичних аргументів. Друга наближається до дискурсу, релевантного для очікувань інвесторів і ринкових оцінок, де вирішальними стають сигнали стабільності, політик відновлення й інституційної спроможності. Саме тому надалі результати квартальних розрахунків подано на рисунку 2.2 у розрізі 2021Q3–2025Q2 як дві траєкторії, що дозволяють інтерпретувати внесок воєнного дискурсу у загальний емоційний тон медіаполя та сформувані основу для перевірки зв’язків із суверенним ризиком і параметрами зовнішнього фінансування. Детальні панельні дані згруповано в додатку Е.

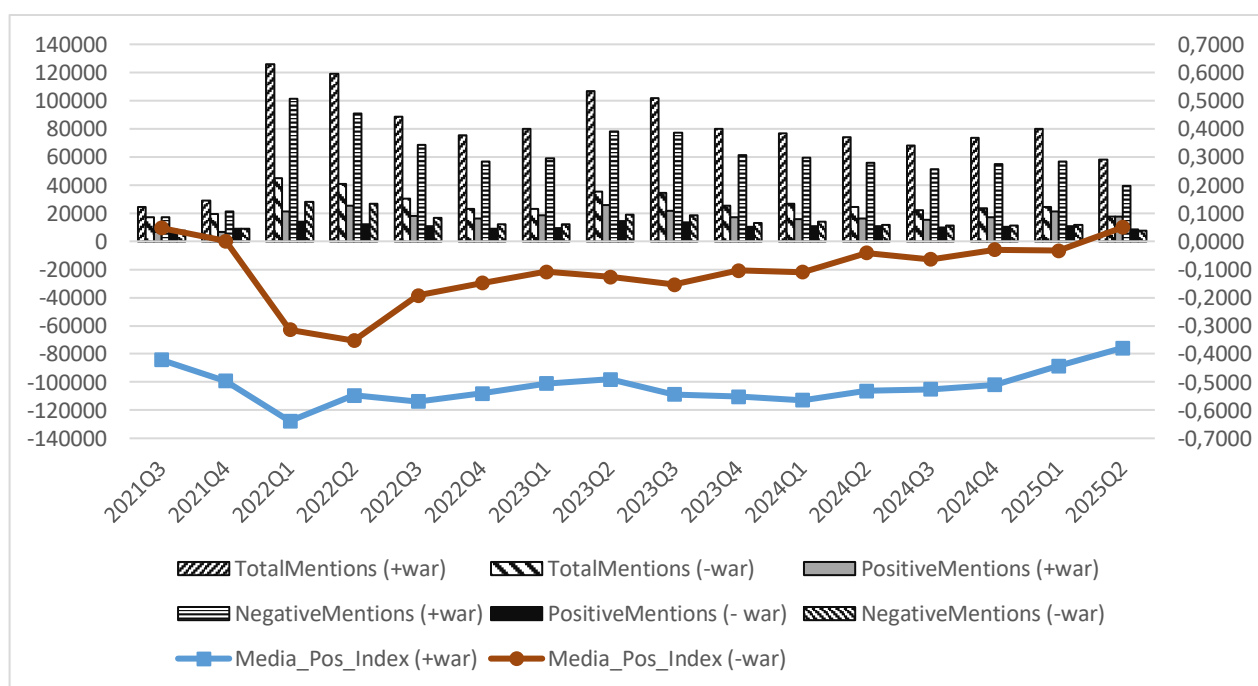

Рис. 2.2. Динаміка індексу позитивності медіафону України у сценаріях з воєнним контекстом (+war) та очищеним від воєнних тем (-war), 2021Q3–2025Q2

Джерело: Побудовано автором за даними [143]

Динаміка індексу *Media_Pos_Index* свідчить, що у сценарії «+war» інформаційне середовище впродовж усього досліджуваного інтервалу залишалося структурно негативним. Значення індексу систематично перебували нижче нуля, а локальний мінімум $-0,6389$ у 2022Q1 відображає фазу первинного шоку, коли міжнародний новинний потік був домінантно сформований кризовими та воєнними повідомленнями. У змістовній інтерпретації така глибина просідання означає режим системної асиметрії, за якого негативні згадування суттєво переважають позитивні (у вашій вибірці – більш ніж у 4,8 рази), відтак інформаційний баланс працює як чинник підвищення сприйнятого ризику. Подальше поліпшення значень індексу від другої половини 2022 року доцільно трактувати як адаптацію медіадискурсу, коли поряд із фронтовими новинами зростає частка сюжетів про підтримку партнерів, інституційні рішення та відбудову. Водночас траєкторія індексу не переходить у додатну площину, отже негативний «фон війни» зберігається як домінантний каркас.

Сценарій «-war» відображає інший інформаційний режим, ближчий до інвестиційно-ринкової логіки. У цьому випадку індекс набуває додатних значень принаймні у двох контрольних точках – 2021Q3 ($0,0475$) та 2025Q2 ($0,0496$). Така конфігурація узгоджується з припущенням, що за відсутності воєнної риторики новинний потік частіше структурується навколо тем спроможності, політик, ресурсів і можливостей, відтак формує відносно сприятливіший інформаційний контекст для аудиторій, чутливих до ризику, зокрема інвесторів, ринків капіталу та аналітичних спільнот. Водночас навіть в «очищеному» масиві 2022–2023 років перевага негативної тональності зберігається, що вказує на інерцію кризових чинників, які не зводяться до прямого воєнного словника, зокрема макрофінансової напруги, невизначеності щодо тривалості шоку та інституційно-логістичних ризиків відновлення.

У сукупності ці результати мають методологічну вагу, позаяк підтверджують двовимірність інформаційного сигналу. Перший вимір є воєнно-кризовим і утримує загальний фон у від'ємній зоні, другий – відновлювально-економічним і здатний формувати локально позитивні зсуви за умови вилучення воєнного дискурсу.

Наступний етап аналізу передбачає побудову матриці кореляцій між

показниками медіафону («+war», «-war») та ключовими фінансовими індикаторами, зокрема грантами, кредитами міжнародних фінансових організацій, Ukraine Sovereign USD Index і виконанням плану зовнішніх запозичень. Такий підхід дозволяє перевірити, чи проявляється вплив медіафону безпосередньо через ринкові метрики ризику та/або опосередковано через процедурно-адміністративні механізми конверсії домовленостей у фактичні надходження. Відповідні розрахунки наведено в табл. 2.14.

Таблиця 2.14

Матриця парних кореляцій фінансових індикаторів та показників медіафону України у кварталі t (2021Q3–2025Q2)

	Гранти, млн дол США	Кредити МФО, млн дол США	Виконання плану зовнішніх запозичень, %	Ukraine Sovereign USD Index	TotalMentions (+war)	TotalMentions (-war)	PositiveMentions (+war)	NegativeMentions (+war)	Media_Pos_Index (+war)	PositiveMentions (-war)	NegativeMentions (-war)	Media_Pos_Index (-war)
Гранти, млн дол США	1											
Кредити МФО, млн дол США	0,2097	1										
Виконання плану зовнішніх запозичень, %	-0,0039	0,0169	1									
Ukraine Sovereign USD Index	-0,3937	-0,0613	0,4005	1								
TotalMentions (+war)	0,2338	0,1388	-0,5782	-0,8222	1							
TotalMentions (-war)	0,0542	-0,1076	-0,4935	-0,6636	0,9139	1						
PositiveMentions (+war)	0,2885	0,2893	-0,5638	-0,7134	0,9145	0,7409	1					
NegativeMentions (+war)	0,2118	0,0998	-0,5675	-0,8262	0,9952	0,9326	0,8705	1				
Media_Pos_Index (+war)	-0,1540	0,0452	0,2683	0,6209	-0,6246	-0,6845	-0,2870	-0,6897	1			
PositiveMentions (-war)	0,0500	0,0933	-0,5813	-0,4952	0,8531	0,9002	0,7696	0,8517	-0,5325	1		
NegativeMentions (-war)	0,0390	-0,1601	-0,4461	-0,6833	0,8968	0,9895	0,7088	0,9196	-0,6903	0,8295	1	
Media_Pos_Index (-war)	-0,1724	0,1448	0,3461	0,7938	-0,8585	-0,9052	-0,6463	-0,8875	0,7748	-0,6599	-0,9428	1

Джерело: Побудовано автором за даними [18; 53; 95; 143]

Кореляційна матриця для періоду t демонструє неоднорідність зв'язків між медіафоном і макрофінансовими показниками, що є закономірним з огляду на різні

механізми формування цих показників, їхню інституційну «швидкість» та ступінь ринкової чутливості. Власне, уже на цьому кроці видно, що медіафон працює не як універсальний «важіль» для всіх потоків фінансування, а як фактор, вплив якого залежить від того, чи є змінна ринково-ціноутворюваною, чи адміністративно-контрактною, чи політично-деліберативною.

По-перше, грантові надходження в межах одного кварталу майже не демонструють прямої реакції на позитивність інформаційного середовища. Кореляції з *Media_Pos_Index* є слабкими та від'ємними ($-0,1540$ у сценарії «+war» і $-0,1724$ у «-war»). Це дає підстави трактувати гранти як потік, що формується переважно в логіці політичних рішень і програмного бюджетування, де квартальна тональність новин не є визначальним чинником. Водночас відсутність короткострокової асоціації не заперечує ролі публічної дипломатії. Медіафон радше впливає на переговорний клімат, внутрішню легітимацію підтримки у країнах-донорах і «порогові» рішення щодо масштабів та дизайну допомоги, однак такі ефекти проявляються з лагами і через проміжні канали, а не як механічне зростання надходжень у тому самому кварталі.

По-друге, кредити міжнародних фінансових організацій демонструють слабкий зв'язок із показниками позитивності медіафону ($0,0452$ для «+war» і $0,1448$ для «-war»). Така конфігурація узгоджується з інституційною природою цього фінансування: обсяги кредитів задаються рамками програм, умовами виконання попередніх дій (prior actions) і критеріїв результативності (performance criteria), а також календарем траншів. Відтак медіафон у цьому сегменті може діяти переважно опосередковано – через політичну підтримку програм, зменшення репутаційних бар'єрів або прискорення узгоджень, але не як чинник, що істотно переоцінює квартальні обсяги в межах уже затверджених рішень.

Натомість більш операційний показник, виконання плану зовнішніх запозичень, демонструє помітніший позитивний зв'язок із медіафоном, особливо у сценарії, очищеному від воєнної риторики: $0,3461$ для *Media_Pos_Index* у «-war» та $0,2683$ у «+war». Це змістовно важливо, позаяк показник виконання фіксує не наміри й не декларації, а швидкість конверсії домовленостей у фактичні надходження.

Нейтральніший або позитивніший інформаційний фон, без домінування воєнних тригерів, імовірно зменшує процедурне тертя через канали довіри: погодження проходять швидше, волатильність очікувань є нижчою, а політичні «зупинки» виникають рідше. Додаткове підтвердження дають від'ємні кореляції з негативними згадками: $-0,4461$ у «-war» та $-0,5675$ у «+war». Відтак «хвилі негативу» асоціюються зі зниженням темпів реалізації планів, що узгоджується з механікою ризику, коли зростає невизначеність, ускладнюються умови й посилюються вимоги до пересторог та процедур.

Найвищу чутливість, як і очікувано, демонструє Ukraine Sovereign USD Index – індикатор, у якому агрегуються ринкові очікування щодо суверенного ризику. Кореляція з Media_Pos_Index у сценарії «-war» є високою ($0,7938$), тоді як у «+war» – помірно високою ($0,6209$). Паралельно кількість негативних згадок має сильний від'ємний зв'язок із суверенним індексом ($-0,6833$ у «-war» та $-0,8262$ у «+war»), що узгоджується з реакцією ринку на інформаційні сигнали, які підвищують ризикову премію. Відтак медіафон найвиразніше проявляється саме там, де ціноутворення відбувається у високочастотному режимі і де новини швидко капіталізуються в котируваннях.

Сукупні результати для періоду t дозволяють впорядкувати вплив медіафону на макрофінансову динаміку України у три взаємопов'язані контури. Ринковий контур проявляється через сильну асоціацію медіапозитивності та медіанегативності із суверенними індикаторами і, ширше, з «ціною ризику». Процедурний контур полягає у формуванні сприятливого переговорного та політичного середовища для рішень щодо офіційного фінансування, однак такі ефекти не обов'язково матеріалізуються в тому самому кварталі. Адміністративний контур відбивається у зв'язку медіафону з темпами виконання плану запозичень, тобто зі здатністю системи конвертувати домовленості у фактичні надходження у короткому горизонті.

Позаяк частина механізмів має відкладений характер, наступним кроком є кореляційний аналіз із лагом $t+1$, який дозволяє перевірити, чи зміщується «точка прояву» ефекту медіафону від швидких ринкових реакцій у бік офіційних потоків і виконання планів як інституційних реакцій. Результати цього етапу наведено в табл.

2.15.

Таблиця 2.15

**Матриця парних кореляцій фінансових індикаторів та показників медіафону
України у кварталі $t+1$ (2021Q3–2025Q2)**

	Гранти, млн дол США	Кредити МФО, млн дол США	Виконання плану зовнішніх запозичень, %	Ukraine Sovereign USD Index	TotalMentions (+war)	TotalMentions (- war)	PositiveMentions (+war)	NegativeMentions (+war)	Media_Pos_Index (+war)	PositiveMentions (-war)	NegativeMentions (-war)	Media_Pos_Index (-war)
Гранти, млн дол США	1											
Кредити МФО, млн дол США	0,1094	1										
Виконання плану зовнішніх запозичень, %	0,0315	0,0662	1									
Ukraine Sovereign USD Index	-0,2879	0,2036	0,4096	1								
TotalMentions (+war)	0,4444	0,0443	-0,3782	-0,4436	1							
TotalMentions (-war)	0,3336	-0,2236	-0,3213	-0,4912	0,9139	1						
PositiveMentions (+war)	0,4400	0,1251	-0,3720	-0,3234	0,9145	0,7409	1					
NegativeMentions (+war)	0,4346	0,0205	-0,3728	-0,4629	0,9952	0,9326	0,8705	1				
Media_Pos_Index (+war)	-0,2901	-0,0171	0,3359	0,5537	-0,6246	-0,6845	-0,2870	-0,6897	1			
PositiveMentions (-war)	0,1266	-0,0607	-0,3109	-0,2557	0,8531	0,9002	0,7696	0,8517	-0,5325	1		
NegativeMentions (-war)	0,3875	-0,2769	-0,3226	-0,5366	0,8968	0,9895	0,7088	0,9196	-0,6903	0,8295	1	
Media_Pos_Index (-war)	-0,5041	0,1950	0,3457	0,6647	-0,8585	-0,9052	-0,6463	-0,8875	0,7748	-0,6599	-0,9428	1

Джерело: Побудовано автором за даними [18; 53; 95; 143]

Порівняння лагових матриць із базовим періодом t дає підстави трактувати вплив медіафону як часово диференційований механізм, у якому фінансові змінні реагують із різною швидкістю. Зміни знаків і модулів кореляцій у $t+1$ та $t+2$ узгоджуються з логікою трьох контурів, окреслених вище. Ринкові індикатори реагують у високій частоті, відтак ефект концентрується в t ; адміністративно-процедурні показники утримують реакцію на короткому горизонті (t і $t+1$); офіційні потоки, зокрема гранти, частіше проявляють виразніші зв'язки на лагових вікнах.

У горизонті $t+1$ найпомітніша перебудова зв'язків спостерігається для

грантів. Кореляція з інтенсивністю згадок у сценарії «+war» зростає до 0,4444 (проти 0,2338 у t), а зв'язок із негативними згадками посилюється до 0,4346 (проти 0,2118). Така конфігурація узгоджується з гіпотезою відкладеної донорської реакції на інформаційні імпульси, де значення має не стільки тональність, скільки масштаб уваги та драматичність подієвого фону, які підсилюють політичну мобілізацію допомоги або прискорюють бюджетні й парламентські процедури в країнах-донорах. Водночас посилення від'ємної кореляції грантів із Media_Pos_Index у сценарії «-war» до -0,5041 (проти -0,1724 у t) вказує на асиметрію механізму. Грантова підтримка у лаговій динаміці відображає радше функцію страхування та солідарності, ніж «винагороду» за позитивний репутаційний сигнал у «очищеному» дискурсі, відтак її зростання корелює з хвилями уваги до кризи, а не з умовною «інвестиційною» позитивністю інформаційного середовища.

Для кредитів міжнародних фінансових організацій зсув $t+1$ дає лише слабе, але напрямно логічне посилення зв'язку з Media_Pos_Index у сценарії «-war» до 0,1950 (проти 0,1448 у t). Така динаміка узгоджується з припущенням про інституційний лаг: у кредитних програмах рішення реалізуються повільніше, а медіафон радше виступає фоновим чинником, що підтримує переговорну керованість, знижує репутаційні бар'єри та полегшує політичну легітимацію продовження або перегляду програм. Водночас масштаб зміни не дає підстав трактувати медіафон як визначальний фактор квартальних обсягів кредитування.

Показник виконання плану зовнішніх запозичень у $t+1$ зберігає майже незмінний позитивний зв'язок із індексами медіафону (0,3359 для «+war» і 0,3457 для «-war»), тобто близький до рівнів періоду t . Це дозволяє інтерпретувати ефект як поєднання миттєвого та короткостроково відкладеного компонентів: частина інформаційних сигналів впливає на операційну конверсію домовленостей у надходження одразу, інша – проявляється в наступному кварталі через завершення технічних процедур, погоджень і календарів траншів або розміщень.

Для Ukraine Sovereign USD Index у $t+1$ фіксується закономірне послаблення кореляцій порівняно з t : з Media_Pos_Index «+war» до 0,5537 (проти 0,6209), з «-war» до 0,6647 (проти 0,7938). Одночасно слабшає за модулем від'ємний зв'язок із

негативними згадками: $-0,4629$ замість $-0,8262$ у «+war» та $-0,5366$ замість $-0,6833$ у «-war». Така картина відповідає властивості фінансових ринків, де інформація швидко капіталізується у цінах, а в наступних періодах ефект частково згасає через переоцінку, появу нових сигналів і адаптацію очікувань. Відтак ринковий контур є найінтенсивнішим у t , тоді як у $t+1$ проявляється переважно як інерція попередніх шоків.

Узагальнюючи, лаг $t+1$ підтверджує часову неоднорідність впливу медіафону. Відкладений ефект найвиразніше проявляється у грантових надходженнях через механізм публічної уваги та політичної мобілізації і лише частково – у кредитах міжнародних фінансових організацій. Натомість для Ukraine Sovereign USD Index і виконання плану зовнішніх запозичень спостерігається стабільніша короткострокова реакція, яка охоплює поточний і наступний квартал.

Перехід до горизонту $t+2$ дозволяє відокремити короткострокові реакції від інерційніших компонентів. Загальна картина вказує на послаблення більшості зв'язків, що узгоджується з тим, що інформаційні імпульси швидко втрачають статистичну асоціацію з фінансовими показниками. Водночас для грантів зберігається позитивний зв'язок з інтенсивністю згадок $-0,3995$ у «+war» та $0,4406$ у «-war», а також із негативними згадками $-0,4428$ і $0,4693$ відповідно. Це підтверджує, що грантова підтримка чутливіша до масштабу медійної уваги та частки негативних повідомлень, ніж до зростання позитивності дискурсу. Показово, що кореляція грантів із Media_Pos_Index лишається від'ємною і посилюється за модулем для «+war» до $-0,6861$ (проти $-0,2901$ у $t+1$). Змістовно це відповідає політико-гуманітарній логіці грантів на довшому горизонті, позаяк їхні обсяги частіше зростають у періоди високої медійної уваги до кризових обставин, що полегшує легітимацію фінансування в країнах-донорах.

Для кредитів міжнародних фінансових організацій у $t+2$ фіксується дещо вищий зв'язок із позитивними згадками, зокрема $0,4148$ у «+war» та $0,1304$ у «-war» порівняно з періодом t , що може відображати інституційно-технічний лаг реалізації програм і траншів. Водночас кореляції з індексами позитивності медіафону залишаються слабкими або нестійкими, відтак медіафон і надалі

виступає радше контекстним чинником, ніж визначальною змінною кредитних потоків на квартальному горизонті.

Наступним кроком є інтерпретація результатів $t+2$ для виконання плану зовнішніх запозичень та Ukraine Sovereign USD Index, оскільки саме для цих показників можна емпірично визначити межу швидкої ринкової реакції та перевірити, чи зберігається адміністративно-процедурний контур після двох кварталів. Це впливає з розрахунків табл. 2.16 і завершує реконструкцію лагової структури впливу медіафону.

Таблиця 2.16

Матриця парних кореляцій фінансових індикаторів та показників медіафону України у кварталі $t+2$ (2021Q3–2025Q2)

	Гранти, млн дол США	Кредити МФО, млн дол США	Виконання плану зовнішніх запозичень, %	Ukraine Sovereign USD Index	TotalMentions (+war)	TotalMentions (-war)	PositiveMentions (+war)	NegativeMentions (+war)	Media_Pos_Index (+war)	PositiveMentions (-war)	NegativeMentions (-war)	Media_Pos_Index (-war)
Гранти, млн дол США	1											
Кредити МФО, млн дол США	0,0206	1										
Виконання плану зовнішніх запозичень, %	0,3012	0,2974	1									
Ukraine Sovereign USD Index	-0,1141	0,4901	0,0692	1								
TotalMentions (+war)	0,3995	0,2293	0,2085	0,0366	1							
TotalMentions (-war)	0,4406	0,0240	0,2217	-0,2374	0,9139	1						
PositiveMentions (+war)	0,2031	0,4148	0,2625	0,1704	0,9145	0,7409	1					
NegativeMentions (+war)	0,4428	0,1785	0,1939	0,0031	0,9952	0,9326	0,8705	1				
Media_Pos_Index (+war)	-0,6861	0,0895	-0,0724	0,0112	-0,6246	-0,6845	-0,2870	-0,6897	1			
PositiveMentions (-war)	0,2875	0,1304	0,1102	0,0398	0,8531	0,9002	0,7696	0,8517	-0,5325	1		
NegativeMentions (-war)	0,4693	-0,0159	0,2632	-0,3109	0,8968	0,9895	0,7088	0,9196	-0,6903	0,8295	1	
Media_Pos_Index (-war)	-0,4874	-0,0464	-0,2966	0,3201	-0,8585	-0,9052	-0,6463	-0,8875	0,7748	-0,6599	-0,9428	1

Джерело: Побудовано автором за даними [18; 53; 95; 143]

Результати аналізу для горизонту $t + 2$ показують, що зв'язок медіафону з

фінансовими ринками та оперативною реалізацією планів зовнішніх запозичень має переважно короткостроковий характер і суттєво слабшає протягом двох кварталів. Для виконання плану зовнішніх запозичень зберігається лише помірна кореляція з кількістю позитивних згадок, тоді як зв'язки з агрегованими індексами медіафону стають слабкими або від'ємними. Для Ukraine Sovereign USD Index чутливість до попереднього медіафону через два квартали послаблюється ще відчутніше: кореляції з індексами позитивності різко зменшуються, що відповідає швидкому згасанню ринкової реакції на попередні інформаційні імпульси. Натомість зв'язок із грантовими надходженнями частково зберігається, передусім через масштаб медійної уваги до кризових обставин, тоді як для кредитів міжнародних фінансових організацій медіафон і надалі виступає радше контекстним, ніж визначальним чинником квартальних обсягів.

Водночас отримані результати не слід інтерпретувати як доказ прямого однофакторного причинного впливу медіафону на обсяги зовнішнього фінансування або динаміку суверенних фінансових індикаторів. Міжнародні фінансові рішення щодо України формуються під впливом багатьох чинників, серед яких воєнна динаміка, бюджетні цикли країн-партнерів, процедури міжнародних фінансових організацій, макрофінансові умови, переговорний процес, рівень інституційної довіри та очікування щодо безпеки. Тому в межах цього дослідження медіафон розглядається не як самодостатня причина економічних результатів, а як один із верифікованих каналів формування зовнішнього сприйняття, довіри та оцінки ризику, оскільки його параметри можуть бути кількісно зафіксовані через інтенсивність згадувань, тональність повідомлень, тематичну структуру міжнародного інформаційного поля та їхнє лагове зіставлення з макрофінансовими індикаторами. Відтак емпіричні зв'язки, виявлені на горизонтах t , $t + 1$ і $t + 2$, доцільно трактувати як змістовно обґрунтовані асоціації та лагові узгодження, що вказують на можливу роль публічної дипломатії у ширшому механізмі підтримання макрофінансової стійкості, але не підміняють собою доказ прямої причинності.

Виходячи з отриманих емпіричних результатів, можна сформулювати кілька стратегічних висновків щодо підвищення результативності публічної дипломатії

України в умовах війни та повоєнного відновлення. По-перше, результати підтверджують доцільність формування єдиної довгострокової візії розвитку як опори комунікаційної стратегії, позаяк у сценарії, очищеному від воєнної риторики, інформаційний фон має істотно сильніший зв'язок із ринковими індикаторами суверенного ризику, ніж з офіційними потоками допомоги. По-друге, грантова підтримка демонструє відкладену реакцію насамперед на інтенсивність медіапокриття у воєнному контексті, а не на умовну позитивність мирного дискурсу. Отже, регулярна звітність про використання міжнародної допомоги має бути невід'ємною складовою дипломатичного наративу, оскільки саме вона поєднує увагу партнерів із доказовістю, підзвітністю та довірою до спроможності держави управляти залученими ресурсами.

По-третє, висока чутливість суверенних фінансових індикаторів до негативних інформаційних імпульсів підкреслює потребу посиленої координації ключових комунікаторів, тоді як позитивний зв'язок медіафону з виконанням плану зовнішніх запозичень у короткому горизонті свідчить про доцільність синхронізації інформаційних кампаній із ключовими фазами переговорів і залучення фінансування. По-четверте, результати обґрунтовують необхідність сегментації комунікацій за цільовими аудиторіями: для фінансових ринків і потенційних інвесторів більш результативним є акцент на макроекономічній стабільності, реформах, передбачуваності економічної політики та логіці відновлення, тоді як для донорів визначальними залишаються воєнний контекст, чітка артикуляція нагальних потреб і демонстрація результатів використання ресурсів.

Як висновок, проведений аналіз засвідчив, що публічна дипломатія, реалізована через формування цілеспрямованого та стабільного медіафону, виступає одним із чинників підтримання макрофінансової стійкості України в умовах війни. Ідентифіковано три канали зв'язку: ринковий, процедурний та адміністративний. Ринковий канал проявляється у чутливості суверенних фінансових індикаторів до міжнародного інформаційного фону, процедурний – у часовій інерції донорських і кредитних рішень, адміністративний – у залежності офіційного фінансування від бюджетних, переговорних та інституційних процедур

країн-партнерів і міжнародних організацій. Для фінансових ринків найбільш значущим виявляється інформаційний фон без домінування воєнної риторики, тоді як для грантової допомоги визначальною залишається висока інтенсивність медійної уваги до воєнних і гуманітарних викликів.

Відтак емпіричні результати обґрунтовують потребу переходу до структурованої, сегментованої та стратегічно узгодженої публічної дипломатії, яка поєднує прозорість, координацію, доказову звітність і проактивне формування довіри. Її результативність полягає не в автоматичному перетворенні позитивного медіафону на фінансові ресурси, а у створенні сприятливішого середовища для ухвалення зовнішніми акторами рішень щодо підтримки, кредитування, гарантування, інвестування та участі у відновленні України. Саме за таких умов публічна дипломатія здатна знижувати сприйняті ризики, підтримувати коаліційну легітимність фінансування та посилювати довгострокову передбачуваність залучення зовнішніх ресурсів.

Висновки до розділу 2

Публічну дипломатію в логіці економічної стійкості та відбудови доцільно тлумачити як механізм управління ризиковими очікуваннями зовнішніх акторів і зменшення інформаційної асиметрії. Її результативність проявляється не в інтенсивності повідомлень, а в здатності знижувати «премію недовіри» через передбачуваність правил, перевірюваність процедур і стабілізацію репутаційних оцінок. Пряме ототожнення комунікації з інвестиціями є методологічно вразливим, оскільки інформаційні ефекти мають часові лаги, а постконфліктна динаміка формується множинними шоками.

Порівняльний аналіз Боснії і Герцеговини, Хорватії, Сербії, Грузії, Лівії, Непалу, Іраку, Руанди, Колумбії, Сирійської Арабської Республіки та Ізраїлю показав, що репутаційні сигнали найкраще конвертуються у фінансові й ресурсні рішення там, де постконфліктний період чітко відмежований від активної фази насильства. Донорські конференції, міжнародна верифікація прогресу, інституційні кроки нормалізації та зовнішня підзвітність формують середовище, у якому

політична домовленість переходить у фінансування й програмну координацію. У режимах зтяжної конфліктності цей механізм слабшає через домінування безпекових ризиків, санкційних обмежень і новинної невизначеності.

Міжнародний досвід засвідчує стійку асиметрію між донорською реконструкцією та приватним капіталом. Офіційна допомога швидше запускає відновлення базових послуг, інфраструктури й інституцій, тоді як приватні інвестиції входять із затримкою, позаяк потребують доказів захисту прав, контрактної дисципліни та прогнозованості правозастосування. Канали з коротшим горизонтом рішень, зокрема туризм і мобільність, реагують швидше, тоді як виробничі інвестиції залишаються вимогливішими до гарантій.

Кількісна частина аналізу через композитний індекс репутації держави підтвердила неоднорідність зв'язків між репутаційно-інституційною якістю та зовнішніми потоками. Офіційна допомога в частині випадків має компенсаторний характер і зростає за слабшого інституційного профілю, тоді як інвестиційні, капітальні та мобільнісні показники частіше демонструють чутливість до якості правил, доброчесності й суверенного ризику. Отже, індекс є корисним інструментом порівняння та перевірки гіпотез, але не підставою для механічних причинних тверджень.

Для України ключовий висновок полягає в тому, що публічна дипломатія має проєктуватися як система контрактності, підзвітності та відтворюваних процедур, а не як кампанія переконування. Висока довіра до інститутів стійкості співіснує з нижчою довірою до інститутів управління, тому вимоги партнерів до аудиту, контролю та антикорупційних запобіжників є раціональною реакцією на інформаційну асиметрію. Переконливість зовнішніх сигналів визначатиметься якістю даних про шкоду й потреби, керованістю дефіциту та боргової траєкторії, прозорістю відбору проєктів, відкритістю реєстрів і відстежуваністю результатів.

Результати дослідження за даним розділом знайшли своє впровадження в роботах здобувача [25; 26; 27; 30; 31; 32; 218].

РОЗДІЛ 3

СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМИ ТА ІНСТРУМЕНТИ ПУБЛІЧНОЇ ДИПЛОМАТІЇ У ПОСТВОЄННОМУ ЕКОНОМІЧНОМУ ВІДНОВЛЕННІ УКРАЇНИ

3.1. Глобальні тренди розвитку публічної дипломатії та її вплив на економіку країн світу

Публічна дипломатія в останнє десятиліття трансформувалася з переважно комунікаційної практики у багаторівневий механізм формування очікувань і довіри у міжнародному середовищі. Таку трансформацію зумовили платформізація публічної сфери, зростання ролі коротких медіаформатів, посилення конкуренції стратегічних наративів, а також поширення інструментів штучного інтелекту, які здешевлюють виробництво і таргетування повідомлень. Відтак актуальним стає аналіз не окремих інструментів, а закономірностей, за якими сучасна публічна дипломатія працює як репутаційно-економічна інфраструктура та як політика управління міжнародною увагою.

Дослідницька логіка підрозділу зосереджена на кількох питаннях: які тренди найстійкіше відтворюються у сучасній рецензованій літературі та аналітичних звітах провідних інституцій, які механізми пояснюють їхню дієвість у середовищі платформ і коротких форматів, які актори та країни задають стандарти, що масштабуються іншими, і які практичні висновки з цього впливають для України. Економічна логіка такого аналізу є послідовною: публічна дипломатія продукує сигнали у міжнародному просторі, формує проміжні результати в аудиторіях, зокрема довіру, легітимність і відчуття передбачуваності, а далі впливає на рішення інвесторів, урядів-донорів, міжнародних організацій, бізнес-партнерів, туристів і мобільних професіоналів. У підсумку ці рішення відбиваються у потоках і показниках, зокрема у прямих іноземних інвестиціях, експортних контрактах, туристичних надходженнях, притоку талантів та офіційній підтримці. Відтак публічна дипломатія розглядається як механізм зниження інформаційної асиметрії та репутаційного ризику, що визначає умови економічної взаємодії із зовнішнім

світом.

Відбір літератури здійснено за прозорими правилами. До корпусу включено рецензовані праці видавців і журналів, що індексуються у Scopus та Web of Science, з пріоритетом до робіт 2022-2025 років; одну високоцитовану працю 2021 року залишено як тематично формуючу для наряду публічної дипломатії у сфері охорони здоров'я. У корпусі представлені емпіричні каузальні оцінки, порівняльні опитувальні дизайни, систематичні огляди та теоретичні узагальнення. Додатково використано високонадійні аналітичні звіти, зокрема Brand Finance Global Soft Power Index та офіційні річні звіти інституцій, що системно вимірюють охоплення і результати. Такі матеріали виконують роль інструментів верифікації й контекстуалізації наукових висновків. Підсумок відбору подано в табл. 3.1, де для кожного джерела зафіксовано тип дослідження, використані дані й метод, названий авторами або логічно реконструйований тренд, економічні канали впливу та метрики цитування.

Зіставлення найцитованіших досліджень і міжнародних аналітичних звітів дозволяє виокремити кілька стійких закономірностей, важливих для побудови подальшої таксономії трендів. По-перше, у сучасній літературі публічна дипломатія трактується як інструмент впливу, що діє через поведінкові та інституційні посередники – довіру, репутацію, суспільну легітимацію зовнішньополітичних рішень і передбачуваність правил взаємодії. Міжнародні індекси м'якої сили та опитування довіри підтверджують значущість цих чинників, демонструючи, що сприйняття надійності держави безпосередньо пов'язане зі схильністю партнерів до співпраці. За таких умов економічні наслідки постають не прямим результатом комунікації, а ефектом трансформації середовища взаємодії, у межах якого ухвалюються рішення про інвестиції, підтримку проєктів, економічне партнерство, мобільність талантів і туристичні потоки. Публічна дипломатія у цьому сенсі виконує функцію зниження інформаційної асиметрії та репутаційного ризику, формуючи передумови для економічної взаємодії.

Таблиця 3.1

**Матриця ключових досліджень публічної дипломатії та м'якої сили
(2021–2025)**

№	Автор(и), звіти, рік	Тип дослідження, дані та метод	Визначений тренд	Економічні канали впливу	Цитова- ність (Google Scholar)	Цитова- ність (видавець / бази)
1	Лі, 2021 [189]	Емпірично-аналітичне; матеріали міжнародних медіа та соціальних мереж; змістовий аналіз і аналіз тональності	Використання охорони здоров'я як інструмента публічної дипломатії та державного бренду	Репутація держави; довіра партнерів; умови зовнішньо-економічної співпраці	259	138 (Springer)
2	Блер; Марті; Ресслер, 2022 [82]	Кількісне каузальне; опитування та бази даних щодо офіційної допомоги; просторові різницеви оцінки	Офіційна допомога розвитку як інструмент міждержавної конкуренції за вплив	Політична прихильність; доступ до економічних проектів	232	97 (Crossref)
3	Іхлеф та ін., 2023 [168]	Систематичний огляд; корпус рецензованих публікацій; синтез	Освіта як довгостроковий ресурс публічної дипломатії	Освітня мобільність; притік талантів; інноваційні мережі	62	62 (Heliyon)
4	Ярхі; Боксман- Шабтай, 2025 [311]	Емпіричне; матеріали платформи коротких відео; кількісний і якісний аналіз	Алгоритмічні платформи короткого відео як середовище публічної дипломатії	Формування міжнародних уявлень; підтримка або опір зовнішній політиці	54	54 (сторінка видавця)
5	Горбик, 2022 [167]	Аналітичне кейс- дослідження; міжплатформні матеріали державної комунікації	Координація державних комунікацій у кількох медіасередовищах під час війни	Стійкість коаліцій підтримки; збереження зовнішнього фінансування	37	37 цитувань (Springer)
6	Хатемі та ін., 2024 [162]	Порівняльне опитувальне; багатокраїнна вибірка; регресійне моделювання	Умови ефективності дезінформації у зовнішньополітичній мобілізації	Санкційні рішення; ризик-сприйняття інвесторів	25	25 (Taylor & Francis)
7	Потаповс, 2024 [232]	Концептуально- порівняльне; аналіз політик і практик	Інституціоналізація бренду території як напрямку публічної політики	Інвестиційна привабливість; туризм; експорт	20	20 (Springer)
8	Фредгейм; Паммент, 2024 [139]	Аналітичне; огляд застосування штучного інтелекту в операціях впливу	Штучний інтелект як структурний чинник трансформації публічної дипломатії	Репутаційні ризики; зростання витрат на перевірку інформації	20	20 (Springer)
9	Севін, 2024/2025 [254]	Теоретичне; узагальнення практик міської дипломатії	Посилення ролі міст як суб'єктів публічної дипломатії	Міська інвестиційна привабливість; конкуренція за таланти	15	15 (Springer)
10	Хацигіанні, 2023 [98]	Концептуальне; аналіз негативних репутаційних процесів	Накопичувальні втрати м'якої сили у разі репутаційних збоїв	Премія ризику; скорочення інвестицій і туризму	14	14 (PubMed Central)
11	Мбінза, 2024 [201]	Кейс-дослідження; матеріали міського врядування; якісний аналіз	Зв'язок бренду території з якістю врядування	Довіра до інституцій; партнерства; інвестиції	6	6 (Springer)
12	Brand Finance, 2025. <i>Global Soft Power Index</i> [89]	Глобальний індекс; 170 тис.+ респондентів, 100+ ринків; ранжування 193 держав	Регулярне вимірювання м'якої сили як інструмент політики	Репутаційна премія/дисконт; ризик- сприйняття партнерів; інвест- і туристична привабливість	-	-

Продовження таблиці 3.1

№	Автор(и), звіт, рік	Тип дослідження, дані та метод	Визначений тренд	Економічні канали впливу	Цитованість (Google Scholar)	Цитованість (видавець / бази)
13	Edelman, 2025. <i>Trust Barometer</i> [119]	Міжнародне опитування довіри; 33 тис. респондентів, 28 країн	Довіра як посередник легітимації рішень і стійкості до інфошоків	Ризик-дисконт недовіри; відкладення рішень; готовність до партнерств і контрактів	-	-
14	OECD, 2024. <i>Development Co-operation Report</i> [220]	Аналітичний звіт DAC/OECD щодо ОДА та бюджетних пріоритетів	Допомога розвитку як інструмент структурованого партнерства	Доступ до ресурсів; параметри умовності; підзвітність і репутаційні ефекти	-	-
15	OECD, 2024. <i>Education at a Glance</i> [221]	Порівняльні освітні індикатори та мобільність	Освіта як довгострокова інфраструктура впливу	Притік талантів; інноваційні мережі; наукова кооперація; інвестиційна привабливість	-	-
16	WEF, 2025. <i>Global Risks Report</i> [308]	Опитування сприйняття ризиків; системний аналіз загроз	Дезінформація та AI як ключові короткострокові ризики	Невизначеність; витрати на верифікацію; репутаційні шоки; зростання ризикових премій	-	-
17	UNEP, 2024. <i>Annual Report</i> [292]	Офіційний звіт про багатосторонні екологічні домовленості	Кліматична дипломатія як механізм узгодження стандартів і фінансування	Доступ до «зеленого» фінансування; сигнал надійності; перерозподіл інвестицій	-	-
18	Lowy Institute, 2024. <i>Global Diplomacy Index</i> [197]	Індекс дипломатичної присутності; картографування мереж	Дипломатична мережа як інфраструктура взаємодії	Зниження трансакційних витрат; розширення переговорних каналів; зростання партнерств	-	-

По-друге, чітко окреслюється блок досліджень і звітних матеріалів, у яких м'яка сила аналізується через матеріалізовані інструменти зовнішньої політики, зокрема охорону здоров'я, офіційну допомогу розвитку та освітню мобільність. Такий підхід забезпечує операційні індикатори впливу, поєднуючи символічний вимір репутації з вимірюваними діями держав і параметрами фінансової взаємодії. Аналітичні матеріали міжнародних організацій засвідчують, що доступ до ресурсів, умови фінансування та архітектура програм підтримки дедалі більше залежать від рівня довіри, підзвітності та узгодженості політик. У цьому контексті публічна дипломатія виступає механізмом супроводу політичних і економічних рішень, підвищуючи їх прийнятність і відповідність гуманітарним та ціннісним

очікуванням зовнішніх аудиторій.

По-третє, зростає значення досліджень, що розглядають цифрове середовище як автономний простір формування міжнародних уявлень, особливо у форматах короткого відео та алгоритмічного поширення контенту. Ефективність публічної дипломатії дедалі більше залежить від архітектури платформ, швидкості дифузії повідомлень і здатності привертати увагу у середовищі інформаційної перенасиченості. У практичному вимірі держави конкурують не лише змістом наративів, а й якістю їх інтеграції у платформні алгоритми, які визначають видимість і масштаби міжнародного охоплення.

По-четверте, окрему лінію становлять дослідження ризиків інформаційного впливу, включно з дезінформацією та використанням штучного інтелекту для масштабування повідомлень. Аналітика глобальних ризиків визначає дезінформацію як одну з провідних короткострокових загроз, тоді як технологічні чинники посилюють швидкість і масштаб інформаційних шоків. Погіршення інформаційного середовища підвищує невизначеність і ускладнює залучення зовнішніх ресурсів, оскільки зростають витрати на перевірку інформації, комплаєнс і репутаційний контроль. У сучасній науковій дискусії публічна дипломатія дедалі частіше розглядається як поєднання просувальної діяльності та управління ризиками довіри.

По-п'яте, низка досліджень підкреслює інституціоналізацію позиціонування держави, де бренд території розглядається як складова публічної політики та похідна від узгодженості управлінських практик. Міжнародні індекси м'якої сили переводять дискусію від описових оцінок до вимірюваних метрик, що дозволяє оцінювати репутаційні результати та формувати політику на основі регулярного моніторингу. Такий підхід сприяє фокусуванню уваги на сигналах якості врядування, процедурної надійності та передбачуваності політики, які формують довіру до держави й опосередковують економічні рішення зовнішніх акторів.

По-шосте, важливим доповненням виступає інфраструктурний вимір дипломатії, представлений у дослідженнях дипломатичної присутності. Розгалужена мережа представництв знижує транзакційні витрати взаємодії,

розширює переговорні канали та підвищує ймовірність партнерств і контрагування. Такий підхід поєднує публічну дипломатію з інституційними поясненнями економічної взаємодії, у межах яких мережі контактів і процедурна спроможність зменшують бар'єри кооперації.

По-сьоме, зростає роль тематичних напрямів багатосторонньої дипломатії, насамперед кліматичної та екологічної, що виступають механізмами узгодження стандартів і фінансування. Доступ до зелених фінансових інструментів дедалі більше залежить від здатності держав демонструвати виконання зобов'язань і відповідність міжнародним стандартам, які слугують сигналами надійності для інвесторів і донорів.

Сукупність виявлених закономірностей формує цілісне уявлення про структурну трансформацію публічної дипломатії та створює підстави для індуктивного виокремлення обмеженого кола ключових трендів. Узагальнення результатів, представлених у таблиці 3.1, дозволяє перейти від аналізу окремих досліджень до ідентифікації повторюваних закономірностей, що системно відтворюються у рецензованій літературі та підтверджуються міжнародними індексами, опитуваннями довіри, аналітикою ризиків і показниками дипломатичної присутності. Кожен тренд фіксується за наявності відтворюваності у роботах різного типу, наявності чіткого механізму дії – через довіру, репутацію або зміну рівня інформаційної невизначеності – та можливості операційного підтвердження за допомогою порівнянних індикаторів. Така методологічна конструкція забезпечує доказовість висновків і унеможлиблює довільність інтерпретацій, оскільки узагальнення спирається на системно зафіксовані емпіричні спостереження та вимірювані зміни у міжнародному середовищі.

З огляду на це, подальший аналіз зосереджується на узагальненні виявлених закономірностей у вигляді компактної таксономії. Таблиця 3.2 подає структуровану систему трендів, сформовану таким чином, щоб не дублювати матрицю джерел, а відобразити зміст трансформацій у публічній дипломатії, канали їх конверсії у економічні результати та індикатори, що дозволяють перейти від описового рівня до емпіричного підтвердження. Реперні джерела у ній виконують функцію

доказових орієнтирів, демонструючи, на яких дослідженнях і звітних даних ґрунтується формулювання кожного тренду.

Таблиця 3.2

Таксономія трендів публічної дипломатії за корпусом найцитованішої літератури та аналітичних звітів

Назва тренду	Коротке визначення	Ключові прояви (що саме змінюється)	Канали конверсії в економічні результати	Типові індикатори для підтвердження	Реперні джерела
1. Дипломатія у сфері охорони здоров'я	Використання медичних ресурсів і гуманітарних практик для зміцнення довіри та репутації держави	Публічний супровід постачань і програм; фіксація доказовості допомоги; прив'язка до образу держави	Зростання довіри до держави як партнера; поліпшення умов співпраці та контракування; посилення переговорних позицій	міжнародні оцінки сприйняття; тональність медіа; індикатори довіри; показники міжнародної взаємодії	[89; 189]
2. Допомога розвитку як інструмент конкуренції за вплив	Використання ресурсів розвитку для формування прихильності та політичної підтримки	Порівняння ефектів різних донорів; вимірювання змін у ставленнях населення	Формування сприятливих умов для економічних проєктів і контрактів через політичну підтримку	дані про допомогу; опитувальні показники довіри; індикатори підтримки політики	[82; 220]
3. Освіта і мобільність як довгий інструмент публічної дипломатії	Накопичення довіри через академічну мобільність і мережі випускників	Програми мобільності; мережі випускників; інституційна підтримка міжнародної освіти	Притік талантів; інноваційні мережі; технологічна кооперація; довгострокова інвестпривабливість	потоки студентів; частка іноземних здобувачів; мережеві метрики	[168; 221]
4. Платформна публічна дипломатія у коротких відеоформатах	Переміщення конкуренції за уявлення міжнародні у середовищі коротких відео	Візуальні наративи; алгоритмічна видимість; оцінка ефективності через взаємодію	Зміна міжнародних уявлень; вплив на легітимність і ризик-сприйняття	перегляди, поширення, взаємодія; частота публікацій; тематика	[311]
5. Воєнна трансмедійна координація державних наративів	Узгодження комунікацій у багатьох медіаканалах для зовнішньої підтримки	Багатоканальність; стандартизація меседжів; адаптація до платформ	Стійкість коаліцій підтримки; стабілізація зовнішнього фінансування	стабільність меседжів; ширина каналів; показники міжнародної підтримки	[167]
6. Інформаційні впливи і підлив довіри: дезінформація та AI	Умови результативності маніпулятивних повідомлень і автоматизації контенту	Сприйнятливості до дезінформації; автоматизація виробництва повідомлень; зростання перевірки	Ризик-премія недовіри; погіршення інвестиційних очікувань; витрати на верифікацію	показники довіри; ознаки координованої активності; репутаційні метрики	[139; 162; 308]
7. Інституціоналізація позиціонування: бренд як політика, врядування і роль міст	Перехід від кампаній до узгоджених політик позиціонування та ролі міст	Міжвідомча координація; зв'язок із якістю врядування; активізація міст	Поліпшення умов для інвестицій, туризму, експорту; конкуренція за таланти	індикатори якості врядування; репутаційні індекси; міська привабливість	[89; 98; 201; 232; 254]

Після узагальнення в табл. 3.2 помітно, що сучасні тренди концентруються навколо трьох зсувів. Перший пов'язаний зі зміною інструментів, коли комунікація дедалі частіше поєднується з матеріальними діями держави у сферах охорони здоров'я, офіційної допомоги розвитку та освітньої мобільності. Другий зсув стосується середовища, позаяк цифрові платформи короткого відео і багатоканальне поширення перетворюються на ключові арени конкуренції за міжнародні уявлення, де результативність визначається також механікою видимості та взаємодії аудиторій. Третій зсув відображає зростання значущості ризиків, оскільки дезінформаційні практики та застосування генеративного штучного інтелекту (generative artificial intelligence, GenAI) підвищують вимоги до верифікації й збільшують ціну репутаційних помилок, що прямо впливає на умови залучення зовнішніх ресурсів.

Швидкий розвиток великих мовних моделей (large language models, LLM) розширив інструментарій аналізу великих даних (Big Data) через напівавтоматизоване кодування корпусів текстів. У прикладних дослідженнях ChatGPT використовується як інструмент первинної класифікації, тематичного структурування та вилучення маркерів змісту за умови протоколізації промптингу, фіксації одиниці аналізу і людської валідації. Це показано, зокрема, у дослідженнях якісного контент-аналізу (індуктивного й дедуктивного) та у працях, що пропонують відтворювані протоколи тематичного аналізу інтерв'ю [80; 135; 154; 276; 275].

Для економічних досліджень характерним є використання ChatGPT як інструмента перетворення нерегламентованого тексту на структуровані сигнали, придатні до прогнозування та моделювання. Прикладом є робота Європейського центрального банку, де ChatGPT застосовано для класифікації «сентименту активності» з текстів PMI-релізів і підвищення якості поточних оцінок квартального ВВП [83]. У суміжній площині публічної дипломатії та брендингу територій показано використання ChatGPT у створенні слоганів муніципалітетів як емпіричної бази для аналізу відтворюваності репутаційних шаблонів [160].

Методологічний висновок із цього корпусу робіт полягає в тому, що LLM-

дослідження є науково коректним за трьох умов. По-перше, модель використовується як інструмент перетворення тексту на структуровані ознаки, а не як джерело фактів. По-друге, правила кодування та промпти фіксуються, відтворюються і допускають аудит. По-третє, вбудовано процедури контролю якості, які примушують будь-яке твердження спиратися на перевірений фрагмент джерела.

Глобальні тренди публічної дипломатії є явищем високої текстової насиченості та багатомовної дисперсії, де сигнал розподілений між різними жанрами й інституційними каналами, а повна ручна обробка корпусу текстів швидко стає або надто дорогою, або методично неповною. За таких умов LLM-підхід забезпечує дві переваги, які важко отримати іншими засобами. Перша полягає в масштабуванні якісного читання до рівня багатотисячних масивів без втрати відтворюваності, оскільки одна й та сама інструкція застосовується до кожної одиниці. Друга пов'язана зі здатністю системно знаходити надлишкові патерни, які не вкладаються в попередні таксономії, після чого ці патерни переводяться в гіпотези та підлягають верифікації. Відтак LLM у цьому дизайні дослідження працює як інструмент пошуку і первинного кодування, а наукова строгість забезпечується протоколом, кодбуком і правилами контролю якості.

Корпус формується як багатоканальний зріз публічної дипломатії провідних акторів м'якої сили, де одиницями аналізу виступають: (i) офіційні тексти зовнішньополітичних відомств, (ii) матеріали міжнародного мовлення, (iii) контент культурно-освітніх інституцій, (iv) відеоконтент офіційних соціально-медійних каналів з доступними метаданими та, за наявності, транскриптами. Період 2022–2025 обрано так, щоб узгодити емпіричний зріз із часовим піком цифрових зрушень та практичним упровадженням ІІІ у комунікаційні процеси.

Операціоналізація трендів здійснюється через маркери, що піддаються відтворюваній фіксації. До них належать тематичні ключі, жанрові ознаки, а також інституційні сигнали, зокрема наявність верифікованих переліків офіційних акаунтів і структурованих сторінок, присвячених цифровій дипломатії (digital diplomacy), та протидії дезінформації (counter-disinformation). Для відеоканалів

додатковими маркерами виступають сталі рубрики, перевага коротких форматів і частка матеріалів із доступними транскриптами.

LLM-процедура реалізується як двофазне кодування за допомогою ChatGPT (GPT-5.2 Thinking). У фазі (A) модель виконує стандартизований опис кожної одиниці, охоплюючи тему, цільову аудиторію, інструмент, заявлений результат і наявність ознак доказовості. У фазі (B) здійснюється зіставлення з попередньо заданими трендами та пошук патернів, які не вкладаються в наявну таксономію. Контроль якості забезпечується трьома правилами: (1) кожне твердження про наявність тренду спирається на перевірюваний фрагмент джерела, (2) для тренду потрібна повторюваність у кількох акторах або в кількох жанрах, (3) неоднозначні інтерпретації маркуються як гіпотези до подальшої перевірки. Мінімізація галюцинацій досягається обмеженням аналізу лише на надані тексти й метадані та заборонаю моделі додумувати факти поза корпусом. Деталізований протокол кодування, кодбук маркерів і стандартизований промпт для ChatGPT (GPT-5.2 Thinking) подано в Додатку Є.

Логіка попереднього аналізу свідчить про те, що публічна дипломатія у сучасних умовах функціонує не лише як комунікаційний інструмент, а як інституційний інтерфейс економічної політики, управління ризиками та стандартизації міжнародної взаємодії. Узагальнення результатів LLM-аналізу корпусу текстів 2022–2025 років дозволяє зафіксувати додаткові закономірності, які в академічній літературі часто розглядаються фрагментарно у суміжних полях – економічній дипломатії, інформаційній безпеці, технополітиці та кліматичній політиці. Їх об'єднує те, що публічна дипломатія дедалі частіше виступає не як символічна репрезентація цінностей, а як зовнішній механізм координації економічної безпеки, технологічної конкуренції, інформаційної стійкості та інвестиційної довіри.

У цьому контексті результати аналізу корпусу текстів за допомогою LLM дають підстави виділити низку трендів, які конкретизують сучасну функціональну еволюцію публічної дипломатії.

1) Геоекономічна публічна дипломатія, де економічна безпека виступає як публічно артикульований предмет дипломатії

У корпусі 2022–2025 виразно зростає частота і політична «легітимність» тематики економічної безпеки, де дипломатичні повідомлення прямо структуровані навколо стійкості ланцюгів постачання, протидії неринковим практикам та захисту критичних і нових технологій. Показовим є те, що економічна безпека виноситься у формат міжурядових зустрічей і публічних підсумків, де фіксуються предмети координації, а не лише декларації про партнерство. Наприклад, у комюніке про японсько-німецьку взаємодію економічна безпека конкретизується через стійкість ланцюгів постачання, реагування на неринкові політики та захист критичних технологій. Так само у матеріалах MOFA Японії економічна безпека з'єднується з політичним діалогом щодо галузей, де одночасно присутні промислова конкуренція та технологічні ризики, включно з AI.

Економічний механізм цього тренду відрізняється від класичної логіки «симпатія – інвестиції». Тут дипломатія працює як інструмент зниження невизначеності щодо правил доступу до ринків і технологій, формуючи очікування бізнесу та інвесторів відносно стабільності режимів торгівлі, експортного контролю, спільних стандартів і допустимих практик державної підтримки. Відтак вимірюваними наслідками стають не лише прямі іноземні інвестиції чи туризм, а й параметри контрактів в стратегічних секторах, доступ до технологічних кооперацій, премія ризику у ланцюгах постачання, а також переорієнтація торговельних потоків.

2) Інформаційна державність як окремий напрям: стратегічні комунікації та протидія дезінформації як складова державної спроможності (policy capacity). На відміну від тренду 6 у табл. 3.2, де акцент стоїть на дезінформації як ризику, корпус текстів показує інституційну відповідь у вигляді окремої державної спроможності вести стратегічну комунікацію для зовнішніх аудиторій. У британському урядовому дискурсі описано створення спеціальної спроможності для ідентифікації та протидії дезінформації, зорієнтованої не лише на внутрішню, а й на міжнародну аудиторію. Поряд із цим в інструментарії стратегічних комунікацій акцентується потреба системного реагування на дезінформацію та посилення

відповідної інституційної спроможності як складової ширшої державної політики.

Паралельно у французькому зовнішньополітичному контурі цифрова дипломатія оформлюється як окремий тематичний блок, де присутні як інструменти, так і проблематика дезінформації, тобто поєднуються просування і захист репутаційного простору. Економічний ефект тут проходить через зниження інформаційної волатильності, яка напряду впливає на премію недовіри, транзакційні витрати перевірки і політичну вразливість рішень донорів і партнерів. Отже, публічна дипломатія дедалі виразніше набуває рис інфраструктури правдоподібності, а не лише інфраструктури видимості.

3) Платформна архітектура комунікації як інституційна норма: керована багатоканальність і публічна верифікація офіційних акаунтів. Корпус текстів демонструє, що багатоканальність перестає бути ситуативною практикою і нормується через офіційні переліки соціально-медійних каналів, які виконують функцію запобігання підміні акаунтів і підвищення довіри до джерела. Для FCDO існує окрема сторінка про використання соціальних медіа з переліком корпоративних і тематичних акаунтів, включно з YouTube. У Канади аналогічно фіксується використання широкого спектра соціальних медіа та цифрових інструментів як каналу донесення політик і досягнень. У німецькому випадку на рівні головної сторінки МЗС явно показано набір платформ (зокрема TikTok і YouTube), тобто платформна архітектура комунікації винесена на інституційний рівень і публічно представлена як офіційна інфраструктура взаємодії.

Економічна інтерпретація цього тренду полягає в тому, що керована присутність у платформах знижує транзакційні витрати доступу до офіційної інформації, полегшує перевірку першоджерела для медіа та ринкових акторів і тим самим зменшує ризик інформаційних збоїв, здатних породжувати короткі шоки недовіри. Для методики важливо, що такі офіційні переліки соціально-медійних акаунтів можуть використовуватися як машинно перевірюваний рівень валідації корпусу текстів. Відтак цифрова присутність державних інституцій набуває значення не лише комунікаційного каналу, а й інфраструктурного елемента довіри, через який офіційна інформація швидше проходить шлях від першоджерела до

цілових аудиторій, медіа та економічних суб'єктів.

4) Кліматична дипломатія і мегаподії як конвертер довіри в економічні угоди та інвестиційну привабливість.

У корпусі текстів 2022–2025 аналізованих LLM кліматична тема часто присутня не як абстрактна цінність, а як подієво-інституційна машина репутації, здатна виробляти формалізовані результати й угоди. На прикладі ОАЕ кліматична дипломатія пов'язується з роллю координатора та платформи консолідації міжнародних зусиль і з підсумковими результатами COP28, а також із мобілізацією дипломатичної мережі для забезпечення виконання міжнародних зобов'язань.

Економічний механізм у цьому випадку має двошарову структуру. Перший рівень є репутаційним і полягає у демонстрації державою спроможності формувати коаліції та досягати формалізованих міжнародних домовленостей. Другий рівень – фінансово-проектний: подієва дипломатія структурно підвищує ймовірність інвестиційних рішень у пов'язаних секторах, зокрема в енергетиці, інфраструктурі та технологіях декарбонізації, оскільки зменшується невизначеність щодо політичної волі та міжнародної сумісності регуляторних правил.

5) «Сервісна» публічна дипломатія: протокольно-комунікаційна взаємодія та мережеве формування партнерств

Окремий патерн виходить за межі суто медійної логіки та проявляється у формуванні міжнародних мереж через протокольні, інформаційні й комунікаційні програми. У канадській інституційній практиці зафіксовано заходи публічної дипломатії для іноземних представників, а також мережеві та інформаційні події, спрямовані на дипломатичну спільноту.

Економічний зміст цього тренду полягає в тому, що дипломатія функціонує як механізм системного формування зв'язків, у межах якого публічна комунікація підкріплюється регулярними контактами, довірою до процедур і довгостроковими горизонтами співпраці. Вимірювані наслідки проявляються не лише у змінах репутаційних індексів, а й у стабільності двосторонніх програм, частоті міжінституційної кооперації та інтенсивності проектної взаємодії.

6) Інструменталізація ШІ всередині державних комунікацій: ШІ як «виробнича технологія» публічної дипломатії.

Якщо в табл. 3.2 ШІ подано переважно як фактор ризику (операції впливу), то корпус текстів аналізованих LLM демонструє паралельну лінію, де ШІ стає внутрішнім засобом державного виробництва контенту, аналітики й сервісів. Для США існують офіційні матеріали про використання інструментів ШІ в Державному департаменті, включно з напрямками генеративних моделей і ліцензуванням ChatGPT як одного з інструментів робочого середовища.

Економічна інтерпретація цього тренду пов'язана зі зниженням граничної вартості комунікаційного виробництва та підвищенням швидкості адаптації повідомлень до різних аудиторій і мов. Водночас виникає новий шар витрат, пов'язаний із комплаєнсом, верифікацією та управлінням ризиками помилок, що прямо перетинається з довірою як ключовим медіатором економічних рішень.

Узагальнюючи LLM-дослідження зауважимо, що поруч із уже зафіксованими в літературі зсувами (коротке відео, війна/координація, дезінформація, бренд-як-політика) формується друга хвиля структурних змін у публічній дипломатії:

1. Публічна дипломатія зближується з геоекономічною політикою, позаяк економічна безпека та технологічні режими стають легітимним предметом публічного дипломатичного повідомлення.

2. Відбувається інституціоналізація інформаційної державності, де контр-дезінформація і стратегічні комунікації оформлюються як окрема державна спроможність із зовнішнім контуром дії.

3. Багатоформна архітектура комунікації закріплюється як інституційна норма через офіційні переліки акаунтів і керовану багатоканальність, що водночас слугує механізмом підвищення довіри до джерела.

4. Подієва та кліматична дипломатія набуває рис конвертера репутації в коаліційні угоди й проєктні можливості.

5. ШІ з'являється не лише як ризик впливу, а і як внутрішня технологія виробництва публічної дипломатії, що змінює співвідношення «швидкість/вартість/контроль якості».

Сукупно огляд літератури (табл. 1–2) і контент-аналіз корпусу текстів 2022–2025 рр. із застосуванням LLM засвідчують перехід публічної дипломатії до подвійної трансформації. Поряд із традиційною конверсією довіри в економічні результати через гуманітарні, освітні, розвиткові та репутаційні інструменти формується новий шар дипломатичної комунікації, пов'язаний з економічною безпекою, технологічними обмеженнями, ланцюгами постачання, інформаційною стійкістю та використанням ШІ у зовнішньому представництві. Відтак економічні ефекти публічної дипломатії дедалі частіше проявляються через зниження невизначеності, трансакційних витрат перевірки, репутаційної премії ризику та підвищення передбачуваності співпраці для зовнішніх акторів. Узагальнення глобальних трендів розвитку публічної дипломатії подано в табл. 3.3.

Таблиця 3.3

Глобальні тренди розвитку публічної дипломатії (за оглядом літератури 2021–2025 і LLM-контент-аналізом корпусу текстів 2022–2025)

Назва тренду	Характеристика
Дипломатія у сфері охорони здоров'я	Використання медичних ресурсів, гуманітарних поставок і програм у сфері охорони здоров'я як інструмента формування довіри, репутації та символічної солідарності; акцент на видимих результатах (поставки, місії, партнерства) і процедурній доказовості.
Допомога розвитку як конкуренція за вплив	Перетворення офіційної допомоги розвитку, грантів і пільгового фінансування на інструмент зовнішньополітичної конкуренції: допомога структурується як пакет із цілями, умовами, каналами реалізації та очікуваними ефектами для партнерства й режимів координації.
Освіта і мобільність як довгостроковий інструмент	Інституціоналізація академічних обмінів, стипендій та мереж випускників як довгострокового механізму накопичення довіри і соціального капіталу у зовнішніх аудиторіях; ефект проявляється з часовими лагами.
Короткі відеоформати та алгоритмічна видимість	Зсув до короткого відео й платформ із алгоритмічним поширенням як середовища боротьби за увагу; розвиток серійних форматів, повторюваних рубрик і метрик залучення, що задають нову логіку конкуренції повідомлень.
Воєнна та кризова трансмедійна координація	Посилення узгоджених наративів у багатьох каналах під час криз: синхронізація повідомлень через брифінги, комюніке, підсумки зустрічей; акцент на коаліційності, санкційних і підтримувальних пакетах, риториці стійкості.
Дезінформація та штучний інтелект як ризик інформаційного впливу	Нормалізація теми інформаційних атак (дезінформація, неправдива інформація, підроблені відео та аудіо, мережі ботів) як окремого ризику для зовнішньої політики; поява пояснювальних матеріалів, спростувань і сигналів про партнерства з платформами.
Бренд як політика та інституційне позиціонування	Перехід від іміджевих кампаній до політико-інституційного управління репутацією: бренд і позиціонування трактуються як елемент публічної політики, а також як поле для міської дипломатії та конкуренції за таланти й інвестиції.
Геоekonomічна публічна дипломатія та економічна безпека	Зростання ролі економічної безпеки як публічно артикульованого предмета дипломатії: стійкість ланцюгів постачання, критичні технології, експортний контроль, зниження ризикової залежності; дипломатія працює як інтерфейс правил доступу до ринків і технологій.

Продовження таблиці 3.3

Назва тренду	Характеристика
Інформаційна стійкість держави та стратегічні комунікації як спроможність	Інституціоналізація стратегічних комунікацій і протидії дезінформації як окремої державної спроможності для зовнішніх аудиторій: підрозділи, протоколи, процедури швидкого реагування та підтримання цілісності інформації.
Керована багатоканальність і верифікація офіційних облікових записів	Перетворення багатоканальної присутності на норму через офіційні переліки каналів і політики верифікації; це зменшує ризики підміни джерел і знижує транзакційні витрати перевірки інформації для медіа та ринкових акторів.
Кліматична дипломатія і мегаподії як конвертер угод	Кліматичний порядок денний і мегаподії (конференції сторін, саміти, головування та країна-господар) функціонують як механізм виробництва формалізованих результатів (зобов'язання, декларації, фінансові рамки) та підсилення інвестиційної привабливості у пов'язаних секторах.
Сервісна публічна дипломатія та інфраструктура залучення партнерів	Дипломатія як інфраструктура зв'язків: серії заходів, круглі столи, взаємодія із заінтересованими сторонами, ділові форуми, що відтворюються інституційно й забезпечують процедурну довіру та мережеву стійкість партнерств.
Штучний інтелект як внутрішня технологія виробництва публічної дипломатії	Зсув від трактування штучного інтелекту лише як загрози до його інституційного використання у виробництві контенту, аналітиці, сервісах і перекладі; одночасно зростає значення правил відповідального використання, дотримання вимог і контролю якості.

Джерело: Систематизовано автором

Після узагальнення глобальних тенденцій у табл. 3.3 наступним кроком є формування векторів адаптації публічної дипломатії України до світових трендів із фокусом на конверсії конкурентних переваг у довіру, партнерства та економічні результати. Це потребує стратегічної селекції напрямів, а не декларативного наслідування, позаяк тренди відображають структурні зміни інструментів, середовищ і ризиків міжнародної комунікації.

У дипломатії охорони здоров'я доцільно розгортати спеціалізований репутаційний напрям, спираючись на практичний досвід медичних сервісів у високоризиковому середовищі. Найперспективніші ніші охоплюють протезування і реабілітацію, психічне здоров'я та психосоціальну підтримку, а також ведення складних станів із використанням телемедицини. Публічна дипломатія має підсилювати цей ресурс доказовістю, зокрема стандартами лікування, прозорими маршрутами пацієнта та етичною й фінансовою підзвітністю, відтак перетворюючи медичні практики на репутаційний актив.

Економічний ефект виникає тоді, коли цей досвід переводиться у партнерські

та інвестиційні формати, зокрема спільні центри, програми підготовки кадрів і проєкти, що поєднують навчання, дослідження та інвестиції у лікарняну й реабілітаційну інфраструктуру для ветеранів і осіб з інвалідністю внаслідок війни. Участь іноземних фахівців, включення в міжнародні професійні мережі та прозорі механізми співфінансування знижують репутаційні ризики партнерів і відкривають канал для цільових грантів, благодійних ресурсів, інвестицій і спільних науково-прикладних проєктів.

Логічним продовженням медичної дипломатії як каналу довіри та інституційного партнерства є ширший вимір міжнародної допомоги, яка дедалі частіше використовується як інструмент зовнішньополітичної конкуренції за вплив. У цій логіці визначальними стають не стільки обсяги ресурсів, скільки архітектура пакета підтримки, умови надання, канали реалізації та механізми контролю результатів. Для України посилення позицій у цьому тренді передбачає здатність пропонувати формати допомоги, що одночасно зміцнюють обороноздатність, підвищують економічну стійкість і формують довіру до державних процедур, зокрема через розвиток спроможностей оборонно-промислового комплексу на основі прозорого міжнародного партнерства, технологічної кооперації, стандартизації та виробничої локалізації.

Економічна перевага такого підходу полягає у переході від фінансування поточних потреб до формування відтворюваних спроможностей із довшим горизонтом інвестицій і контрактів. Легітимність цього переходу для зовнішніх аудиторій забезпечується чіткими цілями, прозорими ланцюгами закупівель, незалежним аудитом, вимірюваними показниками виконання та зрозумілими правилами участі партнерів. Відтак комунікаційна архітектура набуває стратегічного значення, оскільки вона формує сприйняття програм як керованих і прийнятних за репутаційними ризиками, а пакети підтримки з вбудованою підзвітністю підсилюють готовність донорів до довгострокових зобов'язань і багаторічного фінансування.

Подальша трансформація публічної дипломатії у світі засвідчує зростання ролі освітньої мобільності як довгострокового інструменту формування довіри та

професійних мереж, що з часовим лагом переходять у технологічну, безпекову та інвестиційну кооперацію. У нинішніх умовах особливої ваги набуває військова освіта й підготовка у сфері оборонного управління, де формуються спільні стандарти мислення, процедурна сумісність і взаємна довіра партнерів. Для України адаптація до цього тренду спирається на практичний досвід сучасної війни, зокрема організації територіальної оборони, кіберзахисту, медичного забезпечення бойових дій та відновлення критичної інфраструктури, що формує попит на освітні продукти з оперативного планування, логістики, управління стійкістю та кризового реагування.

Економічний зміст цього напрямку виходить за межі безпекової підготовки. Спільні навчальні програми, тренінгові центри та дослідницькі платформи з міжнародними партнерами сприяють інтеграції у стандарти сумісності, розширенню оборонно-технологічної кооперації та залученню інвестицій у суміжні галузі. Відтак публічна дипломатія має забезпечувати міжнародну верифікацію якості підготовки, прозорість сертифікації, участь іноземних інструкторів і формування мереж випускників як довгострокового каналу довіри. За таких умов військова освіта стає одночасно інструментом безпекової взаємодії та чинником зміцнення оборонно-промислового партнерства, розвитку інновацій і поглиблення стратегічної взаємосумісності.

Платформізація публічної сфери зумовлює формування міжнародних уявлень у середовищі короткого відео, де видимість визначається алгоритмічним ранжуванням, а конкуренція за увагу спирається на серійність, повторювані рубрики та впізнавані формати. Для України це відкриває можливість перейти від епізодичних відеозвернень до системного виробництва коротких серій із доказовим змістом, які демонструють стійкість суспільства, відновлення громад, адаптацію бізнесу та повсякденні практики безпеки.

Економічний ефект такого контенту проявляється через зміцнення репутації держави як надійного партнера, зниження невизначеності для донорів і бізнесу та підвищення готовності до співпраці. Інституціоналізація виробництва короткого відео з чіткими стандартами доказовості, узгодженими повідомленнями та регіональною адаптацією перетворює його на швидкий репутаційний сигнал,

здатний підтримувати довіру до українських процедур та ініціатив в умовах інформаційного перенасичення.

Кризова публічна дипломатія є результативною за умови узгодженості повідомлень між інституціями, їх повторюваності в різних жанрах і адаптації до логіки різних медіасередовищ. Для України ключовим напрямом удосконалення є системне розширення присутності поза традиційним контуром Європи та Північної Америки, зокрема в країнах Азії, Африки та ширшого Глобального Півдня, де аудиторії чутливі до продовольчої та енергетичної безпеки, логістики й боргової стійкості.

Економічний зміст цього вектора полягає у збереженні коаліційної підтримки як ресурсу доступу до фінансування відновлення, гарантій і рішень міжнародних організацій. Відтак потрібні предметно зорієнтовані пакети для макрорегіональних груп, які пояснюють зв'язок безпеки України з економічною стабільністю регіонів і передбачуваністю глобальних ринків, поєднуючи дипломатичні заяви, пояснювальні формати, партнерські приклади та регулярну присутність локальними мовами. Критерієм успіху є стійкість підтримки у голосуваннях, програмах співпраці та коопераційних рішеннях.

У сучасному інформаційному середовищі протидія дезінформації виходить за межі реактивних спростувань і стає елементом економічної безпеки та управління репутаційними ризиками. Масштабування синтетичного контенту й автоматизоване поширення маніпуляцій підвищують невизначеність і можуть спричиняти короткі шоки недовіри. Відтак пріоритетом для України є інституційна система зовнішньої верифікації, де ключові повідомлення супроводжуються доказовістю, простежуваністю джерел і можливістю незалежної перевірки. Практична реалізація охоплює протоколи швидкої перевірки підrobлених матеріалів, сталі партнерства з платформами і незалежними організаціями перевірки фактів, а також превентивні пояснювальні формати, що знижують вразливість до маніпуляцій.

Паралельно сучасна трансформація публічної дипломатії засвідчує перехід від трактування бренду держави як комунікаційної кампанії до розуміння його як

похідної від якості врядування, процедурної надійності та узгодженості політик. Для України це означає потребу системно демонструвати прозорість відбудови, незалежний аудит, конкурентні закупівлі, ефективний контроль, цифрові сервіси та здатність виконувати зобов'язання в умовах невизначеності. Окремого значення набувають міста та територіальні громади як носії репутації, позаяк саме на субнаціональному рівні інвестор спостерігає управлінські практики, інфраструктурні рішення та сервісну спроможність.

Посилення геоекономічного виміру міжнародної взаємодії змінює і предмет публічної дипломатії, висуваючи на перший план правила доступу до ринків і технологій, стійкість ланцюгів постачання та зниження залежностей. Для України це означає стратегічний вектор інтеграції до режимів економічної координації, де репутація визначається спроможністю бути надійною ланкою виробничих мереж і безпеково сумісним партнером. У такій логіці зовнішня комунікація має спиратися на мову сумісності правил, стандартизацію, сертифікацію, безпеку даних і передбачуваність регулювання. Поряд із цим кліматичний порядок денний відкриває додатковий канал конверсії репутації у формалізовані угоди та фінансові рамки, зокрема через доказове представлення екологічних збитків війни і проєктне оформлення екологічного відновлення.

Водночас штучний інтелект інтегрується у виробничі процеси публічної дипломатії як інструмент аналітики та комунікації, відкриваючи можливість масштабувати зовнішню присутність без пропорційного зростання витрат. Необхідним є інституційний контур відповідального застосування, зокрема визначення дозволених задач, процедур перевірки фактів, журналювання версій і аудиту ризиків. Ключова перевага такого підходу полягає у багатомовному розширенні присутності та швидкій реакції при збереженні доказовості і придатності повідомлень для різних аудиторій.

Узагальнення дослідження глобальних трендів дає підстави фіксувати принципову зміну ролі публічної дипломатії: вона дедалі менше є кампанією і дедалі більше інституційною інфраструктурою економічної взаємодії, що знижує інформаційну асиметрію, репутаційну премію ризику та витрати перевірки для

донорів, інвесторів і бізнесу. Огляд літератури 2021-2025 років, зіставлення з індексами та результати LLM-аналізу дозволяють виокремити кілька стійких зсувів: перехід до матеріалізованих доменів довіри, функціонування у платформізованому цифровому середовищі та посилення ризик-архітектури довіри, де верифікація і стратегічні комунікації стають обов'язковими умовами співпраці. Для України це означає потребу будувати публічну дипломатію як систему доказової присутності, інституційної сумісності та керованого зниження зовнішньої невизначеності.

3.2. Інституційно-комунікаційні механізми публічної дипломатії у забезпеченні міжнародного фінансування та інвестицій

Міжнародне фінансування та інвестиції для України у воєнних і післявоєнних умовах дедалі виразніше залежать не лише від макрофінансових параметрів і формальних зобов'язань, а й від здатності держави організувати довіру як економічний ресурс. Рішення донорів, міжнародних фінансових організацій і приватних інвесторів ухвалюються в умовах невизначеності, відтак інформаційна асиметрія, репутаційні ризики та вартість перевірки проєктів набувають ваги, співставної з оцінкою обсягу потреб відновлення. У термінах економіки інформації це означає, що зовнішній партнер намагається компенсувати дефіцит достовірних сигналів через додаткові процедури перевірки, що підвищує транзакційні витрати та подовжує цикл ухвалення рішень [67; 259]. Публічна дипломатія в такій логіці постає не як комунікаційна активність сама по собі, а як інституційно забезпечений режим управління довірою, у якому узгоджені меседжі мають спиратися на прозорі процедури, стандартизовані дефініції та публічно відтворювані докази результатів, що зменшує витрати перевірки для зовнішніх партнерів і підвищує передбачуваність фінансових потоків.

Українська практика 2022–2026 рр. демонструє переважання централізованої моделі зовнішньої комунікації, позаяк ключові сигнали та мобілізаційні кампанії формувалися переважно у вертикалі Президента та Офісу Президента. Показовим прикладом є UNITED24 як офіційна фандрейзингова платформа, ініційована

Президентом України, де комунікація поєднана з публічною звітністю та заявленою орієнтацією на прозорість розподілу коштів [296]. МЗС та підпорядковані йому інституції, включно з Українським інститутом, виконують важливі функції підтримки зовнішніх комунікацій, однак інституційний дизайн залишається асиметричним, оскільки стратегічна мобілізація уваги не завжди доповнюється сталими адміністративними процедурами, єдиними стандартами доказовості та сервісною інфраструктурою для донорів і інвесторів. На наш погляд, централізація була виправданою на початковому етапі повномасштабної війни, адже вона знижує ризик розбіжностей у повідомленнях і пришвидшує реакцію держави. Водночас стійка конверсія міжнародної уваги в інституційно закріплені фінансові рішення потребує розподілу відповідальності за окремими функціями, зокрема за узгодженням тез і доказів, бюджетною та проєктною звітністю, зовнішньополітичною координацією, цифровою інтеграцією даних і супроводом інвестора як «єдиної точки входу».

Порівняльний аналіз практик інших держав свідчить, що результативність публічної дипломатії у залученні капіталу забезпечується інституційною щільністю, тобто поєднанням державних органів із мережами довіри поза державою. Поряд з урядовими структурами працюють діаспорні мережі, культурні та спортивні інституції, громадські організації, професійні асоціації та міжнародне мовлення як механізм довгострокового виробництва репутації. В Україні відповідні елементи існують фрагментарно, позаяк відсутні узгоджені правила координації, єдині стандарти подання доказової інформації для донорів і інвесторів, а якісний багатомовний медійний продукт міжнародного масштабу залишається слабкою ланкою. За цих умов публічна дипломатія в інвестиційно-фінансовій площині має інституціоналізуватися як політико-управлінська функція, у якій привабливість і легітимність конвертуються у готовність співпрацювати лише тоді, коли вони підкріплені процедурною передбачуваністю і доказовістю [217]. Як висновок, подальший аналіз доцільно зосередити на тому, яким чином інституційно-комунікаційні механізми здатні поєднати державні та позадержавні ресурси впливу в єдиній логіці пріоритизації потреб України, підзвітності та зниження

транзакційних витрат для зовнішніх партнерів. Окремої уваги потребує матриця відповідальності за ролями як інструмент мінімізації збоїв на стиках інституцій, позаяк саме там найчастіше виникають прогалини доказовості, відповідальності та строків реагування.

На цьому тлі українська ситуація характеризується розривом між наявними інструментами зовнішньої комунікації та відсутністю єдиного інституційно-координаційного режиму, який би інтегрував економічну, безпекову та комунікаційну політику в логіці фінансування відновлення (див. підрозділ 2.2). Чинна Стратегія публічної дипломатії МЗС України розрахована на 2021–2025 роки, а її горизонту та композиції завдань уже недостатньо для повного охоплення післявоєнних інвестиційно-фінансових викликів. [46]. Відсутність оновленого рамкового документа та операційних правил взаємодії між інституціями зумовлює переважно ситуативний режим дії, що знижує передбачуваність для зовнішніх партнерів і підвищує витрати узгодження.

Фрагментарність проявляється у трьох площинах. Перша площина пов'язана з координацією, адже немає узгоджених стандартів розподілу ролей і відповідальності в циклі «тези – докази – сервіс – звітність». Друга площина стосується доказовості, оскільки відсутні єдині вимоги до дефініцій, методик обліку та пакетів верифікації для донорів і інвесторів. Третя площина стосується репутаційної присутності, позаяк багатомовний медійний продукт міжнародного масштабу, здатний підтримувати довгий горизонт довіри, залишається недостатньо інституціоналізованим. На наш погляд, подолання цієї диспропорції потребує переходу від домінування централізованого комунікаційного контуру до інституційно інтегрованої системи, у якій державні та позадержавні ресурси впливу працюють узгоджено, забезпечуючи пріоритизацію потреб, підзвітність і зниження транзакційних витрат для зовнішніх партнерів.

Принцип конструкції полягає не у створенні ще одного декларативного документа, а у запровадженні міжвідомчого операційного регламенту загальнодержавної координації публічної дипломатії у фінансово-інвестиційному треку. Теоретична логіка такого рішення спирається на взаємопов'язані положення.

По-перше, у парадигмі «м'якої сили» здатність впливу через легітимність і привабливість має економічне значення лише тоді, коли вона підкріплена довірою до інституцій і правил, а відтак зменшує інформаційний ризик для зовнішнього партнера [217]. По-друге, сучасна теорія публічної дипломатії дедалі послідовніше трактує її як політико-управлінську функцію, де результат визначається не інтенсивністю повідомлень, а здатністю держави забезпечити передбачувану взаємодію, сумісність даних і захист репутації через процедури. По-третє, цифрові канали підвищують ефективність лише за умови систематизації, адже швидкість інформаційного циклу робить неузгодженість і помилки дорожчими з погляду репутаційних і транзакційних втрат.

Відтак механізм доцільно оформити як міжвідомчий операційний регламент залучення міжнародного фінансування та інвестицій засобами публічної дипломатії на рівні урядового або міжвідомчого порядку. Предметом такого регламенту мають бути чітко описані правила спільної роботи, узгоджений набір ключових тез для донорів і інвесторів, розподіл відповідальності між інституціями за принципом «хто відповідає, хто погоджує, кого консультують, кого інформують», стандарти швидкості й якості відповіді зовнішньому партнеру, а також обов'язкова прив'язка кожного публічного меседжу до даних, методик обліку, аудитів і джерел верифікації.

Окремою нормою регламент має закріпити індикатори результативності й періодичну перевірку через механізми донорської координації та проєктного моніторингу. На наш погляд, саме вимірюваність відрізняє публічну дипломатію як інструмент залучення капіталу від інформаційної кампанії, позаяк у першому випадку обіцянка супроводжується відтворюваним доказом і визначеним власником вихідного продукту. У такій конструкції комунікаційний ресурс Президента та Офісу Президента зберігає роль стратегічної легітимації та мобілізації міжнародної уваги. Водночас відтворювана конверсія цієї уваги у фінансові рішення має бути перенесена на рівень інституцій, здатних забезпечити сервіс, дані та регулярну звітність. Показовою є логіка Ukraine Plan в архітектурі Ukraine Facility, де реформи й інвестиції пов'язані з індикаторами, контрольними точками та механізмами звітності, що зменшує транзакційні витрати для зовнішньої сторони й підвищує

передбачуваність виконання [283].

Порівняльний огляд міжнародних практик доцільно використати не як перелік «успішних прикладів», а як спосіб виявити повторювані інституційні рішення, що зменшують витрати перевірки і пришвидшують ухвалення фінансово-інвестиційних рішень. Для цього кейси варто читати крізь призму вихідних продуктів, які отримує зовнішній партнер, а саме регуляризовані метрики результату, сервісний маршрут взаємодії, статистичну доказовість із методологією та портфель проєктів зі стадійністю. Такий підхід дає змогу без надмірної деталізації показати, яким чином комунікація стає частиною управління довірою, позаяк вона підкріплюється процедурами, даними та відповідальністю.

По-перше, модель підзвітної інвестпромоції демонструє SelectUSA як урядову програму, що декларує агреговані результати фасилітації інвестицій і створення робочих місць із моменту запуску ініціативи [252]. У цьому випадку комунікація вбудована у звітну дисципліну, а не заміщує її, відтак зовнішній партнер отримує не лише наратив про привабливість юрисдикції, а й регуляризований доказ результативності, релевантний для інвестора і для політичної легітимації підтримки.

По-друге, сервісна модель демонструє естонська програма e-Residency, у якій репутаційна «пропозиція» держави реалізується через правовий дизайн і цифровий сервіс, а держава публічно комунікує фіскальний результат і кількість створених компаній за рік [123]. Сутність інституційного уроку полягає в тому, що довіра знижується до процедурної передбачуваності, а символічні характеристики країни набувають економічного змісту лише тоді, коли інвестор взаємодіє з відтворюваною послугою та простежуваним комплаєнсом.

По-третє, портфельна модель інвестпромоції, ілюстрована практикою InvestChile, важлива тим, що комунікація спирається на портфель проєктів на різних стадіях розвитку з публічно заявленою сукупною вартістю [175]. Така стадійність перетворює «інвестиційний наратив» на інструмент управління потоком, позаяк зовнішній партнер бачить не абстрактну пропозицію, а структурування попиту на капітал у вигляді проєктних одиниць.

По-четверте, інституційна вага статистичної доказовості особливо добре

видно на прикладі квартальної статистики прямих іноземних інвестицій у Саудівській Аравії, де публікуються методологічні описи та параметри якості даних [145]. Для інвестора це знижує семантичну невизначеність, обмежує простір для довільних інтерпретацій і, як наслідок, зменшує компонент інформаційного ризику в оцінці юрисдикції.

Синтез наведених моделей дозволяє сформулювати практичний висновок для України, публічна дипломатія у фінансово-інвестиційній площині має бути організована як інституційна система з чітко визначеними власниками вихідних продуктів, правилами оновлення доказової бази та сервісним маршрутом для партнера. Цей підхід узгоджується з міжнародними рекомендаціями щодо інвестиційної фасилітації, де наголошується на прозорості регуляторного середовища, передбачуваності застосування правил та організації «єдиної точки контакту» для запитів інвестора. З українського боку додатковою емпіричною опорою виступає логіка Плану України в межах Ukraine Facility, де акцентовано необхідність інституційного упорядкування ролей учасників у циклі публічних інвестицій і моніторингово-звітних процедур.

Виходячи з вищенаведеного, доцільно перейти від загальної постановки проблеми до конкретизації інституційної структури, що забезпечує узгодженість тез і доказів, регулярність звітності, сумісність даних та швидкість реагування. Мінімальним інструментом такої конкретизації є матриця відповідальності за ролями, яка зменшує ризик розривів на стиках інституцій, позаяк фіксує власника функції, коло співвиконавців і обов'язковий вихідний продукт (табл. 3.4).

Запровадження матриці відповідальності робить інституційно-комунікаційний механізм більш керованим, позаяк кожна ключова функція отримує визначеного власника, коло співвиконавців та конкретний вихідний продукт. Вартість перевірки для зовнішнього партнера знижується тоді, коли докази оновлюються за встановленим календарем, дефініції та методики обліку є сумісними між інституціями, а запити обробляються за стандартизованим маршрутом із фіксованими строками реагування. За таких умов довіра конвертується у фінансові рішення не через поодинокі інформаційні піки, а через відтворювану інституційну

практику, у якій дані, процедури та підзвітність підкріплюють узгоджені повідомлення.

Таблиця 3.4

Матриця відповідальності за ролями

Функція системи	Відповідальний (власник)	Співвідповідальні та учасники мережі	Вихідний продукт
Узгодження тез і доказів для фінансування та інвестицій	Міністерство економіки України	Мінфін, МЗС, ОП, Мінвідновлення або Агентство відновлення, Мінцифри, діаспорні організації, бізнес-асоціації, аналітичні центри	Зведений набір тез і доказів, версії для донорів і для інвесторів, перелік дефініцій і методик, календар оновлень
Донорська звітність і бюджетна доказовість	Міністерство фінансів України	Мінекономіки, Рахункова палата, ключові розпорядники коштів, громадські організації моніторингу	Узгоджені звіти про потоки і виконання, методики обліку, квартальні контрольні точки
Зовнішньополітична координація та мережа посольств	Міністерство закордонних справ України	ОП, Мінекономіки, Український інститут, діаспора, культурні інституції	Порядок використання тез посольствами, план взаємодії з діаспорою та бізнес-спільнотами у країнах перебування
Портфель відбудови та проектна готовність	Мінвідновлення або Агентство відновлення	Мінекономіки, громади та регіони, профільні міністерства, міжнародні партнери	Публічний портфель пріоритетних проектів із паспортами, статусами готовності, планом закупівель, контрольними точками
Цифрова інтеграція даних і публічні панелі показників	Міністерство цифрової трансформації України	DREAM, Prozorro, UkraineInvest, Мінфін, громадські організації моніторингу, аналітичні центри	Узгоджені набори даних і квартальні панелі показників, правила оновлення та простежуваності змін
Супровід інвестора і єдина точка входу	UkraineInvest	Мінекономіки, МЗС, бізнес-асоціації, діаспора	Реєстр інвестзапитів, стандартизований маршрут опрацювання, облік переходів між стадіями і причин відмов
Закупівлі та прозорість виконання	Уповноважені органи закупівель, Prozorro	Розпорядники коштів, громадські організації контролю, аудитори	Пакет даних і документів за закупівлями портфеля, простежуваність змін і виконання
Зниження ризиків, гарантії, страхування, інструменти розподілу ризику	Мінекономіки + Мінфін, спільно	ЕКА, міжнародні фінансові організації та інституції гарантування, банки, приватні страхові учасники	Стандартизовані маршрути зниження ризику для пріоритетних секторів, умови і межі покриття, порядок комунікації
Діаспорні канали залучення компетенцій і капіталу	МЗС, координація + Мінекономіки, економічний зміст	Діаспорні організації, інвестклуби, професійні асоціації, Український інститут, бізнес-асоціації	Каталог діаспорних мереж, правила участі, інструменти співфінансування або коінвестування, трекінг кейсів
Незалежна перевірка та суспільна верифікація	Рахункова палата, незалежні аудитори	Донори, громадські організації, аналітичні центри	Регулярні огляди процедур і результатів, квартальні висновки, перелік коригувальних дій

Джерело: Власна розробка автора

Водночас інституційний каркас є необхідною, але недостатньою умовою результативності. Комунікаційна складова системи має функціонувати як

узгоджений між усіма акторами набір тез-меседжів, прив'язаний до доказової бази, процедур і відповідальних інституцій. За відсутності такої дисципліни зовнішній партнер змушений співвідносити різноспрямовані сигнали, що підвищує семантичну невизначеність, продовжує цикл ухвалення рішень і посилює схильність до перестраховування через додаткові перевірки. У термінах теорії стратегічних наративів переконливість зростає тоді, коли наратив є відтворюваним у часі, узгодженим між каналами та підкріпленим інституційними практиками, а не залежить від поодиноких комунікаційних піків [204].

Основні завдання тез-меседжів у воєнний і відбудовний період доцільно формулювати як такі, що мають прямий економічний зміст. Перше завдання полягає у підтриманні стабільності коаліції та відтворюваності донорських рішень через пояснення пріоритетів і контрольних точок виконання. Друге завдання стосується зниження ризиків приватного капіталу, де комунікація має переводити воєнний ризик у керований профіль через гарантії, страхування та стандартизовані маршрути входу. Третє завдання полягає у перетворенні відбудови на зрозумілу для інвестора портфельну пропозицію з правилами входу, даними та підзвітністю. Четверте завдання стосується доказової прозорості як технології зниження витрат перевірки, коли кожна теза супроводжується джерелами верифікації, методиками обліку і календарем оновлення. П'яте завдання пов'язане з мережевими каналами довіри, зокрема діаспорою, професійними асоціаціями й культурними інституціями, які підсилюють легітимацію і зменшують інформаційні бар'єри у країнах перебування.

Виходячи з вищенаведеного, комунікаційна публічної дипломатії має бути представлена як система тез-меседжів, яка одночасно виконує функцію узгодження позицій між інституціями і функцію зменшення транзакційних витрат для зовнішніх партнерів. Це відповідає і практиці інвестиційної фасилітації, де підкреслюється значення прозорості процедур, передбачуваності вимог та організації сервісних каналів взаємодії з інвестором [151].

Саме на рівні тез держава структурує складну сукупність реформ, ризиків і проєктних пріоритетів у зрозумілий для донорів та інвесторів набір обіцянок, критеріїв і процедур перевірки. У теорії публічної дипломатії така дисципліна

означає управління довірою через узгоджені повідомлення та інституційну спроможність підтверджувати їх доказами, а не лише транслювати. Відтак наратив виступає способом організації взаємодії між державою, зовнішніми аудиторіями та економічними рішеннями, де помилка вимірюється не репутаційними втратами як такими, а подорожчанням фінансування та відкладенням інвестицій.

У прикладному вимірі для кожної тези доречно фіксувати послідовність довіри, що включає три блоки. Перший блок охоплює економічний зміст і очікуваний ефект, тобто канали, через які зменшуються ризики або підвищується очікувана дохідність. Другий блок містить інструменти конверсії, зокрема гарантії, страхування, фонди, проєктні процедури та інвестиційний супровід. Третій блок визначає верифікатори, зокрема аудит, статистику, відкриті дані та моніторинг виконання. Переконливість такої системи зростає тоді, коли тези прошиті інституційними практиками та повторюваними доказами, а не тримаються на одноразових інформаційних піках [204].

Нижче подано нумерований набір тез-меседжів, який доцільно тримати сталим у часі, уточнюючи показники, продукти та сегментацію аудиторій.

1) Україна як елемент європейської безпеки і зниження ризику для капіталу. Безпековий аргумент у міжнародному фінансуванні та інвестиціях набуває переконливості лише тоді, коли його інтерпретовано як фактор ціни капіталу, тобто як детермінанту премії за ризик у ставках, спредах, ковенантах і вартості страхового покриття. Для донора та інвестора предметом оцінки становить не декларація політичної підтримки, а ймовірність невиконання зобов'язань через воєнні ризики, пошкодження активів, порушення логістики, регуляторні збої та форс-мажорні події. Відтак теза про безпеку має бути подана у вигляді керованого профілю ризику, де високий ризик воєнного середовища переводиться в інструментально контрольований режим через гарантії, страхування воєнних і політичних ризиків, розподіл ризику між публічним та приватним секторами й стандартизовані процедури відбору, моніторингу та звітності за проєктами. Наявність інституцій політичного ризикового страхування для України є емпіричною опорою саме такого прочитання, позаяк MIGA послідовно розширює страхове покриття, включно з

ризиками війни та громадських заворушень, а DFC формує значні портфелі політичного ризикового страхування [178; 202].

Другий рівень аргументації пов'язаний із тим, що Європейський Союз (ЄС) інституційно фіксує курс на підвищення власної спроможності у сфері безпеки й оборони через інвестиції в оборонні можливості, стійкість і зменшення залежностей. Таку логіку систематизовано у Strategic Compass, де наголошено на необхідності зробити ЄС сильнішим провайдером безпеки в умовах повернення війни до Європи. [1]. У площині оборонно-промислової політики ЄС вона конкретизована через European Defence Industrial Strategy і супровідні документи, де серед цілей прямо фігурує інтеграція та підтримка української оборонної промисловості як частини нової архітектури європейської оборонної готовності. [240]. Отже, підтримка обороноздатності України в цій рамці набуває ознак європейського «самострахування», позаяк зменшення ймовірності розширення воєнних загроз на східному фланзі знижує системний ризик для європейських економік і, відповідно, для капіталу.

Третій рівень аргументації доцільно пов'язати з тим, що Україна виступає носієм практичного досвіду сучасної високої інтенсивності війни та джерелом прикладових інновацій, які можуть масштабуватися в оборонних системах Європи. Це вже відображається в європейських оборонних ініціативах, що прямо посиляються на уроки війни в Україні як на драйвер прискорення розробок і спільних виробничо-закупівельних рішень. У концептуальному вимірі такий підхід узгоджується з орієнтацією Організації Північноатлантичного договору (НАТО) на посилення стримування і оборони як центральної функції Альянсу [206]. У прикладній мові безпеки це дозволяє коректно застосовувати ідею стримування через недопущення, позаяк інвестиції в спроможності на східному напрямі зменшують імовірність ескалаційних сценаріїв і «хвостових» ризиків для капіталу [290].

Виходячи з вищенаведеного, безпекова теза має бути комунікована як набір конкретних, перевірюваних інституційних рішень, які «перетворюють» воєнний ризик на керований. До таких рішень належать стандартизовані маршрути

гарантування і страхування, прозорі процедури закупівель та моніторингу, а також вимірювані результати у спроможностях і взаємосумісності. Саме за цієї умови безпековий аргумент стає придатним для кредитних комітетів і страхових андеррайтерів, позаяк ризик описується не оцінними судженнями, а параметрами, що включаються у фінансові моделі й структурування угод.

2) Прозорість і підзвітність як інфраструктура здешевлення капіталу.

Прозорість у фінансовій логіці є не «етичним додатком», а технологією зниження інформаційної асиметрії, яка прямо впливає на премію за ризик і, відповідно, на вартість запозичень та умовність приватного входу. Емпіричні дослідження показують статистично значущий зв'язок між вищою фіскальною прозорістю і нижчими витратами запозичень, а також із вищою часткою іноземних утримувачів суверенного боргу, що підсилює ліквідність ринку і дисциплінує ціну ризику [181]. Водночас фіскальна непрозорість асоціюється з премією у суверенних кредитних спредах, оскільки інвестор компенсує дефіцит достовірної інформації додатковою пересторогою у ціноутворенні [228]. Відтак підзвітність доцільно формулювати як інфраструктуру, що зменшує витрати перевірки для кредитора і донора, підвищує зіставність даних і проєктів, робить виконання зобов'язань прогнозованим, а не як зовнішній «нагляд». Нормативний вимір цієї логіки підтримується рамками Міжнародного валютного фонду, де прозорість трактується як сукупність вимог до звітності, розкриття ризиків і керованості публічних фінансів [173].

Українська практика воєнного періоду важлива тим, що поступово демонструє конструкцію, у якій міжнародні кошти не потрапляють у непрозорий контур, а проходять через множинні шари відкритості даних і процедурної верифікації. На рівні публічних фінансів функціонує державний портал Spending як офіційний інструмент відкритих даних про використання публічних коштів розпорядниками й одержувачами, що дозволяє відтворено перевіряти транзакційний шар видатків. На рівні закупівель та контрагування зберігається роль Prozorro як електронної системи з відкритим доступом до даних, що створює цифровий слід для аудиту, моніторингу та виявлення ризикових патернів. У площині відбудови формується окремий контур доказовості через DREAM, де задекларовано публікацію відкритих

даних на всіх стадіях проєктного циклу відповідно до Стандарту відкритого контрагування [222]. У підсумку прозорість набуває прикладового змісту, позаяк зменшує невизначеність щодо того, що саме фінансується, на якій стадії перебуває проєкт, які рішення вже ухвалені та якими джерелами можна підтвердити виконання.

Третій рівень аргументації пов'язаний із тим, що прозорість, аудит і контроль у випадку України набули характеру формальної умови доступу до великих пакетів підтримки, а отже стали фактором відтворюваності фінансування. Архітектура Ukraine Facility прямо фіксує наявність розгорнутого контуру аудиту і контролю та передбачає інституційний механізм незалежного нагляду за використанням коштів через Audit Board. У практичному вимірі це означає, що інституційна якість підзвітності перетворюється на компонент ціни капіталу, позаяк погіршення незалежності або дієвості контролюючих і антикорупційних інституцій транслюється у сумніви донорів і ринку, тоді як відновлення процедурної автономії підвищує прогнозованість і зменшує ризик призупинення підтримки.

З огляду на це тезу про підзвітність доцільно завершувати практичною вимогою до держави. Кожна гривня допомоги і кожен великий проєкт мають мати відтворюваний пакет перевірки, який включає уніфіковані дефініції, методики обліку, цифровий слід закупівель, контрольні точки виконання, аудит і публічний статус прогресу. Саме такий режим доказовості є найбільш прямим механізмом зниження премії за ризик у середовищі воєнної невизначеності, оскільки він скорочує витрати перевірки і перетворює довіру на відтворювану інституційну практику.

3) Відбудова як ринок із портфелем проєктів і правилами входу. Меседж про відбудову стає інвестиційно переконливим тоді, коли переходить від агрегованого опису потреб до логіки ринкової пропозиції, придатної для належної перевірки, структурування угод і розподілу ризиків. У термінах інституційної економіки та теорії трансакційних витрат саме портфель проєктів з уніфікованими паспортами, стандартами документації, процедурою закупівель, режимом даних і передбачуваними способами врегулювання спорів зменшує витрати пошуку, перевірки та контрагування, які в умовах невизначеності стають домінантними.

Логіка інвестора полягає у виборі не «відбудови загалом», а участі в конкретній проєктній конструкції з визначеними правилами входу, графіком виконання, умовами моніторингу та санкціями за відхилення. Відтак публічна дипломатія, якщо вона претендує на конверсію міжнародної уваги у приватний капітал, має демонструвати не лише політичну легітимацію відбудови, а й операційну керованість портфеля, позаяк без цього репутаційний сигнал не трансформується у рішення інвестиційного комітету.

Український контекст додає до цієї тези практичний імператив. Спільна оцінка потреб відновлення фіксує значний фінансовий розрив за пріоритетами року та прямо підкреслює необхідність мобілізації приватного сектору, відтак «портфельність» є не стилістикою, а умовою масштабу відбудови [297]. Додатково, саме архітектура Ukraine Facility інституційно задає модель, у якій фінансування прив'язується до виконання заходів Плану України з моніторингом, аудитом і правилами захисту фінансових інтересів Європейського Союзу, що робить інвестиційну розмову від початку залежною від доказовості та контрольних точок [282]. За такої конструкції «правила входу» набувають економічного змісту, оскільки стандартизують перевірку і знижують ризик зупинки фінансування через невідповідність вимогам підзвітності.

Операційною основою портфельного підходу є стандартизований проєктний цикл та цифрова простежуваність рішень. В Україні це концептуально узгоджується з реформою управління публічними інвестиціями, де декларується перехід до єдиного стандартизованого циклу планування та реалізації проєктів і роль координуючих інституцій у відборі й контролі [38]. На практичному рівні портфельність стає переконливою для донора й інвестора тоді, коли кожен проєкт має наскрізний цифровий слід від планування до виконання, а дані та документи публікуються структуровано на всіх стадіях контракування. Саме цю вимогу формалізує Стандарт даних відкритого контракування, який описує публікацію даних і документів на всіх етапах закупівельного процесу [222]. Внаслідок такого дизайну відбудова перестає виглядати як непрозорий процес і набуває форми керованого ринку з чіткими правилами входу, вимірюваними статусами готовності

та зіставними параметрами прогресу. Відтак зовнішній наратив України доцільно перебудовувати від гуманітарної мобілізації до інвестиційної керованості, де ключовими доказами є якість портфеля, дисципліна даних, швидкість контрагування та здатність інституцій захистити права сторін через передбачувані процедури й контрольні точки.

4) Людський капітал і цифрова держава як конкурентна перевага і міст між донорами та інвесторами. Людський капітал і цифрові інститути мають інвестиційну вагу не як модернізаційний образ, а як механізм підвищення продуктивності й скорочення трансакційних витрат для зовнішнього партнера. Для донора і приватного інвестора вирішальним стає час і вартість проходження процедур, якість і зіставність даних для перевірки, відтворюваність рішень органів влади, а також здатність держави забезпечити виконання контракту в межах визначених правил. Цифрова держава в цьому сенсі виступає індикатором державної спроможності, позаяк її зрілість вимірюється не кількістю повідомлень, а наявністю базових державних інформаційних систем, масштабованих онлайн-послуг, каналів залучення громадян і набору інституційних «забезпечувачів» на кшталт інтеперабельності та спільних платформ. Саме таку логіку закладено в Індексі зрілості державних технологій, GovTech Maturity Index (GTMI), який оцінює розвиток ключових компонентів цифрового урядування в 198 економіках [153].

Україна у 2022–2025 рр. продемонструвала, що цифрові сервіси можуть працювати як практична інфраструктура довіри навіть у воєнних умовах, коли зростає ризик фрагментації даних і управлінських рішень. Екосистема «Дія» інституціоналізувала підхід державних сервісів для громадян і бізнесу, відтак зменшила адміністративне тертя в масових процедурах і створила цифровий слід, придатний для перевірки та аудиту. На рівні міжнародних порівнянь цей ефект узгоджується з оцінками Організації Об'єднаних Націй у сфері цифрового врядування, де для України фіксуються високі значення індикаторів електронної участі у 2024 році, E-Participation Index (EPART), а також поліпшення позицій у компонентах цифрового урядування [122]. Додатково, віднесення України до групи лідерів у GTMI у публічних комунікаціях українських інституцій подається як сигнал

наявності масштабованої цифрової інфраструктури взаємодії з державою, релевантної для інвестора саме як показник керованості процесів.

Міст між донорами та інвесторами виникає там, де цифровізація підкріплює підзвітність і дисципліну виконання, а не лише швидкість комунікації. Донорський контур фінансування потребує доказовості й контрольних точок, інвесторський контур потребує зниження регуляторного ризику та витрат комплаєнсу, а обидва контури сходяться на якості даних, прозорості процедур і можливості незалежної верифікації. Системи відкритого контрагування й електронних закупівель мають емпірично підтверджуваний ефект у частині підвищення конкуренції, управління корупційними ризиками та покращення якості даних для контролю, відтак вони здатні зменшувати «премію недовіри» у транзакціях з державою. У практичній площині це означає потребу посилювати не лише сервіси для населення, а й інвестиційну цифрову інфраструктуру держави, включно з режимами відкритих даних, цифровим супроводом проєктів відбудови та правовими конструкціями для високотехнологічного бізнесу. Прикладом є спеціальний правовий режим «Дія.Сіті», який позиціонується як інституційний інструмент зниження трансакційних витрат у високотехнологічному секторі через визначені правила і стандартизовані юридичні інструменти.

Як висновок, теза про людський капітал і цифрову державу має звучати як аргумент про масштабовану здатність України швидко оформлювати, реалізовувати й доводити результати через стандартизовані процедури та відтворювані дані. Саме це перетворює донорську підтримку на каталізатор приватного входу, позаяк знижує витрати перевірки, підвищує передбачуваність виконання та посилює керованість ризику для капіталу.

5) Взаємна вигода для США через угоди, технології та ресурсну безпеку.

Взаємна вигода для США має бути сформульована як механіка легітимації зовнішньополітичних витрат у внутрішньополітичному та бюджетному контексті. Порівняльно це зручно подати як різницю між двома домінантними способами обґрунтування підтримки. Коаліційно-інституційна логіка робить акцент на союзах, правилах міжнародного порядку та стримуванні ревізіонізму, що добре відображено

в «National Security Strategy» 2022 року, де партнерства й коаліції подані як ключова порівняльна перевага США у зміцненні стримування та зниженні ризиків конфліктів [272]. Натомість транзакційно-інтересова логіка підкреслює пріоритет «core national interests», вимірювану віддачу та уникнення стратегій, що перетворюються на «переліки бажань», що прямо артикульовано у «National Security Strategy» 2025 року [271]. Для української публічної дипломатії це означає потребу переводити аргументи не лише у категорії цінностей і солідарності, а й у категорії контрактної корисності, керованих ризиків і прозорості верифікації результатів.

Виходячи з вищенаведеного, ключовий принцип комунікації зі США доцільно сформулювати так. Україна пропонує не абстрактну «підтримку», а пакет угод і проєктів, де чітко визначені об'єкти, права сторін, процедури контролю виконання, режим даних і публічні верифікатори результату. Така постановка не нівелює безпекові аргументи, проте підпорядковує їх вимозі показати, яку саме віддачу отримує американська сторона і якими інструментами знижується ризик зриву або нецільового використання ресурсів.

Практично це доцільно подати у вигляді пакетної конструкції з трьома блоками.

Перший блок, інвестиційно-відбудовний, слід формувати навколо інституційно закріпленого механізму спільного інвестування. Офіційним «якорем виконання» виступає підписана 30 квітня 2025 року угода про створення United States–Ukraine Reconstruction Investment Fund, яка рамково задає підхід до спільних інвестицій і відновлення [279]. Подальша операціоналізація фонду та його перехід до відбору перших проєктів у 2026 році вже описується як орієнтація на критичні мінерали, енергетичний розвиток і морську інфраструктуру [117]. Для комунікаційної стратегії важливо, що ця рамка природно містить логіку взаємної вигоди. Україна отримує інструмент мобілізації капіталу й сигнал довгострокової залученості, США отримують портфель інвестиційних можливостей і механізм участі в відновленні, який можна легітимувати як економічне партнерство, а не як односторонній трансферт.

Другий блок, ресурсний і ланцюги постачання, доцільно будувати на темі

диверсифікації й доступу до проєктів у сфері критичних мінералів у поєднанні з прозорими правилами, комплаєнсом і публічною звітністю. Саме цей блок найбільш придатний для «транзакційного» стилю легітимації, позаяк дозволяє пов'язати підтримку України з інтересами промислової політики та технологічних ланцюгів. Емпірично цей напрям уже підкріплений тим, що згаданий фонд у публічних повідомленнях розглядається як інструмент інвестицій у критичні мінерали та інфраструктуру [117]. Відтак для українських меседжів центральною стає не загальна теза про ресурси, а демонстрація того, що доступ до них організований через правила входу, аудит, відкриті дані й процедури відбору, тобто через зниження інформаційного ризику.

Третій блок, технологічно-оборонний та енергетично-інфраструктурний, варто подавати як комбінацію спільної стійкості та проєктної кооперації з вимірюваними результатами. По-перше, у США паралельно інституціоналізується курс на посилення протиракетної оборони через президентські рішення щодо «Iron Dome for America», що відображає політичну вагу технологічних і оборонних проєктів як сфери державного пріоритету [273]. По-друге, енергетична тематика має бути прив'язана до легальних і технічно верифікованих контурів безпеки, позаяк інфраструктурні ризики прямо впливають на страхову логіку і умови довгострокових інвестицій. У цьому контексті дискусії щодо Запорізької атомної електростанції фіксуються як елемент переговорної архітектури, однак вони потребують максимально обережної комунікації через вимоги ядерної безпеки та міжнародно-правових обмежень. Фактологічно наявність української пропозиції щодо спільної експлуатації з США та її неприйняття російською стороною вже відображено в міжнародних повідомленнях [243].

Узагальнення цієї тези дає чітку вимогу до комунікаційної дисципліни. Для США має подаватися не «наратив підтримки», а структурований портфель взаємної вигоди, у якому кожен блок містить економічний зміст, інструменти конверсії та верифікатори. Економічний зміст описує, яку саме віддачу отримує американська сторона і які ринки або ланцюги постачання посилюються. Інструменти конверсії охоплюють фондові механізми, гарантії, страхування ризиків, стандартизовані

маршрути входу та проектний супровід. Верифікатори включають відкриті дані, аудит, контрольні точки й публічну звітність. Саме така конструкція робить тезу про взаємну вигоду інституційно придатною для довгого горизонту рішень, позаяк переводить дискусію з площини оцінок у площину перевірюваних зобов'язань і керованих ризиків.

Запровадження матриці відповідальності та дисципліни тез-меседжів переводить публічну дипломатію у фінансово-інвестиційній площині з режиму ситуативних сигналів у режим керованої взаємодії. Кожна функція отримує власника, коло співвиконавців і вимірюваний вихідний продукт, а отже зменшуються витрати перевірки й узгодження для зовнішнього партнера. Водночас сама інституційна архітектура не забезпечує результату автоматично, позаяк потребує операціоналізації через пакет політик, прив'язаний до часових горизонтів і до типових вузлів ризику. Логіка такого пакета полягає у поетапному зниженні транзакційних витрат, нарощуванні абсорбційної спроможності та переході від домінування зовнішньої підтримки до структурованого залучення приватного капіталу. Виходячи з вищенаведеного, доцільно систематизувати політики за коротко-, середньо- та довгостроковим горизонтом (рис. 3.1).

Рисунок 3.1 відображає логіку інституційно-комунікаційного механізму публічної дипломатії у фінансово-інвестиційній площині як послідовність взаємопов'язаних переходів. Вихідною умовою виступає середовище високої невизначеності, у якому інформаційна асиметрія та репутаційні ризики підвищують вартість перевірки для зовнішнього партнера і подовжують цикл ухвалення рішень. Наступний блок фіксує інституційну архітектуру, зокрема матрицю ролей, де кожна функція має визначеного власника, коло співвиконавців і вимірюваний вихідний продукт. Це створює передумову для комунікаційної дисципліни, коли узгоджені тези-меседжі набувають стандартної структури, економічний зміст, інструменти конверсії та верифікатори, а отже перестають залежати від ситуативних інформаційних піків. На рівні операційного контуру довіри механізм поєднує два компоненти, доказовість через дані, аудит і контрольні точки, а також сервіс через маршрут входу, контактні точки й строки реагування. Економічний ефект такої

побудови проявляється у зниженні витрат перевірки й узгодження, зменшенні премії за ризик та підвищенні передбачуваності донорських і інвестиційних рішень.

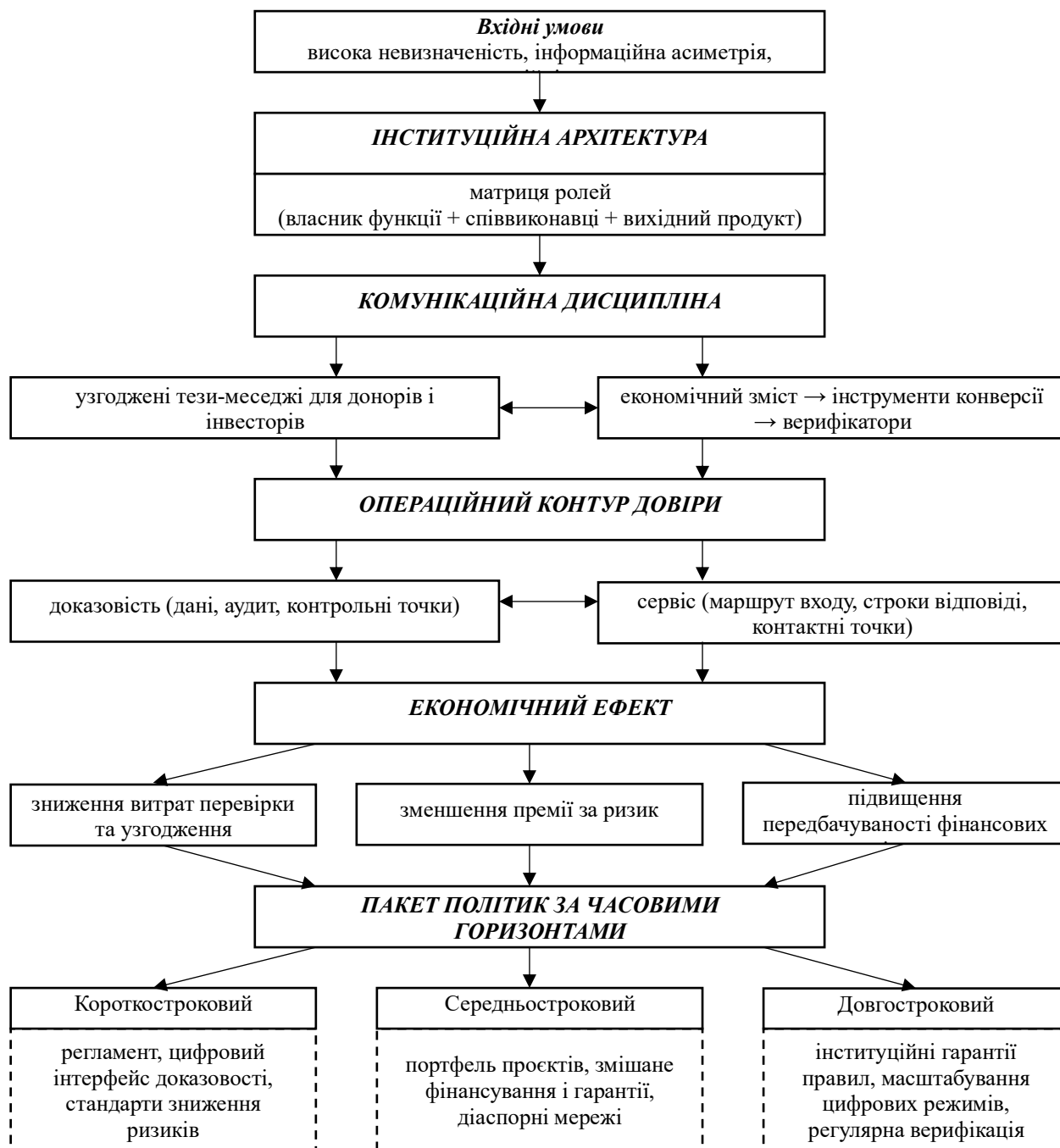

Рис. 3.1. Логіка інституційно-комунікаційного механізму публічної дипломатії

Джерело: Власна розробка автора

Пакет політик, винесений у завершальний блок рисунка, конкретизує, яким чином інституційна архітектура трансформується у практику за різними часовими горизонтами. Короткостроковий горизонт орієнтований на відновлення передбачуваності відповіді держави і мінімізацію транзакційних витрат для донорів

та інвесторів. Його основу становлять міжвідомчий порядок фінансово-інвестиційних комунікацій з єдиними дефініціями і стандартом доказових пакетів, інституційно закріплений цифровий інтерфейс доказовості як єдиний маршрут перевірки, а також стандартизовані процедури зниження ризиків через страхування і гарантії з прозорими умовами покриття. Середньостроковий горизонт відповідає за масштабування, тобто за перехід від переважання грантово-кредитної підтримки до конструкцій, що мобілізують приватний капітал. Тут ключовими є інституціоналізація публічного портфеля пріоритетних проєктів із правилами входу й контрольними точками, розвиток механізмів змішаного фінансування та гарантій за принципом додатковості, а також організація діаспори як фінансово-інвестиційної мережі з цифровим ядром, що знижує інформаційні бар'єри входу. Довгостроковий горизонт фіксує перехід до режиму, у якому конкурентність забезпечується інституційною якістю правил і цифровою доказовістю, а не ситуативними комунікаційними зусиллями. Для технологічного сегмента це передбачає масштабування регуляторних режимів і цифрових сервісів, що зменшують витрати комплаєнсу, для інфраструктури та відбудови, перетворення систем проєктного супроводу і закупівель на стабільну доказову базу з регулярною верифікацією, сумісною з практиками управління публічними інвестиціями, а також закріплення мережових каналів довіри, включно з діаспорою, через єдині дефініції, узгоджений режим даних і передбачувані процедури держави.

Наведена вище схема показує, що публічна дипломатія у забезпеченні міжнародного фінансування та інвестицій є не сукупністю інформаційних активностей, а інституційно-комунікаційним механізмом управління довірою, який зменшує інформаційну асиметрію та витрати перевірки і тим самим впливає на премію за ризик і готовність капіталу входити у довший горизонт. Результативність цього механізму визначається узгодженістю ролей і вихідних продуктів, дисципліною тез-меседжів і відтворюваною доказовістю, тоді як пакет політик за часовими горизонтами задає практичний маршрут переходу від ситуативної комунікації до системної конверсії міжнародної уваги у передбачувані фінансові рішення.

3.3. Стратегічна модель публічної дипломатії економічного відновлення України

Стратегія публічної дипломатії економічного відновлення не може бути автономним комунікаційним продуктом, позаяк її призначення полягає в управлінні очікуваннями, ризиковими оцінками та довірою зовнішніх акторів до спроможності держави реалізовувати цілі розвитку. Її результативність залежить від узгодженості зі стратегією розвитку в умовах війни та відновлення, а також від підкріплення зовнішніх повідомлень внутрішніми політиками, правовими гарантіями й інституційною дисципліною. У воєнній економіці довіра формується не деклараціями, а передбачуваністю рішень, сталістю правил і доказовістю їх виконання.

Чинне стратегічне поле України залишається фрагментованим. Паралельно діють документи різного горизонту й логіки, зокрема Національна економічна стратегія до 2030 року, Національна стратегія доходів до 2030 року та Ukraine Plan 2024–2027 як основа Ukraine Facility. Їх сукупність поки що не формує цілісної системи орієнтирів, узгодженої з безпековими, демографічними, трудовими й фінансовими припущеннями повоєнної реконструкції. У сфері публічної дипломатії ця проблема посилюється відсутністю відкритого документа нового стратегічного циклу, який задавав би горизонт цілей, пріоритетів та індикаторів. Додатково параметри миру, гарантії безпеки, реінтеграція людського капіталу та компенсаційна архітектура не зведені в один документ довгого горизонту. За таких умов публічна дипломатія працює не лише з комунікацією намірів, а й із дефіцитом інституційно закріплених відповідей щодо майбутньої моделі відновлення.

У такій постановці ABC-аналіз доцільно використовувати як інструмент стратегічної пріоритизації, що дає змогу перейти від переліку умов до їх ранжування за силою впливу на результат. Його перевага полягає у виокремленні чинників, які формують основну частину сукупного ефекту. У класичному вигляді підхід ґрунтується на принципі нерівномірного розподілу значущості, а в сучасних багатокритеріальних моделях доповнюється оцінкою вартості, терміновості, ризику, керованості та управлінської ваги. У працях Б. Флореса і Д. Вайбарка, Ф. Партові і Дж. Бертона, а також Р. Раманатана показано можливість його адаптації до складних

управлінських ситуацій, де об'єкти класифікуються за рівнем стратегічної пріоритетності.

Для стратегування публічної дипломатії економічного відновлення ABC-аналіз є методологічно доцільним, оскільки дає змогу зосередитися не на всій сукупності чинників, а на обмеженому колі умов, від яких залежить основна частина результату. У воєнній економіці це особливо важливо через обмеженість ресурсів і високу ціну помилок пріоритизації. Відтак цей підхід дозволяє відокремити чинники визначального впливу від чинників середньої ваги та підтримувальних умов довшого горизонту.

У цьому дослідженні ABC-аналіз трактується як процедура ранжування стратегічних чинників за їхньою інтегральною значущістю для економічного відновлення та здатності публічної дипломатії конвертувати зовнішню підтримку у довгострокові фінансові, інвестиційні й інституційні результати. Основою ранжування є масштаб впливу, терміновість, керованість і мультиплікаційний ефект. За підсумком чинники групуються у класи А, В і С, що відображено в табл. 3.5.

Як видно з табл. 3.5, запропонована методика враховує загальні критерії стратегічної значущості та специфічні для України параметри, зокрема зовнішню чутливість і безпекову обумовленість. Це дає змогу адаптувати ABC-аналіз до воєнної економіки, де результативність публічної дипломатії залежить від поєднання внутрішніх реформ, коаліційної підтримки та здатності держави діяти за тривалого ризику. Відтак ABC-аналіз поєднує економічні, інституційні, правові, безпекові, демографічні та репутаційні параметри відновлення, не зводячи їх до формальної рівнозначності.

У межах цієї логіки стратегічні чинники доцільно ранжувати не за належністю до окремих сфер державної політики, а за реальним внеском у формування довіри, зниження ризику та мобілізацію зовнішніх ресурсів. До класу А належать чинники визначального впливу, які потребують першочергової політичної уваги та дипломатичних зусиль. Клас В охоплює чинники середньої ваги, що посилюють або послаблюють результативність чинників класу А. Клас С включає підтримувальні чинники, важливі для цілісності стратегії та довгого горизонту, але не вирішальні у

коротко- і середньостроковому вимірі.

Таблиця 3.5

**Контекстно-методологічна матриця АВС-аналізу стратегічних чинників
публічної дипломатії економічного відновлення України**

Критерій оцінювання	Зміст критерію	Прояв у контексті України	Аналітичне значення для стратегування	Вага, %	Шкала оцінювання
Масштаб впливу	Ступінь впливу чинника на довіру партнерів, фінансову підтримку, інвестиції та темпи відновлення	Визначає, чи впливає чинник на базові параметри воєнної економіки, бюджетної стійкості, інвестиційного ризику та міжнародної підтримки	Дає змогу відокремити системо-утворювальні чинники від другорядних	30	1–5
Терміновість дії	Ступінь невідкладності реагування на чинник у коротко- та середньостроковому періоді	Враховує, що в умовах війни відкладення рішень щодо безпеки, фінансування, правозастосування чи людського капіталу породжує непропорційно високі втрати	Дозволяє виявити чинники, помилка пріоритизації щодо яких є найбільш дорогою	20	1–5
Рівень керованості	Можливість впливу на чинник засобами державної політики, дипломатії, міжнародної координації та інституційних рішень	Враховує, що частина умов формується всередині держави, а частина – через коаліційну взаємодію з донорами, МФО, ЄС, безпековими партнерами	Дає змогу розмежувати чинники прямого управлінського впливу і чинники, що лише частково піддаються регулюванню	15	1–5
Мульти-плікаційний ефект	Здатність чинника породжувати вторинний позитивний або негативний вплив на суміжні сфери	Особливо важливий для України, де безпека, фінанси, інститути, міграція, інвестиції та репутація взаємно підсилюють або послаблюють одна одну	Дозволяє виявити чинники, вплив яких не обмежується однією політичною сферою	15	1–5
Зовнішня чутливість	Ступінь залежності чинника від міжнародних політичних циклів, коаліційної підтримки та зовнішніх рішень	Враховує специфіку України як держави, де значна частина ресурсного, безпекового й інвестиційного контуру пов'язана із зовнішніми стейкхолдерами	Дає змогу виділити чинники, для яких публічна дипломатія є не допоміжним, а центральним інструментом впливу	10	1–5
Безпекова обумовленість	Ступінь залежності чинника від перебігу війни, воєнного ризику та стійкості критичної інфраструктури	Відображає те, що в українських умовах безпековий параметр є наскрізним і впливає на бюджет, інвестиції, міграцію, логістику, репутацію та часовий горизонт рішень	Забезпечує адаптацію АВС-аналізу до умов воєнної економіки	10	1–5

Джерело: Побудовано автором

Узагальнений розподіл стратегічних чинників за класами А, В і С наведено в табл. 3.6.

Таблиця 3.6

АВС-класифікація стратегічних чинників публічної дипломатії економічного відновлення України з урахуванням емпіричних маркерів

Клас	Стратегічний чинник	Ключові емпіричні маркери	Інтерпретація у контексті України	Логіка віднесення до класу	Управлінський висновок для публічної дипломатії
А	Передбачуваність довгострокової зовнішньої фінансової підтримки	42,5 млрд дол. США зовнішнього фінансування у 2023 р., з них 11,6 млрд дол. США грантів; 41,7 млрд дол. США у 2024 р., з них близько 12,6 млрд дол. США грантів; від'ємне первинне сальдо у 2022–2024 рр. на рівні 18–28% ВВП	Зовнішня підтримка є не допоміжним, а системоутворювальним елементом макрофінансової стабілізації	Без ритмічного та передбачуваного зовнішнього фінансування держава втрачає простір для підтримки базових функцій і відновлення	Публічна дипломатія має бути спрямована на закріплення багаторічних пакетів підтримки, зменшення ризику фінансових розривів і посилення довіри до бюджетного менеджменту
А	Інституційна надійність держави: правозастосування, антикорупційна спроможність, контрактна передбачуваність	CPI-2025: 36/100, 104-те місце; WJP Rule of Law Index 2025: 90-те місце зі 143	Інституційна якість прямо впливає на транзакційні витрати, ставку дисконту та готовність приватного капіталу до входження в українські проекти	Формує базову довіру до здатності держави забезпечити виконання контрактів і контроль за використанням ресурсів	Публічна дипломатія повинна спиратися на верифіковані докази інституційних змін, прозорих процедур, аудиту та підзвітності
А	Демографічно-трудовий потенціал і ризик дефіциту робочої сили для відновлення	5,86 млн біженців станом на грудень 2025 р.; близько 5,3 млн у Європі; 3,7 млн внутрішньо переміщених осіб; 4,35 млн осіб із тимчасовим захистом у ЄС станом на 31.12.2025	Втрата та територіальне розпорошення людського капіталу обмежують темп відновлення, податкову базу і пропозицію праці	Без достатнього трудового ресурсу навіть профінансовані програми відбудови реалізуються повільніше й дорожче	Публічна дипломатія має підтримувати політики повернення, реінтеграції, освітні та трудові містки, а також визнання кваліфікацій
А	Доказова база збитків, втрат, потреб і проєктних портфелів відновлення	Потреби відновлення зросли з 348,5 млрд дол. США у RDNA1 до 523,6 млрд дол. США у RDNA4; прямі пошкодження – з 97,4 до 176,1 млрд дол. США; у довкіллевому секторі RDNA4: пошкодження – 1,7 млрд дол. США, втрати – 27,9 млрд дол. США, потреби – 2,8 млрд дол. США; державна монетизація підтвердженої шкоди довікллю – 142,17 млрд дол. США	Україна має вже сформований масив верифікованих оцінок, придатних для трансформації політичної підтримки у програмні та фінансові рішення	Саме доказова база переводить солідарність у формат портфелів, програм та багаторічних фінансових зобов'язань	Публічна дипломатія має оперувати не загальними оцінками, а систематизованими й зіставними даними про збитки, потреби та очікувані результати
А	Інструменти зниження інвестиційного ризику і переходу від допомоги до інвестицій	У 2025 р. гарантійні інструменти SURE забезпечили залучення понад 324 млн дол. США приватного капіталу	Механізми зниження ризиків є ключовими для переходу від донорської моделі фінансування до інвестиційної	Саме вони відкривають можливість довгих вкладень у виробництво, інфраструктуру та переробку	Публічна дипломатія має просувати міжнародні гарантійні механізми, страхування воєнних ризиків та інструменти спільного фінансування

Продовження таблиці 3.6

Клас	Стратегічний чинник	Ключові емпіричні маркери	Інтерпретація у контексті України	Логіка віднесення до класу	Управлінський висновок для публічної дипломатії
A	Євроінтеграційна умовність як зовнішній якір реформ	Наявність Ukraine Plan 2024–2027; функціонування Ukraine Facility; зв'язок фінансування з виконанням реформ і показників	Євроінтеграція створює зовнішню рамку передбачуваних правил, контролю й умовності	Вона знижує інституційну недовіру і посилює довгострокову керованість реформ	Публічна дипломатія має транслувати євроінтеграцію як механізм підвищення довіри, а не лише як політичний курс
A	Узгодженість стратегічного поля держави	Наявність документів різного горизонту: НЕС-2030, Національна стратегія доходів до 2030 р., Ukraine Plan 2024–2027, стратегія публічної дипломатії 2021–2025; відсутність єдиного документа щодо параметрів миру і післявоєнного устрою	Різні часові горизонти та неузгоджені контури стратегування послаблюють єдність зовнішнього сигналу	Визначає здатність держави бути суб'єктом послідовного довгого планування	Публічна дипломатія має спиратися на синхронізовану зв'язку «розвиток – безпека – відновлення – мир – міжнародна комунікація»
B	Адаптивно конкурентоспроможні сектори як носії валютної виручки та модернізації	Збереження ядра секторів: ІТ, інженерія, оборонні технології, агросектор, частина переробки	Формують матеріальну основу зростання та міжнародної кооперації навіть в умовах війни	Підсилюють ефект класу А, але не компенсують дефіциту безпеки, довіри і фінансування	Публічна дипломатія має просувати Україну як виробничого, технологічного та інвестиційного партнера
B	Соціально-організаційна стійкість держави та суспільства	Функціональність бюджетного процесу в умовах війни; збереження державних сервісів; цифрові практики управління	Підтримує здатність держави реалізовувати складні програми у режимі довготривалого стресу	Підвищує результативність базових стратегічних рішень, але не замінює їх	Публічна дипломатія має використовувати цей чинник як доказ операційної спроможності України
B	Компенсаційно-репараційна архітектура та потенціал використання заморожених активів РФ	100 000 заяв у Реєстрі збитків для України станом на 01.01.2026; правові рішення ЄС щодо використання надприбутків від заморожених активів РФ	Формується окремий ресурсний контур відновлення, пов'язаний із компенсаціями та правовою легітимацією вимог	Має високу вагу, але часовий горизонт матеріалізації ресурсів лишається невизначеним	Публічна дипломатія має підтримувати міжнародну легітимацію вимог України і коаліційну роботу довкола компенсацій
C	Репутаційно-комунікаційна інфраструктура публічної дипломатії	Наявність стратегії публічної дипломатії 2021–2025; проведення стратегічної сесії щодо оновлення восени 2025 р.	Забезпечує сталість міжнародної присутності, послідовність наративу і видимість України	Не створює самостійно основного економічного ефекту, але посилює сприйняття чинників А і В	Повинна виконувати функцію множника довіри, репутаційного супроводу і зовнішньої верифікації реформ
C	Позадержавні візійні та експертні напрацювання довгого горизонту	«Візія України 2035» Українського інституту майбутнього; інші аналітичні та експертні платформи	Підтримують тяглість стратегічної дискусії, інтелектуальну зв'язаність і довгий горизонт цілепокладання	Мають опосередкований, а не безпосередній вплив на мобілізацію ресурсів	Публічна дипломатія має використовувати їх як механізм експертної легітимації та підтримки довгого горизонту довіри

Джерело: Побудовано автором за даними [3; 20; 21; 23; 46; 53]

У такому контексті клас А охоплює не просто найвагоміші умови відновлення, а ті чинники, які формують ядро публічної дипломатії України. Саме вони визначають, про що держава змушена говорити з партнерами насамперед, навколо чого вона має будувати коаліції підтримки, які докази повинна подавати і які рішення прагнути зробити політично прийнятними для зовнішніх акторів. Коли до класу А віднесено безпекову передбачуваність, довгострокову зовнішню фінансову підтримку, інституційну надійність, демографічно-трудова потенціал, механізми зниження інвестиційного ризику та доказову базу збитків і потреб відновлення, це означає, що публічна дипломатія України має бути організована не навколо загальних репутаційних тез, а навколо шести вузлових дипломатичних функцій: дипломатії безпеки, довгого фінансування, інституційної довіри, людського капіталу, зниження ризиків та доказового відновлення

Безпекова передбачуваність у цій конструкції визначає, що публічна дипломатія не може обмежуватися образом стійкої держави або моральною аргументацією права на захист. Її зміст має полягати у виробленні для партнерів зрозумілого причинно-наслідкового ланцюга між безпекою України, зниженням регіонального ризику, стабільністю очікувань і відкриттям інвестиційного горизонту. Отже, безпековий чинник визначає коаліційний характер публічної дипломатії, де головним завданням стає не репрезентація позиції держави, а легітимація довгострокових рішень щодо гарантій, озброєння, оборонно-промислової кооперації та стримування агресора як умови економічної передбачуваності.

Передбачуваність довгострокової зовнішньої фінансової підтримки, своєю чергою, змінює характер публічної дипломатії у напрямі бюджетно-фінансової верифікації. За наявності структурного дефіциту воєнної економіки зовнішня комунікація має бути зорієнтована не на залучення разових пакетів солідарності, а на інституціоналізацію багаторічних механізмів підтримки. Відтак предметом публічної дипломатії стають уже не загальні заклики до допомоги, а питання ритмічності фінансування, зв'язку між реформами і ресурсами, надійності бюджетного менеджменту, спроможності держави виконувати взяті зобов'язання та перетворювати зовнішню підтримку на керований цикл відновлення. У цьому вимірі

публічна дипломатія набуває рис механізму, який знижує страх партнерів перед фінансовими розривами, процедурною неузгодженістю та ризиком втрати керованості.

Інституційна надійність визначає ще один базовий вимір публічної дипломатії, а саме її верифікаційний характер. Для міжнародних фінансових організацій, донорів і приватного капіталу центральним стає не те, як держава описує себе, а наскільки вона здатна продемонструвати відтворюваність процедур, підзвітність, правову визначеність і контроль за використанням ресурсів. Отже, інституційний чинник переводить публічну дипломатію із площини символічного представництва у площину зовнішнього підтвердження державної спроможності. За такої логіки публічна дипломатія має подавати не гасла про реформи, а докази процедурної якості реформ, не загальні запевнення у прозорості, а конкретні механізми аудиту, моніторингу, цифрової простежуваності та санкціонування порушень. Інституційна надійність, таким чином, визначає стандарт доказовості усієї дипломатичної комунікації.

Демографічно-трудова потенціал задає для публічної дипломатії інший, не менш важливий вектор, а саме її орієнтацію на повернення, реінтеграцію та відтворення людського капіталу. За цієї умови публічна дипломатія вже не може обмежуватися зовнішнім просуванням України як об'єкта підтримки. Вона повинна формувати міжнародне сприйняття України як простору майбутньої життєвої, професійної та освітньої перспективи. У практичному вимірі такий чинник змінює і цільові аудиторії, і канали комунікації. Поряд з урядами, донорами та інвесторами публічна дипломатія має системно працювати з українськими громадами за кордоном, освітніми інституціями, професійними мережами, роботодавцями, міграційними платформами та механізмами взаємного визнання кваліфікацій. Отже, людський капітал не просто входить до числа умов відновлення, а визначає окремий контур публічної дипломатії, зорієнтований на повернення людей як економічний ресурс.

Механізми зниження інвестиційного ризику задають ще один фундаментальний вимір, у межах якого публічна дипломатія мусить діяти як

дипломатія інвестиційного входу, а не як дипломатія абстрактної інвестиційної привабливості. За умов війни приватний капітал не входить у країну лише тому, що вона декларує відкритість чи великий ринок відновлення. Вхід відбувається тоді, коли ризик описаний, частково розподілений, частково гарантований і процедурно зрозумілий. Отже, чинник зниження ризиків безпосередньо визначає мову публічної дипломатії. У центрі зовнішньої комунікації мають бути не декларації про потенціал, а механізми гарантування, страхування воєнних ризиків, змішаного фінансування, стандартизованих проєктних паспортів і супроводу інвестора. Інакше кажучи, цей чинник визначає, наскільки публічна дипломатія здатна перетворити образ країни на режим входу для капіталу.

Доказова база збитків, втрат, потреб і портфелів відновлення завершує ядро класу А, позаяк саме вона визначає, чи буде публічна дипломатія будуватися на морально-політичній аргументації, чи на мові економічно структурованих рішень. За наявності верифікованих оцінок, зіставних методик, карт збитків, пріоритетизованих потреб і проєктної деталізації зовнішня комунікація держави перестає бути проханням про підтримку і стає пропозицією участі в структурованому процесі відновлення. Відтак доказовість є не додатком до публічної дипломатії, а її когнітивною основою, через яку політична солідарність конвертується у програми, фонди, гарантії, платформи та інвестиційні рішення.

У сукупності чинники класу А задають не просто перелік стратегічних пріоритетів, а базову модель публічної дипломатії економічного відновлення. Публічна дипломатія в такій моделі є дипломатією зниження ризику, дипломатією довгого фінансування, дипломатією процедурної довіри, дипломатією людського капіталу й дипломатією доказового проєктного входу. Лише за цієї умови вона здатна виконувати економічну функцію, а не залишатися репутаційним супроводом війни.

Клас В має іншу функціональну природу. Він не визначає базову архітектуру публічної дипломатії, але визначає способи її операційного посилення. Адаптивно конкурентоспроможні сектори, соціально-організаційна стійкість держави та суспільства, а також компенсаційно-репараційна архітектура не створюють первинної довіри автоматично, проте надають публічній дипломатії змістовну

глибину, галузеву конкретику і додаткові канали мобілізації ресурсів. У цій частині йдеться вже не про формування довіри як такої, а про її практичне конвертування у виробничі, технологічні, експортні, правові та компенсаційні рішення.

Адаптивно конкурентоспроможні сектори визначають секторальний характер публічної дипломатії. Завдяки їм Україна може бути представлена назовні не лише як країна потреби, а як країна виробничих, технологічних і коопераційних можливостей. Відтак публічна дипломатія отримує змогу працювати через галузеві кейси, портфелі спільного виробництва, експортно-інвестиційні історії, демонстрацію технологічної гнучкості та стійкості секторів, які вже функціонують у середовищі підвищеного ризику. Проте цей напрям лишається похідним від класу А, позаяк навіть найсильніші сектори не здатні компенсувати дефіцит безпеки, передбачуваного фінансування чи інституційної довіри.

Соціально-організаційна стійкість, своєю чергою, задає для публічної дипломатії аргумент операційної спроможності держави. Для партнерів важливим є не лише знання про потреби України, а й переконання, що держава спроможна координувати складні програми, підтримувати безперервність сервісів, реалізовувати багаторівневі проєкти та діяти в умовах тривалого стресу. У цьому сенсі публічна дипломатія має перетворювати стійкість держави й суспільства на зовнішньо зрозумілий доказ керованості, але без підміни ним базових гарантій безпеки та права.

Компенсаційно-репараційна архітектура визначає окремий трек публічної дипломатії, який можна окреслити як дипломатію легітимованої компенсації. Тут зовнішня комунікація держави орієнтується не на залучення поточного фінансування, а на створення довгостроково визнаного міжнародного режиму, в межах якого питання відповідальності агресора, використання заморожених активів і правового оформлення збитків набувають ознак ресурсної політики відновлення. Вплив цього чинника поки що має посилювальний, а не визначальний характер, але для публічної дипломатії він відкриває важливий простір коаліційної роботи, де морально-правовий аргумент поєднується з майбутньою фінансовою архітектурою.

Клас С виконує щодо публічної дипломатії іншу роль. Він не визначає її

базового змісту і не відкриває безпосередньо канали ресурсної мобілізації, однак забезпечує тяглість, впізнаваність і концептуальну послідовність зовнішнього курсу. Репутаційно-комунікаційна інфраструктура публічної дипломатії створює сталість присутності, повторюваність ключових наративів і впорядкованість каналів взаємодії із зовнішніми аудиторіями. Позадержавні візійні та експертні напрацювання формують інтелектуальний горизонт, у межах якого поточні дії держави отримують зв'язок із уявленням про довге майбутнє. Відтак клас С визначає не зміст першочергових дипломатичних коаліцій, а середовище, в якому публічна дипломатія зберігає цілісність, накопичує довіру та не розпадається на несумісні між собою повідомлення.

Отже, АВС-аналіз у цьому дослідженні виявляє не просто різну вагу окремих чинників, а різні режими функціонування публічної дипломатії. Клас А визначає її ядро і задає питання, без відповіді на які не виникає базова зовнішня довіра. Клас В забезпечує секторальне, операційне й ресурсне посилення цього ядра. Клас С підтримує довгий горизонт послідовності, видимості та концептуальної тяглості. Така інтерпретація дозволяє перейти від опису умов відновлення до розуміння того, якою має бути публічна дипломатія за своєю природою, пріоритетами та інструментами. Від аналітичного ранжування тут відкривається прямий перехід до стратегування, тобто до формування Візії, системи цілей, наративів і механізмів зовнішньої реалізації державного курсу.

Виходячи з проведеного АВС-аналізу, наступним логічним кроком є перехід від ранжування чинників до формування цільового образу держави у довгому часовому горизонті. Якщо АВС-аналіз дозволив виокремити ті вузли, від яких найбільшою мірою залежать довіра, ресурсна мобілізація та масштабування відновлення, то Візія 2035 покликана інтегрувати ці вузли в узгоджену модель майбутнього стану України. У цьому сенсі Візія постає не декларативним описом бажаного майбутнього, а стратегічною проєкцією тих пріоритетів, які були виявлені в результаті аналітичного ранжування.

Методологічна функція Візії полягає в тому, щоб перевести множину чинників класів А, В і С у цілісну логіку довгострокового цілепокладання. Чинники класу А

задають ядро майбутньої конфігурації держави, позаяк саме вони визначають базову передбачуваність безпеки, фінансів, інституцій і людського капіталу. Чинники класу В конкретизують операційні та секторальні передумови досягнення цього стану, тоді як чинники класу С забезпечують його репутаційну тяглість, інтелектуальну зв'язаність і зовнішню комунікаційну підтримку. Відтак Візія 2035 має формуватися не як сукупність абстрактних побажань, а як узагальнений образ країни, у якому безпекова спроможність, інституційна якість, економічна продуктивність і міжнародна довіра взаємно підсилюють одна одну.

Саме тому Візію України до 2035 року доцільно розглядати як верхній рівень стратегічної ієрархії, що синтезує результати АВС-аналізу і задає рамку для подальшого формулювання стратегічних та тактичних цілей публічної дипломатії економічного відновлення. У такій логіці Візія не відокремлюється від аналізу, а безпосередньо впливає з нього, перетворюючи ієрархію чинників на ієрархію цільових орієнтирів державного розвитку.

Візію України до 2035 року доцільно формулювати як цільовий стан, у якому безпекова спроможність, інституційна якість і економічна динаміка взаємно підсилюють одна одну, адже саме їхня зв'язаність визначає горизонт довіри для громадян, бізнесу та партнерів. Логіка такої візії впливає з потреби узгодити розвиток у війні та відновленні з ризиковими оцінками зовнішніх акторів, позаяк довгострокові фінансові зобов'язання та інвестиції можливі лише за передбачуваних правил і зрозумілої траєкторії держави.

1) Безпекова самодостатність. Україна здатна гарантувати свободу і безпеку власними високоефективними Силами оборони та технологічно оновленим озброєнням, у тому числі через масштабоване виробництво й інновації оборонно-промислового комплексу. Відтак стримування стає не лише воєнною функцією, а економічною передумовою планування, тому що саме прогнозованість безпеки знижує премію ризику і відкриває довгі інвестиційні горизонти.

2) Економічна самодостатність і фінансовий суверенітет. Держава спроможна фінансувати видатки на безпеку, соціальний захист і розвиток за рахунок модернізації структури економіки в бік інтелектуально-інноваційного, військово-

промислового та індустріального укладу, оскільки зростання продуктивності й експортної спроможності розширює дохідну базу. Як висновок, стійкі темпи приросту ВВП мають супроводжуватися керованим дефіцитом бюджету і зниженням боргової залежності, а механізми зниження інвестиційних ризиків – працювати як міст від допомоги до приватного капіталу.

3) Провідна роль у безпековій конфігурації ЄС. Україна виступає одним із ключових елементів європейської архітектури стримування й оборонної готовності як держава з унікальним практичним досвідом, сучасними спроможностями та взаємосумісністю з військовими стандартами партнерів. Відтак інтеграція в європейські політики безпеки перетворюється на канал інституційної модернізації та технологічного розвитку, а не лише на політичну мету.

4) Інноваційна, цифровізована і правова держава з мінімізацією корупційних ризиків. Довіра будується на процедурах, адже інвестор і донор оцінюють відтворюваність рішень, виконуваність контрактів і якість контролю. Тому до 2035 року держава має забезпечити високий рівень цифрових сервісів, прозорі реєстри, стандартизовані закупівлі, незалежний аудит і дієве правозастосування, позаяк саме ці елементи знижують транзакційні витрати та ставку дисконту для капіталу.

5) Держава добробуту і людського капіталу. Освіта, відновлення здоров'я та продуктивності, реінтеграція ветеранів і репатріація мігрантів мають бути не допоміжними напрямками, а центральними драйверами потенційного ВВП і податкової бази. На наш погляд, повернення людей є ключовою умовою відбудови, оскільки без людського капіталу інвестиційні програми зіштовхуються з дефіцитом праці та зростанням витрат, відтак соціальна політика має працювати як політика економічної пропозиції.

Таким чином, Візія України 2035 задає «мову спільної дії» і водночас рамку підзвітності, де кожен зовнішній меседж має бути підкріплений внутрішнім механізмом виконання, тому що саме на перетині безпеки, права, фінансів і людського капіталу формується довгострокова довіра та здатність конвертувати підтримку у стабільні інвестиції й фінансування.

Виходячи зі сформульованої Візії України до 2035 року, наступним логічним

кроком є перехід від опису цільового стану до стратегії та системи стратегічних цілей, які роблять цю візію досяжною у практичному горизонті. Якщо Візія фіксує бажану конфігурацію безпеки, економіки та інститутів, то стратегія визначає траєкторію руху до неї, тобто послідовність пріоритетів, інструментів і коаліцій, здатних зменшувати ризики та акумулювати ресурси в умовах війни й відновлення.

На наш погляд, стратегія має будуватися не як перелік окремих реформ, а як узгоджений набір стратегічних цілей, кожна з яких одночасно виконує три функції: (1) знижує ключові воєнні, фінансові або інституційні обмеження; (2) відкриває доступ до довгострокових ресурсів і партнерських рішень; (3) підсилює довіру зовнішніх і внутрішніх стейкхолдерів. Відтак стратегічні цілі виступають операційним продовженням Візії 2035, адже саме через них публічна дипломатія, економічна політика та безпекові рішення зводяться в єдиний керований контур.

Саме в цій логіці нижче сформульовано ключові стратегічні цілі, які транслиують Візію 2035 у конкретні напрями дії, узгоджені з результатами АВС-пріоритизації, переговорно-коаліційною логікою воєнної економіки та реальними обмеженнями економічного відновлення України.

Ціль 1. Залучення довгострокової фінансово-економічної підтримки, достатньої для збереження функціональності держави. У воєнних умовах довгострокова зовнішня підтримка є необхідною передумовою збереження функціональності держави, соціальної стійкості та безперервності програм відновлення. Визначальне значення має не разовий обсяг допомоги, а передбачувана багаторічна траєкторія фінансування з чіткими правилами надання, використання та контролю. Публічна дипломатія в цьому контурі має зміцнювати довіру до бюджетного менеджменту України, зменшувати витрати верифікації для партнерів і сприяти перетворенню коротких політичних рішень на стійкі фінансові зобов'язання.

Ціль 2. Залучення фінансування українського ВПК та постачання озброєння, здатного забезпечити стримування та симетричну відповідь. Безпекова спроможність прямо визначає ризикову премію країни, горизонт інвестиційних рішень і масштаби економічного відновлення. Тому фінансування

оборонно-промислового комплексу, постачання озброєння та розвиток спільного виробництва слід розглядати як умову переходу від компенсаторної до модернізаційної моделі відбудови. Публічна дипломатія має формувати коаліцію стримування, легітимувати довгострокові рішення щодо оборонної підтримки та пов'язувати безпекову допомогу з економічною передбачуваністю.

Ціль 3. Формування мережевої зв'язаності економічного відновлення України через переробку, альтернативну логістику, інфраструктуру та інтеграцію у європейські виробничо-технологічні ланцюги. Воєнна економіка виявила вразливість сировинно-транзитної моделі розвитку, відтак стратегічного значення набувають інвестиції у переробні потужності, альтернативні логістичні маршрути, енергетичну, транспортну й цифрову інфраструктуру. У логіці мережевої зв'язаності ці напрями не є окремими галузевими пріоритетами, а формують вузли включення України у європейські та глобальні потоки товарів, капіталу, технологій, даних і виробничих компетентностей. Їх розвиток створює основу для зростання доданої вартості, диверсифікації експорту, скорочення залежності від вузьких транзитних коридорів і структурного оновлення економіки. Публічна дипломатія в цьому контексті має пояснювати зовнішнім партнерам не лише масштаб потреб відбудови, а й економічну доцільність участі у таких проєктах, сприяючи доступу до фінансування, технологій, страхових і гарантійних механізмів та довгострокових партнерств.

Ціль 4. Трансформація правових інститутів: протидія корупції та підвищення відповідальності за фінансово-економічні правопорушення. Інституційна якість у воєнних умовах безпосередньо впливає на вартість капіталу, швидкість мобілізації ресурсів і готовність партнерів до довгострокової участі у відновленні. Тому пріоритетом має бути не декларативне реформування, а системне зниження витрат недовіри через правову визначеність, прозорі закупівлі, відкриті реєстри, незалежний аудит і дієвий контроль. Публічна дипломатія в цій площині виконує функцію зовнішньої верифікації реформ через демонстрацію відтворюваних доказів інституційної спроможності.

Ціль 5. Людський капітал і повернення мігрантів як умова відновлення

потенційного ВВП та податкової бази. Демографічно-трудова втрата, спричинена війною, обмежують потенціал зростання, уповільнюють реалізацію проєктів відновлення та звужують податкову базу. За таких умов повернення мігрантів, реінтеграція населення та відтворення людського капіталу мають розглядатися як одна з ключових економічних передумов модернізації. Публічна дипломатія повинна формувати образ України як простору безпеки, професійних можливостей і правової передбачуваності, підтримуючи освітні, трудові та соціальні механізми повернення.

Ціль 6. Компенсаційно-репараційна архітектура та заморожені активи як ресурсний контур відновлення. Фінансова база відновлення не може спиратися виключно на гранти та кредити, оскільки це поглиблює боргову залежність і посилює вразливість до політичних циклів партнерів. Тому компенсаційно-репараційний трек слід розглядати як довгостроковий ресурсний контур, пов'язаний із фіксацією збитків, правовим оформленням вимог і використанням заморожених активів агресора. Публічна дипломатія тут має забезпечувати міжнародну легітимацію українських вимог, підтримувати коаліційну сталість і сприяти перетворенню правових рішень на реальні фінансові механізми відновлення.

Досягнення окреслених стратегічних цілей є малоімовірним без розв'язання питання миру і виходу з війни, позаяк саме конфігурація безпеки визначає ризикову премію країни, горизонт інвестицій і здатність перетворювати підтримку на довгі фінансові потоки. Упродовж 2025 року та на початку 2026 року Україна фактично перебуває в затяжному переговорному треці, результати якого задають межі відновлення і розвитку; відтак для підвищення ймовірності позитивного переговорного результату доцільно доповнити стратегування аналізом переговорних і політичних стратегій противника та партнерів засобами теорії ігор, оскільки переговори є взаємозалежною грою кількох гравців, а не лінійним обміном заявами.

Так, раціоналістичний підхід розглядає війну як наслідок недосягнення переговорної домовленості, хоча потенційно прийнятні для сторін угоди можуть існувати. Причини цього пов'язані з асиметрією інформації, стимулами до викривлення сигналів, проблемою виконуваності зобов'язань, а також тимчасовими перевагами, які одна зі сторін очікує отримати від продовження конфлікту. Саме за

таких умов переговори здатні тривалий час не давати результату навіть тоді, коли сукупні витрати війни є очевидними для всіх учасників [130].

Особливе значення має проблема зобов'язань, оскільки домовленість без довгострокових і перевірюваних гарантій не створює стійкого миру та не формує передбачуваного інвестиційного горизонту. У трактуванні Пауелла війна постає як наслідок структурного невиконання домовленостей, передусім у ситуаціях, коли зміни у розподілі сили роблять майбутні обіцянки ненадійними [233]. Для України це означає, що перемир'я без чітких і перевірюваних гарантій безпеки зберігає підвищену премію ризику в ціні капіталу; відтак відновлення гірше масштабується приватними інвестиціями та залишається прив'язаним до бюджетно-донорської моделі фінансування.

Додатковий вимір формує багатосторонній характер переговорів, який має принципове значення для публічної дипломатії. У двохрівневій логіці Патнема міжнародні домовленості потребують внутрішнього схвалення через парламентські процедури, бюджетні рішення та електоральні обмеження [239]. Тому поведінка партнерів визначається не лише зовнішньополітичними міркуваннями, а й внутрішньополітичною ціною відповідних рішень. У цій площині публічна дипломатія України виконує функцію розширення спектра політично допустимих рішень для урядів партнерів щодо підтримки, гарантій безпеки та механізмів зниження інвестиційних ризиків.

Важливою складовою переговорної динаміки є переконливість сигналів. Фірон розрізняє сигнали, що підвищують внутрішньополітичну ціну відступу, та сигнали понесених витрат, коли держава здійснює дії, відмова від яких пов'язана з реальними матеріальними чи інституційними втратами [131]. У контексті відновлення такими сигналами виступають відтворювані інституційні практики: прозорі процедури, відкриті реєстри, незалежний аудит, системний контроль виконання програм і стабільність політики у середньо- та довгостроковому горизонті.

Ключовим параметром, що змінює структуру вигащів у переговорах, є здатність України підвищувати очікувані витрати продовження агресії для російської федерації. У логіці Шеллінга воєнна спроможність виконує функцію переговорного

інструменту, оскільки впливає на очікування сторін і межі прийняттого компромісу [251]. Коли продовження війни супроводжується прогнозованим зростанням втрат, стратегія затягування втрачає раціональність, а простір переговорних рішень розширюється.

Як висновок, теорія ігор дозволяє поєднати безпековий і економічний виміри стратегії в єдину причинно-наслідкову модель. За відсутності перевірюваних гарантій безпеки інвестори й донори закладають підвищений сценарний ризик, тоді як зростання внутрішньополітичної ціни підтримки України для партнерів створює у противника стимул очікувати послаблення коаліції. Натомість нарощування спроможності стримування України разом зі зниженням внутрішньополітичних витрат підтримки для партнерів і підвищенням політичної ціни нестійкого миру зміщує рівновагу у бік рішень, що відкривають довший горизонт передбачуваності для відновлення та інвестицій.

Наведене теоретико-ігрове моделювання переговорного треку дозволяє перейти від описової аргументації до формалізованого розуміння того, які саме параметри визначають досяжність миру та чому переговорний процес у 2025 – на початку 2026 року набуває затяжного характеру. Ключовий висновок полягає в тому, що мир і вихід з війни не є результатом окремого дипломатичного акту, а виникають лише за умови зміни рівноважної поведінки гравців, коли трансформуються їхні очікувані виграші та витрати. У логіці моделі переговорний тупик залишається стійким доти, доки одночасно зберігаються три умови: обмежена спроможність стримування України (D_{UA}), недостатня дисципліна зовнішніх обмежень проти агресора (S) та високі внутрішньополітичні витрати підтримки України для урядів партнерів (A_{US} , A_{EU}). За такої конфігурації переговори відтворюють процес без зобов'язань, а економічне відновлення зберігає переважно бюджетно-донорський характер.

Для систематизації позицій ключових акторів, їхніх стратегічних ходів, параметрів зсуву рівноваги та функцій публічної дипломатії доцільно звернутися до табл. 3.7. Вона показує, що переговорна динаміка визначається не лише бінарним протистоянням України та російської федерації, а ширшим набором гравців, для кожного з яких змінюються власні стимули, обмеження та політичні витрати.

Таблиця 3.7

Гравці, стратегічні ходи, параметри зсуву рівноваги та функції публічної дипломатії

Гравець	Мета у грі	«Патова» стратегія, що підтримує рівновагу	Стратегія зсуву рівноваги	Які параметри змінюються	Роль публічної дипломатії	Операційні індикатори для моніторингу (приклади)
Україна	Безпекова передбачуваність, збереження державності, відкриття інвестиційного горизонту відновлення	Утримання фронту; домінування бюджетно-донорської логіки; обмежена здатність впливати на очікування РФ	Нарощування спроможності стримування, включно з можливістю підвищувати втрати противника від далекобійних ударів по критичні інфраструктурі; паралельне посилення процедурної довіри і підзвітності	D_{UA}, P, I	Доведення причинно-наслідкового ланцюга «оборона – передбачуваність – інвестиції – відновлення»; формування доказовості результатів; забезпечення міжнародної підтримки рішень щодо гарантій та зниження ризиків	Регулярні звіти виконання умов програм; незалежний аудит ключових портфелів; публічні реєстри відбудови; стабільність правил для інвестора
РФ	Максимізація вигравів агресії; мінімізація внутрішньої ціни зупинки; збереження доходів і каналів доступу до ресурсів	Стратегія затягування; ставка на втому коаліції; тиск на інфраструктуру як інструмент примусу	Втрата привабливості затягування за рахунок зростання очікуваних витрат і падіння очікуваних вигравів	S, D_{UA}, I	Публічна дипломатія України та партнерів підтримує дисципліну обмежень; підвищує репутаційну ціну обходу; зменшує простір «нормалізації» агресії	Узгодженість санкційних режимів; скорочення каналів обходу; сталість коаліційної позиції в парламентах і урядах
США	Контроль ризиків ескалації; політична керованість; внутрішня легітимізація зовнішньої політики	Процесний режим; уникнення кроків з високими внутрішніми витратами; балансування між аудиторіями	Пакет рішень, який підвищує ефект стримування і одночасно знижує внутрішню політичну ціну підтримки України	A_{US}, G, D_{UA}, I	Зниження аудиторних витрат підтримки шляхом раціональної аргументації для виборця; показ вимірюваного ефекту допомоги; підтримка наративу «вартість поганого миру вища»	Динаміка підтримки в суспільній думці; стійкість бюджетних рішень; частота/вага підтверджуваних результатів допомоги
ЄС	Довгий контур безпеки; інституційна інтеграція України; стабільність внутрішньої єдності	Повільні компроміси; обережність через неоднорідність держав-членів; домінування фінансової підтримки над силовою	Прискорення оборонно-промислової кооперації; посилення дисципліни обмежень; зниження інвестиційних ризиків	A_{EU}, S, G, P	Вбудування підтримки України у власну безпекову архітектуру Європи; робота з парламентами, бізнесом, медіа; «переклад» відновлення в категорії спільної вигоди	Узгодженість рішень на рівні ЄС; наявність інструментів гарантій і страхування; темп запуску спільних проєктів виробництва
Китай (опційно)	Максимізація стратегічного маневру; мінімізація власних ризиків; виграв від затягування та фрагментації	Вичікування; обмежена участь; збереження гнучкості	Обмежений прямий вплив на зсув рівноваги без зміни глобальних стимулів	I	Публічна дипломатія України працює опосередковано, через коаліційну дисципліну партнерів і мінімізацію каналів обходу	Непрямі показники коаліційної єдності; зменшення «сірих» схем у ланцюгах постачання

Примітка. Формулювання про спроможність України завдавати втрат на віддаленні подано як параметр стримування D_{UA} у сенсі переговорної сили, без операційних деталей, що забезпечує наукову коректність і відмежування від тактичного планування.

Як видно з табл. 3.7, для України ключовим завданням є не лише утримання фронту, а підвищення переговорної сили через поєднання спроможності стримування, процедурної довіри та доказовості виконання зобов'язань. Для США і ЄС центральним параметром виступає внутрішньополітична ціна підтримки, тоді як для російської федерації – збереження привабливості стратегії затягування. Саме тому публічна дипломатія має працювати не з абстрактним «міжнародним образом» України, а з конкретними параметрами гри: зменшенням A_{US} і A_{EU} , підсиленням P як процедурної довіри, підтриманням S як дисципліни зовнішніх обмежень та легітимацією рішень, що підвищують D_{UA} .

Для поглиблення цього висновку доцільно перейти до якісної матриці стратегічних комбінацій, наведеної в табл. 3.8. Вона демонструє не перелік акторів, а механіку самопідтримуваних і нестійких комбінацій у підгрі «Україна – коаліція підтримки – РФ», тобто показує, за яких поєднань стратегій переговорний тупик відтворюється, а за яких – починає руйнуватися.

Таблиця 3.8.

Якісна матриця рівноважних комбінацій

Комбінація	Очікуваний стан переговорів	Економічний наслідок для відновлення	Чому комбінація може бути рівноважною	Що саме «ламає» рівновагу
(U1, C2, R1)	Стійкий переговорний тупик; імітація процесу; відсутність зобов'язань	Відновлення переважно донорсько-бюджетне; приватний капітал обмежений ризиком	Коаліція уникає високих аудиторних витрат; РФ очікує втому; Україна не отримує G_i не підвищує D_{UA} достатньо швидко	Зниження A_{US}, A_{EU} для підтримки України через публічну дипломатію; підвищення S ; нарощування D_{UA} ; підвищення P як доказовість
(U2, C2, R1)	Формальна пауза можлива, але з високим ризиком нестійкості	Інвестиційний горизонт слабкий; ризик повторення загроз зберігається у ціноутворенні	Партнери мінімізують внутрішні витрати коротким рішенням; РФ зберігає стимули для ревізії	Посилення аргументації «поганий мир дорожчий»; підвищення аудиторної ціни поступок агресору; підсилення G
(U1, C1, R1)	Переговори без прориву можливі, але ціна затягування для РФ зростає	З'являються умови зниження ризиків та портфельного відновлення; частина приватного капіталу повертається	Коаліція бере довший горизонт; Україна демонструє P ; РФ ще тестує витривалість	Подальше зростання S_i D_{UA} , зменшення каналів обходу, стабільність гарантій G
(U1, C1, R2)	Перехід до реалістичного торгу; з'являються виконувані зобов'язання	Поступовий перехід до інвестиційної моделі відновлення; зниження премії ризику	Для РФ затягування стає не вигідним; коаліція здатна підтримувати G_i S ; Україна має P	Підтримка коаліційної єдності через публічну дипломатію; доказовість результатів; закріплення гарантійного контуру

Джерело: Побудовано автором

Ключовий висновок із табл. 3.8 полягає в тому, що переговорний тупик зберігає рівноважний характер доти, доки не змінюються одночасно кілька визначальних параметрів, передусім спроможність України до стримування (D_{UA}), дисципліна зовнішніх обмежень (S) та внутрішньополітична ціна підтримки України для партнерів (A_{US}, A_{EU}). За комбінацій, у яких коаліція підтримки діє переважно в процесному режимі без належного гарантійного контуру, а приріст переговорної сили України є недостатнім, відновлення зберігає донорсько-бюджетний характер, тоді як інвестиційний горизонт лишається слабким. Натомість поєднання зростання D_{UA} і S , зниження A_{US} та A_{EU} , а також формування гарантійної архітектури (G) створює передумови для переходу від затяжного конфлікту до реалістичного переговорного торгу та поступового відновлення інвестиційної моделі.

Моделювання, узагальнене в табл. К.1–К.2, показує, що зрушення переговорної рівноваги можливе лише за одночасної зміни кількох параметрів. По-перше, має зрости спроможність України до стримування, тобто очікувана ціна продовження агресії для противника. По-друге, необхідною є сталість і надійність гарантій безпеки, позаяк саме вони знижують премію ризику й роблять мир економічно відтворюваним. По-третє, визначального значення набуває зменшення внутрішньополітичної ціни підтримки України для партнерів до рівня, за якого довгострокові рішення стають політично здійсненими. Додаткову роль відіграють інформаційна структура очікувань сторін (I) та процедурна довіра до України як виконавця зобов'язань (P), які впливають як на тривалість конфлікту, так і на якість можливої угоди.

У такому контексті публічна дипломатія постає не як супровід переговорного процесу, а як інструмент впливу на параметри самої гри. Її короткостроковий акцент має бути спрямований на зниження політичних витрат підтримки України для партнерів через аргументацію, яка показує, що нестійкий мир є дорожчим за тривалу підтримку, на підвищення процедурної довіри (P) через відтворювані докази виконання зобов'язань, а також на формування причинно-наслідкового зв'язку між зростанням оборонної спроможності України, зміною очікувань сторін, реалістичністю переговорів і досягненням стійкого миру.

Результати теоретико-ігрового моделювання, узагальнені в табл. К.1–К.2, дають

підстави стверджувати, що мир у переговорному процесі не протистоїть посиленню України, а навпаки стає досяжним лише як його наслідок. Стійкий мир формується за умови зростання спроможності України та зниження політичних обмежень партнерів на підтримку. Відтак у найближчому переговорному горизонті публічна дипломатія має бути зосереджена на тому, щоб зробити посилення України одночасно стратегічно необхідним і політично прийнятним, позаяк саме такий зсув змінює рівновагу гри від затяжного конфлікту до реалістичного миру.

Перехід від діагностики стану держави у війні до проєктування стратегії публічної дипломатії доцільно здійснювати як перехід від опису фактів до керованого впливу на рішення зовнішніх акторів. У воєнно-відновлювальний період публічна дипломатія виконує не функцію символічного представлення держави, а прикладну функцію зниження інформаційної асиметрії, формування довіри до процедур і забезпечення передбачуваності ресурсних потоків. Саме тому її стратегія має бути безпосередньо вбудована у Візію 2035, у стратегію розвитку в умовах війни та відновлення, а також у стратегію миру і виходу з війни. У центрі такої логіки перебуває не сукупність комунікаційних активностей, а ланцюг «візійні цілі – політики і процедури – доказовість виконання – довіра – фінансування та інвестиції». Повний проєкт стратегії наведено в Додатку А.

Ключ до її результативності полягає у чітко визначеній місії, яка переводить публічну дипломатію в режим економічного інструмента. Місію доцільно розуміти як конверсію міжнародної довіри до України у прогнозовані фінансові, інвестиційні, технологічні та людські потоки, необхідні для війни, миру й модернізації, через цілеспрямоване управління очікуваннями, зниження інформаційних розривів і забезпечення процедурної доказовості політик та проєктів. Таке розуміння встановлює вимогу, за якої будь-яке повідомлення має бути прив'язане до даних, процедур, індикаторів і механізмів виконання, оскільки партнери ухвалюють рішення в умовах невизначеності та захищаються від ризику через аудит, верифікацію і порівнюваність результатів.

Система цілей стратегії має поєднувати короткий переговорний горизонт до 2028 року з довгим горизонтом модернізації до 2035 року. У тактичному вимірі

пріоритетами є утримання й розширення коаліції оборонної та фінансової підтримки, запуск інструментів зниження ризиків для приватних інвестицій, просування коаліційної позиції щодо компенсаційного ресурсу, включно із замороженими активами держави-агресора, а також забезпечення публічно перевірюваної доказовості реформ і підзвітності. У стратегічному вимірі йдеться про перехід від донорсько-бюджетної моделі відновлення до змішаної інвестиційної моделі, інституціоналізацію механізмів зниження ризику як стандарту, закріплення України як суб'єкта безпеки і технологічної модернізації Європи та посилення людського капіталу через міжнародні програми мобільності, освіти і працевлаштування.

Ядро стратегії формують п'ять базових повідомлень. Перше позиціонує Україну як елемент європейської безпеки і механізм зниження ризику для капіталу. Друге трактує прозорість і підзвітність як інфраструктуру здешевлення капіталу. Третє описує відбудову як ринок із портфелем проєктів і зрозумілими правилами входу. Четверте підкреслює людський капітал і цифрову державу як конкурентну перевагу та міст між донорами й інвесторами. П'яте формулює взаємну вигоду для США через угоди, технології та ресурсну безпеку. У сукупності ці повідомлення задають єдину логіку аргументації для урядових переговорів, економічної дипломатії, взаємодії з інвесторами та суспільної комунікації.

Переклад стратегічних цілей у практику потребує чіткої диференціації аудиторій і механізмів реалізації. Уряди та парламенти партнерів визначають масштаби підтримки, санкційні режими і параметри гарантій. Міжнародні фінансові організації та банки розвитку задають стандарти програм і гарантійних механізмів. Приватні інвестори, банки й страхові компанії формують інвестиційний цикл і є чутливими до правил входу, захисту прав та інструментів страхування. Медіа, експертні мережі й громадяни партнерських країн впливають на політичну легітимність підтримки. Водночас результативність наративів неможлива без ресурсно-координаційного контуру, тому запропоновано міжвідомчий механізм під головуванням МЗС за участю Мінфіну, Мінекономіки, Міноборони, Мін'юсту, НБУ та профільних агенцій. Його функцією є вироблення єдиних аргументаційних пакетів, узгодження статистичної бази, синхронізація календаря подій і формування портфелів

проектів із чіткими критеріями готовності.

Моніторинг результативності стратегії доцільно будувати в логіці «виходи – проміжні результати – наслідки». Виходи відображають активність, проміжні результати фіксують зміни у сприйнятті й довірі, а наслідки показують рішення та потоки ресурсів. Такий підхід дає змогу уникнути ілюзії ефективності, коли збільшення кількості заходів не супроводжується зростанням фінансування, інвестицій чи інституційних рішень. Саме дисципліна показників і регулярна публічна звітність надають публічній дипломатії ознак інфраструктурної політики, а не інформаційної кампанії.

У такій постановці питання визначального значення набуває не лише стратегія як документ, а стратегування як безперервний механізм вироблення, уточнення і зовнішньої реалізації державного курсу. Для публічної дипломатії економічного відновлення стратегування означає постійне поєднання аналітики, пріоритизації, візійного цілепокладання, переговорної адаптації, коаліційної роботи, міжвідомчої координації та перевірки результатів. Його зміст полягає в тому, що зміни у безпековому середовищі, міжнародних політичних обмеженнях, інвестиційних очікуваннях і доказовій базі відновлення мають безперервно переводитися у скориговані наративи, інструменти й дипломатичні рішення.

Стратегування у цій сфері постає як ітеративний контур із трьох взаємопов'язаних рівнів. Аналітичний рівень охоплює виявлення глобальних трендів, їх інтерпретацію засобами аналізу великих мовних моделей, ABC-пріоритизацію чинників і теоретико-ігрове осмислення переговорного контуру. Конструктивний рівень пов'язаний із формуванням Візії 2035, системи стратегічних цілей, ключових повідомлень і коаліційних форматів. Операційний рівень включає міжвідомчу координацію, доказову комунікацію, моніторинг проміжних результатів і коригування зовнішнього курсу залежно від зміни параметрів середовища. За такої логіки аналітична діагностика не лише передуює стратегії, а постійно оновлює її через зворотний зв'язок від результатів реалізації, реакцій партнерів, змін у вартості ризику та параметрах інвестиційного середовища. Узагальнено така логіка відображена на рис. 3.2.

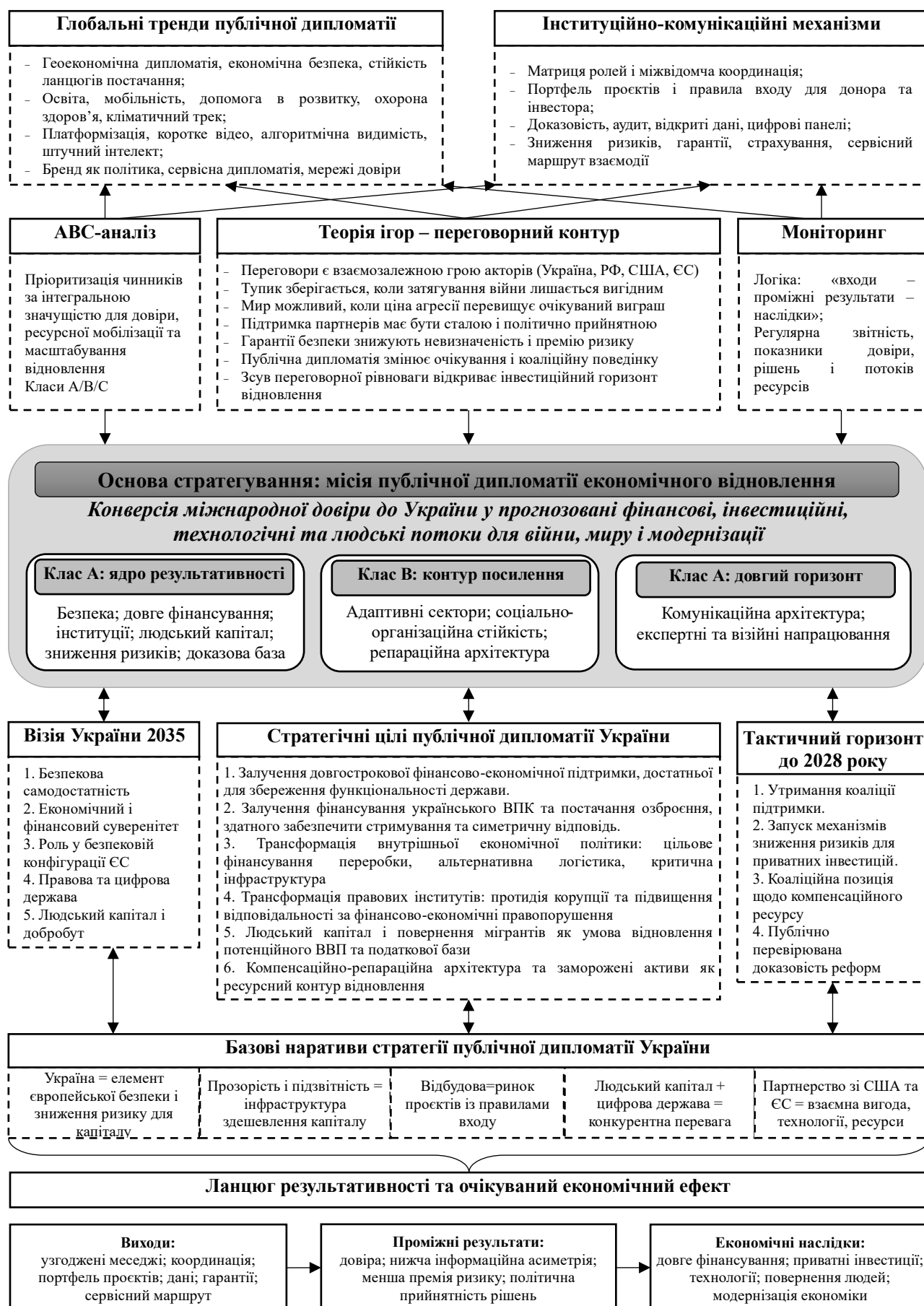

Рис. 3.2. Інтегрована архітектура стратегування публічної дипломатії економічного відновлення України

Як висновок, конкретизація стратегії публічної дипломатії економічного відновлення України до 2035 року зводиться до поєднання трьох вимог. Перша вимога полягає у змістовній прив'язці меседжів до безпекових і економічних інтересів партнерів та до їх політичних обмежень. Друга вимога пов'язана з процедурною доказовістю, позаяк прозорість і підзвітність мають працювати як інструмент здешевлення капіталу, а не як декларація. Третя вимога стосується інституційної спроможності держави тримати єдиний цикл даних, координації та реалізації. Повний проєкт стратегії, її структура та інструментарій впровадження подані в Додатку Л і можуть бути використані як операційний документ для міжвідомчої реалізації.

Підсумовуючи, зауважимо, що стратегічна модель публічної дипломатії економічного відновлення до 2035 року має бути інструментом керованої конверсії міжнародної довіри у фінансові, інвестиційні та технологічні потоки через поєднання чітких повідомлень із процедурною доказовістю. Її результативність визначається здатністю держави забезпечити передбачуваність правил, прозору проєктну портфельність, інституційну підзвітність і сталі механізми зниження ризиків для капіталу, а також узгодити зовнішню комунікацію з внутрішніми політиками безпеки, реформ і людського капіталу. Як висновок, без такого зв'язку «цілі – процедури – дані – контроль – результат» публічна дипломатія лишається репутаційною активністю, тоді як у запропонованій конструкції вона стає економічною інфраструктурою довгого горизонту.

Висновки до розділу 3

Розглянуті підходи підтверджують, що сучасна публічна дипломатія функціонує як репутаційно-економічна інфраструктура управління міжнародною увагою та довірою в платформізованому інформаційному середовищі. Економічні наслідки виникають переважно опосередковано через проміжні стани в аудиторіях, насамперед через довіру до процедур, передбачуваність правил і легітимність рішень, а не через сам факт комунікаційної активності. Відтак вирішальним стає поєднання змістовної переконливості повідомлень із процедурною доказовістю та

зовнішньою перевірюваністю, оскільки саме такі властивості знижують інформаційну асиметрію та репутаційний ризик для капіталу.

У фінансово-інвестиційній площині публічна дипломатія України має трактуватися як інституційно-комунікаційний механізм, спрямований на скорочення витрат перевірки для донорів і приватних інвесторів. Централізована мобілізаційна комунікація є ефективною для швидкого формування міжнародної підтримки, проте стійка конверсія уваги у довгі фінансові рішення потребує розподілу функцій, стандартизації доказів, сервісного маршруту для партнера та регулярної звітності, придатної для незалежного аудиту. Логіка підсилення полягає у формуванні узгодженого циклу «тези – дані – процедура – відповідальний виконавець – контрольні точки», позаяк саме цей цикл зменшує ризик суперечливих сигналів і підвищує передбачуваність рішень зовнішніх акторів.

Стратегічна частина аналізу показує, що поле відновлення України визначається одночасною дією внутрішніх опор і обмежень та зовнішніх можливостей і загроз. З одного боку, збереження макрофінансової керованості завдяки зовнішній підтримці та наявності зіставної доказової бази збитків і потреб формують передумови для програмного планування та портфельного підходу до відбудови. З іншого боку, фіскальна напруга, боргова інерція, інституційні ризики верховенства права, демографічно-трудова розрив і невизначеність параметрів безпекового устрою зберігають підвищену премію ризику, яка стримує довгі приватні інвестиції. Зовнішні можливості відкриваються через модернізаційне спрямування відбудови, інструменти зниження інвестиційних ризиків, реформу доходів та формування компенсаційно-репараційної архітектури, тоді як ключові загрози пов'язані із затяжною війною, політичними циклами партнерів, сценаріями нестійкої стабілізації без надійних гарантій та репутаційними шоками, що швидко посилюють умовність і перевірки.

Запропонована модель до горизонту 2035 року логічно зводиться до системи стратегічних повідомлень і цілей, які мають прямий економічний зміст і піддаються перевірці. Пріоритети полягають у позиціонуванні України як компонента європейської безпеки та зниження ризику для капіталу, у представленні прозорості

та підзвітності як технології здешевлення ресурсів, у перетворенні відбудови на портфель проектів із зрозумілими правилами входу, у підсиленні людського капіталу й цифрової держави як конкурентної переваги, а також у формуванні взаємної вигоди для ключових партнерів через угоди, технологічну кооперацію та ресурсну безпеку. Стратегічні цілі, відповідно, концентруються на довгостроковій передбачуваності фінансування, розвитку інструментів зниження ризиків для приватного капіталу, інституційній модернізації та правозастосуванні, політиках повернення і утримання людського капіталу та на системному просуванні компенсаційно-репараційного треку як додаткового ресурсного контуру.

Механізм реалізації потребує не декларативної комунікації, а керованої системи даних, процедур і відповідальності з регулярним вимірюванням проміжних результатів і наслідків. Практичним критерієм зрілості виступає здатність держави на постійній основі надавати зовнішнім партнерам відтворювані докази виконання, підтримувати публічну простежуваність проєктного циклу, забезпечувати прозорість закупівель і незалежний контроль, а також швидко реагувати на інформаційні ризики з опорою на перевірювані факти. Таким чином, публічна дипломатія в моделі післявоєнного відновлення має бути вбудована в економічну політику як інструмент управління очікуваннями та ризиками, що переводить міжнародну довіру у стійкі фінансові, інвестиційні й технологічні потоки через передбачувані правила, доказовість і підзвітність.

Результати дослідження за даним розділом знайшли своє впровадження в роботах здобувача [24; 28; 29].

ВИСНОВКИ

У результаті проведеного дисертаційного дослідження досягнуто поставленої мети, що полягала в теоретичному обґрунтуванні, методологічній конкретизації та розробленні практико-орієнтованої моделі публічної дипломатії як інструменту поствоєнного економічного відновлення України. Отримані результати дали змогу розкрити механізми конверсії довіри, репутації та коаліційної легітимності у фінансові, інвестиційні, технологічні й партнерські рішення зовнішніх акторів, а також сформулювати такі узагальнені висновки.

1. Розкрито концептуальні засади публічної дипломатії в системі сучасних міжнародних економічних відносин через її трактування як інфраструктури довіри, репутації та легітимності економічної присутності держави за кордоном. Обґрунтовано, що за умов мережевої публічної сфери, зростання видимості зовнішньоекономічних рішень і конкуренції наративів економічні взаємодії дедалі більше залежать від параметрів невизначеності, витрат перевірки, очікувань зовнішніх акторів і премії за ризик. У такій логіці публічну дипломатію визначено як системну діяльність державних і недержавних акторів, спрямовану на формування, підтримання та відтворення довіри, репутаційної переконливості й легітимності держави у зовнішніх аудиторій через публічну комунікацію, культурні, освітні, експертні, цифрові, діаспорні та інституційні канали взаємодії з метою перетворення міжнародної уваги, солідарності та позитивного сприйняття країни на готовність зовнішніх акторів до фінансування, інвестування, гарантування, технологічного партнерства й участі у повоєнному економічному відновленні. Доведено, що результативність публічної дипломатії забезпечується не іміджевим ефектом як таким, а довгостроковими відносинами, інтерактивністю, доказовістю повідомлень і їх узгодженістю з практикою, позаяк розрив між комунікацією та діями швидко еродує довіру й ускладнює доступ до режимів фінансування та кооперації. Обґрунтовано взаємодоповнюваність публічної та економічної дипломатії: публічна дипломатія формує середовище прийнятності рішень і мережеві входи до партнерств, тоді як економічна дипломатія надає довірі вимірюваного змісту через угоди, гарантії та інституційно-договірні механізми, підвищуючи конверсію

репутаційних сигналів у фінансування, інвестиції, контракти й доступ до ринків. Для української траєкторії окреслено управлінське обмеження, що полягає у нестачі узгодженого інституційного устрою, процедурних правил і мінімальної системи оцінювання, через що розрізнені комунікаційні дії гірше трансформуються у стабільні економічні результати.

2. Систематизовано методологічні підходи до дослідження впливу публічної дипломатії на економічні процеси та визначено умови їх науково коректного застосування з огляду на латентність ключових результатів, зокрема довіри, легітимності й готовності до кооперації, а також багатофакторність макроекономічних наслідків. Доведено, що базовою вимогою є розмежування трьох рівнів результативності: вихідних продуктів діяльності, проміжних змін у сприйнятті цільових аудиторій і підсумкових результатів, здатних транслюватися у рішення акторів та економічні потоки. Без такого розмежування оцінювання зводиться до обліку активностей, коли охоплення, події чи повідомлення помилково трактуються як економічний ефект. Аргументовано, що методична строгість потребує не пошуку прямої залежності між комунікаційними метриками й макропоказниками, а перевірки причинної послідовності «інтервенція – зміни довіри та легітимності – рішення акторів – економічні наслідки» з урахуванням часових лагів, ендогенності та альтернативних пояснень. Індексні й медіааналітичні вимірювання придатні для фіксації сигналу та інформаційного середовища лише за прозорої операціоналізації, відтворюваних правил кодування й обережної інтерпретації. Висновки про макроефекти мають спиратися на контрфактичну логіку, перевірки робастності та триангуляцію доказів, за якої переконливим є лише результат, підтверджений щонайменше на двох ланках причинного ланцюга.

3. Публічну дипломатію обґрунтовано як інструмент відновлення репутаційного та інвестиційного потенціалу держави через кероване зниження невизначеності для донорів, інвесторів і регуляторів. Репутаційний потенціал трактовано як здатність інститутів і пов'язаних із ними суспільних акторів продукувати стійкі та перевірювані сигнали довіроздатності й легітимності, а інвестиційний потенціал – як спроможність економіки залучати приватний капітал

до довгострокових зобов'язань за прийнятною ціною ризику, що проявляється у преміях, умовах гарантування, вимогах до контролю та горизонтах контрагування. Канали конверсії довіри у фінансові й інвестиційні потоки розкрито як взаємодоповнювану систему: доказово-верифікаційний канал, що через прозорі дані, незалежну перевірку, регулярну підзвітність і процедурну повторюваність скорочує витрати перевірки; наративно-коаліційний канал, який через узгоджені пояснення та підтвердження з боку партнерів стабілізує очікування і підтримує політичну здійсненність багаторічної допомоги; а також інституційний канал, у межах якого довіра через інструменти економічної дипломатії трансформується в угоди, гарантійні та страхові механізми, контрактні конструкції й портфелі проєктів. Центральною межею результативності визначено репутаційний розрив між задекларованими гарантіями та відтворюваними практиками їх виконання. За наявності такого розриву комунікація раціонально дисконтується, зростає «штраф недовіри» у вартості капіталу та посилюються вимоги до контролю, тоді як його мінімізація перетворює публічні повідомлення на вартісний сигнал і підвищує конверсію міжнародної уваги у фінансові рішення та приватні інвестиції. Доведено, що цифрове середовище прискорює зміну репутаційних оцінок, тому дисципліна доказовості, узгодженість інституційних практик і перевірюваність результатів стають умовою переходу від видимості у публічній сфері до довіри, а від довіри – до передбачуваних фінансових та інвестиційних потоків.

4. Узагальнення міжнародного досвіду постконфліктної реконструкції здійснено як реконструкцію причинно-інституційних механізмів, через які публічна дипломатія впливає на відновлення довіри, залучення зовнішніх ресурсів і повернення економічної взаємодії. Методично аналіз поєднує конфліктну періодизацію, кейсове порівняння країн із різними траєкторіями згасання насильства та подієву фіксацію моментів, у яких репутаційні сигнали набували інституційної форми через донорські конференції, фонди відновлення, інтеграційні рішення, режими захисту інвестицій і механізми міжнародної верифікації. Це дало змогу зіставити публічно-дипломатичні й інституційні імпульси з динамікою допомоги, інвестицій, туризму, ділової відкритості та капіталоутворення, враховуючи часові

лаги й асиметрію між донорськими потоками та приватним капіталом.

Доведено, що результативність публічної дипломатії у постконфліктній реконструкції залежить не лише від переконливості зовнішнього наративу, а від його поєднання з донорською координацією, прозорими процедурами використання коштів, спільною перевіркою прогресу та інституційним супроводом економічних рішень. Офіційна допомога швидше реагує на гуманітарно-безпекові аргументи й міжнародну легітимацію, тоді як приватний капітал входить із лагом після накопичення доказів керованості, правової передбачуваності, захищеності активів і наявності механізмів розподілу ризику. Відтак для України релевантними є донорська архітектура з єдиним портфелем пріоритетів, стандартом доказовості й регулярною звітністю; правові та процедурні запобіжники, що знижують витрати перевірки і премію недовіри; інституції супроводу інвестицій та проєктні структури відбудови; проміжні інструменти співфінансування, гарантування і страхування ризиків; а також наративно-коаліційна узгодженість, підкріплена спільними позиціями партнерів, видимими результатами та подієвими, культурними й освітніми інструментами нормалізації довіри.

5. Діагностика стану публічної дипломатії України в умовах війни та відновлення спиралася на поєднання трьох взаємопов'язаних процедур, що дали змогу перейти від загальних тез до перевірюваних висновків про ключові виклики. По-перше, сформовано доказову базу потреб і пріоритетів відновлення на основі міжнародних оцінок руйнувань і національних трекерів із розмежуванням пошкоджень, втрат і потреб, позаяк саме неточність даних часто породжує репутаційні ризики. По-друге, виконано макрофінансову діагностику обмежень комунікації за параметрами 2021–2025 рр., де дефіцит, борг, курс та інфляція трактуються як «фільтр сприйняття» для партнерів і пояснюють перехід зовнішньої підтримки до програм, умов і контролю. По-третє, інституційну довіроздатність операціоналізовано через розрив довіри між інститутами стійкості та інститутами управління, а зовнішню ризиковість перевірено за стандартизованими індикаторами доброчесності й інституційної якості. Паралельно емпірично оцінено інструменти воєнної публічної дипломатії через аналіз цифрових корпусів трьох каналів:

офіційного каналу Президента України, платформи UNITED24 та Українського інституту. Оброблення охоплювало календарні агрегації, робастні статистики й лексикографічне кодування, що забезпечило зіставність результатів у часі. Завершальним кроком стало зіставлення воєнних потреб фінансування з чинними стратегічними документами Міністерства закордонних справ. Установлено, що головний дефіцит виникає не на рівні задекларованих цілей, а на рівні стандартів їх достатності, оскільки партнери очікують узгодженості повідомлень із процедурами, реєстрами, аудитом і контрольними показниками. Відтак ключові виклики розвитку публічної дипломатії України полягають в інституціоналізації доказовості даних і процедур, зменшенні координаційних втрат між акторами, поєднанні безпеки з логікою зниження країнового ризику, підтриманні макрофінансової керованості та вимірюванні результативності через послідовність «сигнали і дії – зміни довіри та рішень – фінансові потоки», а не через сам факт комунікаційної активності.

6. Емпіричну оцінку зв'язку публічної дипломатії з економічними показниками України виконано через квартальне зіставлення медіафону (інтенсивність згадувань і тональність) із макрофінансовими індикаторами та перевірку лагів t , $t+1$, $t+2$ у двох сценаріях, з воєнним дискурсом і без нього, що дозволило відокремити ринкову реакцію від процедурної та донорської інерції. Результати кореляцій підтверджують різні канали й різну швидкість прояву ефектів. Найвиразніший зв'язок спостерігається у ринковому контурі: суверенний валютний індикатор сильно пов'язаний із позитивністю «невоєнного» медіафону ($\rho=0,7938$) і слабше, але помітно, з воєнним ($\rho=0,6209$), тоді як негативні згадування асоційовані зі зниженням індикатора ($\rho=-0,6833$ у «невоєнному» сценарії та $\rho=-0,8262$ у воєнному), отже тональність міжнародних новин швидко капіталізується у «ціні ризику». Адміністративно-процедурний контур проявляється через виконання плану зовнішніх запозичень: у поточному кварталі позитивність медіафону має помірну додатну асоціацію ($\rho=0,3461$ у «невоєнному» сценарії та $\rho=0,2683$ у воєнному), а негативні згадування – від'ємну ($\rho=-0,4461$ і $\rho=-0,5675$), причому ефект зберігається в $t+1$ ($\rho\approx 0,3457$ і $\rho\approx 0,3359$). Донорський контур для грантів є відкладеним і асиметричним: у t зв'язок із позитивністю слабкий і від'ємний ($\rho=-0,1724$ та

$\rho = -0,1540$), натомість у $t+1$ гранти зростають разом з інтенсивністю уваги у воєнному дискурсі ($\rho = 0,4444$) і з негативними згадуваннями ($\rho = 0,4346$), а у $t+2$ ця логіка частково тримається (наприклад, TotalMentions: $\rho = 0,3995$ у «+war», $\rho = 0,4406$ у «-war»; NegativeMentions: $\rho = 0,4428$ і $\rho = 0,4693$), що узгоджується з мобілізаційною природою грантів і їх залежністю від політичної легітимації підтримки. Для кредитів міжнародних фінансових інституцій зв'язки з індексами позитивності в цілому слабші й нестійкі (наприклад, $\rho = 0,1448$ у t ; $\rho = 0,1950$ у $t+1$; $\rho \approx -0,0464$ у $t+2$ для «-war»), що відповідає програмній і умовній логіці їх реалізації. Як підсумок, медіафон найбільш прикладно значущий для двох параметрів політики: (1) короткого управління суверенним ризиком, де ефект концентрується в поточному кварталі й швидко згасає до $t+2$ (Media_Pos_Index «-war» для суверенного індикатора падає до $\rho = 0,3201$), (2) згодження комунікаційної активності з календарем переговорів і графіком надходження траншів, оскільки виконання плану запозичень реагує у межах $t-t+1$; водночас гранти переважно пов'язані з інтенсивністю воєнного медіапокриття з лагом, а не з підвищенням позитивної тональності дискурсу.

7. Визначення глобальних трендів публічної дипломатії та оцінювання їхнього економічного впливу показали, що у 2020-х вона дедалі менше зводиться до комунікаційних кампаній і дедалі більше працює як інституційна інфраструктура довіри та передбачуваності у міжнародній взаємодії. Методично підрозділ спирається на триєдину процедуру: (1) відбір і синтез рецензованих праць 2021–2025 років із фіксацією повторюваних мотивів і механізмів; (2) звірку академічних висновків із високонадійними індексами та звітами як емпіричним тлом; (3) LLM-кодування багатоканального корпусу офіційних текстів 2022–2025 років за протоколом відтворюваності й вимогою повторюваності тренду у різних акторах і жанрах. У підсумку виокремлено стійкі зсуви з прямим економічним змістом: «матеріалізація» м'якої сили через охорону здоров'я, допомогу розвитку та освіту; платформізація уваги з домінуванням коротких форматів і алгоритмічної видимості; інституціоналізація протидії дезінформації та стандартів верифікації каналів через зростання витрат перевірки; посилення геоекономічної логіки (правила доступу до ринків і технологій) і кліматичного треку як механізму формалізованих угод і

фінансування. Урок для України полягає в тому, що результативність визначатиметься здатністю перетворити публічну дипломатію на систему доказовості й процедурної надійності для зовнішніх рішень: порівнювані дані, описані механізми підзвітності, верифіковані канали, сегментація повідомлень за аудиторіями та узгодження з режимами економічної безпеки й «зеленого» фінансування.

8. Обґрунтовано, що у фінансово-інвестиційному треку публічна дипломатія функціонує як інституційно-комунікаційний механізм управління довірою, який зменшує інформаційну асиметрію, репутаційні ризики та витрати перевірки для донорів і приватного капіталу, впливаючи на швидкість і передбачуваність рішень щодо грантів, кредитів, гарантій та інвестицій. Доведено, що результативною є не інтенсивність повідомлень, а відтворюваність доказів і процедур, оскільки за дефіциту надійних сигналів зовнішній партнер компенсує ризик додатковими умовами, аудитом і комплаєнс-процедурами. Українська модель 2022–2026 років із концентрацією ключових сигналів у президентському контурі була доцільною для швидкої мобілізації міжнародної підтримки, однак для сталого перетворення уваги на довгі фінансові рішення потрібні функціональна спеціалізація та розподіл відповідальності за цикл «тези і докази – сервіс партнера – проєктна та бюджетна звітність – перевірка і коригувальні дії». Базовим практичним інструментом визначено міжвідомчий операційний регламент із матрицею ролей і вихідних продуктів, єдиними дефініціями, календарем оновлення доказової бази, стандартами реагування на запити, цифровою інтеграцією даних та відкритими панелями виконання. У такій конструкції комунікаційний ресурс найвищого політичного рівня забезпечує стратегічну легітимацію і коаліційну взаємодію, а інституції виконання мають формувати сервіс «єдиної точки входу» для інвестора, портфель проєктів із перевірюваними статусами готовності та регулярну бюджетно-донорську звітність. Окремо показано, що інструменти зниження ризиків для приватного капіталу мають бути не політичними обіцянками, а стандартизованими маршрутами розподілу ризику через гарантії, страхування воєнних і політичних ризиків, змішане фінансування та інші механізми із визначеними умовами, межами покриття й

верифікаторами. Отже, результативність публічної дипломатії у забезпеченні міжнародного фінансування та інвестицій досягається тоді, коли повідомлення підкріплені процедурами, даними, аудитом і відповідальністю, а зниження ризиків інституціоналізоване як набір фінансових продуктів і правил, що зменшують премію ризику та скорочують цикл ухвалення рішень.

9. Розроблено стратегічну модель публічної дипломатії економічного відновлення України як інтегровану систему цілей, інструментів, акторів, індикаторів і механізмів реалізації, виходячи з того, що у війні та відновленні вона має виконувати прикладну функцію керування очікуваннями, ризиковими оцінками й довірою зовнішніх стейкхолдерів, а не існувати як автономний комунікаційний продукт. Показано, що фрагментація стратегічного поля та невизначеність параметрів миру й гарантій безпеки створюють ризик розриву між зовнішніми меседжами і внутрішньою здатністю виконувати обіцянки, відтак модель вбудовує публічну дипломатію в послідовність «візія розвитку – розвиток у війні та відновленні – параметри миру/безпеки – дипломатія відновлення» і спирається на SWOT/TOWS як інструмент переведення діагностики у поле конкретних стратегічних рішень. Візію 2035 сформульовано як цільовий стан зв'язаності безпекової спроможності, інституційної якості та економічної динаміки, а стратегічні й тактичні цілі визначено як механізми переходу від бюджетно-донорської моделі до змішаної інвестиційної через зниження ризиків, портфель проєктів із правилами входу, доказову підзвітність і довгострокову коаліційну підтримку. Практичний контур моделі включає сегментацію аудиторій за типом рішень, міжвідомчу координацію з єдиними аргументаційними пакетами та сумісними даними, а також моніторинг у логіці «виходи – проміжні результати – наслідки», що прив'язує комунікацію до процедур, верифікаторів і відповідальних інституцій та мінімізує ризик підміни результативності активністю. У підсумку модель переводить публічну дипломатію в режим керованої політики економічного відновлення, де довіра конвертується у фінансові, інвестиційні, технологічні та людські потоки через відтворювані правила, доказовість і узгоджену інституційну архітектуру.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Білий М. М. Теоретичні положення обґрунтування сутності категорії «інвестиційний потенціал». Науковий вісник Полісся, 2025. №1(30), С. 193–206.
2. Віблій П. І., Блавт А.А. Інвестиційний потенціал України в умовах війни. Галицький економічний вісник. Т. : ТНТУ, 2023. Том 82. № 3. С. 80–89.
3. Візія України 2035. Український інститут майбутнього. Київ: Yakaboo Publishing, 2025. 204 с.
4. Волоснікова Н. М. Цифрова дипломатія як забезпечення комунікації в міжнародних відносинах: монографія. Харків: НТУ «ХП», 2026. 121 с.
5. Волоснікова Н., Абрамов Ф., Яцина В. Глобальні виклики та міжнародні відносини у сфері миру та безпеки. Вісник Національного технічного університету “Харківський політехнічний інститут” (економічні науки). 2025. № 1. С. 79-83. DOI: <https://doi.org/10.20998/2519-4461.2025.1.79>.
6. Волоснікова Н., Яцина В., Климова С. Дипломатія та безпека України в системі міжнародних відносин: виклики глобальної нестабільності *Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії*. 2025. №1 (21). С.18-30. <https://doi.org/10.29038/2524-2679-2025-01-18-30>.
7. Головка І. Нова публічна дипломатія в сучасному науковому дискурсі. *Філософія та політологія в контексті сучасної культури*. 2022. Т. 14, № 2. С. 102–109. DOI: <https://doi.org/10.15421/352228>.
8. Державна служба статистики України. Індекс споживчих цін у грудні 2025 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/n0001832-26>.
9. Дерій Ж., Кичко І., Єфремов І., Мініна О. Інвестиційний потенціал як об’єкт стратегічного антикризового управління національною економікою. *Economic Synergy*, 2025. №4, С. 66-78.
10. Зварич І., Гладкий Я., Баб’яр В. Екологічне відновлення України шляхом публічної дипломатії. *Інвестиції: практика та досвід*. 2026. № 5. С. 104–114. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2026.5.104>.
11. Комунікаційна стратегія Міністерства закордонних справ України. МЗС України. 2021. URL:

<https://mfa.gov.ua/storage/app/sites/1/%D0%A1%D1%82%D1%80%D0%B0%D1%82%D0%B5%D0%B3%D1%96%D1%97/communication-strategy.pdf>.

12. Кравчук Н.Я., Луцишин О.О, Андрощук Д.В. «Публічна дипломатія як стратегічний імператив зміцнення конкурентоспроможності держави в умовах трансформації світового порядку». *Empirio*. 2025. №2 (1). С. 78-91. <https://doi.org/10.18523/3041-1718.2025.2.1.78-91>.

13. Кравчук, Н., Д. Андрощук, і Т. Бойко. «Стратегічні комунікації та публічна дипломатія як інструменти формування нового світового порядку й зміцнення конкурентоспроможності України». *Empirio*, 2026. Т. 3, Вип. 1, с. 83-96, DOI:[10.18523/3041-1718.2026.3.1.83-96](https://doi.org/10.18523/3041-1718.2026.3.1.83-96).

14. Краснопольська Т. М., Милосердна І. М. Цифрова дипломатія як основа нової публічної дипломатії. Актуальні проблеми політики. 2022. Вип. 69. С. 13–20.

15. Лимар В. В. Безпековий контекст міжнародних стратегічних комунікацій. *Політикус*. 2023. № 4. С. 177–183. DOI: <https://doi.org/10.24195/2414-9616.2023-4.27>.

16. Лимар В. В., Зверев О. Д. Міжнародна економічна безпека України в умовах посилення зовнішніх загроз. *Економіка і організація управління*. 2022. № 1. С. 13–25. DOI: <https://doi.org/10.31558/2307-2318.2022.1.2>.

17. Лимар В. В., Зверев О. Д. Наукові підходи до розуміння концепту глобальної економічної безпеки. *Бізнес Інформ*. 2023. № 3. С. 6–11. DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2023-3-6-11>.

18. Маркуц Ю., Маршалок Т., Студеннікова І. Бюджетний барометр – червень 2025. *Vox Ukraine*. 2025. URL: <https://voxukraine.org/byudzhetyj-barometr-cherven-2025>.

19. Миронова М., Полякова Ю., Шайда О. Публічна дипломатія у системі міжнародних економічних відносин. *Herald of Lviv Univ. Trade Econ. Econ. Sci*. 2024. No. 79. С. 160–166. DOI: [10.32782/2522-1205-2024-79-21](https://doi.org/10.32782/2522-1205-2024-79-21).

20. Міністерство фінансів України. Бюджет 2025 року. URL: https://mof.gov.ua/uk/budget_of_2025-770.

21. Міністерство фінансів України. Державний та гарантований державою

борг. URL: <https://mof.gov.ua/uk/derzhavnij-borg-ta-garantovanij-derzhavju-borg>.

22. Національна стратегія доходів. Міністерство фінансів України. Київ : Міністерство фінансів України, 2024. URL: <https://mof.gov.ua/storage/files/National%20revenue%20strategy%20.pdf>.

23. Національний банк України. Офіційний курс гривні щодо іноземних валют. URL: <https://bank.gov.ua/ua/markets/exchangerate-chart>.

24. Николайчук М. Концептуальні засади публічної дипломатії в системі сучасних міжнародних економічних відносин. *Věda a perspektivy*. 2025. № 6(49). С. 159–174. URL: <https://perspectives.pp.ua/index.php/vp/article/view/25470>.

25. Николайчук М. Особливості впливу публічної дипломатії через медіафон на макроекономічні показники і доступ України до міжнародного фінансування в умовах війни. *Успіхи і досягнення у науці*. 2025. № 8(18). URL: <https://perspectives.pp.ua/index.php/sas/article/view/28121/28084>.

26. Николайчук М. Публічна дипломатія і міжнародна довіра як основа повоєнного економічного відновлення України. Сталий, інклюзивний, смарт розвиток: наукові підходи до вирішення сучасних глобальних і локальних викликів: Збірник тез доповідей Третьої Всеукраїнської науково-практичної конференції (14 квітня 2026 р., м. Тернопіль). Тернопіль: ГО «Науково-аналітична спілка», 2026. С. 95-97. URL: <https://zenodo.org/records/19756926>.

27. Николайчук М. Публічна дипломатія як новий вимір економічної сили держави у глобалізованому світі. Інновації партнерської взаємодії освіти, економіки та соціального захисту в умовах інклюзії та прагматичної реабілітації соціуму: матеріали IX Міжнародної науково-практичної конференції (м. Кам'янець-Подільський, 22–23 травня 2025 р.). Кам'янець-Подільський: НРЗВО КПДІ, 2025. С. 124–126. URL: <https://zenodo.org/records/19705500>.

28. Николайчук М. Стратегування публічної дипломатії України в умовах війни та повоєнного економічного відновлення. *Інвестиції: практика та досвід*. 2026. № 8. С. 470-477. DOI:10.32702/2306-6814.2026.8.470. URL: <https://nayka.com.ua/index.php/investplan>.

29. Николайчук М. Штучний інтелект як новий ресурс «м'якої сили» у

сучасній публічній дипломатії. Сталий, інклюзивний, смарт розвиток: наукові підходи до вирішення сучасних глобальних і локальних викликів: збірник тез доповідей Другої Всеукраїнської науково-практичної конференції (24 жовтня 2025 р., м. Тернопіль). Тернопіль, 2025. С. 27–30. URL: [10.5281/zenodo.17508785](https://zenodo.org/record/17508785).

30. Николайчук М., Кравчук Н. Роль інструментів публічної дипломатії України у протидії інформаційним викликам в умовах війни. Інноваційні процеси економічного та соціально-культурного розвитку: вітчизняний та зарубіжний досвід: матеріали XVIII Міжнародної науково-практичної конференції молодих учених і студентів. Тернопіль: ЗУНУ, 2025. URL: <https://dspace.wunu.edu.ua/items/93b1b8c6-02a2-45d4-bf44-0114948077d5>.

31. Николайчук М., Кравчук Н. Роль публічної дипломатії в умовах сучасної геополітичної та гео економічної фрагментації світу. *Інноваційна економіка*. 2023. № 3. URL: <https://inneco.org/index.php/innecoua/article/view/1102>.

32. Николайчук М., Кравчук Н. Роль публічної дипломатії у відстоюванні суб'єктності України в міжнародній політиці. Соціальні, економіко-правові та фінансові виклики в умовах глобальних трансформацій: збірник матеріалів III Міжнародної науково-практичної конференції (Тернопіль – Свалява – Братислава, 19 травня 2023 р.). Тернопіль: ЗУНУ, 2023. URL: <https://dspace.wunu.edu.ua/items/98188603-3eb7-44a1-994e-33df59ddd70d>.

33. Офіційний телеграм-канал Президента України Володимира Зеленського. URL: https://t.me/V_Zelenskiy_official.

34. Оцінка ситуації в країні, довіра до соціальних інститутів, оцінка проблем, що існують в українському суспільстві. Центр Разумкова. URL: <https://razumkov.org.ua/napriamky/sotsiologichni-doslidzhennia/otsinka-sytuatsii-v-kraini-dovira-do-sotsialnykh-instytutiv-otsinka-problem-shcho-isnuiut-v-ukrainskomu-suspilstvi-lystopad-2025r>.

35. Павлюх, М.В. і Кушней, С.Р. Публічна дипломатія як тренд у сучасних політичних відносинах: процеси трансформації. *Політичне життя*. 2022. №4. С. 122-127. DOI: <https://doi.org/10.31558/2519-2949.2022.4.14>.

36. План перемоги. URL: <https://www.president.gov.ua/news/plan-peremogi->

[skladayetsya-z-pyati-punktiv-i-troh-tayemnih-d-93857](https://zakon.rada.gov.ua/go/448/2021).

37. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 30 липня 2021 року «Про Стратегію зовнішньополітичної діяльності України» : Указ Президента України; Стратегія від 26.08.2021 № 448/2021. База даних «Законодавство України». Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/448/2021>.

38. Програма для підтримки підготовки публічних інвестиційних проєктів в Україні (Ukraine Government Project Preparation Facility), що реалізується Агенцією ДПП за підтримки Світового банку: План залучення зацікавлених сторін (SEP), План екологічних та соціальних зобов'язань (ESCP), залучення виконавця послуг з технічної підтримки. Агенція з питань підтримки державно-приватного партнерства. URL: <https://pppagency.gov.ua/uk/programa-pidgotovky-proyektiv-v-ukrayini-ukraine-project-preparation-facility-shho-realizuyetsya-agencziyeyu-dpp-za-pidtrymky-svitovogo-banku-plan-zaluchennya-zaczikavlenyh-storin-sep-plan-ekol/>.

39. Птащенко О. В., Пастушенко А. О., Курцев О. Ю., Кулініч А.С. Українська публічна дипломатія: минуле, сьогодення та перспективи. *Вісник Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля*. 2021. Вип. 3 (267). С. 79–84.

40. Резнікова Н., Булатова О., Шепель О., Крикун В., Гридасова Г. In search of strategic resources to ensuring technological sovereignty: threats and challenges to recovery in the conditions of intensified conflicts. *Європейський науковий журнал Економічних та Фінансових інновацій*. 2025. № 3(17). С. 193–203. DOI: <http://doi.org/10.32750/2025-0317>.

41. Резнікова Н., Булатова О., Шепель О., Крикун В., Гридасова Г. Економічний суверенітет vs іноземна допомога: виклики для технологічного розвитку в умовах формування стратегій відновлення. *Економічний простір*. 2025. № 203. С. 230–239. DOI: <http://doi.org/10.30838/EP.203.230-239>.

42. Руднєва А. О., Мальована Ю. Г. Цифрова дипломатія у формуванні системи національної безпеки України в умовах війни з рф. *Регіональні студії: науковий збірник* / редкол.: М. М. Палінчак (голов. ред.) та ін. Ужгород: Видавничий

дім «Гельветика», 2023. Вип. 34. С. 111–115.

43. Сохацький О. Поліпарадигмальна невизначеність міжнародних економічних відносин у системі глобальної безпеки. *Вісник Економіки*. 2024. № 1. С. 198–217. DOI: <https://doi.org/10.35774/>.

44. Сохацький О., Зелений В. Політичні інтереси великих держав та їх вплив на конфлікти у регіоні. *Епістемологічні дослідження у філософії, соціальних і політичних науках*. 2023. Т. 6. № 2. DOI: <https://doi.org/10.15421/342332>.

45. Стадніченко О., Седляр Ю. Соціальні медіа як сучасна комунікаційна технологія. *Актуальні проблеми філософії та соціології*. 2023. Вип. 41. С. 105–110. ISSN 2410-3071; 2415-7295.

46. Стратегія публічної дипломатії Міністерства закордонних справ України на 2021–2025 роки. МЗС України. 2021. URL: <https://mfa.gov.ua/storage/app/sites/1/%D0%A1%D1%82%D1%80%D0%B0%D1%82%D0%B5%D0%B3%D1%96%D1%97/public-diplomacy-strategy.pdf>.

47. Сухорольська І., Климчук І. Громадська (публічна) дипломатія в умовах агресивної війни Росії проти України. *Вісник Львівського університету. Серія філософсько-політологічні студії*. 2022. Вип. 43. С. 322–331. DOI: <https://doi.org/10.30970/PPS.2022.43.39>.

48. Терещук В. Публічна дипломатія як зовнішньополітичний PR: концептуальний вимір. *Вісник Львівського університету. Філософсько-політологічні студії*. 2017. Вип. 10. С. 175–181.

49. Терещук, В. Місце стратегічних комунікацій у публічній дипломатії України. *Історико-політичні проблеми сучасного світу*, 2025. №52, с. 80–89.

50. Трофименко М. В. Трансформація публічної дипломатії в умовах глобалізації та діджиталізації: методологічні засади й практичні аспекти (український кейс). *Вісник Маріупольського державного університету. Серія: Історія. Політологія*. 2023. Вип. 35–36. С. 141–154.

51. У Дипломатичній академії відбулася стратегічна сесія щодо оновлення Стратегії публічної дипломатії та Комунікаційної стратегії МЗС України. Міністерство закордонних справ України. 23 жовтня 2025. URL:

<https://mfa.gov.ua/news/u-diplomatichnij-akademiyi-vidbulasya-strategichna-sesiya-shchodo-onovlennya-strategiyi-publichnoyi-diplomatiyi-ta-komunikacijnoyi-strategiyi-mzs-ukrayini>.

52. Український інститут. Офіційний вебсайт. URL: <https://ui.org.ua/>.
53. Фінансування. Державний веб-портал бюджету для громадян. URL: <https://openbudget.gov.ua/national-budget/finance?class=debts&view=table>.
54. Фліссак К, Живко М. Цивілізаційні виклики для української економічної дипломатії в країнах Близького Сходу та Північної Африки. *Економічний аналіз*. 2023. Том 33. № 1. С. 339–347. DOI: <https://doi.org/10.35774/econa2023.01.339>.
55. Фліссак К. International law and imperatives of economic diplomacy in the context of turbulence in international relations. *Актуальні проблеми правознавства*. 2025. № 2. С. 69–76. DOI: <https://doi.org/10.35774/app2025.02.069>.
56. Фліссак К. Legal imperatives and mechanisms for protection of national interests in international investment activities. *Актуальні проблеми правознавства*. 2025. № 4. С. 63–71. DOI: <https://doi.org/10.35774/app2025.04.063>.
57. Формула миру. Міністерство закордонних справ України, 2025. URL: <https://mfa.gov.ua/protidiya-agresiyi-rf/formula-miru>.
58. Хоменська І. В., Іващук О. В. Базові концепти публічної дипломатії. *Інноваційна економіка*, 2022. № 4. С. 13–19. DOI: <https://doi.org/10.37332/2309-1533.2022.4.2>.
59. Шаров О. Економічна дипломатія як симбіоз науки та політики. *Міжнародна економічна політика*. 2018. № 1. С. 63–87.
60. Шаров О. М. Економічна дипломатія: основи, проблеми та перспективи : монографія. Національний інститут стратегічних досліджень. Київ : НІСД, 2019. 560 с.
61. Юрченко О., Лисенко Т., Сохацький О. Роль соціальних мереж та інших цифрових платформ у комунікації під час війни. *Наукові інновації та передові технології*. 2024. № 7(35). С. 990–1001. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2024-7\(35\)-990-1001](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2024-7(35)-990-1001).
62. Яцина В. В., Волоснікова Н. М., Губанова Н. Н. Концептуальні основи

дипломатичного етикету та культурної комунікації у міжнародних відносинах України. *Гілея*. 2025. Вип. 207–208. № 5–6. С. 55–60. DOI: [https://doi.org/10.31392/Hileya-POLITICAL-2025.5-6\(207-208\).13](https://doi.org/10.31392/Hileya-POLITICAL-2025.5-6(207-208).13)

63. Яцина В.В., Волоснікова Н.М., Климова С.О. Роль етикету та дипломатії в налагодженні міжнародних бізнес-комунікацій і формуванні ділового іміджу. *Міжнародні відносини: теоретико-практичні аспекти*. 2025. №16. С. 85-99. <https://repository.hneu.edu.ua/handle/123456789/38043>.

64. A Strategic Compass for Security and Defence. European External Action Service (EEAS). 24 Mar 2022. – URL: https://www.eeas.europa.eu/sites/default/files/documents/strategic_compass_en3_web.pdf

65. Abadie, A. Diamond, A. Hainmueller, J. Synthetic Control Methods for Comparative Case Studies: Estimating the Effect of California's Tobacco Control Program. *Journal of the American Statistical Association*. 2010. Vol. 105. No. 490. P. 493–505.

66. Abadie, A., Gardeazabal, J. The Economic Costs of Conflict: A Case Study of the Basque Country. *American Economic Review*, (2003). №93(1), P.113–132.

67. Akerlof, G. A. The Market for "Lemons": Quality Uncertainty and the Market Mechanism. *The Quarterly Journal of Economics*. 1970. Vol. 84. No. 3. P. 488–500.

68. Albert E. China's Big Bet on Soft Power. Council on Foreign Relations. 2018. URL: <https://www.cfr.org/backgrounder/chinas-big-bet-soft-power> (дата звернення: 19.05.2025).

69. AlBeshar, H. Lahrech, A. Juusola, K. Sylwester, K. Nation brand distance and trade flows: A structural gravity model approach. *Australian Journal of Management*. 2025. URL: https://www.researchgate.net/publication/391456206_Nation_brand_distance_and_trade_flows_A_structural_gravity_model_approach.

70. Alfaro, L. Kalemli-Ozcan, S. Volosovych, V. Why doesn't Capital Flow from Rich to Poor Countries? An Empirical Investigation. International Monetary Fund. 2003. URL: <https://www.imf.org/external/np/seminars/eng/2004/ecbimf/pdf/voloso.pdf>.

71. Anholt, S. Anholt Nation Brands Index: How Does the World See America? *Journal of Advertising Research*. 2005. Vol. 45. No. 3. P. 296–304.

72. Anholt, S. *Competitive Identity: The New Brand Management for Nations, Cities and Regions*. London. Palgrave Macmillan. 2007. 147 p.
73. Anholt, S. *Places: Identity, Image and Reputation*. London. Palgrave Macmillan. 2010. 168 p.
74. Ayhan, K. J. Sevin, E. Moving public diplomacy research forward: methodological approaches. *Place Branding and Public Diplomacy*. 2022. Vol. 18. P. 201–203.
75. Baker S.R., Bloom N., Davis S.J. Measuring Economic Policy Uncertainty. *Quarterly Journal of Economics*, 2016. №131(4), p. 1593–1636.
76. Bayne, N., Woolcock, S. *The New Economic Diplomacy: Decision-Making and Negotiation in International Economic Relations* (4th ed.). Abingdon, Oxon: Routledge. XIX, 2017. 339 p.
77. Beknazar-Yuzbashev, G. Jimenez Duran, R. McCrosky, J. Stalinski, M. Toxic Content and User Engagement on Social Media: Evidence from a Field Experiment. SSRN. 2022. DOI: 10.2139/ssrn.4307346. URL: <https://ssrn.com/abstract=4307346>.
78. Berger, J. Milkman, K. L. What Makes Online Content Viral? *Journal of Marketing Research*. 2012. Vol. 49. No. 2. P. 192–205.
79. Bhandari K. R. Nepal Tourism Year 2011. *Nepal Tourism & Development Review*. 2011. URL: <https://nepjol.info/index.php/NTDR/article/view/7376/5980>.
80. Bijker R., Merkouris S. S., Dowling N. A., Rodda S. N. ChatGPT for Automated Qualitative Research: Content Analysis. *Journal of Medical Internet Research*. 2024. T. 26. e59050. DOI: [10.2196/59050](https://doi.org/10.2196/59050).
81. Bjola, C. Holmes, M. *Digital Diplomacy: Theory and Practice*. London. Routledge. 2015. 252 p.
82. Blair R. A., Marty R., Roessler P. Foreign aid and soft power: Great power competition in Africa in the early twenty-first century. *British Journal of Political Science*. 2022. Vol. 52, No. 3. P. 1355–1376. URL: <https://www.cambridge.org/core/journals/british-journal-of-political-science/article/foreign-aid-and-soft-power-great-power-competition-in-africa-in-the-early-twentyfirst-century/55AECCE48807135072DCB453ED492F1>.

83. Bondt G. J., Sun Y. Enhancing GDP nowcasts with ChatGPT: a novel application of PMI news releases. Frankfurt am Main: European Central Bank, 2025. 23 p. (ECB Working Paper Series; No 3063). URL: <https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/scpwps/ecb.wp3063~f88c1b73fc.en.pdf>.
84. Borrell J. Libya at the crossroads. European External Action Service (EEAS). 13.09.2021. URL: https://www.eeas.europa.eu/eeas/libya-crossroads_en.
85. Bosnia and Herzegovina: Country Assistance Evaluation. The World Bank. Washington, DC, 2004. URL: <https://documents1.worldbank.org/curated/en/817831468767992416/pdf/Bosnia-and-Herzegovina-Country-assistance-evaluation.pdf>.
86. Bosnia and Herzegovina: IDA at Work. The World Bank. Washington, DC, 2017. URL: <https://documents1.worldbank.org/curated/en/260881498756490584/pdf/113378-BRI-BiH-IDA-at-work-BOSN-PUBLIC.pdf>.
87. Bosnia and Herzegovina: Local Level Institutions and Social Capital Study. The World Bank. Washington, DC, 2002. URL: <https://documents1.worldbank.org/curated/en/998241468743939643/pdf/multi0page.pdf>.
88. Brady, W. J. McLoughlin, K. Doan, T. N. Crockett, M. J. How Social Learning Amplifies Moral Outrage Expression in Online Social Networks. *Science Advances*. 2021. Vol. 7. URL: https://www.science.org/doi/10.1126/sciadv.abe5641?utm_source.
89. Brand Finance. Brand Finance Global Soft Power Index 2025: China overtakes UK for the first time, US remains top-ranked nation brand : Press Release. 2025. URL: <https://brandfinance.com/press-releases/brand-finance-global-soft-power-index-2025-china-overtakes-uk-for-the-first-time-us-remains-top-ranked-nation-brand>.
90. Brinkerhoff, J. M. Diasporas and Public Diplomacy: Distinctions and Future Prospects. *The Hague Journal of Diplomacy*. 2019. Vol. 14. No. 1–2. P. 51–64.
91. Buhmann A., Sommerfeldt E.J. Pathways for the Future of Evaluation in Public Diplomacy // CPD Perspectives on Public Diplomacy. Los Angeles: Figueroa Press, 2020. Paper 1. 49 p.
92. Casado Claro M.-F., Pastrana Huguet J., Saavedra Serrano M. C. Tourism as

a Soft Power Tool. The Role of Public Diplomacy in Japan's Country and Destination Branding. *Journal of Tourism, Sustainability and Well-being*. 2023. Vol. 11, No. 2. P. 66–80. DOI: <https://doi.org/10.34623/snwy-ec89>.

93. Casanova, E. Alvarez, R. M. Beyond the Truth: Investigating Election Rumors on Truth Social During the 2024 Election. arXiv. 2024. URL: <https://arxiv.org/html/2601.04631v1>.

94. Castells, M. The New Public Sphere: Global Civil Society, Communication Networks, and Global Governance. *The ANNALS of the American Academy of Political and Social Science*, 2008. №616(1), P. 78–93.

95. Cbonds Ukraine Sovereign USD Index. Cbonds. URL: <https://cbonds.com.ua/indexes/Cbonds-Ukraine-Sovereign-Eurobond-Index/>.

96. CEIC Data. Global Economic Data, Indicators, Charts & Forecasts. URL: <https://www.ceicdata.com/en> (дата звернення: 19.05.2025).

97. Cevik S., Padilha T. Measuring Soft Power: A New Global Index. IMF Working Paper No. 24/212. Washington, DC: International Monetary Fund, 2024. 22 p.

98. Chatzigianni E. What happens when a country bleeds soft power? Conceptualising “Negative Watch”: towards an epistemology for negative and adversarial place branding. *Place Branding and Public Diplomacy*. 2023. URL: <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC10214324/>.

99. Chmaytelli M., Hagagy A. Allies promise Iraq \$30 billion, falling short of Baghdad's appeal. Reuters. 14 February 2018. URL: <https://www.reuters.com/article/world/allies-promise-iraq-30-billion-falling-short-of-baghdads-appeal-idUSKCN1FY12J/>.

100. Co-chairs' Statement by the Governments of Ukraine and the United Kingdom, co-hosts Ukraine Recovery Conference 2023, London. UK Government (GOV.UK). 2023. URL: <https://assets.publishing.service.gov.uk/media/64945766de86820013bc8c64/Ukraine-Recovery-Conference-2023-co-chairs-statement.pdf>.

101. Coleman J. S. Social Capital in the Creation of Human Capital. *American Journal of Sociology*. 1988. Vol. 94. URL: <https://doi.org/10.1086/228943>.

102. Comprehensive Peace Accord Signed between Nepal Government and the Communist Party of Nepal (Maoist). UN Peacemaker. 2006. URL: <https://peacemaker.un.org/sites/default/files/document/files/2024/05/np061122comprehensive20peace20agreement20between20the20government20and20the20cpn2028maoist29.pdf>.
103. Council on Foreign Relations. Iraq: Madrid Donor Conference. New York, 2003. URL: <https://www.cfr.org/backgrounders/iraq-madrid-donor-conference>.
104. Country Risk Classifications of the Participants to the Arrangement on Officially Supported Export Credits. OECD. 1999–2024. URL: <https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/topics/policy-sub-issues/country-risk-classification/cre-crc-historical-internet-english.pdf>.
105. Cowan, G., Arsenault, A. Moving from Monologue to Dialogue to Collaboration: The Three Layers of Public Diplomacy. *The ANNALS of the American Academy of Political and Social Science*, 2008. №616(1), 10–30.
106. Crawford V. P., Sobel J. Strategic Information Transmission. *Econometrica*. 1982. Vol. 50, №. 6. P. 1431–1451.
107. Creswell J. W., Plano Clark V. L. Designing and Conducting Mixed Methods Research. 3rd ed. Thousand Oaks, California : SAGE Publications, Inc., 2017. 520 p.
108. Cull N. J. Public Diplomacy: Taxonomies and Histories. *The Annals of the American Academy of Political and Social Science*. 2008. Vol. 616, No. 1. P. 31–54.
109. Cybertech Global. URL: <https://www.cybertechisrael.com/>.
110. Dabrowska, A.; Hunder, M. Stunned by angry Trump exchange, Ukrainians rally around Zelenskiy. Reuters. March 1, 2025. URL: <https://www.reuters.com/world/stunned-by-angry-trump-exchange-ukrainians-rally-round-zelenskiy-2025-02-28/>.
111. Digital Occupation: Pro-Russian Bot Networks Target Ukraine’s Occupied Territories on Telegram. OpenMinds. 2025. URL: <https://www.openminds.ltd/reports/digital-occupation-pro-russian-bot-networks-target-ukraines-occupied-territories-on-telegram>.
112. Dimitrova, B. V. Korschun, D. Yotov, Y. V. When and how country reputation

stimulates export volume. *International Marketing Review*. 2017. Vol. 34. No. 3. P. 377–402.

113. Dineri, E. Bilginer Ozsaatci, F. G. Kilic, Y. Cigdem, S. Sayar, G. Unveiling the Power of Nation Branding: Exploring the Impact of Economic Factors on Global Image Perception. *Sustainability*. 2024. Vol. 16. Article 6950. URL: <https://www.mdpi.com/2071-1050/16/16/6950>.

114. Dinnie, K. *Nation Branding: Concepts, Issues, Practice*. Oxford; Burlington, MA: Butterworth-Heinemann, 2008. 264 p.

115. Donor Conference for Croatia to Be Held in Beginning of December. Hrvatska izvještajna novinska agencija (HINA). 1996. URL: <https://www.hina.hr/OTS/4204353>.

116. Dvali A., Koiava R. Georgia's international promotion during the United National Movement and Georgian Dream eras. Foreign Policy Centre. 21 March 2017. URL: <https://fpc.org.uk/georgias-international-promotion-united-national-movement-georgian-dream-eras/>.

117. Dysa Y. Ukraine-US fund approves investment policies as it eyes first projects in 2026. Reuters. 18 Dec 2025. URL: <https://www.reuters.com/business/ukraine-us-fund-approves-investment-policies-it-eyes-first-projects-2026-2025-12-18/>.

118. Economic Freedom of the World Dataset. Fraser Institute. URL: <https://efotw.org/economic-freedom/dataset>.

119. Edelman. 2025 Edelman Trust Barometer. 2025. URL: https://www.edelman.com/sites/g/files/aatuss191/files/2025-01/2025%20Edelman%20Trust%20Barometer_Final.pdf.

120. Editorial Expression of Concern: Experimental Evidence of Massive-Scale Emotional Contagion Through Social Networks. *Proceedings of the National Academy of Sciences of the United States of America*. 2014. Vol. 111. No. 29. P. 10779. DOI: [10.1073/pnas.1412469111](https://doi.org/10.1073/pnas.1412469111).

121. Entman, R. M. Theorizing Mediated Public Diplomacy: The U.S. Case. *The International Journal of Press/Politics*, 2008. №13(2), P. 87–102.

122. E-Participation Index (EPART). United Nations E-Government Knowledgebase. 2024. URL: <https://publicadministration.un.org/egovkb/en->

[us/Data/Country-Information/id/180-Ukraine](https://Data/Country-Information/id/180-Ukraine).

123. E-Residency. E-residents generated a record €125 million state revenue in 2025. 06 Feb 2026. – URL: <https://www.e-resident.gov.ee/blog/posts/e-residents-generated-record-state-revenue-2025/>.

124. European Commission. EU–Russia Summit in Moscow, 21–22 May 1996. Brussels, 1996. URL: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_96_506.

125. European Commission. Instrument for Pre-accession Assistance (IPA II) 2014–2020: IPA II Serbia. Sector Reform Contract for Integrated Border Management. Brussels, 2015. URL: https://enlargement.ec.europa.eu/document/download/5259676b-4138-4dad-9a2e-09e66b952de6_en.

126. European Commission. International Donors' Conference for Georgia: call for wide international support for stabilisation and growth in Georgia. Brussels, 2008. URL: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_08_1555.

127. European External Action Service. Syria – Brussels VIII Conference 2024. 2024. URL: https://www.eeas.europa.eu/eeas/syria-brussels-viii-conference-2024_en.

128. Extraordinary revenues generated by immobilised Russian assets: Council greenlights the use of net windfall profits to support Ukraine's self-defence and reconstruction. Council of the European Union: <https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2024/05/21/extraordinary-revenues-generated-by-immobilised-russian-assets-council-greenlights-the-use-of-windfall-net-profits-to-support-ukraine-s-self-defence-and-reconstruction>.

129. Farrell J., Rabin M. Cheap Talk. Journal of Economic Perspectives. 1996. Vol. 10, №. 3. P. 103–118..

130. Fearon J. D. Rationalist explanations for war. International Organization. 1995. Vol. 49, no. 3. P. 379–414.

131. Fearon J. D. Signaling Foreign Policy Interests: Tying Hands versus Sinking Costs. Journal of Conflict Resolution. 1997. Vol. 41, no. 1. P. 68–90.

132. Final Agreement to End the Armed Conflict and Build a Stable and Lasting Peace. 24.11.2016. URL: <https://peaceaccords.nd.edu/wp-content/uploads/2020/02/Colombian-Peace-Agreement-English-Translation.pdf>.

133. Fitzpatrick K. R. Public Diplomacy and Ethics: From Soft Power to Social Conscience. In: Zaharna R. S., Fisher A., Arsenault A. (eds.). *Relational, Networked and Collaborative Approaches to Public Diplomacy: The Connective Mindshift*. New York: Routledge, 2014. URL: <https://www.taylorfrancis.com/chapters/edit/10.4324/9780203082430-4/public-diplomacy-ethics-kathy-fitzpatrick?utm>.
134. Fitzpatrick K. R. Public Diplomacy in the Public Interest. *Journal of Public Interest Communications*. 2017. Vol. 1, № 1. P. 78–93.
135. Flanagan A., Kendall-Taylor J., Bibbins-Domingo K. Guidance for Authors, Peer Reviewers, and Editors on Use of AI, Language Models, and Chatbots. *JAMA*. 2023. T. 330, № 8. C. 702–703.
136. Flissak K. International law and imperatives of economic diplomacy in the context of turbulence in international relations. *Актуальні проблеми правознавства*, 2025, № 2, C. 69-76. DOI: [10.35774/app2025.02.069](https://doi.org/10.35774/app2025.02.069).
137. Foreign direct investment, net inflows (BoP, current US\$). The World Bank. URL: <https://data.worldbank.org/indicator/BX.KLT.DINV.CD.WD>.
138. Foreign Ministry to receive massive budget for public diplomacy abroad. *The Times of Israel*. 2024. URL: <https://www.timesofisrael.com/foreign-ministry-to-receive-massive-budget-for-public-diplomacy-abroad/>.
139. Fredheim R., Pamment J. Assessing the risks and opportunities posed by AI-enhanced influence operations on social media. *Place Branding and Public Diplomacy*. 2024. URL: <https://link.springer.com/article/10.1057/s41254-023-00322-5>.
140. Freyer, E., Lishchynsky, I., & Lyzun, M. The impact of international aid and foreign direct investment on economic growth in Ukraine. *Journal of European Economy*, 2024. №23(3), pp. 379–394. <https://doi.org/10.35774/jee2024.03.379>.
141. Fukuyama, F. Social Capital, Civil Society and Development. *Third World Quarterly*. 2001. Vol. 22. No. 1. P. 7–20.
142. Fukuyama, F. *Trust: The Social Virtues and the Creation of Prosperity*. New York. Free Press. 1995. 480 p.
143. GDELT 2.0: Global Database of Events, Language, and Tone. URL:

<https://www.gdeltproject.org>.

144. GDP growth (annual %). The World Bank. URL: <https://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.MKTP.KD.ZG>.

145. General Authority for Statistics (Saudi Arabia). Methodology and Quality Report of Quarterly Foreign Direct Investment Statistics. URL: https://stats.gov.sa/documents/20117/2435133/Methodology%2Band%2BQuality%2BReport%2Bof%2BQuarterly%2BForeign%2BDirect%2BInvestment%2BStatistics_EN%2B%281%29.pdf/624eba53-f112-d57e-f9ba-fd4995fbe03a.

146. Gentzkow M., Kelly B., Taddy M. Text as Data. *Journal of Economic Literature*, 2019. №57(3), p. 535–574.

147. Gerard, P. Botzer, N. Weninger, T. Truth Social Dataset. Proceedings of the Seventeenth International AAAI Conference on Web and Social Media. 2023. P. 1034–1040.

148. Gerring, J. What Is a Case Study and What Is It Good for? *American Political Science Review*, 2004. №98(2), 341–354.

149. Gilboa, E. Searching for a theory of public diplomacy. *The ANNALS of the American Academy of Political and Social Science*. 2008. Vol. 616, No. 1. P. 55–77.

150. Gleditsch N. P., Wallensteen P., Eriksson M., Sollenberg M., Strand H. UCDP/PRIO Armed Conflict Dataset Codebook. Version 25.1 URL: <https://ucdp.uu.se/downloads/ucdpprio/ucdp-prio-acd-251.pdf>.

151. Global Action Menu for Investment Facilitation. 2017. UNCTAD. URL: https://investmentpolicy.unctad.org/uploaded-files/document/Action%20Menu%202023-05-2017_7pm_web.pdf.

152. Global Soft Power Index 2024. Brand Finance. 2024. URL: <https://brandirectory.com/softpower/ranking?region=1&metric=1&fromRegion=1>.

153. GovTech Maturity Index 2025: Tracking Public Sector Digital Transformation Worldwide. World Bank. Prosperity Insight. 2025. URL: <https://documents1.worldbank.org/curated/en/099121725193511608/pdf/P502259-9dd7f000-6bd6-4b94-acc7-11d827ee9d.pdf>.

154. Goyanes M., Lopezosa C., Jordá B. Thematic analysis of interview data with

ChatGPT: designing and testing a reliable research protocol for qualitative research. *Quality & Quantity*. 2025. T. 59, № 6. C. 5491–5510.

155. Gregory, B. Public Diplomacy: Sunrise of an Academic Field. *The ANNALS of the American Academy of Political and Social Science*, 616(1), 274–290.

156. Gross fixed capital formation (current US\$). The World Bank. URL: <https://data.worldbank.org/indicator/NE.GDI.FTOT.CD>.

157. Guidelines for Measuring the Effectiveness of PR Programs and Activities. The Institute for Public Relations. 2003. URL: https://instituteforpr.org/wp-content/uploads/2002_MeasuringPrograms.pdf.

158. Gwartney J., Lawson R., Murphy R. Economic Freedom of the World: 2024 Annual Report. Fraser Institute. 2024. URL: <https://www.fraserinstitute.org/studies/economic-freedom-of-the-world-2024-annual-report>.

159. Haas, P. M. Introduction: Epistemic Communities and International Policy Coordination. *International Organization*. 1992. Vol. 46. No. 1. P. 1–35.

160. Hakala U. Using AI in the creation of municipality slogans. *Place Branding and Public Diplomacy*. 2025. T. 21, № 1. C. 81–92.

161. Hanney, R. Micro-Drama: From Chinese Phenomenon to Global Trend. Preprint. Zenodo. 2025. DOI: [10.5281/zenodo.16798457](https://doi.org/10.5281/zenodo.16798457).

162. Hatemi P. K., Flynn D. J., Leeper T. J., Slothuus R. Justifying an invasion: When is disinformation successful? *Political Communication*. 2024. URL: <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/10584609.2024.2352483>.

163. Hayden C. The Rhetoric of Soft Power: Public Diplomacy in Global Contexts. Lanham : Lexington Books, 2012.

164. Hedling, E. Strategic narratives in public diplomacy scholarship: practices, processes and politics of persuasion. *Place Brand Public Dipl.* 2025. <https://doi.org/10.1057/s41254-025-00423-3>.

165. Herasimenka, A. Bright, J. Knuutila, A. Howard, P. N. Misinformation and professional news on largely unmoderated platforms: the case of Telegram. *Journal of Information Technology and Politics*. 2023. Vol. 20. No. 2. P. 198–212.

166. Hlatshwayo S., Oeking A., Ghazanchyan M., Corvino D., Shukla A., Leigh L. The Measurement and Macro-Relevance of Corruption: A Big Data Approach. IMF Working Paper WP/18/195. Washington, DC: International Monetary Fund, 2018 (August). URL: <https://www.imf.org/-/media/files/publications/wp/2018/wp18195.pdf>.

167. Horbyk R. Transmedia storytelling and memetic warfare: Ukraine's wartime public diplomacy. *Place Branding and Public Diplomacy*. 2022. Vol. 18. P. 363–378. URL: <https://link.springer.com/article/10.1057/s41254-022-00283-1>.

168. Ikhlef D., Salhi B., Bouamama S. Education as a soft power resource: A systematic review. *Heliyon*. 2023. Vol. 9, Iss. 9. URL: [https://www.cell.com/heliyon/fulltext/S2405-8440\(23\)10944-3](https://www.cell.com/heliyon/fulltext/S2405-8440(23)10944-3).

169. Imai K., Keele L., Tingley D. A General Approach to Causal Mediation Analysis. *Psychological Methods*, 2010. №15(4), pp. 309–334.

170. In Copenhagen, Andriy Yermak held a series of meetings with national security advisors to the leaders of India, South Africa, Türkiye, Japan and the EU institutions. Official website of the President of Ukraine. 2023. URL: <https://www.president.gov.ua/en/news/u-kopengageni-andrij-yermak-proviv-nizku-zustrichej-iz-radni-83789>.

171. International consultations on key principles of peace for Ukraine took place in Jeddah. Official website of the President of Ukraine. 2023. URL: <https://www.president.gov.ua/en/news/u-dzhiddi-vidbulisya-mizhnarodni-konsultaciyi-shodo-klyuchov-84737>.

172. International Donors Conference: Over EUR 6.5 billion declared. Gov.pl (Republic of Poland). 2022. URL: <https://www.gov.pl/web/primeminister/international-donors-conference-over-eur-65-billion-declared>.

173. International Monetary Fund. Fiscal Transparency Handbook. 2018. URL: <https://www.elibrary.imf.org/downloadpdf/book/9781484331859/9781484331859.pdf>.

174. International tourism, number of arrivals. The World Bank. URL: <https://data.worldbank.org/indicator/ST.INT.ARVL>.

175. InvestChile. InvestChile's portfolio of foreign investment projects reached US\$ 65.7 billion in 2025. 15 Jan 2026. URL: <https://www.investchile.gob.cl/portfolio>

[investchile-2025](#).

176. Israel shows diaspora bonds can work as advertised. Reuters. 5 December 2024. URL: <https://www.reuters.com/markets/asia/israel-shows-diaspora-bonds-can-work-advertised-2024-12-05/>.

177. Joint Declaration of support for Ukraine. Official website of the President of Ukraine. 2023. URL: <https://www.president.gov.ua/en/news/spilna-deklaraciya-pro-pidtrimku-ukrayini-84277>.

178. Joint Statement on Establishment of DFC-MIGA Consultative Group on Political Risk Insurance for Ukraine. U.S. International Development Finance Corporation (DFC). 21 Jun 2023. URL: <https://www.dfc.gov/media/press-releases/joint-statement-establishment-dfc-miga-consultative-group-political-risk>.

179. Kalamova, M. M. Konrad, K. A. Nation Brands and Foreign Direct Investment. WZB Discussion Paper SP II 2010–06. Wissenschaftszentrum Berlin für Sozialforschung. 2010. URL: https://www.econstor.eu/bitstream/10419/54576/1/682398608.pdf?utm_source.

180. Kaneva N. Nation Branding: Toward an Agenda for Critical Research. *International Journal of Communication*. 2011. Vol. 5. P. 117–141.

181. Kemoe L., Zhan Z. Fiscal Transparency, Borrowing Costs, and Foreign Holdings of Sovereign Debt : IMF Working Paper. 2018. WP/18/189. URL: <https://www.imf.org/-/media/files/publications/wp/2018/wp18189.pdf>.

182. Kermani, H. Computational Propaganda. Edward Elgar Publishing. 2025. DOI: [10.4337/9781035301447.vol1.00065](https://doi.org/10.4337/9781035301447.vol1.00065).

183. Khan M.L., et al. Public Engagement Model to Analyze Digital Diplomacy on Twitter: A Social Media Analytics Framework. *International Journal of Communication*. 2021. Vol. 15. P. 1741–1769.

184. Knack S., Keefer P. Does Social Capital Have an Economic Payoff? A Cross-Country Investigation. *The Quarterly Journal of Economics*. 1997. Vol. 112, No. 4. P. 1251–1288. DOI: 10.1162/003355300555475. URL: <https://doi.org/10.1162/003355300555475>.

185. Koliechkin V., Strunhar A., Hnatyuk M., Diakiv V., Shmilyk I. Verbal Warfare:

Assessing How Contemporary Political Rhetoric Shapes Societal Dynamics. Library of Progress – Library Science, Information Technology & Computer. 2024. Vol. 44, Issue 3.

URL: https://openurl.ebsco.com/EPDB%3Agcd%3A16%3A1387152/detailv2?sid=ebsco%3Aplink%3Ascholar&id=ebsco%3Agcd%3A180918877&crl=c&link_origin=scholar.google.com

186. K-pop is making billions for South Korea. Asia Fund Managers. 2024. URL: <https://asiafundmanagers.com/kpop-and-economic-impact-on-south-korea/>.

187. Kramer, A. D. I. Guillory, J. E. Hancock, J. T. Experimental Evidence of Massive-Scale Emotional Contagion Through Social Networks. *Proceedings of the National Academy of Sciences of the United States of America*. 2014. Vol. 111. No. 24. P. 8788–8790.

188. Kyiv School of Economics. Fiscal Digest 2025. Kyiv : KSE Institute, 2026. URL: <https://kse.ua/wp-content/uploads/2026/02/Fiscal-Digest-2025.pdf>.

189. Lee S. T. Vaccine diplomacy: nation branding and China's COVID-19 soft power play. *Place Branding and Public Diplomacy*. 2021. Vol. 17. P. 289–302. URL: <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC8259554/>.

190. Lee, R., Lee, Y.-I. The role of nation brand in attracting foreign direct investments: a case study of Korea. *International Marketing Review*, 2019. №38(1), pp. 124–140. <https://doi.org/10.1108/IMR-01-2019-0024>.

191. Leonard, M. Stead, A. Smewing, C. Public diplomacy. London. The Foreign Policy Centre. 2002. URL: <https://fpc.org.uk/public-diplomacy/>.

192. Levi M., Stoker L. *Political Trust and Trustworthiness // Annual Review of Political Science*. 2000. Vol. 3. P. 475–507.

193. Libyan American Forum for Development and Reconstruction (Washington, DC, April 28–29, 2025). Bilateral Chamber of Commerce. 2025. URL: <https://www.bilateralchamber.org/event/libyan-american-forum-for-development-and-reconstruction>.

194. Lindenmann W.K. Guidelines for Measuring the Effectiveness of PR Programs and Activities. Gainesville: Institute for Public Relations, 2002. 26 p.

195. Lishchynskyy, I.; Krysovaty, A.; Desyatnyuk, O.; Bogacki, S.; Lyzun, M.

Quantitative Measurement of Glocalization to Assess Endogenous and Exogenous Parameters of Regional Sustainability. *Sustainability* 2025, 17, 7584. <https://doi.org/10.3390/su17177584>.

196. Lokmanoglu A. D., Winkler C. K., El Damanhoury K., Massignan V., Villa-Turek E., Chen K. A. The Economy and Public Diplomacy: An Analysis of RT's Economic Content and Context on Facebook. arXiv:2405.01798 [cs.IT], 2024. 14 p. URL: <https://doi.org/10.48550/arXiv.2405.01798> (дата звернення: 08.08.2025).

197. Lowy Institute. Global Diplomacy Index 2024: Key Findings. 2024. URL: https://globaldiplomacyindex.lowyinstitute.org/downloads/GDI_Key_Findings.pdf.

198. Manners, I. Normative Power Europe: A Contradiction in Terms? *Journal of Common Market Studies*. 2002. Vol. 40. No. 2. P. 235–258.

199. Mattingly D.C., Sundquist E. When does public diplomacy work? Evidence from China's "wolf warrior" diplomats. *Political Science Research and Methods*. 2023. Vol. 11(4). P. 921–929.

200. Mayer, J. D. Salovey, P. Caruso, D. R. Emotional Intelligence: Theory, Findings, and Implications. *Psychological Inquiry*. 2004. Vol. 15. No. 3. P. 197–215.

201. Mbinza Z. E. Connecting place branding to social and governance constructs in Johannesburg, South Africa. *Place Branding and Public Diplomacy*. 2024. URL: <https://link.springer.com/article/10.1057/s41254-024-00340-x>

202. MIGA Expands Insurance Support to Ukraine. Multilateral Investment Guarantee Agency (MIGA). 11 Jun 2024. URL: <https://www.miga.org/press-release/miga-expands-insurance-support-ukraine>.

203. Ministry of Foreign Affairs and International Cooperation of the Republic of Rwanda. Rwanda Community Abroad. URL: <https://www.minaffet.gov.rw/rwanda-community-abroad>.

204. Miskimmon, A. O'Loughlin, B. Roselle, L. Strategic Narratives: Communication Power and the New World Order. London. Routledge. 2013. URL: <https://www.taylorfrancis.com/books/mono/10.4324/9781315871264/strategic-narratives-laura-roselle-alister-miskimmon-ben-loughlin>.

205. Moons, S. J. V. van Bergeijk, P. A. G. Does Economic Diplomacy Work? A

Meta-analysis of Its Impact on Trade and Investment. *The World Economy*. 2017. Vol. 40. No. 2. P. 336–368. DOI: [10.1111/twec.12392](https://doi.org/10.1111/twec.12392).

206. NATO 2022 Strategic Concept. NATO. 29 Jun 2022. URL: <https://www.act.nato.int/wp-content/uploads/2023/05/290622-strategic-concept.pdf>.

207. Nepal Peace Trust Fund. FAQ (When was NPTF established?). 2007. URL: <https://www.nptf.gov.np/faq.php>.

208. Nepal UN Peace Fund (UNPFN). Multi-Partner Trust Fund Office, UNDP. – URL: <https://mptf.undp.org/fund/npf00>.

209. Net ODA received per capita (current US\$). The World Bank. URL: <https://data.worldbank.org/indicator/DT.ODA.ODAT.PC.ZS>.

210. Net official development assistance received (% of GNI). World Bank. URL: <https://data.worldbank.org/indicator/DT.ODA.ODAT.MP.ZS>.

211. Nobel Prize. Juan Manuel Santos – Speed read. 2016. URL: <https://www.nobelprize.org/prizes/peace/2016/santos/speedread/>.

212. Non-Resident Nepali Association (NRNA). About Us. URL: <https://nrna.org/about>.

213. North, D. C. Institutions, Institutional Change and Economic Performance. Cambridge: Cambridge University Press. viii, 1990. 152 p.

214. Novcic Korac B., Bradic-Martinovic A., Miletić B. Constructing a nation branding model: The case of Serbia. *Geographica Pannonica*. 2020. Vol. 24, № 4. P. 311–324.

215. Nye J. S., Jr. Soft Power: The Means to Success in World Politics. New York: PublicAffairs Books, 2005. URL: <http://www.publicaffairsbooks.com/publicaffairsbooks-cgi-bin/display?book=1586482254>.

216. Nye J. S., Owens W. A. America's Information Edge. *Foreign Affairs*. 1996. Vol. 75, No. 2. P. 20–36.

217. Nye, J. S., Jr. Public diplomacy and soft power. *The ANNALS of the American Academy of Political and Social Science*. 2008. Vol. 616. No. 1. P. 94–109.

218. Nykolaichuk M. Functional specialization of the digital instruments of Ukraine's public diplomacy under wartime conditions. *Social Development: Economic and*

Legal Issues. 2026. No. 14. URL: <https://www.eu-scientists.com/index.php/sdel/article/view/662>.

219. O'Neill O. A Question of Trust: The BBC Reith Lectures 2002. Cambridge: Cambridge University Press, 2002. URL: <https://www.cambridge.org/bd/universitypress/subjects/philosophy/political-philosophy/question-trust-bbc-reith-lectures-2002?format=PB&isbn=9780521529969&utm>.

220. OECD. Development Co-operation Report 2024: Tackling Poverty and Inequalities through the Green Transition. Paris: OECD Publishing, 2024. URL: https://www.oecd.org/en/publications/development-co-operation-report-2024_357b63f7-en.html.

221. OECD. Education at a Glance 2024: OECD Indicators. Paris: OECD Publishing, 2024. URL: https://www.oecd.org/en/publications/education-at-a-glance-2024_c00cad36-en.html.

222. Open Contracting Partnership. Open Contracting Data Standard (OCDS). URL: <https://www.open-contracting.org/data-standard>.

223. Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD). Participants' Country risk classification. URL: <https://www.oecd.org/en/topics/sub-issues/country-risk-classification.html>.

224. Ott, B. L. The Age of Twitter: Donald J. Trump and the Politics of Debasement. *Critical Studies in Media Communication*. 2017. Vol. 34. No. 1. P. 59–68.

225. Papacharissi, Z. Affective Publics: Sentiment, Technology, and Politics. Oxford. Oxford University Press. 2015. 160 p.

226. Park, S., Chung, D., Park, H. W. Analytical framework for evaluating digital diplomacy using network analysis and topic modeling: Comparing South Korea and Japan. *Information Processing & Management*, 2019. 56(4), 1468–1483.

227. Peace Research Institute Oslo (PRIO). UCDP/PRIO Armed Conflict Dataset. URL: <https://www.prio.org/data/4>.

228. Peat M., Svec J., Wang J. The effects of fiscal opacity on sovereign credit spreads. *Emerging Markets Review*. 2015. Vol. 24. P. 34–45. DOI:

[10.1016/j.ememar.2015.05.001](https://doi.org/10.1016/j.ememar.2015.05.001).

229. Plan Colombia. U.S. Department of State. 14.03.2001. URL: <https://2001-2009.state.gov/p/wha/rls/fs/2001/1042.htm>.

230. Poldi, F. Alaphilippe, A. Jonusaite, R. Sessa, M. G. Disinformation on Telegram: Research and Content Moderation Policies. EU DisinfoLab. 2022. URL: https://www.disinfo.eu/wp-content/uploads/2022/12/20221220_TD_Telegram.pdf.

231. Population, total. The World Bank. URL: <https://data.worldbank.org/indicator/SP.POP.TOTL>.

232. Potapovs M. Place branding: is it public policy, or isn't it? Place Branding and Public Diplomacy. 2024. URL: <https://link.springer.com/article/10.1057/s41254-024-00327-8>.

233. Powell R. War as a Commitment Problem. *International Organization*. 2006. Vol. 60, no. 1. P. 169–203.

234. Press communiqué of the co-chairs Ukraine and Switzerland of the 4th Meeting of National Security and Foreign Policy Advisors on Key Principles of Peace for Ukraine. Federal Department of Foreign Affairs (FDFA), Switzerland. 2024. URL: <https://www.eda.admin.ch/countries/denmark/de/home/aktuell/news.html/content/eda/de/meta/news/2024/1/15/99687>.

235. Pritchett L., Woolcock M., Andrews M. Looking Like a State: Techniques of Persistent Failure in State Capability for Implementation. *The Journal of Development Studies*. 2013. Vol. 49, № 1. P. 1–18.

236. Public Diplomacy Officer to the Press and Public Diplomacy Section. European External Action Service. 2024. URL: https://www.eeas.europa.eu/delegations/united-states-america/public-diplomacy-officer-press-and-public-diplomacy-section_en.

237. Public Diplomacy. European External Action Service. URL: https://www.eeas.europa.eu/eeas/public-diplomacy_en.

238. Public Diplomacy: Basic Concepts and Trends. IFIMES. 2021. URL : <https://www.ifimes.org/en/researches/public-diplomacy-basic-concepts-and-trends/2995>.

239. Putnam R. D. Diplomacy and Domestic Politics: The Logic of Two-Level Games. *International Organization*. 1988. Vol. 42, no. 3. P. 427–460.
240. Questions and answers on the European Defence Industrial Strategy and the European Defence Industry Programme. European Commission. 04 Mar 2024. URL: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/qanda_24_1322.
241. RDNA 4 Ukraine Recovery Priorities 2025. Ministry of Development of Communities, Territories and Infrastructure of Ukraine, 2025. URL: <https://mindev.gov.ua/storage/app/sites/1/uploaded-files/rdna4-ukraine-recovery-priorities-2025.pdf>.
242. Register of Damage for Ukraine: General information. Council of Europe. Strasbourg: Council of Europe, 2024. URL: <https://rd4u.coe.int/en/faq/general>.
243. Reuters. IAEA: Ukraine's Zaporizhzhia nuclear power plant operating on sole remaining main power line. 19 Feb 2026. URL: <https://www.reuters.com/business/energy/iaea-ukraines-zaporizhzhia-nuclear-power-plant-operating-sole-remaining-main-2026-02-19/>.
244. Revive the Spirit of Mosul. Paris. UNESCO. URL: <https://www.unesco.org/en/revive-mosul>.
245. Rose, A. K. The Foreign Service and Foreign Trade: Embassies as Export Promotion. *The World Economy*. 2007. Vol. 30. No. 1. P. 22–38.
246. Routledge Handbook of Public Diplomacy / ed. by N. Snow, P. M. Taylor. New York: Routledge, 2009. 403 p. URL: <https://kde.tasam.org/pdf/kitaplar/handbookofpublicdiplomacy.pdf>.
247. Rwanda Development Board. URL: <https://rdb.rw/>.
248. Rwanda Development Board. Visit Rwanda–Arsenal Partnership Officially Launched. URL: <https://rdb.rw/visit-rwanda-arsenal-partnership-officially-launched/>.
249. Saleh I. Searching for a Theory of Public Diplomacy. 2019. 7 p. URL: https://www.academia.edu/39812637/searching_for_a_theory_of_public_diplomacy.
250. Salovey, P. Mayer, J. D. Emotional Intelligence. *Imagination, Cognition and Personality*. 1990. Vol. 9. No. 3. P. 185–211.
251. Schelling T. C. Arms and Influence. New Haven: Yale University Press, 1966.

viii, 293 p.

252. SelectUSA. About SelectUSA. U.S. Department of Commerce. URL: <https://www.trade.gov/about-selectusa>.
253. Sevin E. A Multilayered Approach to Public Diplomacy Evaluation: *Pathways of Connection. Politics & Policy*. 2017. Vol. 45(5). P. 879–901.
254. Sevin E. Unpacking soft power for cities: a theoretical approach. Place Branding and Public Diplomacy. 2024. URL: <https://link.springer.com/article/10.1057/s41254-024-00342-9>.
255. Shah, K. Gerard, P. Luceri, L. Ferrara, E. Unfiltered Conversations: A Dataset of 2024 U.S. Presidential Election Discourse on Truth Social. Preprint. arXiv. 2024. DOI: 10.48550/arXiv.2411.01330. URL: <https://arxiv.org/abs/2411.01330>.
256. Simon, H. A. Designing Organizations for an Information-Rich World. In Greenberger, M. Computers, Communications, and the Public Interest. Baltimore. The Johns Hopkins Press. 1971. URL: <https://atelierdesfuturs.org/wp-content/uploads/2025/07/1971-simon.pdf>.
257. Solidaires du peuple ukrainien. Conférence internationale pour le soutien au peuple ukrainien (Paris, 13 décembre 2022). Ministère de l'Europe et des Affaires étrangères (France). 2022. URL: https://www.diplomatie.gouv.fr/IMG/pdf/solidaires_du_peuple_ukrainien_cle8ccf73.pdf.
258. Speech by the President of Ukraine at the G20 Summit. Official website of the President of Ukraine. 2022. URL: <https://www.president.gov.ua/en/news/vistup-prezidenta-ukrayini-na-samiti-g20-79105>.
259. Spence, M. Job Market Signaling. *The Quarterly Journal of Economics*. 1973. Vol. 87. No. 3. P. 355–374.
260. Stand Up For Ukraine: 9.1 billion euros pledged for people fleeing Ukraine. Europea260281172286258257n Commission. 2022. URL: https://neighbourhood-enlargement.ec.europa.eu/news/stand-ukraine-91-billion-euros-pledged-people-fleeing-ukraine-2022-04-09_en.
261. Statement of the co-chairs (Malta | Ukraine) on results of the meeting regarding key principles of peace for Ukraine. Official website of the President of Ukraine.

2023. URL: <https://www.president.gov.ua/en/news/zayava-spivgoliv-malta-ukrayina-za-rezultatami-zustrichi-sho-86681>.

262. Štoković I. The role of the FDI in Croatia's tourism sector. Pula, 2005. URL: <https://www.sre.wu.ac.at/ersa/ersaconfs/ersa05/papers/790.pdf>.

263. Suchman, M. C. Managing Legitimacy: Strategic and Institutional Approaches. *Academy of Management Review*. 1995. Vol. 20. No. 3. P. 571–610.

264. Summit on Peace in Ukraine: Joint Communiqué. Council of the European Union (Consilium). 2024. URL: <https://www.consilium.europa.eu/media/yo0cfaxz/20240616-joint-communique.pdf>.

265. Szondi G. Public Diplomacy and Nation Branding: Conceptual Similarities and Differences. The Hague : Netherlands Institute of International Relations 'Clingendael', 2008. 42 p. (Discussion Papers in Diplomacy; No. 112). URL: https://www.diplomacy.edu/wp-content/uploads/2021/11/Public_Diplomacy_and_Nation_Branding_Conceptual_Si.pdf.

266. Temporary protection for 4.35 million in December 2025. Eurostat: <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/w/ddn-20260210-1>.

267. Tetlock P.C. Giving Content to Investor Sentiment: The Role of Media in the Stock Market. *Journal of Finance*, 2007. №62(3), 1139–1168.

268. The Berlin Conference on Libya – Conference Conclusions (19 January 2020). ReliefWeb. 2020. URL: <https://reliefweb.int/report/libya/berlin-conference-libya-conference-conclusions-19-january-202>.

269. The Hague Summit Declaration. NATO. 2025. URL: https://www.nato.int/cps/en/natohq/official_texts_236705.htm

270. The New Public Diplomacy: Soft Power in International Relations / ed. by J. Melissen. Basingstoke : Palgrave Macmillan, 2005. URL : https://culturaldiplomacy.org/academy/pdf/research/books/soft_power/The_New_Public_Diplomacy.pdf.

271. The White House. National Security Strategy. 2025. URL: <https://www.whitehouse.gov/wp-content/uploads/2025/12/2025-National-Security-Strategy.pdf>.

272. The White House. National Security Strategy. Oct 2022. URL: <https://bidenwhitehouse.archives.gov/wp-content/uploads/2022/10/Biden-Harris-Administrations-National-Security-Strategy-10.2022.pdf>.
273. The White House. The Iron Dome for America. Presidential Actions. 27 Jan 2025. URL: <https://www.whitehouse.gov/presidential-actions/2025/01/the-iron-dome-for-america>.
274. The World Bank. Net official development assistance received (current US\$). The World Bank. URL: <https://data.worldbank.org/indicator/DT.ODA.ODAT.CD>.
275. Thorp H. H. ChatGPT is fun, but not an author. *Science*. 2023. T. 379, № 6630. C. 313.
276. Tools such as ChatGPT threaten transparent science; here are our ground rules for their use. *Nature*, 2023. №613(7945), URL: <https://doi.org/10.1038/d41586-023-00191-1>.
277. Transparency International. Corruption Perceptions Index 2024: Full Source Description. URL: https://images.transparencycdn.org/images/CPI2024_Source_Description.pdf.
278. Transparency International. Ukraine. URL: <https://www.transparency.org/en/countries/ukraine>.
279. Treasury Announces Agreement to Establish United States-Ukraine Reconstruction Investment Fund. U.S. Department of the Treasury. 30 Apr 2025. URL: <https://home.treasury.gov/news/press-releases/sb0126>.
280. Trebesch C. Resolving Sovereign Debt Crises: the Role of Political Risk. Kiel Working Paper. № 2111. Kiel: Kiel Institute for the World Economy (IfW), 2018. URL: https://www.kielinstitut.de/fileadmin/Dateiverwaltung/IfW-Publications/fis-import/24b089b4-46ba-4453-8268-475603c4bc27-KWP_2111.pdf.
281. U.S. Secretary of Defense meets with world leaders to discuss Ukraine crisis. Ramstein Air Base (U.S. Air Force). 2022. URL: <https://www.ramstein.af.mil/News/Article-Display/Article/3008558/us-secretary-of-defense-meets-with-world-leaders-to-discuss-ukraine-crisis/>.
282. Ukraine Facility Plan. Kyiv: Ministry of Economy of Ukraine, 2024. URL:

<https://www.ukrainefacility.me.gov.ua/wp-content/uploads/2024/03/ukraine-facility-plan.pdf>.

283. Ukraine Facility. Brussels : European Commission, 2024. URL: https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/eu-budget/performance-and-reporting/programme-performance-statements/ukraine-facility_en.

284. Ukraine Investment Framework. European Commission. Brussels: European Commission, 2025. URL: https://enlargement.ec.europa.eu/countries/ukraine/ukraine-investment-framework_en.

285. Ukraine Recovery Conference (URC2024) - 11-12 June 2024 | Berlin, Germany. Ukraine Recovery Conference / URC International. 2024. URL: <https://www.urc-international.com/past-conferences/old-home>.

286. Ukraine Recovery Conference 2022. Lugano Declaration. Ukraine Recovery Conference / URC International. 2022. URL: <https://www.urc-international.com/urc-2022>.

287. Ukraine Situation: UNHCR's 2026 plans and financial requirements UNHCR. January 2026. 18 p. URL: <https://data.unhcr.org/en/documents/download/120716>.

288. Ukraine: Eighth Review Under the Extended Arrangement Under the Extended Fund Facility, Requests for Modification of Performance Criteria, Rephrasing of Access, and Financing Assurances Review : IMF Country Report No. 25/156 / International Monetary Fund. Washington, D.C. : IMF, 2025. 170 p. URL: <https://www.imf.org/-/media/files/publications/cr/2025/english/1ukrea2025002-print-pdf.pdf>.

289. UMAC 2024 Call for Action. Ukraine Mine Action Conference (UMAC 2024). 2024. URL: https://www.umac2024.ch/wp-content/uploads/2024/10/UMAC2024_Call_for_Action.pdf.

290. Understanding NATO's Concept for Deterrence and Defense of the Euro-Atlantic Area : Research Brief / Sean Monaghan, Katherine Kjellström Elgin, Sara Bjerg Moller. Center for Strategic and Budgetary Assessments (CSBA). 20 May 2024. URL: https://csbaonline.org/uploads/documents/NATOs_DDA_Concept.pdf.

291. United Nations Department of Political and Peacebuilding Affairs. UN Verification Mission in Colombia. URL: <https://dppa.un.org/en/mission/un-verification->

[mission-colombia.](#)

292. United Nations Environment Programme. We are all in this together: Annual Report 2024. 2025. URL: <https://wedocs.unep.org/bitstream/handle/20.500.11822/47082/UNEP-Annual-Report-2024.pdf>.

293. United Nations Security Council. Resolution 955 (1994) adopted by the Security Council at its 3453rd meeting, on 8 November 1994. United Nations Digital Library. URL: <https://digitallibrary.un.org/record/198038>.

294. United Nations Support Mission in Libya (UNSMIL). Ceasefire Agreement between Libyan Parties. 2020. URL: https://unsmil.unmissions.org/sites/default/files/ceasefire_agreement_between_libyan_parties_english.pdf.

295. United Nations. S/RES/2366 (2017) . 10.07.2017. URL: [https://docs.un.org/en/s/res/2366\(2017\)](https://docs.un.org/en/s/res/2366(2017)).

296. UNITED24. URL: <https://u24.gov.ua>.

297. Updated Ukraine Recovery and Reconstruction Needs Assessment Released. Washington, DC : World Bank, 2025. URL: <https://www.worldbank.org/en/news/press-release/2025/02/25/updated-ukraine-recovery-and-reconstruction-needs-assessment-released>.

298. Uppsala Conflict Data Program (UCDP); Peace Research Institute Oslo (PRIO). UCDP/PRIO Armed Conflict Dataset, version 25.1 [Data set]. Uppsala University; PRIO, 2025. URL: <https://ucdp.uu.se/downloads/>.

299. URC2025 Co-Chairs' Statement by the Governments of Italy and Ukraine. Ukraine Recovery Conference (URC2025). 2025. URL: https://cdn.prod.website-files.com/621f88db25fbf24758792dd8/68cd38b9228586618d9380ba_URC2025_Co_Chairs%E2%80%99_Statement_by_the_Governments_of_Italy_and_Ukraine.pdf

300. Uslaner E. M. The Moral Foundations of Trust. Cambridge University Press, 2002. 298 p.

301. Varieties of Democracy (V-Dem) Project. The V-Dem Dataset. Country-Year: V-Dem Full+Others. Version 15. Published March 2025. URL: <https://v-dem.net/data/the-v-dem-dataset/>.

302. Vilnius Summit Communiqué. NATO. 2023. URL:

<https://www.nato.int/en/about-us/official-texts-and-resources/official-texts/2023/07/11/vilnius-summit-communique>.

303. Washington Summit Declaration. NATO. 2024. URL: https://www.nato.int/cps/en/natohq/official_texts_227678.htm.

304. Wilson, E. J. III. Hard Power, Soft Power, Smart Power. *The ANNALS of the American Academy of Political and Social Science*, 2008. №616(1), P. 110–124.

305. World Bank Iraq Trust Fund: Report to Donors. International Reconstruction Fund Facility for Iraq Meeting, Dead Sea, Jordan, July 18–19, 2005. World Bank. Washington, DC, 2005. URL: <https://documents1.worldbank.org/curated/en/895801468042568364/pdf/390340IQ0DeadS1s0july0200501PUBLIC1.pdf>.

306. World Bank. Personal remittances, received (% of GDP). Nepal. URL: <https://data.worldbank.org/indicator/BX.TRF.PWKR.DT.GD.ZS?locations=NP>.

307. World Bank. Syria's Arrears to the World Bank Group Cleared. 16 May 2025. URL: <https://www.worldbank.org/en/news/press-release/2025/05/16/syria-s-arrears-to-the-world-bank-group-cleared>.

308. World Economic Forum. Global Risks Report 2025. 20th ed. 2025. URL: https://reports.weforum.org/docs/WEF_Global_Risks_Report_2025.pdf.

309. World Economic Forum. World Economic Forum on Africa 2016. URL: <https://www.weforum.org/meetings/world-economic-forum-on-africa-2016/>.

310. World Justice Project. WJP Rule of Law Index. 2025. URL: https://worldjusticeproject.org/sites/default/files/documents/Ukraine_3.pdf.

311. Yarchi M., Boxman-Shabtai L. The image war moves to TikTok: Evidence from the May 2021 round of the Israeli-Palestinian conflict. *Digital Journalism*. 2023. URL: <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/21670811.2023.2291650>

312. Zaiotti R. The European Union and Digital Diplomacy: Projecting Global Europe in the Social Media Era. In: *The Oxford Handbook of Digital Diplomacy*. Oxford: Oxford University Press, 2024. P. 457–474. DOI: <https://doi.org/10.1093/oxfordhb/9780192859198.013.25>.

ДОДАТКИ

Додаток А

Панельні дані композитного індексу репутації держави

Таблиця А.1

Динаміка індексу економічної свободи (Economic Freedom of the World, EFW)
за методологією Fraser Institute у країнах вибірки постконфліктної
реконструкції у 1990–2023 рр.

Рік	Ізраїль	Ірак	Боснія і Герцеговина	Хорватія	Сербія	Грузія	Колумбія	Лівія	Непал	Руанда	Сирійська Арабська Республіка
1990	5,71						5,29		4,91	4,84	3,20
1991											
1992											
1993											
1994											
1995	6,52			4,70			5,93		5,64	4,10	3,81
1996											
1997											
1998											
1999											
2000	7,01	2,68	5,47	6,00	4,17	6,34	5,83		5,82	5,40	4,36
2001	7,14	2,35	5,97	6,15	4,18	6,75	6,00		6,09	5,60	4,75
2002	7,22	2,25	6,00	6,19	3,69	6,71	6,10	3,15	6,14	5,81	4,71
2003	7,43	2,48	5,89	6,26	3,98	7,03	6,19	3,85	6,15	5,86	4,61
2004	7,54	2,44	6,13	6,23	4,28	7,04	6,29	3,41	6,27	5,70	4,99
2005	7,52	2,69	6,33	6,44	5,39	7,18	6,45	3,40	6,29	5,91	5,10
2006	7,42	3,40	6,35	6,44	5,79	7,31	6,45	4,09	6,28	6,04	5,00
2007	7,52	4,25	6,50	6,43	6,13	7,16	6,51	4,13	6,34	6,06	5,41
2008	7,41	3,90	6,35	6,47	6,03	7,06	6,47	4,02	6,13	5,98	5,01
2009	7,34	3,93	6,39	6,42	6,17	7,01	6,47	3,62	5,87	6,17	5,25
2010	7,46	4,01	6,31	6,69	6,23	7,10	6,52	3,68	6,15	6,65	5,20
2011	7,46	3,94	6,60	6,96	6,29	7,31	6,53	3,16	6,10	6,58	5,54
2012	7,49	4,21	6,59	6,99	6,42	7,59	6,61	3,76	6,17	6,71	4,50
2013	7,48	4,26	6,60	6,97	6,51	7,69	6,58	4,65	6,31	6,66	4,53
2014	7,58	4,52	6,70	7,07	6,65	7,76	6,52	4,39	6,42	6,70	4,43
2015	7,59	4,34	6,79	7,16	6,76	7,80	6,52	4,49	6,44	6,75	4,53
2016	7,60	5,82	6,77	7,16	6,82	7,84	6,53	4,27	6,44	6,75	4,39
2017	7,65	5,54	6,80	7,25	6,83	7,77	6,58	3,75	6,40	6,73	4,46
2018	7,63	5,55	6,86	7,19	6,93	7,84	6,61	4,23	6,49	6,87	4,85
2019	7,64	5,49	6,86	7,17	6,97	7,75	6,67	4,17	6,53	6,84	4,72
2020	7,34	5,66	6,42	6,94	6,65	7,41	6,45	4,73	6,33	6,48	4,03
2021	7,53	5,46	6,38	7,10	6,67	7,46	6,48	4,79	6,30	6,67	4,03
2022	7,52	5,45	6,20	6,96	6,59	7,51	6,46	4,78	6,59	6,36	4,05
2023	7,46	5,37	6,40	6,94	6,56	7,69	6,38	4,80	6,54	6,37	4,62

Примітки: EFW – індекс економічної свободи (*Economic Freedom of the World*),
Fraser Institute; порожні клітинки означають відсутність значення у наданому масиві
даних.

Таблиця А.2

Динаміка Індексу сприйняття корупції (Corruption Perceptions Index, CPI) за даними Transparency International у країнах вибірки постконфліктної реконструкції, 1990–2024 рр.

Рік	Ізраїль	Ірак	Боснія і Герцеговина	Хорватія	Сербія	Грузія	Колумбія	Лівія	Непал	Руанда	Сирійська Арабська Республіка
1990											
1991											
1992											
1993											
1994											
1995								34			
1996	77							27			
1997	80							22			
1998	71							22			
1999	68			27		23	29				
2000	66			37			32				
2001	76			39			38				
2002	73			38		24	36				
2003	70	22	33	37		18	37	21			34
2004	64	21	31	35		20	38	25	28		34
2005	63	22	29	34		23	40	25	25	31	34
2006	59	19	29	34	30	28	39	27	25	25	29
2007	61	15	33	41	34	34	38	25	25	28	24
2008	60	13	32	44	34	39	38	26	27	30	21
2009	61	15	30	41	35	41	37	25	23	33	26
2010	61	15	32	41	35	38	35	22	22	40	25
2011	58	18	32	40	33	41	34	20	22	50	26
2012	60	18	42	46	39	52	36	21	27	53	26
2013	61	16	42	48	42	49	36	15	31	53	17
2014	60	16	39	48	41	52	37	18	29	49	20
2015	61	16	38	51	40	52	37	16	27	54	18
2016	64	17	39	49	42	57	37	14	29	54	13
2017	62	18	38	49	41	56	37	17	31	55	14
2018	61	18	38	48	39	58	36	17	31	56	13
2019	60	20	36	47	39	56	37	18	34	53	13
2020	60	21	35	47	38	56	39	17	33	54	14
2021	59	23	35	47	38	55	39	17	33	53	13
2022	63	23	34	50	36	56	39	17	34	51	13
2023	62	23	35	50	36	53	40	18	35	53	13
2024	64	26	33	47	35	53	39	13	34	57	12

Індекс сприйняття корупції (Corruption Perceptions Index, CPI) вимірюється за шкалою, у якій вищі значення відповідають нижчому рівню сприйнятої корупції.

Таблиця А.3

Динаміка індексу корупції V-Dem (показник V-Dem щодо корупції у публічному секторі) у країнах вибірки постконфліктної реконструкції, 1990–2023 рр.

Рік	Ізраїль	Ірак	Боснія і Герцеговина	Хорватія	Сербія	Грузія	Колумбія	Лівія	Непал	Руанда	Сирійська Арабська Республіка
1990	0,120	0,834				0,495	0,862	0,841	0,512	0,872	
1991	0,120	0,891				0,495	0,862	0,832	0,512	0,872	
1992	0,120	0,891	0,587	0,589		0,895	0,448	0,862	0,832	0,512	0,872
1993	0,120	0,891	0,587	0,589		0,855	0,448	0,862	0,832	0,470	0,872
1994	0,120	0,891	0,614	0,589		0,855	0,448	0,862	0,832	0,461	0,872
1995	0,120	0,891	0,637	0,589		0,863	0,448	0,862	0,832	0,627	0,872
1996	0,120	0,891	0,717	0,583		0,900	0,448	0,862	0,832	0,627	0,872
1997	0,120	0,891	0,717	0,583		0,891	0,448	0,862	0,832	0,627	0,872
1998	0,120	0,891	0,704	0,577		0,888	0,448	0,862	0,832	0,627	0,872
1999	0,120	0,891	0,704	0,577		0,885	0,448	0,862	0,814	0,627	0,872
2000	0,124	0,892	0,704	0,301		0,874	0,424	0,862	0,830	0,576	0,904
2001	0,124	0,892	0,665	0,301		0,874	0,424	0,862	0,823	0,554	0,904
2002	0,124	0,870	0,665	0,287		0,874	0,424	0,862	0,823	0,554	0,904
2003	0,124	0,796	0,665	0,308		0,874	0,424	0,862	0,784	0,554	0,904
2004	0,124	0,707	0,679	0,462		0,204	0,424	0,862	0,784	0,554	0,904
2005	0,124	0,760	0,679	0,462		0,149	0,424	0,862	0,784	0,554	0,904
2006	0,127	0,761	0,679	0,462	0,629	0,135	0,424	0,862	0,764	0,553	0,904
2007	0,127	0,811	0,679	0,459	0,629	0,125	0,429	0,862	0,753	0,549	0,904
2008	0,107	0,808	0,676	0,446	0,635	0,109	0,429	0,862	0,735	0,549	0,904
2009	0,107	0,808	0,673	0,366	0,636	0,106	0,431	0,862	0,732	0,549	0,903
2010	0,111	0,810	0,673	0,291	0,637	0,104	0,420	0,862	0,732	0,547	0,902
2011	0,111	0,810	0,673	0,274	0,637	0,103	0,410	0,837	0,725	0,547	0,898
2012	0,111	0,810	0,673	0,274	0,643	0,097	0,402	0,764	0,732	0,547	0,911
2013	0,111	0,845	0,672	0,307	0,642	0,091	0,403	0,786	0,729	0,406	0,928
2014	0,111	0,835	0,672	0,307	0,646	0,097	0,403	0,801	0,726	0,406	0,928
2015	0,111	0,845	0,671	0,307	0,646	0,104	0,404	0,779	0,649	0,406	0,928
2016	0,114	0,848	0,699	0,331	0,698	0,114	0,411	0,800	0,660	0,413	0,928
2017	0,114	0,839	0,701	0,348	0,686	0,114	0,413	0,776	0,656	0,402	0,928
2018	0,119	0,826	0,691	0,361	0,664	0,121	0,404	0,796	0,628	0,402	0,928
2019	0,129	0,845	0,750	0,296	0,635	0,120	0,398	0,809	0,661	0,366	0,920
2020	0,131	0,860	0,739	0,296	0,653	0,130	0,407	0,809	0,670	0,366	0,919
2021	0,110	0,840	0,754	0,286	0,697	0,138	0,395	0,831	0,650	0,361	0,916
2022	0,127	0,854	0,754	0,252	0,669	0,147	0,395	0,782	0,614	0,391	0,916
2023	0,139	0,808	0,732	0,256	0,660	0,154	0,394	0,820	0,597	0,437	0,897

Таблиця А.4

Динаміка показника OECD_CRC (Country Risk Classification – класифікація ризику країни за методологією ОЕСР) у країнах вибірки постконфліктної реконструкції, 1990–2024 рр.

Рік	Ізраїль	Ірак	Боснія і Герцеговина	Хорватія	Сербія	Грузія	Колумбія	Лівія	Непал	Руанда	Сирійська Арабська Республіка
1990											
1991											
1992											
1993											
1994											
1995											
1996											
1997											
1998											
1999	3	7	7	5	7	7	4	7	6	7	7
2000	3	7	7	5	7	7	5	7	6	7	7
2001	3	7	7	4	7	7	5	7	7	7	7
2002	3	7	7	4	7	7	6	7	7	7	7
2003	3	7	7	4	7	7	6	7	7	7	7
2004	3	7	7	4	7	7	5	7	7	7	7
2005	3	7	7	4	7	7	5	7	7	7	7
2006	3	7	7	4	7	7	4	7	7	7	7
2007	3	7	7	4	7	6	4	6	7	7	7
2008	3	7	7	4	7	6	4	6	7	7	7
2009	3	7	7	5	7	6	4	6	7	7	6
2010	3	7	7	5	6	6	4	6	7	7	6
2011	0	7	7	5	6	6	4	7	7	7	7
2012	0	7	7	5	6	6	4	7	7	7	7
2013	0	7	7	5	6	6	4	7	7	7	7
2014	0	7	7	5	6	6	4	7	6	7	7
2015	0	7	7	5	6	6	4	7	6	6	7
2016	0	7	7	5	6	6	4	7	6	6	7
2017	0	7	7	5	5	6	4	7	6	6	7
2018	0	7	7	5	5	6	4	7	6	6	7
2019	0	7	7	5	5	6	4	7	6	6	7
2020	0	7	7	5	4	6	4	7	6	6	7
2021	0	7	7	5	4	6	4	7	6	6	7
2022	0	7	7	5	4	6	4	7	6	6	7
2023	0	7	7	5	4	6	4	7	6	6	7
2024	0	7	7	5	4	6	4	7	6	6	7

Примітка. Показник OECD_CRC (класифікація суверенного ризику ОЕСР) є категоріальним індикатором ризику, де менше значення означає нижчий суверенний ризик, а більше значення – вищий суверенний ризик. У наданій шкалі 0 – найнижча категорія ризику, 7 – найвища. Відповідно, зменшення значення OECD_CRC інтерпретується як поліпшення ризикового профілю країни, а зростання – як його погіршення.

Додаток Б

**Результати аналізу дописів офіційного телеграм-каналу Президента України
Володимира Зеленського**

Таблиця Б.1

**Місячна інтенсивність публікацій та медіанні показники уваги і ретрансляції
в телеграм-каналі Президента України “Володимир Зеленський”, 24.02.2022–
31.01.2026**

Місяць	Кількість дописів, шт.	Медіана переглядів на допис, од.	Медіана пересилань на допис, од.
Лют.22	30	3894617,5	10356,5
Бер.22	291	2468153	2316
Кві.22	393	1893297	1253
Тра.22	402	1241934	583
Чер.22	450	902237,5	457
Лип.22	426	843312,5	350,5
Сер.22	353	716169	377
Вер.22	376	684293,5	418
Жов.22	375	717209	344
Лис.22	378	597694	374
Гру.22	366	654400,5	360,5
Січ.23	373	630451	319
Лют.23	351	642897	290
Бер.23	379	624587	323
Кві.23	362	511306	269
Тра.23	368	517789,5	313
Чер.23	355	566071	349
Лип.23	431	434064	298
Сер.23	366	396940	260,5
Вер.23	450	381652,5	222
Жов.23	371	397622	225
Лис.23	377	380330	224
Гру.23	277	420604	239
Січ.24	261	457908	269
Лют.24	297	528021	284
Бер.24	322	422436,5	384
Кві.24	280	302792,5	260
Тра.24	332	270252	206
Чер.24	399	272385	228
Лип.24	301	292048	204
Сер.24	232	345820,5	297,5
Вер.24	369	293511	253
Жов.24	401	240785	194
Лис.24	319	275655	189
Гру.24	244	228643,5	280
Січ.25	261	282597	243
Лют.25	294	203166	212
Бер.25	282	247622,5	278
Кві.25	313	312773	347
Тра.25	381	338267	365
Чер.25	494	312707	311
Лип.25	460	285026	315,5
Сер.25	483	227690	304
Вер.25	441	197614	218
Жов.25	371	177711	208
Лис.25	393	175641	267
Гру.25	416	170928	236
Січ.26	316	208929	305,5

Таблиця Б.2

**Місячний розподіл дописів телеграм-каналу Президента України
«Володимир Зеленський» за мовною ознакою та типом контенту (24.02.2022–
31.01.2026)**

Місяць	Дописів всього, шт.	Англомовних дописів, шт.	Текстових дописів, шт.	Англомовних текстових, шт.	Частка англомовних серед усіх, %	Частка англомовних серед текстових, %
Лют.22	30	4	28	4	0,1333	0,1429
Бер.22	291	79	175	79	0,2715	0,4514
Кві.22	393	58	185	58	0,1476	0,3135
Тра.22	402	67	181	67	0,1667	0,3702
Чер.22	450	56	180	56	0,1244	0,3111
Лип.22	426	63	157	63	0,1479	0,4013
Сер.22	353	49	142	49	0,1388	0,3451
Вер.22	376	63	172	63	0,1676	0,3663
Жов.22	375	62	176	62	0,1653	0,3523
Лис.22	378	69	204	69	0,1825	0,3382
Гру.22	366	68	165	68	0,1858	0,4121
Січ.23	373	73	185	73	0,1957	0,3946
Лют.23	351	59	174	59	0,1681	0,3391
Бер.23	379	62	183	62	0,1636	0,3388
Кві.23	362	64	167	64	0,1768	0,3832
Тра.23	368	58	188	58	0,1576	0,3085
Чер.23	355	58	184	58	0,1634	0,3152
Лип.23	431	63	215	63	0,1462	0,2930
Сер.23	366	67	185	67	0,1831	0,3622
Вер.23	450	41	205	41	0,0911	0,2000
Жов.23	371	44	188	44	0,1186	0,2340
Лис.23	377	45	171	45	0,1194	0,2632
Гру.23	277	34	156	34	0,1227	0,2179
Січ.24	261	30	151	30	0,1149	0,1987
Лют.24	297	23	169	23	0,0774	0,1361
Бер.24	322	29	161	29	0,0901	0,1801
Кві.24	280	28	183	28	0,1000	0,1530
Тра.24	332	28	179	28	0,0843	0,1564
Чер.24	399	17	203	17	0,0426	0,0837
Лип.24	301	22	168	22	0,0731	0,1310
Сер.24	232	28	144	28	0,1207	0,1944
Вер.24	369	22	196	22	0,0596	0,1122
Жов.24	401	25	241	25	0,0623	0,1037
Лис.24	319	26	242	26	0,0815	0,1074
Гру.24	244	23	171	23	0,0943	0,1345
Січ.25	261	23	163	23	0,0881	0,1411
Лют.25	294	20	238	20	0,0680	0,0840
Бер.25	282	21	157	21	0,0745	0,1338
Кві.25	313	20	142	20	0,0639	0,1408
Тра.25	381	21	181	21	0,0551	0,1160
Чер.25	494	19	224	19	0,0385	0,0848
Лип.25	460	25	236	25	0,0543	0,1059
Сер.25	483	21	211	21	0,0435	0,0995
Вер.25	441	19	206	19	0,0431	0,0922
Жов.25	371	23	195	23	0,0620	0,1179
Лис.25	393	24	219	24	0,0611	0,1096
Гру.25	416	12	222	12	0,0288	0,0541
Січ.26	316	25	188	25	0,0791	0,1330

Таблиця Б.3

«Місячні агрегати цифрової результативності телеграм-каналу Президента України “Володимир Зеленський”: обсяг публікацій, показники уваги й ретрансляції, медіанна довжина тексту, частка медіадописів та параметри англомовного сегмента, 24.02.2022–31.01.2026»

month	posts	views_sum	views_med	forwards_sum	words_med	media_share	posts_en	views_sum_en	views_med_en	en_share_posts
Лют.22	30	115636552	3894618	431690	17	0,966667	4	4960313	1268023	0,133333
Бер.22	291	803262536	2468153	1046716	23	0,996564	79	87205413	867023	0,271478
Кві.22	393	800185604	1893297	879012	0	0,994911	58	47070254	576204	0,147583
Тра.22	402	569387234	1241934	379909	0	0,997512	67	44425398	418479	0,166667
Чер.22	450	448277309	902237,5	374650	0	0,997778	56	27897270	315746	0,124444
Лип.22	426	395536138	843312,5	271833	0	0,997653	63	30308948	310254	0,147887
Сер.22	353	295119228	716169	217689	0	0,994334	49	19708267	272102	0,13881
Вер.22	376	329536370	684293,5	328027	0	0,989362	63	26994964	316070	0,167553
Жов.22	375	344943760	717209	268875	0	0,986667	62	31275696	344405,5	0,165333
Лис.22	378	311087199	597694	271684	38,5	0,970899	69	29354246	301385	0,18254
Гру.22	366	293247785	654400,5	252342	0	1	68	30858384	281609	0,185792
Січ.23	373	292881585	630451	180816	0	0,983914	73	34450421	373925	0,19571
Лют.23	351	258186075	642897	210455	0	1	59	31491562	279658	0,168091
Бер.23	379	284053239	624587	216785	0	1	62	22426640	259109,5	0,163588
Кві.23	362	227898979	511306	140135	0	0,994475	64	24210280	225345,5	0,176796
Тра.23	368	243693203	517789,5	292693	21,5	0,951087	58	22385975	259344	0,157609
Чер.23	355	240656631	566071	244554	51	0,974648	58	22999362	237892	0,16338
Лип.23	431	254633587	434064	260138	0	0,930394	63	26028613	349478	0,146172
Сер.23	366	192805000	396940	169614	27,5	0,959016	67	20123560	189131	0,18306
Вер.23	450	195658943	381652,5	141604	0	0,873333	41	10320599	176098	0,091111
Жов.23	371	181939144	397622	131816	9	0,938005	44	11035485	160745,5	0,118598
Лис.23	377	186964346	380330	142000	0	0,962865	45	10472296	149167	0,119363
Гру.23	277	154178487	420604	116181	37	0,927798	34	10170173	170776	0,122744
Січ.24	261	181583236	457908	211621	31	0,934866	30	6266629	158436	0,114943
Лют.24	297	197306793	528021	215878	26	0,956229	23	3647339	153212	0,077441
Бер.24	322	175178574	422436,5	158762	6	0,978261	29	4385362	144955	0,090062
Кві.24	280	109787896	302792,5	131481	53,5	0,885714	28	4232809	126575	0,1
Тра.24	332	127759833	270252	126975	43	0,951807	28	3549890	127170,5	0,084337
Чер.24	399	152852260	272385	165963	4	0,927318	17	1894196	109039	0,042607
Лип.24	301	122790433	292048	188248	41	0,956811	22	2611166	113520	0,07309
Сер.24	232	107983144	345820,5	137463	45	0,961207	28	3929641	133356,5	0,12069
Вер.24	369	161137019	293511	206072	33	0,915989	22	3446120	111238,5	0,059621
Жов.24	401	115107248	240785	112759	42	0,750623	25	2728390	102266	0,062344
Лис.24	319	112554940	275655	103206	64	0,652038	26	3090450	112037	0,081505
Гру.24	244	97324061	228643,5	121719	70	0,885246	23	2619253	107473	0,094262
Січ.25	261	97181348	282597	113980	54	0,923372	23	3679490	110324	0,088123
Лют.25	294	85778239	203166	109874	65	0,687075	20	2481728	106093,5	0,068027
Бер.25	282	99703008	247622,5	119780	46	0,943262	21	2741407	121043	0,074468
Кві.25	313	126188271	312773	223010	0	0,948882	20	2312198	111164,5	0,063898
Тра.25	381	184863414	338267	270763	0	0,955381	21	3124799	123246	0,055118
Чер.25	494	257409114	312707	363046	0	0,874494	19	2148226	109723	0,038462
Лип.25	460	170119970	285026	224275	15	0,836957	25	2478568	93465	0,054348
Сер.25	483	154861607	227690	219856	0	0,906832	21	2024332	93736	0,043478
Вер.25	441	117547735	197614	156577	0	0,866213	19	1628995	84202	0,043084
Жов.25	371	128270352	177711	230708	15	0,902965	23	1912548	84681	0,061995
Лис.25	393	113461028	175641	168140	46	0,857506	24	2318105	97561	0,061069
Гру.25	416	113765900	170928	140817	8	0,788462	12	1078333	87154,5	0,028846
Січ.26	316	99068012	208929	158528	56	0,917722	25	2229537	87506	0,079114

Таблиця Б.4

**«Місячний профіль наративів англомовних дописів телеграм-каналу
Президента України “Володимир Зеленський” (лексикографічне кодування):
частки тематичних мотивів та медіана переглядів англомовних дописів,
24.02.2022–31.01.2026»**

month	posts_ en	views_ med en	security_ aid	sanctions	law_ justice	humanitarian	reconstruction	values	thanks
2022-02	4	1268023	0,25	0	0,25	0	0	0	0
2022-03	79	867023	0,189873	0,075949	0,037975	0,075949	0,025316	0,151899	0,101266
2022-04	58	576204	0,310345	0,155172	0,051724	0,137931	0	0,37931	0,293103
2022-05	67	418479	0,164179	0,074627	0,089552	0,119403	0,074627	0,373134	0,298507
2022-06	56	315746	0,125	0,053571	0,107143	0,125	0,053571	0,285714	0,232143
2022-07	63	310254	0,15873	0,031746	0,047619	0,079365	0,111111	0,206349	0,269841
2022-08	49	272102	0,22449	0,061224	0,122449	0,102041	0	0,204082	0,244898
2022-09	63	316070	0,142857	0,031746	0,111111	0,126984	0,015873	0,206349	0,285714
2022-10	62	344405,5	0,274194	0,032258	0,096774	0,16129	0,064516	0,193548	0,225806
2022-11	69	301385	0,231884	0,014493	0,057971	0,101449	0,014493	0,318841	0,318841
2022-12	68	281609	0,279412	0,044118	0,029412	0,044118	0,058824	0,176471	0,397059
2023-01	73	373925	0,342466	0,041096	0,068493	0,068493	0,054795	0,219178	0,493151
2023-02	59	279658	0,288136	0,101695	0,016949	0,050847	0,016949	0,169492	0,508475
2023-03	62	259109,5	0,177419	0,048387	0,209677	0,048387	0,096774	0,290323	0,548387
2023-04	64	225345,5	0,234375	0,09375	0,125	0,140625	0,0625	0,171875	0,453125
2023-05	58	259344	0,362069	0,051724	0,086207	0,12069	0,051724	0,258621	0,431034
2023-06	58	237892	0,258621	0,051724	0,068966	0,189655	0,172414	0,189655	0,672414
2023-07	63	349478	0,222222	0,047619	0,111111	0,111111	0,063492	0,269841	0,52381
2023-08	67	189131	0,328358	0,014925	0,044776	0,059701	0,104478	0,298507	0,522388
2023-09	41	176098	0,365854	0,02439	0	0,097561	0,02439	0,243902	0,414634
2023-10	44	160745,5	0,25	0,022727	0,113636	0,022727	0,090909	0,25	0,636364
2023-11	45	149167	0,288889	0	0,022222	0,133333	0,022222	0,244444	0,777778
2023-12	34	170776	0,382353	0,029412	0,058824	0,058824	0,088235	0,058824	0,588235
2024-01	30	158436	0,366667	0,133333	0,166667	0,033333	0,033333	0,233333	0,533333
2024-02	23	153212	0,26087	0	0,043478	0	0,043478	0,086957	0,608696
2024-03	29	144955	0,586207	0,034483	0,103448	0,103448	0,137931	0,206897	0,689655
2024-04	28	126575	0,607143	0	0,071429	0,035714	0,071429	0,142857	0,714286
2024-05	28	127170,5	0,642857	0	0	0	0	0,035714	0,678571
2024-06	17	109039	0,235294	0	0,058824	0,117647	0,058824	0,235294	0,470588
2024-07	22	113520	0,636364	0,045455	0,090909	0,181818	0,090909	0,136364	0,5
2024-08	28	133356,5	0,5	0	0,035714	0,071429	0,142857	0,071429	0,428571
2024-09	22	111238,5	0,5	0,090909	0,045455	0,227273	0,090909	0,045455	0,545455
2024-10	25	102266	0,36	0,04	0,08	0,12	0,2	0,08	0,64
2024-11	26	112037	0,538462	0,038462	0	0,076923	0	0,076923	0,576923
2024-12	23	107473	0,391304	0,130435	0,043478	0,173913	0,043478	0,173913	0,521739
2025-01	23	110324	0,217391	0,086957	0	0,130435	0,086957	0,173913	0,434783
2025-02	20	106093,5	0,3	0,1	0	0,05	0,1	0,05	0,6
2025-03	21	121043	0,571429	0,095238	0	0,142857	0,095238	0,142857	0,761905
2025-04	20	111164,5	0,5	0,15	0	0,2	0,05	0,05	0,25
2025-05	21	123246	0,095238	0,380952	0,095238	0,047619	0,238095	0,238095	0,47619
2025-06	19	109723	0,315789	0,157895	0	0,157895	0,052632	0,105263	0,368421
2025-07	25	93465	0,56	0,2	0,16	0,04	0	0,28	0,24
2025-08	21	93736	0,142857	0,190476	0,047619	0,238095	0	0,190476	0,47619
2025-09	19	84202	0,157895	0,368421	0	0,210526	0,157895	0,157895	0,315789
2025-10	23	84681	0,434783	0,347826	0	0,130435	0,217391	0,130435	0,565217
2025-11	24	97561	0,333333	0,083333	0,291667	0,083333	0,041667	0,208333	0,458333
2025-12	12	87154,5	0,166667	0,166667	0,083333	0	0,166667	0,25	0,416667
2026-01	25	87506	0,28	0,04	0	0,04	0,12	0,04	0,44

Результати аналізу інтернет-платформи UNITED24

Таблиця В.1

Проксі-індикатори інформаційної насиченості та доказовості матеріалів
UNITED24 за мовними сегментами (EN/UA), 2022–2026

Рік	Мова	Кількість матеріалів	Середня довжина, слів	Медіанна довжина, слів	Середній індекс доказовості (0–1)	Частка матеріалів з грошовими сумами (%)	Частка матеріалів з гіперпосиланнями (%)	Частка матеріалів з числовими даними (%)
2022	EN	142	311	271	0,544	67,6	11,3	100
2022	UA	142	266	242	0,522	75,4	9,9	100
2023	EN	229	294	230	0,519	59	6,1	100
2023	UA	229	251	200	0,496	61,1	6,1	100
2024	EN	86	228	194	0,447	61,6	3,5	100
2024	UA	85	190	160	0,429	63,5	3,5	100
2025	EN	24	252	204	0,496	75	4,2	100
2025	UA	24	222	183	0,477	75	4,2	100
2026	EN	12	184	184	0,437	66,7	0	100
2026	UA	12	168	164	0,445	66,7	0	100

Таблиця В.2

Розподіл ключових сюжетних ліній UNITED24 за мовними сегментами
(EN/UA) у 2022–2026 рр. (кількість і частка матеріалів)

Рік	2022		2023		2024		2025		2026	
Мова	EN	UA	EN	UA	EN	UA	EN	UA	EN	UA
Кількість матеріалів	142	142	229	229	86	85	24	24	12	12
Фандрейзинг і заклик до пожертв (кількість)	86	60	109	60	41	28	15	11	7	2
Фандрейзинг і заклик до пожертв (%)	60,6	42,3	47,6	26,2	47,7	32,9	62,5	45,8	58,3	16,7
Постачання/реалізація допомоги (кількість)	30	61	57	101	16	24	3	9	2	8
Постачання/реалізація допомоги (%)	21,1	43	24,9	44,1	18,6	28,2	12,5	37,5	16,7	66,7
Партнерства і коаліції (кількість)	6	9	10	14	3	11	0	2	2	2
Партнерства і коаліції (%)	4,2	6,3	4,4	6,1	3,5	12,9	0	8,3	16,7	16,7
Амбасадори та публічні особи (кількість)	7	4	30	46	18	19	2	1	1	0
Амбасадори та публічні особи (%)	4,9	2,8	13,1	20,1	20,9	22,4	8,3	4,2	8,3	0
Події/брифінги (кількість)	6	2	9	2	6	3	3	1	0	0
Події/брифінги (%)	4,2	1,4	3,9	0,9	7	3,5	12,5	4,2	0	0
Звітність/підзвітність (кількість)	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0
Звітність/підзвітність (%)	0	0,7	0	0	1,2	0	0	0	0	0
Людські історії (кількість)	7	5	14	6	1	0	1	0	0	0
Людські історії (%)	4,9	3,5	6,1	2,6	1,2	0	4,2	0	0	0

Таблиця В.3

Тематичні кластери матеріалів UNITED24 за мовними сегментами (EN/UA) у 2022–2026 рр. (кількість і частка)

Рік	Мова	Тема (кластер)	Кількість матеріалів	Частка (%)
2022	EN	Партнерства та інституційна взаємодія	140	98,6
2022	EN	Оборона	1	0,7
2022	EN	Розмінування	1	0,7
2022	UA	Партнерства та інституційна взаємодія	123	86,6
2022	UA	Оборона	11	7,7
2022	UA	Медична допомога	6	4,2
2022	UA	Розмінування	2	1,4
2023	EN	Партнерства та інституційна взаємодія	226	98,7
2023	EN	Оборона	2	0,9
2023	EN	Відбудова	1	0,4
2023	UA	Партнерства та інституційна взаємодія	201	87,8
2023	UA	Оборона	17	7,4
2023	UA	Розмінування	4	1,7
2023	UA	Медична допомога	4	1,7
2023	UA	Відбудова	3	1,3
2024	EN	Партнерства та інституційна взаємодія	83	96,5
2024	EN	Розмінування	2	2,3
2024	EN	Інше	1	1,2
2024	UA	Партнерства та інституційна взаємодія	71	83,5
2024	UA	Оборона	5	5,9
2024	UA	Розмінування	3	3,5
2024	UA	Медична допомога	3	3,5
2024	UA	Інше	2	2,4
2024	UA	Відбудова	1	1,2
2025	EN	Партнерства та інституційна взаємодія	24	100
2025	UA	Партнерства та інституційна взаємодія	21	87,5
2025	UA	Розмінування	2	8,3
2025	UA	Гуманітарна допомога	1	4,2
2026	EN	Партнерства та інституційна взаємодія	12	100
2026	UA	Партнерства та інституційна взаємодія	12	100

Таблиця В.4

**Топ-20 ключових слів у матеріалах UNITED24 за мовними сегментами
(EN/UA) та роками, 2022–2026 (частота входжень)**

Рік	Мова	Ранг	Ключове слово	Частота (входжень)	Рік	Мова	Ранг	Ключове слово	Частота (входжень)
2022	EN	1	support	177	2022	UA	1	дронів	123
2022	EN	2	drones	167	2022	UA	2	кошти	103
2022	EN	3	fight	165	2022	UA	3	понад	86
2022	EN	4	freedom	165	2022	UA	4	збір	85
2022	EN	5	uah	138	2022	UA	5	вже	80
2022	EN	6	medical	130	2022	UA	6	Україні	77
2022	EN	7	funds	117	2022	UA	7	грн	75
2022	EN	8	fundraiser	101	2022	UA	8	українських	74
2022	EN	9	help	98	2022	UA	9	світу	73
2022	EN	10	fundraising	94	2022	UA	10	гривень	70
2022	EN	11	raised	87	2022	UA	11	підтримку	70
2022	EN	12	army	79	2022	UA	12	платформи	69
2022	EN	13	charity	76	2022	UA	13	допомоги	64
2022	EN	14	ambassador	72	2022	UA	14	час	53
2022	EN	15	donations	70	2022	UA	15	збору	53
2022	EN	16	aid	62	2022	UA	16	допомогу	52
2022	EN	17	one	61	2022	UA	17	Україну	52
2022	EN	18	million	61	2022	UA	18	внесок	52
2022	EN	19	transferred	60	2022	UA	19	під	51
2022	EN	20	purchased	59	2022	UA	20	межах	47
2023	EN	1	freedom	238	2023	UA	1	кошти	120
2023	EN	2	fight	236	2023	UA	2	збір	111
2023	EN	3	support	210	2023	UA	3	партнерства	102
2023	EN	4	help	176	2023	UA	4	гривень	98
2023	EN	5	drones	157	2023	UA	5	закупівлі	92
2023	EN	6	uah	148	2023	UA	6	допомоги	86
2023	EN	7	fundraiser	146	2023	UA	7	амбасадори	84
2023	EN	8	funds	135	2023	UA	8	збору	83
2023	EN	9	thank	117	2023	UA	9	життя	82
2023	EN	10	ambassadors	116	2023	UA	10	платформи	81
2023	EN	11	thanks	115	2023	UA	11	дронів	81
2023	EN	12	raised	111	2023	UA	12	Україні	79
2023	EN	13	now	111	2023	UA	13	під	79
2023	EN	14	ambassador	104	2023	UA	14	відновлення	78
2023	EN	15	rebuild	102	2023	UA	15	хто	77
2023	EN	16	partnering	102	2023	UA	16	його	76
2023	EN	17	kyiv	94	2023	UA	17	вже	75
2023	EN	18	announcements	93	2023	UA	18	час	73
2023	EN	19	one	92	2023	UA	19	понад	71
2023	EN	20	his	89	2023	UA	20	підтримку	69
2024	EN	1	fight	95	2024	UA	1	життя	51
2024	EN	2	freedom	86	2024	UA	2	амбасадори	42
2024	EN	3	ambassadors	53	2024	UA	3	партнерства	37
2024	EN	4	school	52	2024	UA	4	хто	34
2024	EN	5	thank	48	2024	UA	5	події	33
2024	EN	6	fundraiser	47	2024	UA	6	збір	32
2024	EN	7	partnering	39	2024	UA	7	проект	28
2024	EN	8	help	39	2024	UA	8	вже	27
2024	EN	9	everyone	38	2024	UA	9	врятовані	25
2024	EN	10	thanks	35	2024	UA	10	переглянути	24
2024	EN	11	lives	35	2024	UA	11	збору	23
2024	EN	12	events	34	2024	UA	12	закупівлі	22

Продовження таблиці В.4

Рік	Мова	Ранг	Ключове слово	Частота (входжень)	Рік	Мова	Ранг	Ключове слово	Частота (входжень)
2024	EN	13	saved	34	2024	UA	13	під	20
2024	EN	14	out	33	2024	UA	14	час	20
2024	EN	15	now	33	2024	UA	15	внесок	20
2024	EN	16	support	33	2024	UA	16	коли	19
2024	EN	17	children	32	2024	UA	17	дуже	19
2024	EN	18	but	31	2024	UA	18	області	19
2024	EN	19	one	30	2024	UA	19	понад	19
2024	EN	20	join	30	2024	UA	20	гривень	18
2025	EN	1	help	28	2025	UA	1	хто	18
2025	EN	2	fight	27	2025	UA	2	збір	17
2025	EN	3	fundraiser	26	2025	UA	3	внесок	14
2025	EN	4	freedom	24	2025	UA	4	грн	14
2025	EN	5	support	24	2025	UA	5	долучайтесь	14
2025	EN	6	raffle	21	2025	UA	6	разом	14
2025	EN	7	announcements	18	2025	UA	7	події	13
2025	EN	8	join	18	2025	UA	8	збору	11
2025	EN	9	everyone	15	2025	UA	9	Келлі	11
2025	EN	10	thanks	14	2025	UA	10	українські	10
2025	EN	11	towards	14	2025	UA	11	життя	10
2025	EN	12	now	14	2025	UA	12	розіграш	10
2025	EN	13	uah	13	2025	UA	13	українських	10
2025	EN	14	russian	12	2025	UA	14	час	10
2025	EN	15	events	12	2025	UA	15	розмінування	10
2025	EN	16	raised	12	2025	UA	16	закупівлі	9
2025	EN	17	thank	11	2025	UA	17	вже	9
2025	EN	18	vehicles	11	2025	UA	18	зібрати	9
2025	EN	19	together	11	2025	UA	19	евакуаційні	9
2025	EN	20	scott	11	2025	UA	20	під	9
2026	EN	1	support	16	2026	UA	1	партнерства	12
2026	EN	2	thanks	14	2026	UA	2	підтримку	9
2026	EN	3	fight	12	2026	UA	3	допомоги	7
2026	EN	4	freedom	12	2026	UA	4	закупівлі	7
2026	EN	5	partnering	11	2026	UA	5	швидкої	6
2026	EN	6	help	10	2026	UA	6	дивитися	6
2026	EN	7	thank	8	2026	UA	7	внесок	5
2026	EN	8	purchases	7	2026	UA	8	донорів	5
2026	EN	9	medical	7	2026	UA	9	час	5
2026	EN	10	now	7	2026	UA	10	застосунок	5
2026	EN	11	play	6	2026	UA	11	Україні	4
2026	EN	12	saving	5	2026	UA	12	компанії	4
2026	EN	13	purchased	5	2026	UA	13	без	4
2026	EN	14	donors	5	2026	UA	14	життя	4
2026	EN	15	able	5	2026	UA	15	навіть	4
2026	EN	16	even	5	2026	UA	16	під	4
2026	EN	17	raised	5	2026	UA	17	підтримці	4
2026	EN	18	fundraiser	5	2026	UA	18	події	4
2026	EN	19	every	5	2026	UA	19	військових	3
2026	EN	20	ukrsibbank	4	2026	UA	20	збір	3

Результати аналізу корпусу матеріалів Українського інституту (ui.org.ua)

Заголовок	Наративний режим	Слів	Індекс якості (0–1)	Числові маркери
«2000 метрів до Андріївки» представлятиме Україну у категорії «Найкращий міжнародний повнометражний фільм» на 98-й премії «Оскар®» – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	505	0,675	24
2019 рік оголошено роком української культури в Австрії – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	171	0,250	4
2020 року Україна стала гостьовою країною на одному з найбільших кінофестивалів Південної Німеччини Fünf Seen Filmfestival – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	346	0,467	7
«30 незалежних»: Український інститут презентує мультимедійний проєкт до 30-ї річниці незалежності України	Культурна дипломатія та представлення України	252	0,300	4
АЗІЯ, АФРИКА, ЛАТИНСЬКА АМЕРИКА	Культурна дипломатія та представлення України	150	0,446	26
Alteration – комунікаційна платформа для представників культури	Культурна дипломатія та представлення України	1457	0,800	101
Берлін у плакатах до річниці Революції Гідності та повномасштабного вторгнення: кампанія Українського інституту та бюро Kultura Agency – Український інститут	Адвокація та позиційні заяви	261	0,413	7
Україна на літературному фестивалі у Празі: презентації, дискусії, український стенд – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	471	0,408	3
Єдині в наших спільних цінностях – гасло українського стенду на книжковому фестивалі “Світ книги” в Чехії – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	462	0,507	6
Choir Lab: Open Harmony у Гаазі об’єднав українські хорові спільноти Нідерландів – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	256	0,305	4
Хореограф Максим Чмерковський озвучив зруйнований Чернігівський обласний молодіжний центр – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	461	0,646	12
Colori Spenti: Український інститут уперше відкрив виставку Панченко та Райко в Італії – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	424	0,483	6
Colori Spenti («Вицвілі кольори»). Підбиття підсумків – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	385	0,423	5
Colori Spenti. Виставка проєкцій робіт українських мисткинь відбудеться в Італії – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	293	0,503	9
Український інститут представив культурну програму на саміті Кримської платформи – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	347	0,293	2
Запустили цифрову бібліотеку перекладів сучасної української драми. Як це працює? – Український інститут	Грантові програми, конкурси, резиденції	234	0,150	0
Прем’єра документального фільму «Дівія» на Rio de Janeiro International Film Festival – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	206	0,307	5
Docudays UA та Український інститут оберуть документальні проєкти для Каннського кіноринку	Культурна дипломатія та представлення України	348	0,574	10
Драматургічний конкурс transmission.ua: drama on the move.United Kingdom	Культурна дипломатія та представлення України	353	0,577	13
Оголошено другого переможця конкурсу на мистецьку резиденцію в Південно-Африканській Республіці – Український інститут	Грантові програми, конкурси, резиденції	491	0,456	4
У Стокгольмі відбулася дискусія про права людини в тимчасово окупованому Криму – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	170	0,214	3
ЄвроФестиваль під час Євробачення: оголошено деталі усіх 24 подій – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	1119	0,800	11
Виставка DAKH (DAX): Vernacular Hardcore на 19-й Міжнародній архітектурній виставці – La Biennale di Venezia – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	939	0,800	11
Федеральний архів у Німеччині оцифровує українські фільми – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	561	0,711	11
У Парижі відбудеться фестиваль “Un week-end à l’Est”, присвячений українській культурі – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	328	0,561	10
Фестиваль Kyiv Critics’ Week x NL у Нідерландах – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	205	0,307	5
Футболіст Андрій Ярмоленко озвучив зруйнований стадіон у Чернігові – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	398	0,536	8
Free the Children: у ПАР відбудеться концерт українських та південноафриканських музикантів – Український інститут	Грантові програми, конкурси, резиденції	305	0,546	10
ПРЕДСТАВНИЦТВО НІМЕЧЧИНА	Інше	33	0,161	4
Грантова програма для українських науковців у Польщі – Український інститут	Грантові програми, конкурси, резиденції	193	0,194	2
«Харківська школа фотографії: від радянської цензури до нової естетики»: за підтримки Українського інституту створено онлайн-архів із дослідницькими матеріалами та фотоісторіями – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	644	0,694	8
What is actually happening in Ukraine and how you can help – Український інститут	Адвокація та позиційні заяви	427	0,380	3
Ірина Боровець провела зустріч з президенткою Французького інституту Евою Нгуєн Бінь – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	423	0,307	1
Іван Світличний став лауреатом Премії Малевича-2018	Культурна дипломатія та представлення України	261	0,518	10
Джазові гурти з України візьмуть участь у шоукейсі Katowice JazzArt Festival у Польщі	Культурна дипломатія та представлення України	409	0,613	11
Книга «Україна. Їжа та історія» буде доступною французькою – Український інститут	Освіта, наука, аналітика	281	0,426	7

КОМУНІКАЦІЙНІ	Культурна дипломатія та представлення України	153	0,448	26
Концерти TO ALL RESURRECTED – A Living Anthology of Ukrainian Music у Нідерландах – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	220	0,316	5
КОНКУРС: Міжнародні майстер-класи для композиторів	Культурна дипломатія та представлення України	137	0,228	4
«Крим, 5-та ранку». Україна запускає міжнародний проєкт, присвячений політв'язням	Культурна дипломатія та представлення України	579	0,722	12
Культура на Ukraine Recovery Conference у Берліні – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	662	0,601	5
Український інститут закликає Європейську Раду надати Києву статус Європейської столиці культури і миру 2022 – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	916	0,800	11
Київ і Харків змагатимуться за проведення Manifesta 14 – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	254	0,373	6
Лауреатом Мистецької премії ім. Казимира Малевича 2020 став Саша Курмаз	Культурна дипломатія та представлення України	579	0,722	37
LE VOYAGE EN UKRAINE. Сезон України у Франції «Вояж в Україну» розпочнеться 1 грудня – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	725	0,800	13
Литовська співачка Моніка Лу стала голосом зруйнованого Маріуполя – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	426	0,624	13
Німецький співак Малік Харріс озвучив зруйновану пам'ятку у Тростянці, Сумщина – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	353	0,472	7
Міністр закордонних справ Дмитро Кулеба представив досягнення Українського інституту за три роки – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	261	0,448	8
Місце України у Global Soft Power Index 2021: підсумки дискусії – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	101	0,380	9
Місяць культурної дипломатії України у Вікіпедії проходить утретє – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	345	0,502	8
Між Києвом і Віднем: історії людей, ідей і об'єктів в обігу та русі	Події та платформи	213	0,312	5
Music Catalogue – Music from Ukraine: 2020-2022	Культурна дипломатія та представлення України	754	0,800	12
Музика як мова об'єднання культур: українсько-австрійський проєкт в Індії – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	128	0,292	6
Мистецька премія імені Казимира Малевича	Культурна дипломатія та представлення України	296	0,540	23
У Києві відбулось офіційне відкриття мистецької виставки про жіночий спротив окупантам в Криму – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	1346	0,800	12
Нагороди UKRAINIAN DOC PREVIEW та Docudays UA – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	604	0,738	20
Найвідоміші шеф-кухарі України та представники влади проголосили Маніфест про відродження української кухні – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	160	0,103	0
НІДЕРЛАНДИ	Культурна дипломатія та представлення України	128	0,432	23
Нові члени Наглядової ради Українського інституту – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	239	0,259	3
АКАДЕМІЧНІ ПРОЄКТИ ТА ПРОГРАМИ	Грантові програми, конкурси, резиденції	165	0,456	27
КІНО	Культурна дипломатія та представлення України	169	0,459	31
ГРОМАДЯНСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО	Культурна дипломатія та представлення України	66	0,392	15
КРОССЕКТОРАЛЬНІ ПРОЄКТИ ТА ПРОГРАМИ	Культурна дипломатія та представлення України	169	0,459	30
РОЗВИТОК КУЛЬТУРНОЇ ДИПЛОМАТІЇ	Культурна дипломатія та представлення України	159	0,452	31
ЛІТЕРАТУРА	Грантові програми, конкурси, резиденції	157	0,451	33
МУЗИКА	Культурна дипломатія та представлення України	157	0,451	28
ПЕРФОРМАТИВНІ МИСТЕЦТВА	Культурна дипломатія та представлення України	156	0,450	26
ДОСЛІДЖЕННЯ ТА АНАЛІТИКА	Освіта, наука, аналітика	27	0,017	0
УКРАЇНСЬКА МОВА	Культурна дипломатія та представлення України	103	0,416	12
ВІЗУАЛЬНЕ МИСТЕЦТВО	Культурна дипломатія та представлення України	184	0,468	27
Ноти «Щедрика» відтепер представлені на одній зі стін Карнегі-холу – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	352	0,576	14
Нові члени Наглядової ради Українського інституту – Український інститут	Освіта, наука, аналітика	236	0,257	3
Нові горизонти культури: студійний візит Українського інституту до Індонезії – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	249	0,335	5
Обрання генерального директора Українського інституту	Грантові програми, конкурси, резиденції	122	0,217	4
Обрано претендента від України на участь у відборі на 97-му премію «Оскар» – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	155	0,310	6
Оголошення конкурсу на генерального директора Українського інституту	Грантові програми, конкурси, резиденції	272	0,487	9
Оголошено переможця конкурсу на мистецьку резиденцію в Південно-Африканській Республіці – Український інститут	Грантові програми, конкурси, резиденції	545	0,700	11
Оголошуємо переможців програми Visualise 2020 – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	365	0,585	11
Оголошуємо прийом заявок на участь у делегації з України на Amsterdam Dance Event 2025 – Український інститут	Події та платформи	233	0,500	16
Спільно з Британською Радою запустили нову програму для розвитку британсько-українських культурних зв'язків – Український інститут	Міжнародний діалог і партнерства	760	0,800	15

Ольга Сагайдак представлятиме Український інститут у Франції – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	313	0,481	8
Онлайн-дискусія про активізм в українському театрі – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	390	0,599	10
Оновлення складу Наглядової ради Українського інституту	Культурна дипломатія та представлення України	178	0,254	4
Осіньна підбірка книг – Український інститут	Події та платформи	394	0,463	6
Перша пресконференція Українського інституту – Український інститут	Події та платформи	300	0,543	10
Першому закордонному представництву Українського інституту – рік – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	367	0,376	4
Починаємо роботу з Латинською Америкою, Субсахарською Африкою та Південно-Східною Азією – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	391	0,286	1
388 об'єктів культурної спадщини зруйновано, кількість збільшується кожного дня: Український інститут розповість про кожний об'єкт у проєкті «Листівки з України» – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	396	0,535	8
Понад 13 мільйонів іноземців дізналися про знищені культурні пам'ятки через кампанію «Листівки з України» – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	355	0,508	8
Postcards from Ukraine: соліст гурту Kalush Orchestra Тимофій Музичук озвучив Центральний будинок культури в місті Ірпін' – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	480	0,554	7
Представлення України на Міжнародному книжковому ярмарку Гвадалахари у Мексиці – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	387	0,564	9
Презентація виставки «У центрі бурі. Модернізм в Україні 1900–1930-х» – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	330	0,562	12
Пресконференція Сезону України у Франції «Вояж в Україну» за участі французької делегації – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	472	0,653	20
Презентація середньострокової стратегії Українського інституту – Український інститут	Події та платформи	166	0,352	7
Презентація сучасних українських митців на Hybrid Art Fair 2019 у Мадриді	Культурна дипломатія та представлення України	247	0,229	2
Презентації серії Антологій української музики у консерваторіях Нідерландів – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	128	0,222	4
Про проведення конкурсу на посаду Генерального директора Державної установи «Український інститут»	Грантові програми, конкурси, резиденції	76	0,189	4
Проект UA View створює світову мапу українських митців	Культурна дипломатія та представлення України	527	0,374	1
Прийом заявок на мистецьку резиденцію в Південно-Африканській Республіці – Український інститут	Грантові програми, конкурси, резиденції	739	0,800	33
Редакція французького журналу L'Obs присвятила свій номер Україні – Український інститут	Події та платформи	745	0,660	6
Український інститут звертається із закликом відмовитися від проведення “Фестивалю Європейського кіно” у Росії – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	151	0,097	0
Результати Місяця культурної дипломатії України у Вікіпедії – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	484	0,451	4
Результати конкурсу Illuminate	Культурна дипломатія та представлення України	285	0,533	12
Рідний Крим: спільний проєкт Українського інституту та Ukraïner	Інше	126	0,151	2
Розпочато приймання заявок на членство в Українському Оскарівському Комітеті – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	251	0,511	14
Коментар: Намір Росії – знищити державність та народ України – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	610	0,637	7
Що знають про Україну: результати досліджень сприйняття в Японії, Туреччині та США	Освіта, наука, аналітика	425	0,343	2
Відкритий лист музикознавчої спільноти України до музикантів, музикознавців, діячів культури та культурних установ, громадських організацій всього світу – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	2866	0,800	12
Заява щодо участі Кирила Серебреннікова в Каннському кінофестивалі – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	561	0,501	4
Заява щодо інтерв'ю Михайла Піотровського, директора музею Ермітаж – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	485	0,452	4
Заява щодо показу фільму «Росіяни на війні» на Будапештському міжнародному фестивалі документального кіно – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	423	0,377	3
Заява щодо показу фільму «Росіяни на війні» на Міжнародному кінофестивалі в Торонто – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	378	0,348	3
Звернення культурних інституцій щодо «реорганізації» Національного центру Олександра Довженка – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	408	0,262	0
Заклик Українського інституту щодо призупинення співпраці з Росією і популяризації російського мистецтва – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	454	0,327	1
Студійний візит до Індії: Український інститут поглиблює культурну співпрацю – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	267	0,277	3
Сильніші разом: у Вашингтоні обговорили партнерство між Україною та США у сфері освіти, науки та українознавчих студій – Український інститут	Освіта, наука, аналітика	784	0,800	21
Танцювальна вистава «The Forest» здобула престижну нагороду на фестивалі у Південній Африці – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	374	0,520	8
The Castle і FO SHO представлять Україну на Reeperbahn Festival у Гамбургу	Культурна дипломатія та представлення України	289	0,501	9
Гурт ДахаБраха озвучили зруйновану Вознесенську церкву в селі Лукашівка, Чернігівської області – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	454	0,642	10
У Німеччині відкрилось перше закордонне представництво Українського інституту – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	555	0,602	7

Стартує четвертий марафон з написання текстів про українську культуру у Вікіпедії – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	470	0,652	11
The Womanly Face of War: виставка жіночих військових плакатів у Мехіко – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	458	0,434	4
«Традиції, що перетинають час»: спільний проєкт українського та мексиканського митців – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	268	0,277	3
У Берліні відбувся показ фільму «Арсенал» Олександра Довженка – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	260	0,272	3
У Джакарті відбувся показ перекладеного індонезійською мовою фільму «Шлях» – Український інститут	Події та платформи	262	0,518	10
У Франції стартував «Вояж в Україну» – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	598	0,629	7
У Франції відбудеться Український культурний сезон «Вояж в Україну» – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	202	0,375	7
У Києві відбувся концерт Чанго Спасюка “Taco y suela: Tradición” – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	183	0,223	3
У Мексиці відкрилась виставка фотографій «Beyond the Silence» – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	374	0,520	8
У Німеччині відкриють перше закордонне представництво Українського інституту – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	386	0,598	10
У Саутбенк-центрі відбудеться захід «Слава Україні» – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	118	0,111	1
Про музей Куїнджі китайською і роман «Місто» арабською: результати проєкту – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	407	0,612	10
Участь українського автора в програмі Wintertuinfestival у Нідерландах – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	150	0,341	7
Участь України у Гвадалахарському книжковому ярмарку – Український інститут	Події та платформи	324	0,453	7
Участь України в Міжнародному літературному фестивалі в Джакарті – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	255	0,409	7
Ukraine Festival Filmowy	Культурна дипломатія та представлення України	461	0,646	45
У Берліні відбудеться театралізоване читання про війну та політв'язнів «Україна, 5-та ранку» – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	311	0,550	10
Україна буде представлена на Лондонському книжковому ярмарку – Український інститут	Грантові програми, конкурси, резиденції	640	0,861	13
“Україна – серце Європи, що б’ється” – гасло Українського стенду на найбільшому книжковому фестивалі у Франції Festival du Livre de Paris – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	577	0,721	16
Україна. Погляд(и): У Парижі відкрилась виставка документальної фотографії та літератури в часи спротиву – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	516	0,507	5
Український інститут розширює свою закордонну мережу: розпочала роботу представниця Українського інституту в Нідерландах – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	308	0,198	0
Публічна програма Українського павільйону на 59-й міжнародній мистецькій виставці Венеційській бієнале: Деколонізація мистецтва. За межами очевидного – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	507	0,676	37
Україна на фестивалі фотографії FOTO WIEN	Культурна дипломатія та представлення України	156	0,310	6
Україна на Міжнародному книжковому ярмарку у Гвадалахарі – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	374	0,520	8
Україна на The Indonesian Ballet Gala 2025 – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	261	0,343	5
Україна та Австрія розпочали Двосторонній рік культури	Культурна дипломатія та представлення України	282	0,286	3
Україна вдруге візьме участь у міжнародному фестивалі дебютних романів у м. Кіль, Німеччина	Культурна дипломатія та представлення України	287	0,535	11
Українська класична музика на сценах Бразилії: Рік Бориса Лятошинського – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	198	0,267	4
Українська музика на Java Jazz Festival 2025 – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	441	0,634	19
Українська музика на Jazz India Circuit 2024: культурний діалог через джаз – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	196	0,231	3
Українська музика прозвучала на The International Ethnic Music Festival у Джакарті – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	303	0,370	5
Українська поетка Юлія Мусаковська на міжнародному поетичному фестивалі Poetry Africa у ПАР – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	295	0,330	4
Українська поезія на фестивалі Poetry Africa 2025 у Південно-Африканській Республіці – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	140	0,265	5
Українська програма на 49-му Міжнародному книжковому ярмарку в Буенос-Айресі – Український інститут	Події та платформи	225	0,320	5
Українське кіно на Festival do Rio 2024: міжнародний діалог через кінематограф – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	253	0,338	5
Українські музиканти на Міжнародному зимовому фестивалі Кампус-ду-Жордау – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	301	0,334	4
Українські митці на фестивалі Le Guess Who? у Нідерландах – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	249	0,475	9
Українські події на Мюнхенській Конференції з Безпеки 2025 – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	566	0,539	5
Українські вистави їдуть на театральний фестивальний сезон до Польщі	Культурна дипломатія та представлення України	444	0,635	20
Прем’єра українсько-індонезійського перфомансу – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	327	0,315	3
Український художник створив мурал у Відні	Культурна дипломатія та представлення України	329	0,492	8
Український інститут долучився до міжнародної мережі On the Move – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	270	0,489	9
Український інститут на нараді керівників дипломатичних установ України – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	404	0,505	7
Український інститут опублікував звіт про діяльність у 2020 році	Грантові програми, конкурси, резиденції	402	0,608	14
Український інститут представив дизайн-концепти для промоції України за кордоном	Культурна дипломатія та представлення України	462	0,437	4

Український інститут розпочинає співпрацю з Google Arts & Culture – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	160	0,138	1
Український інститут став партнером ювілейної Премії Малевича – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	158	0,347	7
Український інститут вимушено скасовує візит українських ілюстраторок Illuminate до Парижа	Міжнародний діалог і партнерства	194	0,475	11
Український інститут запускає діджитал-проект «Листівки з України» – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	236	0,502	14
Український інститут запустив у 20 аеропортах Європи кампанію вдячності – Український інститут	Адвокація та позиційні заяви	360	0,406	5
Український предметний дизайн на Milan Design Week 2019	Адвокація та позиційні заяви	222	0,248	3
Update 03.05.2022 – On the Ukrainian news and work of the Ukrainian Institute team – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	370	0,588	14
Update 24.03.2022 – On the month of Russian attacks of Ukraine – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	624	0,851	34
Update 27.02.2022 – On the situation in Ukraine, our work, ways to help – Український інститут	Адвокація та позиційні заяви	851	1,000	21
Postcards from Ukraine: Адміністраторка USAID Саманта Пауер стала голосом Харківського національного університету ім. В. Н. Каразіна – Український інститут	Освіта, наука, аналітика	449	0,639	11
В Україні презентували онлайн-гру про українське мистецтво 1920-2020 років	Культурна дипломатія та представлення України	405	0,574	9
В Україні з'явилася офіційна сторінка в Instagram – @ukraine.ua – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	162	0,104	0
В Україні з'явився офіційний акаунт у Spotify – Ukraine.ua – Український інститут	Міжнародний діалог і партнерства	160	0,138	1
Вечори української культури в Буенос-Айресі – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	263	0,519	12
Відбір у конкурсну комісію, яка обиратиме Генерального директора Українського інституту – Український інститут	Грантові програми, конкурси, резиденції	212	0,448	9
Відкрито другий конкурс виставкових проєктів за кордоном Visualise – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	251	0,336	5
Відкрито конкурс на участь в музичних фестивалях Waves Vienna та Budapest Showcase Hub	Культурна дипломатія та представлення України	254	0,547	11
Відкрито прийом заявок на участь у Зимовому фестивалі класичної музики в Кампус-ду-Жордау – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	331	0,563	25
Вітаємо нових членів Наглядової ради Українського інституту	Культурна дипломатія та представлення України	171	0,285	5
Візит керівників європейських інститутів культури до Києва у межах співпраці з EUNIC – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	463	0,473	5
Візит журналістів з Індії, ПАР та Філіппін до Українського інституту – Український інститут	Події та платформи	213	0,242	3
Володимира Шейка вдруге обрано генеральним директором Українського інституту	Культурна дипломатія та представлення України	364	0,444	6
Європейський Союз та Український інститут запрошують взяти участь у міжнародному онлайн-флешмобі #VyshyvankaDay2022 – Український інститут	Події та платформи	214	0,383	7
Що не так з мистецтвом «за мир»? Пам'ятка для українських артистів за кордоном – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	1875	0,690	7
Юлія Ілюха взяла участь у міжнародному літературному фестивалі Time of the Writer – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	238	0,328	5
Заклик до міжнародної науково-дослідної спільноти – Український інститут	Освіта, наука, аналітика	370	0,483	7
Заклик до міжнародних академічних інституцій припинити співпрацю з Росією – Український інститут	Міжнародний діалог і партнерства	477	0,587	8
Закликаємо скасувати виступ Анни Нетребко у Німеччині – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	815	0,800	12
Запустили проєкт про культурних діячів у лавах Збройних Сил України – Український інститут	Культурна дипломатія та представлення України	406	0,401	4
Звіт діяльності Українського інституту за 2019 рік	Освіта, наука, аналітика	121	0,323	7

Додаток Д

Ключові міжнародні події та координаційні формати публічної дипломатії України у 2022–2025 роках: стратегічні цілі, фінансові інструменти та формалізовані результати

Подія та дата (повна назва українською)	Формат і локація	Стратегічна ціль публічної дипломатії	Ключові результати / зобов'язання	Канали фінансування / інструменти	Вихідний документ / формалізований продукт
Кампанія та захід зі збору зобов'язань «Підтримай Україну» (08–09.04.2022)	Міжнародна кампанія та захід зі збору зобов'язань (Варшава / онлайн); партнери: Європейська комісія, Канада, міжнародна громадська ініціатива	Швидка гуманітарна мобілізація підтримки	Оголошено 9,1 млрд євро для осіб, які вимушено залишили місце проживання; внесок Європейської комісії 1 млрд євро; додатково 1 млрд євро позик ЄБРР	Гуманітарні внески; бюджетна підтримка; позики ЄБРР	Узагальнений пакет оголошених зобов'язань і підсумкові матеріали кампанії
Контактна група з оборони України (перше засідання 26.04.2022)	Міждержавний координаційний формат (Рамштайн, Німеччина; змішаний формат)	Координація військової допомоги та узгодження постачань	Запуск регулярного механізму; участь близько 40 держав; фокус на поточних і перспективних потребах	Узгодження пакетів озброєнь і навчання; багатостороння координація спроможностей	Підсумкові повідомлення; узгоджені пакети допомоги; графік зустрічей
Міжнародна донорська конференція на підтримку України (05.05.2022)	Донорська конференція (Варшава; ініціатива Польщі та Швеції; участь інституцій ЄС)	Перехід до логіки відновлення під час війни	Оголошено понад 6,3 млрд євро зобов'язань	Гуманітарні фонди; бюджетна підтримка; координація МФО	Підсумкові заяви та оголошені зобов'язання
Конференція з відновлення України, Лугано (04–05.07.2022)	Міжнародна конференція (Лугано, Швейцарія)	Узгодження принципів відновлення та підзвітності	Ухвалено Луганську декларацію та Луганські принципи	Координація політичної, фінансової та технічної підтримки	Луганська декларація; Луганські принципи
Звернення України на саміті Групи двадцяти (15.11.2022)	Виступ на саміті (Балі, відеоформат)	Міжнародна легітимація бачення миру	Представлено десятипунктове бачення миру	Політична консолідація підтримки	Програмний виступ; матеріали саміту
Міжнародна конференція на підтримку народу України (13.12.2022)	Конференція підтримки (Париж, Франція)	Підтримка зимової стійкості	Понад 1 млрд євро внесків; механізм координації допомоги	Проектні внески; механізми цивільного захисту ЄС	Підсумкові оголошення і матеріали механізму
Зустріч радників з національної безпеки щодо Формули миру України, Копенгаген (25.06.2023)	Консультації радників (Копенгаген, Данія)	Розширення кола залучених держав	Початок серії зустрічей; окреслення тематичних напрямів	Політична координація	Узгоджені напрями консультацій
Конференція з відновлення	Міжнародна конференція	Мобілізація	Запроваджено підхід до	Гарантії та	Підсумкова заява;

України, Лондон (21–22.06.2023)	(Лондон; співорганізатори Україна та Велика Британія)	довгострокового фінансування	страхування воєнних ризиків; активізація бізнесу	страхування воєнних ризиків; інструменти МФО	документи щодо страхування; бізнес-зобов'язання
Саміт Організації Північноатлантичного договору, Вільнюс (11.07.2023)	Саміт (Вільнюс, Литва)	Інституціоналізація підтримки	Узгоджено пакет допомоги; створено Раду Україна – НАТО	Багаторічні програми допомоги	Рішення саміту; запуск Ради Україна – НАТО
Спільна декларація Групи семи про підтримку України (12.07.2023)	Декларація (на полях саміту НАТО)	Довгострокові безпекові зобов'язання	Курс на двосторонні безпекові угоди	Узгодження багаторічних пакетів	Текст спільної декларації
Зустріч радників щодо Формули миру України, Джидда (05–06.08.2023)	Консультації радників (Джидда, Саудівська Аравія)	Розширення коаліції	Домовленість продовжувати роботу; розширення представництва	Політична координація	Підсумкові повідомлення
Зустріч радників щодо Формули миру України, Мальта (28–29.10.2023)	Консультації радників (Мальта)	Узгодження принципів	Підсумкові заяви співголів; розширено склад учасників	Політична координація	Підсумкові заяви співголів
Зустріч радників щодо Формули миру України, Давос (14.01.2024)	Консультації радників (Давос, Швейцарія)	Масштабування участі	Комюніке; понад 80 делегацій	Тематичні плани дій	Комюніке співголів; плани дій
Конференція з відновлення України, Берлін (11–12.06.2024)	Міжнародна конференція (Берлін; співорганізатори Україна та Німеччина)	Портфель угод і зниження ризиків	Понад 110 угод; понад 16 млрд євро анонсів	Гарантії; підтримка МСП; розвиток навичок	Пакет угод і меморандумів; перелік коаліцій
Саміт миру щодо України, Бюргеншток (15–16.06.2024)	Саміт (Бюргеншток, Швейцарія)	Узгодження спільних підходів	Спільне комюніке (ядерна, продовольча, гуманітарна безпека)	Політичні умови для подальших рішень	Спільне комюніке саміту
Саміт Організації Північноатлантичного договору, Вашингтон (10.07.2024)	Саміт (Вашингтон, США)	Стабілізація військової підтримки	Створено систему координації допомоги та підготовки	Інституційна координація постачань	Рішення саміту; документи щодо системи координації
Конференція з протимінної діяльності в Україні, Лозанна (17–18.10.2024)	Міжнародна конференція (Лозанна, Швейцарія)	Мобілізація ресурсів на розмінування	Внесок Швейцарії 100 млн швейцарських франків; додаткові внески	Секторальні програми розмінування	Заклик до дій; підсумкові матеріали
Конференція з відновлення України, Рим (10–11.07.2025)	Міжнародна конференція (Рим; співорганізатори Україна та Італія)	Перехід до інструментів інвестування	Понад 10 млрд євро зобов'язань; пакет ЄК 2,3 млрд євро	Гранти; гарантії; інструмент ЄС для України	Пакет угод; інвестиційні документи
Саміт Організації Північноатлантичного договору, Гаага (25.06.2025)	Саміт (Гаага, Нідерланди)	Підтвердження тривалості підтримки	Понад 35 млрд євро безпекової допомоги на 2025 рік	Координація безпекової допомоги	Офіційні підсумкові матеріали саміту

Джерело: Побудовано автором за даними [260; 281; 172; 286; 258; 257; 170; 100; 302; 177; 171; 261; 234; 285; 264; 303; 289; 299; 269]

Додаток Е

**Панельні дані дослідження впливу медіафону на динаміку показників
залучення зовнішнього фінансування України**

	Гранти, млрд дол США	Кредити МФО, млрд дол США	Виконання плану зовнішніх запозичень, %	Ukraine Sovereign USD Index	TotalMentions (+war)	TotalMentions (-war)	PositiveMentions (+war)	NegativeMentions (+war)	Media_Pos_Index (+war)	PositiveMentions (- war)	NegativeMentions (-war)	Media_Pos_Index (-war)
2021Q3	0	2074,2	26,0	231	24406	17290	6704	16978	-0,420962	8353	7532	0,047484
2021Q4	0	3663,8	45,9	211	28890	19234	6843	21187	-0,496504	8857	8837	0,00104
2022Q1	123,1	3261,5	13,3	45	125671	44776	21196	101485	-0,638882	13963	28010	-0,313717
2022Q2	2581,2	3928,2	16,4	60	119201	40857	25489	90775	-0,547697	12110	26530	-0,352938
2022Q3	7804,1	1693,3	11,3	49	88658	30221	17861	68351	-0,569492	10929	16742	-0,19235
2022Q4	3718,9	7949,1	42,8	59	75212	23021	16284	56936	-0,540499	8862	12275	-0,148256
2023Q1	3662,1	7330,8	14,1	61	79808	23183	18626	58992	-0,505789	9517	12034	-0,108571
2023Q2	3715,0	8066,7	17,4	92	106987	35373	25820	78305	-0,490574	14266	18726	-0,126085
2023Q3	2500,0	7374,8	12,8	100	101618	34529	21877	77178	-0,544205	13346	18641	-0,153349
2023Q4	1696,3	8170,6	16,6	120	80060	25216	16921	61075	-0,551511	10404	13032	-0,10422
2024Q1	899,2	9166,1	15,3	118	76944	26643	15845	59267	-0,564333	10960	13889	-0,109935
2024Q2	118,2	3652,5	6,2	122	74029	24397	16401	55744	-0,531454	10782	11793	-0,04144
2024Q3	5539,2	5161,7	35,3	130	68165	22296	15210	51085	-0,526296	9630	11060	-0,064137
2024Q4	6165,7	11004,9	22,8	145	73683	23422	17150	54715	-0,509819	10511	11201	-0,029459
2025Q1	2355,0	7286,5	17,1	163	79875	24216	21308	56634	-0,442266	10924	11726	-0,033119
2025Q2	1056,0	5863,3	24,8	126	58127	17450	17353	39361	-0,378619	8634	7768	0,049628

Протокол LLM-кодування, кодбук маркерів і стандартизований промпт для ChatGPT (GPT-5.2 Thinking)

А.1. Мета, межі та принципи відтворюваності

Метод призначено для систематичного виявлення та опису трендів публічної дипломатії в багатоканальному корпусі матеріалів за 2022–2025 роки. LLM використовується як інструмент **первинного кодування** та **структурування** змісту, а не як джерело фактів. Відтворюваність забезпечується фіксацією (1) правил формування корпусу, (2) одиниць аналізу, (3) кодбуку маркерів, (4) протоколу кодування, (5) шаблону промпта та формату вихідних даних.

Кожне твердження про наявність тренду має спиратися на **верифікований фрагмент** конкретної одиниці аналізу. Якщо доказовість недостатня, результат маркується як **гіпотеза** або **невизначено**.

А.2. Корпус і одиниця аналізу

Канал 1. Офіційні зовнішньополітичні відомства. Одиниці аналізу: пресреліз, заява, промова, брифінг, фактшит, policy note.

Канал 2. Міжнародне мовлення. Одиниці аналізу: новинний матеріал, сюжет, пояснювальний матеріал, відеосюжет, подкаст-епізод (за наявності транскрипту/опису).

Канал 3. Культурно-освітні інституції. Одиниці аналізу: новина, анонс, історія/кейсовий матеріал, звіт, опис програми.

Канал 4. Офіційні соціально-медійні канали. Одиниці аналізу: YouTube-відео (метадані + транскрипт за наявності), пост X (текст + метадані), TikTok-відео (опис + метадані; за можливості титри або транскрипт).

Період відбору: 01.01.2022–31.12.2025 (за датою публікації, а не датою події).

Мови: фіксуються як атрибут одиниці; аналіз допускає мультилінгвальні корпуси, однак інтерпретації робляться на основі тексту, який подано в одиниці аналізу.

А.3. Збір і підготовка даних

1. Збір

- Офіційні сайти: sitemap, пагінація, внутрішній пошук, RSS.
- Міжнародні мовники: sitemap, RSS, архіви рубрик.
- YouTube: YouTube Data API або експорт; витяг метаданих і транскриптів, якщо доступні.
- X: API/експорт/парсер у межах доступної історії.
- TikTok: експорт/парсер з фіксацією URL, дати, опису, лінку на відео.

2. Нормалізація

- Дедуплікація за URL/ID; для багатомовних версій фіксується зв'язок між версіями, але кодування виконується по кожній мовній одиниці окремо.
- Витяг атрибутів: країна/актор, інституція, платформа, URL, дата, заголовок, тип одиниці, мова, повний текст або текстовий еквівалент (транскрипт/опис).
- Мінімальна очистка: видалення навігаційних блоків; збереження змістового тексту без втрати цитованих фрагментів.

3. Паспорт одиниці аналізу.

Для кожної одиниці фіксуються: id, actor_country,

institution, channel_class, platform, url, date_published, language, unit_type, title, text.

A.4. Протокол кодування (дві фази)

Фаза А. Стандартизований опис (descriptive coding).

Мета полягає у переведенні тексту в структуровані атрибути без інтерпретацій поза джерелом.

Обов'язкові поля:

- Тема (1–3 ключові теми)
- Цільова аудиторія (зовнішні уряди, бізнес, суспільства, діаспора, медіа, експертні кола тощо)
- Інструмент (пресреліз, брифінг, кампанія, подія, програма, платформа короткого відео, контр-дезінформаційний блок тощо)
- Заявлений результат (що обіцяє або на що спрямовано)
- Ознаки доказовості (наявність цифр, посилань на рішення/угоди, інституційних процедур, переліку партнерів, посилань на документи)
- **Доказовий фрагмент** з тексту (до 25 слів) + прив'язка (URL і, за можливості, розділ/абзац)

Фаза В. Тренд-кодування (deductive + inductive).

- Дедуктивне кодування: зіставлення з відомими трендами за кодбуком маркерів.
- Індуктивне кодування: фіксація повторюваних патернів, що не вкладаються в наявні категорії, з тимчасовою міткою `candidate_trend`.

Правило присвоєння тренду.

Тренд присвоюється одиниці, якщо наявні щонайменше **2 незалежні маркери** з кодбука (наприклад, тематичний ключ + жанрова ознака; або інституційний сигнал + лексичний індикатор), і якщо є доказовий фрагмент у джерелі.

A.5. Контроль якості, стабільність і мінімізація помилок

1. **Обмеження джерелом.** Модель працює лише з поданим текстом та метаданими. Заборонено додавати зовнішні факти.
2. **Аудит доказовості.** Кожне кодування містить короткий доказовий фрагмент з URL-прив'язкою.
3. **Повторюваність.** Для підвибірки (рекомендовано 10–15% корпусу) виконується повторне кодування тим самим промптом; розбіжності фіксуються і зводяться до правил.
4. **Людська валідація.** Для підвибірки здійснюється ручна перевірка присвоєних трендів. Узгодженість фіксується показником Cohen's kappa або часткою збігів по ключових полях.
5. **Маркування невизначеності.** Якщо маркери слабкі або суперечливі, результат позначається як `uncertain` з поясненням, що саме не підтверджується текстом.

A.6. Формат вихідних даних

Рекомендований формат для експорту результатів кодування однієї одиниці аналізу:

- id, url, date_published, actor_country, institution, platform, language, unit_type
- topics[]
- audiences[]
- instrument
- claimed_outcomes[]
- evidence_signals[] (цифри, угоди, документи, партнерства, процедури)
- trend_codes[] (T1...T13)
- candidate_trends[] (за потреби)
- evidence_quote (≤25 слів)
- evidence_location (URL + коротка прив'язка)
- confidence (high/medium/low)
- notes (обмеження, неоднозначності)

A.7. Кодбук маркерів трендів (T1–T13)

Нижче подано операціоналізацію у вигляді **маркерів трьох типів**: (а) тематичні/лексичні ключі; (б) жанрові ознаки; (в) інституційні сигнали. Для присвоєння тренду достатньо двох маркерів різних типів або двох сильних маркерів одного типу плюс доказовий фрагмент.

T1. Дипломатія у сфері охорони здоров'я

Зміст: медичні ресурси та гуманітарні практики як інструмент довіри/репутації. **Маркер-ключі:** vaccine, medicines, medical supplies, hospital, public health, pandemic, WHO, humanitarian medical aid. **Жанр:** релізи про постачання, програми, місії, партнерства в health-сфері. **Інституційні сигнали:** згадки міжнародних медичних агенцій, програм, логістики постачань.

T2. Допомога розвитку як інструмент конкуренції за вплив

Зміст: ODA/допомога розвитку як канал політичної прихильності й економічних умов. **Маркер-ключі:** development assistance, aid package, grant/loan for development, infrastructure aid, capacity building. **Жанр:** оголошення пакетів допомоги, програм розвитку, умов фінансування. **Інституційні сигнали:** посилання на агентства розвитку, бюджетні лінії, міжурядові угоди.

T3. Освіта і мобільність як довгий інструмент

Зміст: академічна мобільність і мережі випускників як довгострокова довіра. **Маркер-ключі:** scholarship, exchange program, alumni network, international students, fellowship. **Жанр:** анонси наборів, історії випускників, звіти програм. **Інституційні сигнали:** програмна інфраструктура, регулярні цикли, офіційні правила участі.

T4. Короткі відеоформати та алгоритмічна видимість

Зміст: коротке відео як середовище конкуренції за уявлення. **Маркер-ключі:** TikTok, Shorts, Reels, viral, hashtag, creator, engagement. **Жанр:** короткі відео-серії, ролики з повторюваними форматами. **Інституційні сигнали:** офіційне ведення short-каналів або інтеграція short-контенту в комунікаційну стратегію.

T5. Воєнна/кризова трансмедійна координація

Зміст: узгоджені наративи в багатьох каналах у кризові періоди. **Маркер-ключі:** coalition, solidarity, support package, sanctions, security assistance, resilience. **Жанр:** синхронні повідомлення, підсумки зустрічей, серії брифінгів. **Інституційні сигнали:** наявність міжвідомчої координації, повторювані формули/меседжі в різних каналах.

T6. Дезінформація та ШІ як ризик інформаційного впливу

Зміст: маніпулятивні впливи, deepfake, автоматизація, інформаційні атаки.

Маркер-ключі: disinformation, misinformation, deepfake, bots, coordinated inauthentic behavior, AI-generated content. **Жанр:** роз'яснювальні матеріали, спростування, попередження, звіти. **Інституційні сигнали:** посилення на контр-дезінформаційні підрозділи, партнерства з платформами.

T7. Інституціоналізація позиціонування, бренд як політика, роль міст

Зміст: бренд і репутація як елемент публічної політики та врядування.

Маркер-ключі: nation brand, place branding, reputation, governance, city diplomacy, talent attraction. **Жанр:** стратегії, policy frameworks, звіти. **Інституційні сигнали:** міжвідомчі механізми, наявність відповідальних структур, міські зовнішні офіси.

T8. Геоекономічна публічна дипломатія та economic security

Зміст: економічна безпека як публічний предмет дипломатії. **Маркер-ключі:** economic security, supply chain resilience, critical minerals, export controls, semiconductor, tech protection, de-risking. **Жанр:** підсумки діалогів, комюніке, policy roundtables. **Інституційні сигнали:** згадки про координацію стандартів, режимів, контролю.

T9. Інформаційна державність, strategic communications як спроможність

Зміст: стратегічні комунікації й протидія дезінформації як policy capacity.

Маркер-ключі: strategic communications, information integrity, rapid response, counter-disinformation capability, communications unit. **Жанр:** опис інструментів, підрозділів, процедур реагування. **Інституційні сигнали:** організаційні структури, протоколи, офіційні керівництва.

T10. Керована багатоканальність і публічна верифікація офіційних акаунтів

Зміст: «стек» платформ як норма, верифікація джерела як елемент довіри.

Маркер-ключі: follow us, official accounts, verified channels, impersonation warning. **Жанр:** сторінки переліку соцмереж, media hub, digital channels. **Інституційні сигнали:** офіційні списки акаунтів як машинно перевірюваний реєстр.

T11. Кліматична дипломатія і мегаподії як конвертер репутації в угоди

Зміст: COP/кліматичні події як інструмент коаліцій і проектних рішень.

Маркер-ключі: COP, climate finance, energy transition, net zero, climate summit, presidency/host. **Жанр:** підсумкові документи, оголошення зобов'язань, подієві релізи. **Інституційні сигнали:** роль «convener», мережа партнерів, формалізовані результати.

T12. Сервісна публічна дипломатія, outreach і мережеве партнерство

Зміст: дипломатія як виробництво зв'язків і процедурної довіри. **Маркер-ключі:** outreach, stakeholder engagement, roundtable, business forum, public diplomacy event. **Жанр:** анонси/звіти подій, зустрічей, контактних форматів. **Інституційні сигнали:** регулярні програми, календарі подій, структурована робота з аудиторіями.

T13. ШІ як внутрішня технологія виробництва публічної дипломатії

Зміст: використання ШІ у виробництві контенту, аналітиці, сервісах.

Маркер-ключі: generative AI, AI guidelines, AI pilot, ChatGPT, LLM, responsible AI use. **Жанр:** політики використання, пілоти, інструкції, кейси впровадження.

Інституційні сигнали: формалізовані правила, комплаєнс, навчальні матеріали для персоналу.

Шкала кодування (рекомендовано 0/1/2)

- **0** – маркер відсутній.
- **1** – маркер наявний слабо/імпліцитно (поодинокі згадки, контекст не є центральним; жанр/інституційність неочевидні).
- **2** – маркер наявний сильно/експліцитно (кілька згадок ключів, тема є центральною; жанр чітко ідентифікується; інституційна прив'язка формалізована).

Правило включення тренду (узгоджене з А.7):

Тренд присвоюється, якщо виконується одна з умов:

- $(L \geq 2 \text{ і } (G \geq 1 \text{ або } I \geq 1))$, або
 - $(G \geq 2 \text{ і } I \geq 1)$, або
 - $(L \geq 1 \text{ і } G \geq 1 \text{ і } I \geq 1)$,
- і обов'язково фіксується **доказовий фрагмент** (цитований/відтворюваний уривок, заголовок, офіційна сторінка переліку каналів тощо).

Таблиця Є.1

Операційна таблиця маркерів (для подвійного кодування)

Код	Назва тренду	Обов'язкові маркери (ядро)	Додаткові маркери (приклад, не вичерпно)	Рекомендована фіксація доказу
T1	Дипломатія у сфері охорони здоров'я	L*: vaccine / medical supplies / public health / pandemic; G*: реліз про постачання/місію/програму; I*: WHO/медичні агентства/програми	humanitarian medical aid; hospital support; medical mission; health partnership	заголовок+абзац про поставки/ програму + згадка агенції/ партнерства
T2	Допомога розвитку як конкуренція за вплив	L*: development assistance / aid package / grant/loan / capacity building; G*: оголошення пакета/програми; I*: агентство розвитку/міжурядова угода/бюджетна лінія	infrastructure aid; technical assistance; concessional finance; MoU	уринок з параметрами програми/ умовами/ виконавцями
T3	Освіта мобільність як довгий інструмент	L*: scholarship / exchange / alumni / fellowship; G*: анонс набору/історія випускника/звіт; I*: програмні правила/цикли/мережі випускників	international students; mobility; alumni event; cohort	сторінка програми + фрагмент про цикл/ набір/ алюмні-мережу
T4	Короткі відеоформати та алгоритмічна видимість	L*: TikTok / Shorts / Reels / hashtag / engagement; G*: short-серія/ролик; I*: офіційне ведення short-каналів або інтеграція short у стратегію	viral; creator; duet/stitch; trend format	посилання на офіційний short-канал/ серію + метадані одиниці
T5	Воєнна/кризова трансмедійна координація	L*: coalition / solidarity / sanctions / support package / security assistance; G*: синхронні повідомлення/підсумки зустрічей/серія брифінгів; I*: ознаки міжвідомчої координації	resilience; joint statement; coordinated measures	комюніке/ підсумок + повторювані формули в кількох жанрах/ каналах
T6	Дезінформація та ШІ як ризик впливу	L*: disinformation/misinformation / deepfake / bots / CIB / AI-generated; G*: спростування/попередження/звіт; I*: підрозділ/програма контрдезінформації або партнерство з платформами	info ops; integrity; malign influence	уринок зі списком загроз + посилання на підрозділ/ процедуру/ партнерство
T7	Бренд як політика, інституційне позиціонування, роль міст	L*: nation brand / place branding / reputation / city diplomacy / talent attraction; G*: стратегія/policy framework/звіт; I*: відповідальні структури/міжвідомчі механізми/міські офіси	governance branding; investment promotion strategy	титул/ розділ стратегії + фрагмент про інституційний механізм
T8	Геоекономічна ПД та economic security	L*: economic security / supply chain resilience / export controls / critical minerals / semiconductor / de-risking; G*: комюніке/діалог/roundtable; I*: координація режимів/стандартів/контролю	trusted suppliers; tech protection; non-market practices	фрагмент, де economic security конкретизована інструментами/ напрямками координації
T9	Інформаційна державність і strategic communications як спроможність	L*: strategic communications / information integrity / rapid response / capability/unit; G*: опис інструментів/процедур; I*: організаційні структури/керівництва/протоколи	communications guidance; resilience to misinformation	сторінка/ документ про спроможність + опис функцій/ процедур
T10	Керована багатоканальність і верифікація офіційних акаунтів	L*: follow us / official accounts / verified channels / impersonation warning; G*: сторінка переліку каналів/media hub; I*: офіційний реєстр як інституційна норма	social media policy; цифрові канали/довідник	URL «переліку акаунтів» + підтвердження, що це офіційний список
T11	Кліматична дипломатія і мегаподії як конвертер угод	L*: COP / climate finance / net zero / energy transition / presidency/host; G*: підсумкові документи/pledges; I*: роль convenor/мережа партнерів/формалізовані результати	global stocktake; declaration; summit outcomes	підсумковий продукт (декларація/ зобов'язання) + опис ролі організатора
T12	Сервісна ПД: outreach і мережеве партнерство	L*: outreach / stakeholder engagement / roundtable / business forum / PD event; G*: анонси/звіти подій; I*: регулярні програми/календар/структурована робота з аудиторіями	networking; program series; engagement formats	календар/ серія заходів + фрагмент про відтворюваність програми
T13	ШІ як внутрішня технологія виробництва ПД	L*: generative AI / AI guidelines / AI pilot / ChatGPT / LLM / responsible AI use; G*: політики/пілоти/інструкції; I*: формалізовані правила/компласнс/навчання	procurement; governance; internal tools	документ/ сторінка політики або пілоту + опис цілей і обмежень використання

А.8. Стандартизований промпт для ChatGPT (GPT-5.2 Thinking)

Нижче наведено шаблон, який застосовується до **кожної одиниці аналізу**. Він не вимагає зовнішніх знань, а примушує модель спиратися лише на поданий текст і метадані.

ROLE: Дослідницький кодувальник контенту публічної дипломатії.

MODEL: ChatGPT (GPT-5.2 Thinking)

ЗАВДАННЯ

Здійсни двофазне кодування одиниці аналізу (Фаза А + Фаза В) за протоколом і кодбуком T1–T13.

Працюй **ЛИШЕ** з текстом і метаданими, які надано нижче. Не додавай жодних фактів поза джерелом.

ВХІДНІ ДАНІ (ОДИНИЦЯ АНАЛІЗУ)

id: {ID}

actor_country: {COUNTRY}

institution: {INSTITUTION}

channel_class: {CHANNEL_CLASS}

platform: {PLATFORM}

url: {URL}

date_published: {DATE}

language: {LANG}

unit_type: {UNIT_TYPE}

title: {TITLE}

text: {FULL_TEXT}

ПРАВИЛА ДОКАЗОВОСТІ

- 1) Кожне присвоєння тренду має спиратися на перевірюваний фрагмент тексту.
- 2) Наведи один короткий доказовий фрагмент (≤ 25 слів) і зазнач URL у полі evidence_location.
- 3) Якщо доказів недостатньо або маркери суперечливі, постав trend_codes порожнім або додай confidence="low" та поясни у notes.

ФАЗА А. СТАНДАРТИЗОВАНИЙ ОПИС

Поверни:

- topics: 1–3 теми
- audiences: 1–3 цільові аудиторії
- instrument: головний інструмент/формат
- claimed_outcomes: 1–3 заявлені результати або цілі
- evidence_signals: перелік ознак доказовості (цифри, документи, угоди, партнери, процедури тощо)

ФАЗА В. ТРЕНД-КОДУВАННЯ

- trend_codes: вибери всі релевантні з T1–T13, але лише якщо є щонайменше 2 маркери та є evidence_quote

- candidate_trends: якщо бачиш повторюваний патерн, який не вкладається в T1–T13, опиши 1 реченням як гіпотезу

ФОРМАТ ВИХОДУ

Поверни ТІЛЬКИ валідний JSON без додаткового тексту.

JSON CXEMA

```
{
  "id": "...",
  "topics": ["..."],
  "audiences": ["..."],
  "instrument": "...",
  "claimed_outcomes": ["..."],
  "evidence_signals": ["..."],
  "trend_codes": ["T..", "T.."],
  "candidate_trends": ["..."],
  "evidence_quote": "...",
  "evidence_location": "...",
  "confidence": "high|medium|low",
  "notes": "..."
}
```

А.9. Процедура використання промпта в корпусі

1. Підготувати таблицю корпусу (URL, дата, заголовок, текст, платформа, мова, тип одиниці).
2. Послідовно подавати одиниці в промпт-шаблон; зберігати JSON-вихід без ручних правок.
3. Після первинного кодування агрегувати частоти trend_codes у розрізі акторів, каналів, мов і років.
4. Для підвибірки виконати повторне кодування та ручний аудит; зафіксувати правила розв'язання розбіжностей.
5. Для індуктивних candidate_trends сформулювати додаткові маркери та, за потреби, розширити кодбук окремою версією (із номером і датою).

Таблиця Є.2

Багатоканальний перелік джерел і платформ для формування корпусу LLM-аналізу глобальних трендів публічної дипломатії (2022–2025)

Країна / актор	Інституція / канал	Тип каналу (клас)	Платформа / форма носій	Посилання (сайт/акаунт/канал)	Одиниця аналізу	Мова(и)	Період	Спосіб збору	Примітка щодо репрезентативності / обмеження
United States	U.S. Department of State	МЗС / уряд	сайт	https://www.state.gov/	Новина, заява, промова, брифінг	EN (+інші)	2022–2025	sitemap/ пагінація/ внутр. пошук	Офіційні тексти, жанрово змішані стрічки
United States	Voice of America (VOA)	Міжнародне мовлення	сайт	https://www.voanews.com/	матеріал, сюжет, відео, подкаст	EN (+інші)	2022–2025	sitemap/ RSS/ парсер	Редакційний контент, не тотожний урядовим повідомленням
United States	Fulbright Program	Культурно-освітня інституція	сайт	https://fulbrightprogram.org/	новина, анонс, історія, звіт	EN	2022–2025	sitemap/ пагінація	Сезонність і «довгі» лаги ефектів
United States	U.S. Department of State	Канал у соціальних медіа (офіційний)	YouTube	https://www.youtube.com/@StateDept	відео (+опис, транскрипт за наявності)	EN (+інші)	2022–2025	YouTube Data API/ експорт	Верифікація через офіційний перелік соцмереж Держдепу.
United States	U.S. Department of State	Канал у соціальних медіа (офіційний)	X	https://x.com/StateDept	Пост	EN (+інші)	2022–2025	API/ експорт/ парсер	Доступ до історичних даних X може бути обмежений
United States	The White House	Канал короткого відео (офіційний)	TikTok	https://www.tiktok.com/@whitehouse	відео (+опис)	EN	2022–2025	експорт/ парсер	Факт запуску й акаунт @whitehouse підтверджено Reuters.
China	Ministry of Foreign Affairs of the PRC	МЗС / уряд	сайт	https://www.fmprc.gov.cn/eng/	новина, заява, промова, брифінг	EN (+ZH)	2022–2025	sitemap/ пагінація/ парсер	Мовні версії можуть бути недзеркальні
China	CGTN	Міжнародне мовлення	сайт	https://www.cgtn.com/	матеріал, відео, сюжет	EN (+інші)	2022–2025	sitemap/ RSS/ парсер	Редакційний контент; можливі геообмеження доступу
China	chinese.cn (Confucius Institute ecosystem)	Культурно-освітня інституція	сайт	https://www.chinese.cn/	новина, анонс, матеріал	EN (+ZH)	2022–2025	sitemap/ пагінація	Екосистемний характер, гетерогенність повідомлень
China	CGTN	Канал у соціальних медіа (зовнішній редакційний)	YouTube	https://www.youtube.com/c/cgtn/videos	відео (+опис, транскрипт за наявності)	EN (+інші)	2022–2025	YouTube Data API/ експорт	URL каналу фіксується як офіційно вживаний для CGTN.
China	iQIYI (мікродрами, 2-хв. серіальні формати)	Канал у соціальних медіа (культурний експорт)	TikTok	https://www.tiktok.com/@iqiyiofficial	відео-епізод, кліп (+опис)	EN (+інші)	2022–2025	експорт/ парсер	TikTok-акаунт @iqiyiofficial публічно вказується у комунікації iQIYI.
Japan	Ministry of Foreign Affairs of Japan	МЗС / уряд	сайт	https://www.mofa.go.jp/	пресреліз, заява, промова, брифінг	EN (+JA)	2022–2025	sitemap/ пагінація	Висока розгалуженість; важливо фіксувати рубрики
Japan	NHK WORLD-JAPAN	Міжнародне мовлення	сайт	https://www3.nhk.or.jp/nhkworld/en/	матеріал, відео, сюжет	EN	2022–2025	sitemap/ парсер	Редакційний контент
Japan	The Japan	Культурно-освітня	сайт	https://www.jpff.go.jp/	новина, анонс,	EN (+JA)	2022–	sitemap/	Мережа офісів, різні рівні

	Foundation	інституція			звіт, історія		2025	пагінація	агрегації
Japan	MOFA Japan	Канал у соціальних медіа (офіційний)	YouTube	https://www.youtube.com/@mofachannel	відео (+опис, транскрипт за наявності)	JA (+EN)	2022–2025	YouTube Data API/ експорт	Рекомендована контрольна звірка через офіційний перелік соцмереж на mofa.go.jp (channel-URL може змінюватися)
Japan	MOFA Japan (EN)	Канал у соціальних медіа (офіційний)	X	https://x.com/MofaJapan_en	пост	EN	2022–2025	API/ експорт/ парсер	Архівні втрати через політики платформи можливі
United Kingdom	Foreign, Commonwealth & Development Office (FCDO)	МЗС / уряд	сайт	https://www.gov.uk/government/organisations/foreign-commonwealth-development-office	новина, заява, промова, гайд	EN	2022–2025	API/ пагінація (gov.uk)	Сильна залежність від фільтрів і тегів
United Kingdom	BBC World Service	Міжнародне мовлення	сайт	https://www.bbc.co.uk/worldserviceradio	матеріал, аудіо, відео	EN (+інші)	2022–2025	RSS/ парсер	Редакційна автономія
United Kingdom	British Council	Культурно-освітня інституція	сайт	https://www.britishcouncil.org/	новина, анонс, звіт, історія	EN (+інші)	2022–2025	sitemap/ пагінація	Глобальна мережа; країнові піддомени
United Kingdom	FCDO	Канал у соціальних медіа (офіційний)	YouTube	https://www.youtube.com/@FCDOGovUK	відео (+опис, транскрипт за наявності)	EN	2022–2025	YouTube Data API/ експорт	URL каналу наводиться у відкритих довідкових переліках.
United Kingdom	FCDO	Канал у соціальних медіа (офіційний)	X	https://x.com/FCDOGovUK	пост	EN	2022–2025	API/експорт/парсер	Можливі обмеження доступу X
United Kingdom	Sky News	Канал короткого відео (зовнішній редакційний)	TikTok	https://www.tiktok.com/@skynews	відео (+опис)	EN	2022–2025	експорт/парсер	TikTok-посилання отримано через офіційні соціальні лінки Sky News.
Germany	Federal Foreign Office (Auswärtiges Amt)	МЗС / уряд	сайт	https://www.auswaertiges-amt.de/en/	новина, заява, промова, брифінг	EN (+DE)	2022–2025	sitemap/пагінація	Німецька версія часто повніша
Germany	Deutsche Welle (DW)	Міжнародне мовлення	сайт	https://www.dw.com/	матеріал, відео	EN (+інші)	2022–2025	RSS/парсер	Редакційний контент
Germany	Goethe-Institut	Культурно-освітня інституція	сайт	https://www.goethe.de/	новина, анонс, звіт, історія	DE (+інші)	2022–2025	sitemap/пагінація	Мережевий характер; відмінності між країнами
Germany	Auswärtiges Amt	Канал у соціальних медіа (офіційний)	YouTube	https://www.youtube.com/user/auswaertigesamt	відео (+опис, транскрипт за наявності)	DE (+EN)	2022–2025	YouTube Data API/експорт	YouTube-посилання фіксується у переліку соцмереж МЗС ФРН.
Germany	Auswärtiges Amt	Канал у соціальних медіа (офіційний)	X	https://x.com/AuswaertigesAmt	пост	DE (+EN)	2022–2025	API/експорт/парсер	Паралельні акаунти посольств можуть розширювати корпус
Germany	Auswärtiges Amt	Канал короткого відео (офіційний)	TikTok	https://www.tiktok.com/@aussepolitik	відео (+опис)	DE (+EN)	2022–2025	експорт/парсер	TikTok-посилання наведено на офіційній сторінці соцмереж Auswärtiges Amt.
France	Ministry for Europe and Foreign Affairs	МЗС / уряд	сайт	https://www.diplomatie.gouv.fr/en/	заява/пресреліз/промова/довідка	FR (+EN)	2022–2025	sitemap/ пагінація	Офіційні тексти розміщені у різних розділах
France	France 24	Міжнародне мовлення	сайт	https://www.france24.com/en/	матеріал/відео/сюжет	EN (+інші)	2022–2025	RSS/ парсер	Висока інтенсивність оновлень

France	Institut français	Культурно-освітня інституція	сайт	https://www.institutfrancais.com/en	програма/анонс/новина	FR (+EN)	2022–2025	sitemap/пагінація	Частина контенту програмна, не «новинна»
France	France Diplomatie	Канал у соціальних медіа (офіційний)	YouTube	https://www.youtube.com/@francediplomatie	відео (+опис/транскрипт за наявності)	FR (+EN)	2022–2025	YouTube Data API/ експорт	YouTube-посилання витягнуте з офіційної сторінки «Nos réseaux sociaux».
France	France Diplomatie (EN)	Канал у соціальних медіа (офіційний)	X	https://x.com/francediplo_EN	пост	EN	2022–2025	API/ експорт/ парсер	Паралельні франкомовні акаунти за потреби додаються окремо
France	France Diplomatie	Канал короткого відео (офіційний)	TikTok	https://www.tiktok.com/@francediplo	відео (+опис)	FR (+EN)	2022–2025	експорт/ парсер	TikTok-посилання фіксується у переліку офіційних соцмереж МЗС Франції.
Switzerland	FDFA (EDA)	МЗС / уряд	сайт	https://www.eda.admin.ch/eda/en/home.html	новина/позиція/заява	DE/FR/IT /EN	2022–2025	sitemap/пагінація	Багатомовність, синхронізація неповна
Switzerland	SWI swissinfo.ch	Міжнародне мовлення	сайт	https://www.swissinfo.ch/eng	матеріал/відео/подкаст	EN (+інші)	2022–2025	RSS/ парсер	Редакційний контент
Switzerland	Pro Helvetia	Культурно-освітня інституція	сайт	https://prohelvetia.ch/	новина/анонс/звіт	DE/FR/IT /EN	2022–2025	sitemap/пагінація	Можлива потреба уніфікувати оператора (культура/бренд)
Switzerland	Swiss FDFA	Канал у соціальних медіа (офіційний)	YouTube	https://www.youtube.com/@swissforeignministry	відео (+опис/транскрипт за наявності)	DE/FR/IT /EN	2022–2025	YouTube Data API/ експорт	YouTube-посилання отримано з офіційного розділу соцмереж FDFA.
Switzerland	Swiss FDFA	Канал у соціальних медіа (офіційний)	X	https://x.com/SwissMFA	пост	DE/FR/IT /EN	2022–2025	API/експорт/ парсер	Для повноти можуть знадобитися акаунти дипломатичних місій
Switzerland	SWI swissinfo.ch	Канал короткого відео (зовнішній редакційний)	TikTok	https://www.tiktok.com/@swissinfo.ch	відео (+опис)	EN (+інші)	2022–2025	експорт/ парсер	TikTok-присутність описана самим SWI swissinfo.ch.
Canada	Global Affairs Canada	МЗС / уряд	сайт	https://www.international.gc.ca/	новина/заява/промова/брифінг	EN/FR	2022–2025	sitemap/пагінація	Двомовність; EN/FR відповідність не завжди дзеркальна
Canada	Radio Canada International (RCI)	Міжнародне мовлення	сайт	https://www.rcinet.ca/en/	матеріал/сюжет	EN (+інші)	2022–2025	RSS/ парсер	Архіви та структура можуть змінюватися
Canada	EduCanada	Культурно-освітня інституція	сайт	https://www.educanada.ca/	новина/анонс/гайд	EN/FR	2022–2025	sitemap/пагінація	Поєднання сервісних матеріалів і новин
Canada	Global Affairs Canada	Канал у соціальних медіа (офіційний)	X	https://x.com/CanadaFP	пост	EN/FR	2022–2025	API/експорт/ парсер	Історичний доступ залежить від політик X
Canada	Global News	Канал короткого відео (зовнішній редакційний)	TikTok	https://www.tiktok.com/@globalnews	відео (+опис)	EN	2022–2025	експорт/ парсер	TikTok-URL отримано через офіційні соціальні лінки Global News.
Italy	MAECI (Farnesina)	МЗС / уряд	сайт	https://www.esteri.it/en/	новина/заява/комюніке	IT (+EN)	2022–2025	sitemap/пагінація	EN-версія може бути вибірковою
Italy	Rai Italia	Міжнародне мовлення	сайт	https://www.raiplay.it/raiitalia	сюжет/відео/ефір	IT	2022–2025	парсер/ вибірка	Можливі геообмеження відеоархівів
Italy	Istituti Italiani di Cultura (мережа)	Культурно-освітня інституція	сайт	https://www.esteri.it/en/ministero/rete-diplomatica/	анонс/подія/новина	IT (+інші)	2022–2025	пагінація/ вибірка	Потрібне рішення щодо агрегації мережі

				istituti-italiani-di-cultura/					
Italy	Italy MFA	Канал у соціальних медіа (офіційний)	X	https://x.com/ItalyMFA_int	пост	EN (+IT)	2022–2025	API/експорт/парсер	«International» акаунт МЗС
Italy	ENIT (туристичний бренд держави)	Канал короткого відео (nation branding)	TikTok	https://www.tiktok.com/@enit_spa	відео (+опис)	IT/EN	2022–2025	експорт/парсер	Офіційний акаунт наводиться у профілі ENIT у TikTok-середовищі.
United Arab Emirates	UAE Ministry of Foreign Affairs	МЗС / уряд	сайт	https://www.mofa.gov.ae/en	новина/заява/реліз	AR/EN	2022–2025	sitemap/пагінація	Структура розділів може змінюватися
United Arab Emirates	Emirates News Agency (WAM)	Державне агентство / міжнародне мовлення	сайт	https://wam.ae/en	матеріал/сюжет/відео	AR/EN (+інші)	2022–2025	sitemap/ парсер	Висока інтенсивність публікацій, багатомовність
United Arab Emirates	Ministry of Culture	Культурно-освітня інституція	сайт	https://moc.gov.ae/	анонс/новина/програма	AR/EN	2022–2025	sitemap/пагінація	Сегментація за відомствами; потрібна уніфікація класифікації
United Arab Emirates	MOFA UAE	Канал у соціальних медіа (офіційний)	X	https://x.com/mofauae	пост	AR/EN	2022–2025	API/ експорт/ парсер	Мовні під-акаунти можливі
United Arab Emirates	Visit Dubai	Канал короткого відео (nation branding)	TikTok	https://www.tiktok.com/@visitdubai	відео (+опис)	EN/AR	2022–2025	експорт/ парсер	Наявність акаунта фіксується у публічних профільних інструментах TikTok.

Додаток Ж

Макрофінансові показники України (2021–2025; 2025: I–II кв.)

Показник	2021	2022	2023	2024	2025
Покриття даних (кількість кварталів)	4 кв.	4 кв.	4 кв.	4 кв.	2 кв.
Номинальний ВВП, млрд дол. США	200,5	156,4	180,5	188,5	95,0
ІСЦ (CPI), %	7,0	18,4	3,9	6,0	5,0
Дефлятор ВВП, %	24,5	34,9	21,7	12,2	16,0
Курс UAH/USD (середній)	27,24	32,91	36,70	40,54	41,53
Облікова ставка НБУ, % (кінець періоду)	8,62	25,00	16,95	13,10	15,50
Міжнародні резерви НБУ, млрд дол. США (кінець періоду)	30,9	28,5	40,5	43,8	45,1
Експорт товарів, млрд дол. США	63,1	40,9	34,7	39,3	18,9
Імпорт товарів, млрд дол. США	69,8	55,6	63,8	72,3	40,7
Поточний рахунок, млрд дол. США	-3,9	8,0	-9,6	-15,1	-15,1
Поточний рахунок, % ВВП	-1,9	5,1	-5,3	-8,0	-15,9
Загальні доходи держбюджету, млрд дол. США	47,7	53,2	72,8	76,8	45,0
Загальні видатки держбюджету, млрд дол. США	54,8	81,1	109,3	110,2	58,2
Дефіцит держбюджету, млрд дол. США (“+”=дефіцит)	7,3	27,8	36,4	33,3	13,1
Дефіцит держбюджету, % ВВП	3,6	17,8	20,1	17,7	13,8
Первинний баланс, млрд дол. США (“-”=первинний дефіцит)	-12,7	-32,9	-43,4	-40,9	-17,6
Первинний баланс, % ВВП	-6,4	-21,0	-24,0	-21,7	-18,5
Гранти і програми ЄС у доходах, млрд дол. США	0,0	13,7	11,8	11,5	5,2
Гранти і програми ЄС, % доходів	0,1	25,8	16,2	15,0	11,5
Позики іноземних банків/організацій/урядів, млрд дол. США	5,0	20,7	29,5	28,4	14,1
Обслуговування держборгу, млрд дол. США	5,6	5,0	6,9	7,5	4,4
Обслуговування держборгу, % ВВП	2,8	3,2	3,8	4,0	4,6
Держ. та гарантований борг, млрд дол. США (кінець періоду)	86,6	101,6	136,6	159,2	177,8
Борг / ВВП, % (кінець періоду; для 2025 – н/д)	43,2	64,9	75,7	84,5	н/д
Валютна структура боргу (частка FX), % (кінець періоду)	56,7	64,0	70,3	72,6	75,4
Дохідності ОВДП (аукціони), % (середній)	3,78	3,87	4,66	4,64	4,34

Теоретико-ігрова схема переговорного треку та місце публічної дипломатії у переході до відновлення

К.1. Позначення параметрів моделі

У додатку використано параметризацію, яка дозволяє уникнути описовості і показати, що саме «зсуває» рівноважну поведінку гравців.

- D_{UA} — спроможність стримування України, включно зі здатністю завдавати противнику відчутних втрат його воєнно-логістичному та інфраструктурному потенціалу на віддаленні; у моделі зменшує очікувану вигоду РФ від продовження агресії та підвищує очікувані витрати затягування.
- S — жорсткість і дисципліна зовнішніх обмежень проти РФ, включно з мінімізацією обходу; знижує ресурсну базу війни і звужує стратегії «пересидіти підтримку».
- G — надійність гарантій безпеки для України; прямо зменшує премію ризику для відновлення і підвищує інвестиційну відтворюваність проєктів.
- A_{US}, A_{EU} — внутрішні політичні витрати (аудиторні) для США та ЄС у підтримці України або в просуванні «швидких» рішень; визначають, які зовнішні кроки є політично здійсненими.
- I — інформаційна структура, тобто переконання сторін щодо витривалості, намірів і меж ескалації опонента; впливає на тривалість конфлікту і якість угоди.
- P — процедурна довіра до України як до виконавця програм відновлення, реформ і фінансових зобов'язань; знижує трансакційні витрати партнерів і прискорює перехід від допомоги до інвестицій.

Методологічна опора: війна як провал торгу через інформацію та проблему зобов'язань [Fearon, 1995; Powell, 2006], двохрівнева гра зовнішніх рішень і внутрішньої ратифікації [Putnam, 1988], аудиторні витрати [Fearon, 1994], переконливі сигнали [Fearon, 1997], логіка примусу і стримування [Schelling, 1966].

К.2. Таблиця ігрових стратегій, параметрів та ролі публічної дипломатії

Таблиця К.1

Гравці, стратегічні ходи, параметри зсуву рівноваги та функції публічної дипломатії

Гравець	Мета у грі	«Патова» стратегія, що підтримує рівновагу	Стратегія зсуву рівноваги	Які параметри змінюються	Роль публічної дипломатії	Операційні індикатори для моніторингу (приклади)
Україна	Безпекова передбачуваність, збереження державності, відкриття інвестиційного горизонту відновлення	Утримання фронту; домінування бюджетно-донорської логіки; обмежена здатність впливати на очікування РФ	Нарощування спроможності стримування, включно з можливістю підвищувати втрати противника від далекобійних ударів по критичній інфраструктурі; паралельне посилення процедурної довіри і підзвітності	D_{UA}, P, I	Доведення причинно-наслідкового ланцюга «оборона – передбачуваність – інвестиції – відновлення»; формування доказовості результатів; забезпечення міжнародної підтримки рішень щодо гарантій та зниження ризиків	Регулярні звіти виконання умов програм; незалежний аудит ключових фондів/портфелів; публічні реєстри відбудови; стабільність правил для інвестора
РФ	Максимізація вигащів агресії; мінімізація внутрішньої ціни зупинки; збереження доходів і каналів доступу до ресурсів	Стратегія затягування; ставка на втому коаліції; тиск на інфраструктуру як інструмент примусу	Втрата привабливості затягування за рахунок зростання очікуваних витрат і падіння очікуваних вигащів	S, D_{UA}, I	Публічна дипломатія України та партнерів підтримує дисципліну обмежень; підвищує репутаційну ціну обходу; зменшує простір «нормалізації» агресії	Узгодженість санкційних режимів; скорочення каналів обходу; сталість коаліційної позиції в парламентах і урядах
США	Контроль ризиків ескалації; політична керованість; внутрішня легітимація зовнішньої політики	Процесний режим; уникнення кроків з високими внутрішніми витратами; балансування між аудиторіями	Пакет рішень, який підвищує ефект стримування і одночасно знижує внутрішню політичну ціну підтримки України	A_{US}, G, D_{UA}, I	Зниження аудиторних витрат підтримки шляхом раціональної аргументації для виборця; показ вимірюваного ефекту допомоги; підтримка нарративу «вартість поганого миру вища»	Динаміка підтримки в суспільній думці; стійкість бюджетних рішень; частота/вага підтверджуваних результатів допомоги
ЄС	Довгий контур безпеки; інституційна інтеграція України; стабільність внутрішньої єдності	Повільні компроміси; обережність через неоднорідність держав-членів; домінування фінансової підтримки над силовою	Прискорення оборонно-промислової кооперації; посилення дисципліни обмежень; зниження інвестиційних ризиків	A_{EU}, S, G, P	Вбудування підтримки України у власну безпекову архітектуру Європи; робота з парламентами, бізнесом, медіа; «переклад» відновлення в категорії спільної вигоди	Узгодженість рішень на рівні ЄС; наявність інструментів гарантій/страхування; темп запуску спільних проєктів виробництва
Китай (опційно)	Максимізація стратегічного маневру; мінімізація власних ризиків; вигащ від затягування та фрагментації	Вичікування; обмежена участь; збереження гнучкості	Обмежений прямий вплив на зсув рівноваги без зміни глобальних стимулів	I	Публічна дипломатія України працює опосередковано, через коаліційну дисципліну партнерів і мінімізацію каналів обходу	Непрямі показники коаліційної єдності; зменшення «сірих» схем у ланцюгах постачання

Примітка. Формулювання про спроможність України завдавати втрат на віддаленні подано як параметр стримування D_{UA} сенсі переговорної сили, без операційних деталей; у дисертаційному тексті це забезпечує наукову коректність і відмежування від тактичного планування.

А.3. Якісна матриця стратегічних комбінацій і умови «зрушення» переговорного тупика

Нижче наведено дидактичну матрицю, яка демонструє механіку рівноваги в підгрі «Україна–коаліція підтримки–РФ» через якісні вигоди. Її мета полягає не в кількісній оцінці, а у фіксації того, які комбінації стратегій є самопідтримуваними, а які стають нестійкими при зміні параметрів D_{UA} , S , G , A , P .

Стратегії України

- **U1:** курс на підвищення спроможності стримування ворога та формування спроможності завдавати далекобійних ударів по його критичній інфраструктурі як важеля підвищення ціни продовження агресії; паралельно – підтримання довгої керованості держави у війні та післявоєнному відновленні; вимога перевірюваних гарантій безпеки як умова стійкого миру
- **U2:** короткий компроміс без достатніх гарантій, аби зменшити поточні втрати

Стратегії коаліції (США/ЄС як агрегований актор)

- **C1:** посилення підтримки, яке підвищує D_{UA} і супроводжується інструментами гарантій та зниження ризиків G , плюс вимоги до процедур P
- **C2:** процесний режим і тиск на швидкі рішення без достатньої гарантійної архітектури

Стратегія РФ (узагальнено)

- **R1:** затягування війни
- **R2:** перехід до реалістичного торгу за умов зростання витрат і падіння очікуваних вигод

Таблиця К.2.

Якісна матриця рівноважних комбінацій (пояснювальна)

Комбінація	Очікуваний стан переговорів	Економічний наслідок для відновлення	Чому комбінація може бути рівноважною	Що саме «ламає» рівновагу
(U1, C2, R1)	Стійкий переговорний тупик; імітація процесу; відсутність зобов'язань	Відновлення переважно донорсько-бюджетне; приватний капітал обмежений ризиком	Коаліція уникає високих аудиторних витрат; РФ очікує втому; Україна не отримує G_i не підвищує D_{UA} достатньо швидко	Зниження A_{US}, A_{EU} для підтримки України через публічну дипломатію; підвищення S ; нарощування D_{UA} ; підвищення P як доказовість
(U2, C2, R1)	Формальна пауза можлива, але з високим ризиком нестійкості	Інвестиційний горизонт слабкий; ризик повторення загроз зберігається у ціноутворенні	Партнери мінімізують внутрішні витрати коротким рішенням; РФ зберігає стимули для ревізії	Посилення аргументації «поганий мир дорожчий»; підвищення аудиторної ціни поступок агресору; підсилення G
(U1, C1, R1)	Переговори без прориву можливі, але ціна затягування для РФ зростає	З'являються умови зниження ризиків та портфельного відновлення; частина приватного капіталу повертається	Коаліція бере довший горизонт; Україна демонструє P ; РФ ще тестує витривалість	Подальше зростання S_i D_{UA} , зменшення каналів обходу, стабільність гарантій G
(U1, C1, R2)	Перехід до реалістичного торгу; з'являються виконувані зобов'язання	Поступовий перехід до інвестиційної моделі відновлення; зниження премії ризику	Для РФ затягування стає невигідним; коаліція здатна підтримувати G_i S ; Україна має P	Підтримка коаліційної єдності через публічну дипломатію; доказовість результатів; закріплення гарантійного контуру

Ключовий висновок з таблиці А.2 полягає в тому, що переговорний тупик є рівноважним станом доти, доки не змінено одночасно принаймні три параметри: D_{UA} як спроможність стримування, S як дисципліна обмежень і A як внутрішня політична ціна підтримки для партнерів. Публічна дипломатія є інструментом, який безпосередньо працює з A , частково з I_i з P , а через це робить політично здійсненими рішення, що підвищують D_{UA} , посилюють S_i формують G . Саме така зв'язка створює перехід від переговорної логіки до інвестиційного горизонту економічного відновлення.

ПРОЄКТ**Стратегія публічної дипломатії економічного відновлення України до 2035 року****1. Вступ і принципи стратегії**

Стратегія публічної дипломатії економічного відновлення України до 2035 року задає інституційно-комунікаційну логіку конверсії довіри та коаліційної легітимності у вимірюванні фінансові, інвестиційні та технологічні потоки. У постконфліктному та воєнному контексті рішення донорів, міжнародних фінансових організацій (МФО) і приватного капіталу ухвалюються за умов підвищеної невизначеності. Відтак інформаційна асиметрія, витрати перевірки, репутаційні ризики та час ухвалення рішень стають самостійними економічними обмеженнями. Публічна дипломатія в такій постановці працює як інфраструктура доказовості, узгоджених наративів та мережевих входів, що робить внутрішні політики, реформи й портфель відновлення видимими, зрозумілими та придатними для зовнішнього контрагування.

Принципи реалізації

- Доказовість. Повідомлення спираються на верифіковані дані, аудит, відкриті реєстри та стандартизовану звітність.
- Узгодженість. Зовнішні меседжі підкріплюються внутрішніми політиками, правовими гарантіями та дисципліною виконання.
- Сегментація. Аргументаційні пакети диференціюються за аудиторіями, мотивами рішень і рівнем компетентності.
- Регулярність. Вплив забезпечується повторюваним циклом продуктів, подій і комунікацій, а не одноразовими кампаніями.
- Етичність і довіра. Комунікація уникає практик, що підміняють пояснюваність пропагандою, позаяк довіра є крихким ресурсом.
- Єдність держави. Усі ключові актори використовують узгоджене ядро повідомлень, єдині факти та синхронізований календар.

2. Місія, мета, стратегічні цілі

Місія полягає в забезпеченні зовнішньої підтримки модернізації України шляхом конверсії довіри та коаліційної легітимності у стійкі фінансові, інвестиційні та технологічні потоки.

Мета полягає у зменшенні ризикової премії та інформаційної асиметрії для ключових зовнішніх аудиторій і забезпеченні передбачуваних рішень щодо фінансування, зниження ризиків, гарантій та партнерської кооперації.

Стратегічні цілі

1. Залучення довгострокової фінансово-економічної підтримки, достатньої для збереження функціональності держави.
2. Залучення фінансування українського ВПК та постачання озброєння, здатного забезпечити стримування та симетричну відповідь.
3. Трансформація внутрішньої економічної політики: цільове фінансування переробки, альтернативна логістика, критична інфраструктура
4. Трансформація правових інститутів: протидія корупції та підвищення відповідальності за фінансово-економічні правопорушення
5. Людський капітал і повернення мігрантів як умова відновлення потенційного ВВП та податкової бази
6. Компенсаційно-репараційна архітектура та заморожені активи як ресурсний контур відновлення

3. Цільові аудиторії та ціннісні пропозиції

Аудиторія	Які рішення	Ціннісна пропозиція	Ключові формати взаємодії
Уряди і парламенти партнерів	Мандат підтримки, санкції, гарантії	Україна зменшує довгі безпекові витрати партнерів. Виконання програм є перевірюваним.	парламентська дипломатія; брифінги; пакети фактів; звіти
Міжнародні фінансові організації (МФО) і агенції розвитку	Програми, гарантії, інструменти зниження ризиків	Стандарти даних і портфелі проєктів знижують вартість контролю та підвищують швидкість рішень.	спільні панелі показників; технічні місії; аналітичні записки
Приватний капітал, страхові компанії, банки	Інвестиції, страхування ризиків, державно-приватне партнерство (ДПП)	Проектна готовність, гарантії та прозорі реєстри формують підстави входу в довгі проєкти.	інвестпрезентації; презентаційні тури; паспорти проєктів; інвестсупровід
Медіа та аналітичні центри	Інтерпретації, репутація, порядок денний	Доступ до даних і експертних пояснень знижує ризик спотворень і підтримує сталість коаліцій.	брифінг на основі даних; експертні сесії; фактчек-пакети
Громадяни партнерських країн	Суспільна легітимність підтримки	Підтримка України має видимі результати і прозору підзвітність. Ресурси не втрачаються через неефективність.	історії результатів; локалізовані кампанії; звіти про проєкти
Діаспора і лідери думок	Мережевий вплив	Залучення діаспори підсилює комунікацію результатів і мобілізує приватні ресурси.	мережеві платформи; подієва дипломатія; амбасадорські програми

4. Наративна архітектура і ключові повідомлення

Наративна архітектура має бути сталою в часі та водночас адаптивною до різних аудиторій. Рекомендується трикомпонентне позиціонування.

- 1) Україна як виробник безпеки і стійкості.
- 2) Відновлення як модернізація і ринок можливостей.
- 3) Процедурна довіра через дані, контроль і підзвітність.

Ключові повідомлення (ядро)

1. Україна як елемент європейської безпеки і зниження ризику для капіталу.
2. Прозорість і підзвітність як інфраструктура здешевлення капіталу.
3. Відбудова як ринок із портфелем проєктів і правилами входу.
4. Людський капітал і цифрова держава як конкурентна перевага і міст між донорами та інвесторами.
5. Взаємна вигода для США через угоди, технології та ресурсну безпеку.

Під кожне повідомлення формується аргументаційний пакет, який містить доказову базу, короткі «питання-відповіді», перелік найбільш чутливих заперечень і стандартизований набір даних для цитування. Такий пакет готується щонайменше двома мовами, а також адаптується під професійну лексику кожної цільової групи.

5. Інструменти та канали (портфель стратегії)

Інструменти згруповано у шість програмних ліній. Кожна лінія має власний набір каналів, продуктів та ключових показників ефективності (КПЕ).

Програмна лінія	Зміст і продукти	Ведучий актор	Ключові партнери	Цільовий ефект і індикативні КПЕ
P1. Коаліція фінансування і реформ	Аналітичні записки для партнерів; регулярні брифінги; парламентська дипломатія; координаційні платформи; синхронізація календаря реформ і зовнішніх комунікацій.	МЗС	Мінфін; профільні міністерства; Офіс Президента; посольства	Передбачуваність бюджетної підтримки; узгодженість умовності. КПЕ: кількість узгоджених пакетів аргументації; швидкість проходження рішень; стійкість багаторічних програм.
P2. Інвестиції та зниження ризиків	Портфелі проєктів з пріоритизацією; стандартизовані паспорти проєктів; інвестиційні презентаційні тури; партнерства зі страховими компаніями та банками; комунікація гарантійних інструментів.	Мінекономіки	МЗС; Мінфін; Агентство відновлення; місцеві органи; бізнес-асоціації	Зростання інвестиційного потоку і запусків гарантій/страхування. КПЕ: частка проєктів із паспортами; кількість інвестпереговорів; обсяг мобілізованих гарантій.
P3. Компенсаційна архітектура	Комунікація процедур реєстрації збитків; правова дипломатія; коаліції в міжнародних організаціях; підтримка легітимності механізмів відшкодування.	МЗС	Мін'юст; Офіс Генерального прокурора; Мінфін; профільні агенції	Легітимність і просування механізмів відшкодування. КПЕ: кількість резолюцій/рішень; охоплення коаліції; якість доказових процедур.

Р4. Прозорість і дані відновлення	Відкриті панелі показників; реєстри проєктів; регулярні звіти; незалежний аудит; стандарти метаданих; узгоджені дефініції показників.	Мінфін	МЗС; Мінцифри; Агентство відновлення; Рахункова палата; донорські агенції	Зниження витрат контролю і зростання довіри. КПЕ: регулярність оновлення; повнота даних; використання даних у рішеннях партнерів.
Р5. Людський капітал і мобільність	Освітні програми та академічні обміни; працевлаштування; житлові програми; реінтеграція ветеранів; діаспорні мережі; програми повернення.	МОН	МЗС; Мінекономіки; Мінсоцполітики; громади; роботодавці; діаспора	Повернення/залучення талантів і зростання продуктивності. КПЕ: кількість програм; показники повернення; створені робочі місця.
Р6. Культурно-ціннісна дипломатія	Культурні програми; медійні проєкти; партнерства інституцій культури; наративи ідентичності; підтримка довгих горизонтів суспільної легітимності.	Мінкульт	МЗС; Український інститут; медіа; громади; міжнародні культурні інституції	Стійкість коаліцій і суспільної підтримки. КПЕ: охоплення аудиторій; інституційні партнерства; якість медіатональності.

6. Організаційна модель і координація

Реалізація стратегії потребує міжвідомчої координації, позаяк ключові сигнали формуються у площині фінансів, реформ, безпеки та відновлення інфраструктури. Пропонується створення Міжвідомчого комітету публічної дипломатії економічного відновлення як постійного координаційного майданчика. Комітет узгоджує наративи, дані, календар подій і стандарти звітності, а також ухвалює рішення щодо реагування на репутаційні ризики.

Операційним ядром виступає проєктний офіс при Міністерстві закордонних справ. Офіс виконує аналітичну функцію, підготовку аргументаційних пакетів і комунікаційну лабораторію даних. Його завданням є виробництво повторюваних продуктів для посольств і ключових партнерів, а також підтримання єдиного стандарту «паспортів проєктів» і публічної звітності.

Розподіл ролей між ключовими акторами

Позначення: R - виконавець, A - відповідальний за результат, C - консультація.

Функція	Офіс Президента	МЗС	Мінфін	Мінекон.	Інші
Наративи	A	R	C	C	C
Дані і підзвітність	C	C	R	C	R
Проекти і паспорти	C	C	C	R	R
Бюджетна коаліція і умовність	C	C	R	C	C
Зниження ризиків і гарантії	C	C	R	R	C
Компенсації і правові коаліції	C	R	C	C	R
Кризові комунікації	A	R	C	C	R
Людський капітал	C	C	C	C	R
Оцінювання і методологія КПЕ	C	R	R	C	C

7. Ресурсне забезпечення

Ресурсна модель охоплює кадрові спроможності, бюджети програм, інфраструктуру даних і інструменти дослідження аудиторій. Для практичної реалізації ресурси доцільно планувати за трьома рівнями. Базовий рівень підтримує функції, розширений рівень масштабує програми, інтенсивний рівень прискорює інвестиційну модель і запуск інструментів зниження ризиків.

Ресурс	Зміст	Економічна функція
Кадри	Комунікаційні офіцери в посольствах; аналітики даних; менеджери портфелів; модератори партнерств	Спроможність виробляти і захищати сигнали якості
Бюджети програм	Кампанії, події, медіавиробництво, дослідження аудиторій, цифрова аналітика	Стійкість і регулярність впливу
Дані та інформаційні технології	Панелі показників, реєстри, інтерфейс прикладного програмування (API), стандарти метаданих, сховища	Процедурна довіра і зниження асиметрії
Дослідження аудиторій	Опитування, фокус-групи, аналіз медіаціональності, оцінювання залученості в цифрових каналах	Виявлення медіаторів довіри і корекція інструментів

8. Моніторинг і оцінювання (виходи - проміжні результати - наслідки)

Система моніторингу має забезпечити причинну дисципліну. Показники активності не ототожнюються з результатами, а проміжні зміни довіри та готовності підтримки трактуються як медіатори. Методологічна логіка будується за трирівневою послідовністю «виходи - проміжні результати - наслідки».

Рівень	Приклади ключових показників ефективності (ядро)
Виходи	кількість аргументаційних пакетів; інвестиційних презентацій; подій; узгоджених аналітичних записок; оновлень панелей показників
Проміжні результати	динаміка довіри та готовності підтримки (опитування); залученість у цифрових каналах; якість медіаціональності; зростання частки посилення на офіційні дані
Наслідки	обсяги бюджетної підтримки; обсяги гарантій та страхування; прямі іноземні інвестиції в портфелях; рішення щодо компенсаційних механізмів; умови залучення капіталу

Для уникнення помилок оцінювання щорічний план моніторингу містить перелік показників за програмними лініями, джерела даних, частоту оновлення, відповідального власника показника та правила інтерпретації. Оцінювання ефектів зниження ризиків для приватного капіталу узгоджується з параметрами гарантійних та страхових інструментів, а також із фактичним переходом від інструментів підтримки до інструментів інвестування.

9. Управління ризиками

Ризики стратегії поділено на безпекові, політичні, репутаційні, інституційні та ризики даних. Для кожного ризику визначено запобіжні заходи і протокол реагування, а також відповідального власника ризику в системі координації.

Ризик	Економічний ефект	Заходи зниження ризику
Політичні цикли партнерів	Втрата мандату підтримки, уповільнення рішень	Диверсифікація коаліцій; робота з суспільствами; демонстрація результатів і підзвітності
Репутаційні шоки	Зростання вимог до контролю, затримки фінансування й інвестицій	Аудит; прозорість; кризовий протокол; швидкі фактичні відповіді
Фрагментація даних	Несумісні цифри, падіння довіри	Єдиний стандарт даних; узгодження показників; спільні панелі показників
Низька проєктна готовність	Провал інвестиційної моделі, відсутність угод	Паспорти проєктів; пріоритизація; технічна допомога; підсилення проєктного менеджменту
Ескалація безпекових ризиків	Зростання премії ризику, обмеження приватного капіталу	Оновлення інструментів зниження ризиків; комунікація страхування та гарантій; секторальна пріоритизація
Дезінформаційні кампанії	Розрив інтерпретацій, зниження легітимності підтримки	Моніторинг; фактчек-пакети; координація з партнерами; швидке спростування

Додатки

Додаток А. План впровадження за часовими горизонтами (2026–2035)

Часовий горизонт	Ключові управлінські дії та продукти
Горизонт I (2026–2027) інституціоналізація	Створення Міжвідомчого комітету та проектного офісу; запровадження стандарту даних і паспортів проєктів; запуск базових панелей показників; формування ядра аргументаційних пакетів; єдиний календар подій.
Горизонт II (2028–2030) масштабування інвестиційної моделі	Масове застосування паспортів проєктів; портфельні програми з гарантіями і страхуванням; регулярні інвестиційні презентаційні тури; угоди про спільні фінансові інструменти з партнерами; розширення мережевих платформ діаспори.
Горизонт III (2031–2035) консолідація модернізації та інтеграції	Перехід до режиму довгих інвестиційних партнерств; зростання ролі технологічних і виробничих проєктів; закріплення компенсаційних механізмів; інституційне злиття даних відновлення з бюджетним процесом і інвестиційною політикою.

Додаток Б. Шаблон «паспорт проєкту» для інвесторів і партнерів

Паспорт проєкту подається у стандартизованій формі і оновлюється за графіком. Нижче наведено рекомендований зміст.

- Назва проєкту і короткий опис
- Сектор і відповідність пріоритетам модернізації
- Локація і вплив на регіональний розвиток
- Стадія готовності, наявні техніко-економічні обґрунтування
- Бюджет і структура фінансування (державна частка, приватна частка, гранти, кредити)
- Модель реалізації, включно з державно-приватним партнерством (ДПП)
- Регуляторні умови, дозвольні процедури, земельні питання
- Механізми зниження ризиків, гарантії, страхування
- Процедури закупівель і антикорупційні запобіжники
- Компонент прозорості, дані, підзвітність і аудит
- Показники результативності та очікуваний ефект
- Контактні точки, відповідальні особи та строки

Додаток В. Перелік повторюваних продуктів даних і комунікації

- Щомісячний бюлетень ключових показників відновлення та бюджетної підтримки
- Квартальний огляд прогресу реформної умовності з верифікованими фактами виконання
- Панель інвестиційних проєктів із фільтрами за секторами, стадією готовності та інструментами зниження ризиків
- Звіт про використання коштів і результати проєктів за стандартом відкритих даних
- Пакети відповідей на чутливі запитання для медіа та парламентів партнерів
- Панель медіаціональності та попереджувальних сигналів репутаційних ризиків

Підсумкові положення

Запропонована стратегія трактує публічну дипломатію як інфраструктуру довіри та коаліційної легітимності, яка зменшує інформаційну асиметрію, скорочує витрати перевірки й підсилює передбачуваність рішень зовнішніх акторів. Економічна результативність досягається не через збільшення інтенсивності повідомлень, а через доказовість, узгодженість із внутрішніми політиками та стандартизовані продукти даних і проектної готовності.

Реалізація до 2035 року передбачає перехід від домінування донорської логіки до моделі інвестування, у якій зниження ризиків, гарантії, страхування та прозора звітність стають умовами входу приватного капіталу. Водночас компенсаційний трек розглядається як легітимний ресурс довгого відновлення, що зменшує борговий тиск і підсилює справедливість відбудови в очах партнерів і суспільств.

Документ є проектом і підлягає щорічному перегляду на основі моніторингу показників, зовнішніх умов і прогресу реформ. Оновлення зберігає стабільність ядра повідомлень та принципів, але коригує аргументаційні пакети, календар і пріоритети програмних ліній.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

вул. Львівська, 11, м. Тернопіль, 46009; тел./факс +380 (352) 51-75-75;
www.wunu.edu.ua; rektor@wunu.edu.ua; ідентифікаційний код за ЄДРПОУ 33680120

ДОВІДКА

впровадження результатів дисертаційного дослідження
НИКОЛАЙЧУКА Максима Гнатовича
здобувача кафедри міжнародної економіки
у навчальний процес Західноукраїнського національного університету

Основні теоретичні положення, розробки та рекомендації **Николайчука Максима Гнатовича** за темою дисертації: «Роль публічної дипломатії у поствоєнному економічному відновленні України», поданої на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю **292 Міжнародні економічні відносини**, включені до лекційних занять, використовуються при проведенні практичних занять, виконанні індивідуальних занять, курсових та дипломних проєктів.

Зокрема наукові результати, що були отримані особисто автором, використовуються при викладанні дисциплін «Економічна дипломатія» (поняття публічної дипломатії, роль іміджу держави для залучення іноземних інвестицій та міжнародної допомоги) та «Ринок ЄС» (аналіз інструментів розвитку національного бренду для промоції процесів європейської інтеграції) в межах освітньо-професійної програми «Міжнародна економіка».

Довідку видано для представлення до разової спеціалізованої вченої ради Західноукраїнського національного університету.

Проректор з науково-педагогічної роботи
к.е.н., доцент

Віктор ОСТРОВЕРХОВ

Завідувач кафедри міжнародної економіки
д.е.н., професор

Ірина ЗВАРИЧ

ЗУНУ

Виконавець Вероніка ДРОБИТЛИВА, +38 (098) 953 32 96

№ 126-31/1024 від 30.04.2026

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

НАУКОВО-ДОСЛІДНА ЧАСТИНА

46009, Україна, м. Тернопіль, вул. Львівська, буд. 5А, тел. (0352) 51-75-52

№ 21/ 28. 2026

« 24 » 08 20 26 року

ДОВІДКА
про участь в науково-дослідних роботах

Видана **НИКОЛАЙЧУКУ** Максиму Гнатовичу, про участь у виконанні науково-дослідних робіт, які здійснює Західноукраїнський національний університет у 2022-2026 роках. Зокрема, результати дослідження використані при розробці фундаментальної держбюджетної НДР на тему: «Модель регіональної безпеки: економічні й технічні аспекти сталого розвитку та цивільного захисту під час війни» (державний реєстраційний номер 0124U000063), науково-дослідної роботи за господарським договором «Геоелекономічні інтереси України та експортні можливості» (державний реєстраційний номер 0123U104400), а також проймав участь у виконанні роботи з надання науково-професійних послуг на тему: «Сучасні мейнстріми глобального розвитку: економічні, екологічні, соціальні та військові чинники».

Заступник начальника
науково-дослідної частини

Юрій МОСКАЛЬ

№ 720/83/04

Тернопіль, 24 квітня 2026 року

ДОВІДКА

про впровадження результатів дисертаційного дослідження
аспіранта кафедри міжнародної економіки
Західноукраїнського національного університету
Николайчука Максима Гнатовича

Результати дисертаційного дослідження Николайчука Максима Гнатовича на тему «Роль публічної дипломатії у поствоєнному економічному відновленні України», що формують концептуальну й аналітичну основу для відновлення репутаційного та інвестиційного потенціалу держави, зменшення інформаційної асиметрії у взаємодії з міжнародними партнерами, використано у діяльності Почесного консульства Угорщини в Україні при підготовці інформаційно-аналітичних матеріалів і комунікаційних позицій.

У процесі практичного використання враховано окремі положення дослідження, зокрема: підходи до публічної дипломатії як інструменту підвищення довіри та передбачуваності у взаємодії з іноземними партнерами; елементи операційної логіки «управління довірою»; аналітичне розуміння ролі медіа середовища як фактору формування міжнародного сприйняття України та контексту комунікацій. Зазначені підходи є концептуально-аналітичною рамкою для вдосконалення інформаційного супроводу українсько-угорського діалогу, зокрема в частині представлення гуманітарних ініціатив, налагодження міжрегіональної співпраці та вирішення соціально-економічних потреб України, а також у процесі комунікації з іноземними партнерами, включаючи взаємодію з програмами та інституціями Європейського Союзу.

Окремі методичні положення дослідження, зокрема щодо зниження інформаційної асиметрії, сприяють посиленню аналітичної складової інформаційних матеріалів і формуванню більш структурованого підходу до представлення пріоритетів економічного відновлення України, підсилюючи передбачуваність рішень щодо фінансування та залучення інвестицій.

Практичне значення мають адаптовані у діяльності Почесного консульства підходи до формування стратегічних комунікацій, орієнтованих на зміцнення довіри, зниження невизначеності у сприйнятті України та підтримку розвитку двостороннього партнерства. Окремі елементи дослідження, зокрема підходи до оцінювання результативності комунікацій, аналізу медіа середовища та формування стратегічних наративів, можуть бути використані у подальшій діяльності для вдосконалення взаємодії з міжнародними партнерами, посилення аналітичного супроводу комунікацій, спрямованих на розширення економічного, інституційного та регіонального партнерства, просування національних інтересів України в Європейському Союзі.

Почесний консул

Тетяна ЧУБАК

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСНА ВІЙСЬКОВА АДМІНІСТРАЦІЯ
УПРАВЛІННЯ МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА ТА ЄВРОПЕЙСЬКОЇ
ІНТЕГРАЦІЇ

вул. М.Грушевського, 8, м. Тернопіль, 46021, тел.: (0352) 52-26-32, 52-08-65 факс: 25-38-64
E-mail: mail@ums.te.gov.ua, Web: https://invest.te.gov.ua/ Код згідно з ЄДРПОУ 40388526

від _____ 20 ____ року № _____ На № _____ від _____ 20 ____ року

ДОВІДКА
про впровадження результатів дисертаційного дослідження
аспіранта кафедри міжнародної економіки
Західноукраїнського національного університету
Николайчука Максима Гнатовича

Окремі результати дисертаційного дослідження Николайчука Максима Гнатовича на тему „Роль публічної дипломатії у поствоєнному економічному відновленні України” використано в діяльності Управління міжнародного співробітництва та європейської інтеграції Тернопільської обласної державної адміністрації при підготовці аналітичних матеріалів і практичних рекомендацій у сфері міжнародної комунікації, розвитку партнерств та підтримки пріоритетів європейської інтеграції й повоєнного відновлення України. У роботі Управління частково враховано розроблені здобувачем підходи до стратегування публічної дипломатії економічного відновлення, управління міжнародною довірою, зниження інформаційної асиметрії для зовнішніх партнерів, а також методичні положення щодо посилення доказовості комунікації з донорами, інвесторами та міжнародними інституціями.

Використання результатів дослідження сприяло вдосконаленню підходів до формування зовнішньокommunікаційних акцентів у питаннях залучення ресурсів відновлення, представлення інституційних змін і підвищення обґрунтованості взаємодії з міжнародними партнерами. Практичне значення для діяльності Управління мають запропоновані в дисертації стратегічна модель публічної дипломатії економічного відновлення України, підходи до верифікації її результативності та інструменти аналітичного супроводу цифрових

Управління міжнародного співробітництва та європейської інтеграції Тернопільської облдержадміністрації
№ 135-30/01-11 від 02.04.2026

Сертифікат 3FAA9288358EC003040000007ACD1E004A1AEA00

Підписувач Зарицька Наталія Остапівна

Дійсний з 30.10.2025 12:01:59 по 30.10.2027 13:01:59

комунікацій, що можуть бути використані у подальшій роботі з просування регіональних і загальнодержавних інтересів на міжнародному рівні.

**Начальник управління
міжнародного співробітництва та
європейської інтеграції
Тернопільської обласної
державної адміністрації**

Наталія ЗАРИЦЬКА